

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **131** Ljubljana, četrtek **14. 12. 2006** Cena **1430 SIT** · 5,97 EUR ISSN **1318-0576** Leto **XVI**

DRŽAVNI ZBOR

5487. Zakon o bančništvu (ZBan-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o bančništvu (ZBan-1)

Razglasjam Zakon o bančništvu (ZBan-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 23. novembra 2006.

Št. 001-22-184/06

Ljubljana, dne 1. decembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N

O BANČNIŠTVU (ZBan-1)

1. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen

(predmet zakona)

Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji in
2. pogoje, pod katerimi lahko osebe s sedežem zunaj Republike Slovenije opravljajo bančne storitve, vzajemno priznane finančne storitve in storitve izdaje elektronskega denarja na območju Republike Slovenije.

2. člen

(prenos direktiv EU)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju

dejavnosti kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 1),

2. Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (UL L št. 177 z dne 30. junija 2006, str. 201),

3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. decembra 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2003/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2003 o spremembah direktiv 78/660/EGS, 83/349/EGS, 86/635/EGS in 91/674/EGS o letnih in konsolidiranih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, bank in drugih finančnih institucij ter zavarovalnic (UL L št. 178 z dne 17. julija 2003, str. 16),

4. Direktiva 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog (UL L št. 135 z dne 31. maja 1994, str. 5),

5. Direktiva 2000/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja (UL L št. 275 z dne 27. oktobra 2000, str. 39),

6. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15),

7. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. februarja 1989, str. 40).

1.2. Opredelitve pojmov in kratic

1.2.1. Splošne določbe

3. člen

(namen opredelitve pojmov)

(1) V pododdelkih 1.2.2., 1.2.3. in 1.2.4. tega zakona je opredeljen pomen pojmov za namen njihove uporabe v tem zakonu, če ni v zvezi s posameznim pojmom določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

(2) V oddelku 4.1. tega zakona je opredeljen pomen pojmov za namen njihove uporabe pri določitvi pravil o upravljanju s tveganji v določbah 4. poglavja tega zakona in v določbah drugih poglavij tega zakona, ki se sklicujejo na pravila o upravljanju s tveganji, če ni v zvezi s posameznim pojmom določeno, da je namen njegove opredelitve ožji.

4. člen

(kratice drugih zakonov)

V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je Zakon o finančnih konglomeratih (Uradni list RS, št. 43/06),
2. ZGD-1 je Zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06),
3. ZIN je Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 56/02),
4. ZPlaP je Zakon o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 105/04 – uradno prečiščeno besedilo in 39/06),
5. ZUP je Zakon o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in 105/06 – ZUS-1),
6. ZUS-1 je Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06).

5. člen

(pojmi, ki so uporabljeni v pomenu, opredeljenem v drugem zakonu)

(1) Pojem elektronski denar ima pomen, opredeljen v 12. točki 3. člena ZPlaP.

(2) Pojem investicijske ter pomožne investicijske storitve in posli je uporabljen v pomenu, opredeljenem v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Ti pojmi imajo enak pomen, kakor je opredeljen v naslednjih določbah ZFK:

1. zavarovalnica v 2. točki 2. člena,
2. pozavarovalnica v 3. točki 2. člena,
3. družba za upravljanje v 6. točki 2. člena.

1.2.2. *Pojmi v zvezi s finančnimi storitvami*

6. člen

(finančne storitve)

Finančne storitve so:

1. bančne storitve,
2. vzajemno priznane finančne storitve,
3. dodatne finančne storitve in
4. druge finančne storitve.

7. člen

(bančne storitve)

Bančne storitve so sprejemanje depozitov od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

8. člen

(sprejemanje depozitov od javnosti)

(1) Sprejemanje depozitov od javnosti je sprejemanje depozitov od nepoučenih oseb.

(2) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih.

(3) Nepoučena oseba po prvem odstavku tega člena je fizična ali pravna oseba, ki nima ustreznih strokovnih znanj in izkušenj, potrebnih za presojo tveganj, povezanih z vplačevanjem depozitov.

(4) Šteje se, da je nepoučena oseba po prvem odstavku tega člena vsaka fizična ali pravna oseba, če prejemnik vplačila ne dokaže drugače.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena se šteje, da države in centralne banke ter finančne družbe in njihove po-

drejene družbe niso nepoučene osebe, in nasproten dokaz ni dovoljen.

(6) Za sprejemanje depozitov od javnosti se ne šteje sprejemanje denarnih vplačil za izdajo elektronskega denarja, če je za vplačana denarna sredstva takoj ob vplačilu izdan elektronski denar.

9. člen

(pomožne storitve)

(1) Pomožne bančne storitve so upravljanje z nepremičninami, upravljanje ali vodenje sistema za obdelavo podatkov ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(2) Pomožne investicijske storitve so upravljanje z nepremičninami, upravljanje ali vodenje sistema za obdelavo podatkov ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več investicijskih podjetij.

(3) Pojem pomožne storitve je uporabljen kot skupni pojem za pomožne bančne in investicijske storitve.

10. člen

(vzajemno priznane finančne storitve)

Vzajemno priznane finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov,
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
 - potrošniške kredite,
 - hipotekarne kredite,
 - odkup terjatev z regresom ali brez njega (factoring),
 - financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting),

3. finančni zakup (leasing): dajanje sredstev v zakup, katerega trajanje je približno enako pričakovani življenjski dobi sredstva, ki je predmet zakupa, in pri katerem zakupnik pridobi večino koristi od uporabe sredstev ter prevzame celotno tveganje posla,

4. storitve plačilnega prometa po ZPlaP, razen storitev upravljanja plačilnih sistemov,

5. izdajanje in upravljanje plačilnih instrumentov (na primer kreditnih kartic in potovalnih čekov), vključno z izdajanjem elektronskega denarja,

6. izdajanje garancij in drugih jamstev,

7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:

- z instrumenti denarnega trga,
- s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,

– s standardiziranimi terminkimi pogodbami in opcijami,

– z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,

– s prenosljivimi vrednostnimi papirji,

8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem,

9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij,

10. denarno posredništvo na medbančnih trgih,

11. upravljanje z naložbami in svetovanje v zvezi s tem,

12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo,

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti pravnih oseb,

14. oddajanje sefov ter

15. investicijske ter pomožne investicijske storitve in posli.

11. člen

(dodatne finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. posredovanje pri prodaji zavarovalnih polic po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

2. storitve upravljanja plačilnih sistemov po ZPlaP,
 3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
 4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami,
 5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih,
 6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.
- (2) Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejše značilnosti storitev iz 6. točke prvega odstavka tega člena.

12. člen

(druge finančne storitve)

Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,
2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,
3. zavarovalno zastopništvo ali posredništvo po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, in
4. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade.

1.2.3. *Pojmi v zvezi z osebami, ki opravljajo finančne storitve, in drugimi osebami*

13. člen

(banka, hranilnica, družba za izdajo elektronskega denarja in kreditna institucija)

(1) Banka je pravna oseba, ki opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba, ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev.

(3) Pojem »kreditna institucija« je uporabljen kot skupni pojem za banko, hranilnico in družbo za izdajo elektronskega denarja.

(4) Pojem banka, ki ne vsebuje dodatka »države članice« ali »tretje države«, je v tem zakonu uporabljen za banko s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev. Ne glede na prvi stavek tega odstavka, je v določbah pododdelka 7.9.3. pojem »podrejena banka« uporabljen za vsako banko iz prvega odstavka tega člena, ki ima položaj podrejene banke, ne glede na državo njenega sedeža.

(5) Hranilnica je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki opravlja bančne storitve na podlagi dovoljenja Banke Slovenije in za katero veljajo enaka pravila kot za banke, če ni v 11. poglavju tega zakona določeno drugače.

14. člen

(investicijsko podjetje in institucija)

(1) Investicijsko podjetje je oseba, ki je upravičena opravljati investicijske storitve in posle na podlagi dovoljenja pristojnega nadzornega organa za opravljanje teh storitev, razen naslednjih oseb:

1. kreditne institucije,
2. lokalnega podjetja in
3. podjetij:
 - ki so upravičena opravljati samo storitve investicijskega svetovanja in storitve sprejemanja in posredovanja naročil strank, ne da bi bila hkrati upravičena sprejeti v hrambo denarno dobroimetje ali finančne instrumente strank, in

– ki se ne smejo zadolževati pri svojih strankah.

(2) Lokalno podjetje po 2. točki prvega odstavka tega člena je podjetje, ki opravlja samo naslednje posle:

1. trguje na trgih izvedenih finančnih instrumentov in na denarnih trgih:

– za svoj račun izključno z namenom varovanja svojih pozicij na teh trgih izvedenih finančnih instrumentov oziroma

– za račun drugih članov teh trgov in

2. za obveznosti tega podjetja iz teh poslov jamčijo poravnalni člani teh trgov tako, da prevzemajo odgovornost za izpolnitev pogodb, ki jih je sklenilo lokalno podjetje.

(3) Pojem »institucija« je uporabljen kot skupni pojem za kreditno institucijo in investicijsko podjetje.

15. člen

(finančna institucija in finančna družba)

(1) Finančna institucija je pravna oseba:

1. ki ni kreditna institucija in

2. katere izključna ali pretežna dejavnost je:

– pridobivanje kapitalskih deležev ali

– opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena tega zakona.

(2) Posebna finančna institucija države članice je finančna institucija države članice iz prvega odstavka 101. člena tega zakona.

(3) Druga finančna družba je zavarovalnica, pozavarovalnica, družba za upravljanje, pokojninska družba ali druga pravna oseba:

1. ki ni kreditna institucija in

2. ki opravlja dodatne ali druge finančne storitve.

(4) Pokojninska družba je pravna oseba, ki opravlja dejavnost prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(5) Pojem finančna družba je uporabljen kot skupni pojem za kreditne in finančne institucije ter druge finančne družbe.

(6) Minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojna za finance, predpiše merila za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

16. člen

(holding)

(1) Finančni holding je finančna institucija:

1. ki ni mešani finančni holding in

2. kateri so izključno ali pretežno podrejene te družbe:

– kreditne institucije ali

– finančne institucije, med katerimi je vsaj ena kreditna institucija.

(2) Mešani poslovni holding je nadrejena družba:

1. ki ni finančni holding, kreditna institucija ali mešani finančni holding in

2. kateri je podrejena vsaj ena kreditna institucija.

(3) Mešani finančni holding je mešani finančni holding po 7. členu ZFK.

(4) Pojem zavarovalni holding ima pomen, opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

17. člen

(družba za pomožne storitve)

(1) Družba za pomožne bančne storitve je družba, ki opravlja pomožne bančne storitve.

(2) Družba za pomožne investicijske storitve je družba, ki opravlja pomožne investicijske storitve.

(3) Pojem družba za pomožne storitve je uporabljen kot skupni pojem za družbo za pomožne bančne storitve in družbo za pomožne investicijske storitve.

18. člen

(osebe po državni pripadnosti)

(1) Država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. januarja 1994, str. 3).

(2) Tretja država je država, ki ni država članica.

(3) Oseba posamezne države je fizična oseba, ki ima v tej državi bivališče, in pravna oseba, ki ima na območju te države sedež.

19. člen

(nadzorni organ, nadzorovana finančna družba in dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Nadzorovana finančna družba je finančna družba, nad katero opravlja nadzor nadzorni organ države te družbe.

(2) Nadzorni organ po prvem odstavku tega člena je organ posamezne države, ki je na podlagi zakonov ali drugih predpisov te države pristojen za nadzor nad finančnimi družbami.

(3) Pojem nadzorni organ je v določbah tega zakona uporabljen za nadzorni organ, pristojen za nadzor nad kreditnimi institucijami, razen če je v posamezni določbi tega zakona določeno, da se ta določba nanaša na nadzorni organ, pristojen za nadzor nad drugimi finančnimi družbami.

(4) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev je pravni akt, ki ga v kakršni koli obliki izda nadzorni organ države članice ali tretje države sedeža banke in na podlagi katerega ta banka pridobi pravico opravljati bančne storitve.

20. člen

(država sedeža in država gostiteljica)

(1) Država sedeža finančne družbe je država, v kateri je finančna družba pridobila ustrezno dovoljenje za opravljanje finančnih storitev.

(2) Država gostiteljica finančne družbe je država:

1. ki ni država sedeža te družbe in

2. v kateri je ta družba ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja finančne storitve.

21. člen

(centralne banke)

Pojem centralna banka vključuje tudi Evropsko centralno banko, če v posameznem primeru ni drugače določeno.

22. člen

(organi Evropske unije)

(1) Komisija je Komisija Evropskih skupnosti.

(2) Evropski bančni odbor je svetovalna skupina Komisije o bančnih storitvah v EU, ustanovljena s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. januarja 2004, str. 36).

1.2.4. Kvalificirani delež, obvladovanje in razmerja povezanosti

23. člen

(kvalificirani delež)

Kvalificirani delež je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. bodisi najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe,

2. bodisi delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar mu že ta omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje te pravne osebe.

24. člen

(udeležba)

Udeležba je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v določeni pravni osebi, na podlagi katerih imetnik pridobi:

1. bodisi najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu te pravne osebe,

2. bodisi delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te pravne osebe, ki je manjši od 20 odstotkov, vendar je bil pridobljen z namenom imetniku omogočiti, da na podlagi vzpostavitve trajne povezave s to pravno osebo vpliva na njeno upravljanje.

25. člen

(nadrejena oseba in podrejena družba)

(1) Nadrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nadrejena družba) je družba, ki v razmerju do druge družbe (v nadaljnjem besedilu: podrejena družba) izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima večino glasovalnih pravic v podrejeni družbi,

2. ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov oziroma članic uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali članov oziroma članic nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta) ali drugega organa vodenja ali nadzora podrejene družbe in je hkrati družbenik oziroma delničar te družbe,

3. ima pravico izvajati prevladujoč vpliv nad podrejeno družbo na podlagi podjetniške pogodbe korporacijskega prava ali drugega pravnega temelja ali

4. je družbenik oziroma delničar v podrejeni družbi in na podlagi pogodbe ali drugega pravnega posla, sklenjenega z drugimi družbeniki oziroma delničarji, nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi.

(2) Pri uporabi tega zakona se družba, ki je neposredno nadrejena drugi družbi, obravnava hkrati kot nadrejena družba vseh družb, ki imajo položaj podrejene družbe te druge družbe.

(3) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se glasovalnim pravicam ali pravicam imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je nadrejena družba, prištejejo glasovalne pravice ali pravice imenovanja in odpoklica, katerih imetnik je druga družba, ki je podrejena nadrejeni družbi, in navedene pravice oseb, ki delujejo za račun nadrejene družbe ali druge družbe, ki je podrejena nadrejeni družbi.

(4) Pri uporabi 1., 2. in 4. točke prvega odstavka tega člena se od glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica, ki izhajajo iz delnic, katerih imetnik je nadrejena družba ali druga družba, ki je podrejena tej nadrejeni družbi, odštejejo navedene pravice, ki izhajajo iz tistih delnic, katerih zakoniti imetnik je ta družba in glede katerih je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. družba je delnice pridobila in jih ima za račun druge osebe, ki ni niti nadrejena družba niti tej nadrejeni družbi podrejena družba, ali

2. družba je delnice pridobila:

– kot zavarovanje za svojo terjatev in navedene pravice uresničuje v skladu s prejetimi navodili osebe, ki je te delnice zagotovila kot zavarovanje svoje obveznosti do družbe, ali

– v zvezi z odobritvijo posojila pri opravljanju svoje običajne poslovne dejavnosti in glasovalne pravice uresničuje v interesu osebe, ki je te delnice zagotovila kot zavarovanje svoje obveznosti do družbe.

(5) Pri uporabi 1. in 4. točke prvega odstavka tega člena se za namen izračuna večine glasovalnih pravic v podrejeni družbi od skupnega števila delnic ali glasovalnih pravic v tej družbi odštejejo glasovalne pravice iz delnic, katerih imetnik je:

1. ta družba sama,

2. podrejena družba te družbe ali

3. druga oseba, ki je imetnik teh delnic za račun družb iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(6) Druga nadrejena oseba je vsaka fizična ali pravna oseba, ki ni nadrejena družba in ki glede glasovalnih pravic ali pravic imenovanja in odpoklica v podrejeni družbi izpolnjuje pogoje iz prvega do petega odstavka tega člena.

(7) Pojem nadrejena oseba je uporabljen kot skupni pojem za nadrejeno družbo in drugo nadrejeno osebo.

(8) Pri uporabi 131. člena in določb pododdelka 4.5.5. tega zakona se za nadrejeno družbo iz prvega odstavka tega člena šteje tudi družba, ki po mnenju Banke Slovenije dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo.

26. člen

(nadrejena banka in finančni holding)

(1) Nadrejena banka posamezne države članice je banka:

1. katere podrejena družba je druga kreditna ali finančna institucija ali ki je udeležena v drugi kreditni ali finančni instituciji in

2. ki sama ni podrejena družba druge kreditne institucije te države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(2) Nadrejeni finančni holding posamezne države članice je finančni holding, ki ni podrejena družba kreditne institucije te države članice ali drugega finančnega holdinga, ustanovljenega v tej državi članici.

(3) EU nadrejena banka je nadrejena banka posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

(4) EU nadrejeni finančni holding je nadrejeni finančni holding posamezne države članice, ki ni podrejena družba kreditne institucije katere koli druge države članice ali finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici.

27. člen

(obvladovanje)

Obvladovanje je razmerje med nadrejeno in podrejeno družbo ali temu razmerju podobno razmerje med drugo nadrejeno osebo in podrejeno družbo.

28. člen

(tesna povezanost)

Tesna povezanost je položaj, pri katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezane na enega od naslednjih načinov:

1. tako, da je ena od njiju posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerega je udeležena pri upravljanju druge osebe ali v kapitalu druge osebe z najmanj 20-odstotnim deležem,

2. z obvladovanjem,

3. tako, da jih vse obvladuje ista tretja oseba.

29. člen

(družbe, povezane s skupnim vodenjem)

Družbe, povezane s skupnim vodenjem, so družbe, ki med seboj niso v položaju tesne povezanosti, vendar med njimi obstaja ena od naslednjih povezav:

1. upravljajo se na enotni podlagi v skladu s sklenjeno pogodbo ali statutarnimi določbami ali

2. večina članov oziroma članic njihovih organov vodenja ali nadzora so iste osebe.

30. člen

(skupina povezanih oseb in ožji družinski član)

(1) Skupina povezanih oseb je:

1. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb ki, če se ne dokaže drugače, za banko pomenijo eno tveganje, ker ena od njih neposredno ali posredno obvladuje druge,

2. skupina dveh ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki med seboj niso v položaju obvladovanja, vendar za banko pomenijo eno tveganje, ker so med seboj povezane tako, da finančne težave ene od njih lahko vplivajo na plačilno sposobnost drugih.

(2) Ožji družinski član posamezne osebe je:

1. njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti,

2. otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz 1. točke tega odstavka, ki nima polne poslovne sposobnosti,

3. druga oseba, ki nima polne poslovne sposobnosti in ji je dodeljena v skrbništvo.

31. člen

(bančna skupina)

Bančna skupina je skupina po 14. točki 2. člena ZFK, znotraj katere ima vsaj ena družba položaj:

1. kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji,

2. kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo povezana s skupnim vodenjem, ali

3. nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija.

32. člen

(posredno imetništvo)

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je podrejena družba pridobila delnice, poslovne deleže ali druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju ali v kapitalu, za račun svoje nadrejene družbe ali druge nadrejene osebe.

1.3. Temeljna pravila o opravljanju storitev in sprejemanju depozitov od javnosti

33. člen

(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije,

2. banka ali posebna finančna institucija države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije,

3. podružnica banke tretje države, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev.

34. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Šteje se, da banka neposredno opravlja bančne storitve na območju določene države:

1. če na območju te države sklepa pravne posle, katerih predmet so bančne storitve, ali

2. če na območju te države osebam iz tretjega odstavka 8. člena tega zakona, ki imajo bivališče oziroma sedež na območju te države, ponuja storitve na enega od naslednjih načinov:

– prek reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti ali na drug način,

– prek svojih zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za vzajemno priznane finančne storitve in storitve izdaje elektronskega denarja.

35. člen

(prepoved sprejemanja depozitov od javnosti)

Nihče drug, razen oseb iz 33. člena tega zakona, ne sme sprejemati depozitov od javnosti.

36. člen

(opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja)

Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdaje elektronskega denarja opravlja:

1. banka ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki za opravljanje teh storitev pridobi dovoljenje Banke Slovenije,

2. banka ali družba za izdajo elektronskega denarja države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati storitve izdaje elektronskega denarja na območju Republike Slovenije,

3. podružnica banke ali družbe za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev.

37. člen

(prepoved opravljanja storitev izdaje elektronskega denarja)

Nihče drug, razen oseb iz 36. člena tega zakona, ne sme opravljati storitev izdaje elektronskega denarja.

2. POGLAVJE: STATUSNI USTROJ BANKE

2.1. Splošne določbe

38. člen

(organiziranost kot delniška družba)

Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

39. člen

(uporaba določb Zakona o gospodarskih družbah)

Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

2.2. Dejavnost banke

40. člen

(opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka opravlja bančne storitve.

(2) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede banka, kreditna institucija ali hranilnica ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje bančnih storitev.

41. člen

(druge dejavnosti, ki jih sme opravljati banka)

(1) Banka sme poleg bančnih storitev opravljati:

1. vzajemno priznane in dodatne finančne storitve ter

2. pomožne storitve.

(2) Če ta ali drug zakon določa pogoje za opravljanje vzajemno priznanih ali dodatnih finančnih storitev, lahko banka opravlja te storitve samo, če izpolnjuje te pogoje.

(3) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti, razen bančnih storitev in storitev iz prvega odstavka tega člena.

2.3. Osnovni kapital in delnice banke

42. člen

(osnovni kapital banke)

Najnižji znesek osnovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

43. člen

(delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(4) Delnice banke morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(5) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic družb, v katerih kapitalu je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem.

(6) Za kreditiranje iz petega odstavka tega člena se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(7) Prepoved iz petega odstavka tega člena velja tudi za druge finančne instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družbe, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem, in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke.

(8) Drugi odstavek tega člena ne velja:

1. ob ustanovitvi banke ali povečanju osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve,

2. ob povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge banke, če banka za tako povečanje pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(9) Za dovoljenje iz 2. točke osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za združitve oziroma delitve.

2.4. Delničarji banke

44. člen

(prepoved navzkrižnega imetništva)

(1) Če ima banka najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu druge pravne osebe, ta pravna oseba v tej banki ne sme pridobiti,

1. če ima ta pravna oseba položaj finančne družbe: deleža, ki presega 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali 20-odstotni delež v kapitalu banke,

2. če ima ta pravna oseba položaj druge pravne osebe: kvalificiranega deleža.

(2) Če ima pravna oseba najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v kapitalu banke, banka v tej pravni osebi ne sme pridobiti:

1. če ima ta pravna oseba položaj finančne družbe: deleža, ki presega 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali 20-odstotni delež v kapitalu banke,

2. če ima ta pravna oseba položaj druge pravne osebe: kvalificiranega deleža.

(3) Za izjeme od prepovedi iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 171. člen tega zakona.

45. člen

(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Banka Slovenije v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot zgornjo mejo enega od teh pragov, razen če je bodoči kvalificirani imetnik zahteval izdajo dovoljenja za drugačen delež:

1. 10-, 20-, 33- ali 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ali

2. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba banke.

(3) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel delež, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

46. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora vsebovati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik na podlagi pridobitve delnic banke,

2. druge podatke iz prvega odstavka 373. člena tega zakona, ki jih mora vsebovati vsaka zahteva.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža je treba priložiti:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik pravna oseba:

– izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,

– izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma glede na pravnoorganizacijsko obliko bodočega kvalificiranega imetnika drug ustrezen dokaz o njegovi lastniški strukturi,

– letni poročili za zadnji dve poslovni leti,

– če je bodoči kvalificirani imetnik zavezan k revidiranju: revizorjevo poročilo z mnenjem k letnemu poročilu za zadnje poslovno leto,

2. seznam oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z bodočim kvalificiranim imetnikom z opisom načina povezave,

3. opis finančnih naložb bodočega kvalificiranega imetnika,

4. opis strateških usmeritev bodočega kvalificiranega imetnika glede naložb v finančne družbe,

5. drugo dokumentacijo o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom iz prvega odstavka 48. člena tega zakona, ki jo predpiše Banka Slovenije.

47. člen

(posvetovanje s pristojnimi nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža posvetovati s pristojnim nadzornim organom posamezne države članice:

1. če je bodoči kvalificirani imetnik:

– nadzorovana finančna družba te države članice ali

– nadrejena oseba nadzorovane finančne družbe te države članice in

2. če bi bodoči kvalificirani imetnik s pridobitvijo deleža, na katerega se nanaša njegova zahteva za izdajo dovoljenja, pridobil položaj nadrejene osebe banke.

(2) Banka Slovenije se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjuje informacije zlasti glede primernosti delničarjev, dobrega imena in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine. Če Banka Slovenije odloča o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v postopku, v katerem odloča tudi o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev, se s pristojnim nadzornim organom države članice posvetuje tudi o izpolnjevanju zahtev iz petega odstavka 289. člena tega zakona.

(3) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovana finančna družba države članice ali tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

48. člen

(odločanje o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Pri odločanju o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža Banka Slovenije presoja primernost bodočega kvalificiranega imetnika ob upoštevanju naslednjih meril:

1. njegove pravnoorganizacijske oblike in dejavnosti, ki jih opravlja,

2. njegovega finančnega položaja,

3. preglednosti njegove lastniške strukture,

4. resničnosti in poštenosti njegovih računovodskih izkazov,

5. preglednosti njegovih finančnih naložb,

6. njegove strateške usmeritve glede naložb v finančne družbe ter

7. drugih ekonomskih značilnosti bodočega kvalificiranega imetnika, ki so pomembne za presojo njegovega vpliva na uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji v banki,

8. če bo bodoči kvalificirani imetnik pridobil položaj nadrejenega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, tudi:

– dobrega imena ter ustreznosti sposobnosti in izkušenj članov oziroma članic njegovega posloводства za vodenje poslov tega holdinga, in

– izpolnjevanje zahtev iz petega odstavka 289. člena tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ne odloči v roku iz drugega odstavka 377. člena tega zakona, se šteje, da je z dnem izteka tega roka izdano dovoljenje za pridobitev deleža, za katerega je kvalificirani imetnik zahteval izdajo tega dovoljenja.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena mora Banka Slovenije na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika izdati ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje izdano, v osmih dneh od prejema zahteve za izdajo ugotovitvene odločbe.

49. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža:

1. če bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz prvega odstavka 48. člena tega zakona,

2. če bi bilo zaradi pravnega oziroma finančnega položaja bodočega kvalificiranega imetnika oziroma zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju s tveganji,

3. če bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi načina povezanosti med temi osebami lahko onemogočeno ali bistveno oteženo opravljanje nadzora nad banko ali

4. če bi bilo pridobitev v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za pridobitev kvalificiranega deleža bodočemu kvalificiranemu imetniku tretje države tudi, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi

in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

50. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Bodoči kvalificirani imetnik mora pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže delež, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, v šestih mesecih od vročitve odločbe o izdaji dovoljenja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika podaljša rok iz prvega odstavka tega člena za največ šest mesecev od vročitve odločbe o podaljšanju roka za pridobitev deleža.

(3) Bodoči kvalificirani imetnik mora zahtevo za podaljšanje roka za pridobitev deleža vložiti pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena.

(4) Podaljšanja roka iz prvega odstavka tega člena, ki je že bil podaljšan po drugem odstavku tega člena, ni dovoljeno ponovno zahtevati.

51. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če bodoči kvalificirani imetnik v roku iz 50. člena tega zakona ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če kvalificirani imetnik v roku iz 50. člena tega zakona doseže 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ne doseže pa deleža, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga je imetnik pridobil.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga imetnik po odsvojitvi še ima.

(4) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izda Banka Slovenije ugotovitveno odločbo.

52. člen

(glasovalne pravice iz delnic banke, pridobljenih v nasprotju z zakonom)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki predstavlja 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, odšteje ena delnica,

2. če imetnik na podlagi delnic presega delež, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki predstavlja delež, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža in če Banka Slovenije to dovoljenje izda, z dnem

dokončnosti odločbe o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki predstavljajo delež, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

53. člen

(odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic). V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitev delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(2) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti:

1. poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in

2. dokaze o odsvojitvi.

(3) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz drugega odstavka tega člena zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Banka Slovenije lahko v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic, izvede ustrezne dokaze o okoliščinah, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prvega stavka tega odstavka tega člena se smiselno uporablja 375. člen tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,

2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za odredbo o odsvojitvi delnic se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

54. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije v postopku po tretjem odstavku 53. člena tega zakona ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), izda odločbo, s katero neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem prepove uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, in prepove banki, da bi navedenim osebam na kakršen koli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 52. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih,

2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic banke se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh potem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

55. člen

(odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža:

1. če imetnik kvalificiranega deleža, ki ima položaj nadrejene banke, nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega holdinga, krši svoje obveznosti, določene v pododdelku 7.9.3. tega zakona, in teh kršitev kljub odredbi Banke Slovenije oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi ali

2. če nastopijo druge okoliščine iz prvega ali drugega odstavka 49. člena tega zakona.

(2) Z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz 52. člena tega zakona.

56. člen

(obvestila kvalificiranega imetnika Banki Slovenije)

(1) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice tako, da bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod mejo, za katero velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, in o vsaki drugi statusni spremembi.

(3) Nadrejeni finančni holding in mešani finančni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic njegovega posloводства.

57. člen

(delničarski sporazum)

(1) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljaljskih pravičen iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi o tem sporazumu obvestiti Banko Slovenije.

(2) Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo tega sporazuma pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za sklenitev delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za sklenitev delniškega sporazuma).

(3) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo veljavno dovoljenje za sklenitev tega sporazuma, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev kvalificiranega delniškega sporazuma preseže delež, za katerega velja že izdano dovoljenje za sklenitev delničarskega sporazuma, pridobiti novo dovoljenje za sklenitev delničarskega sporazuma.

(4) Tretji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi:

1. če h kvalificiranemu delniškemu sporazumu namera va pristopiti nov udeleženec ali

2. če bi po sklenitvi delniškega sporazuma iz prvega odstavka tega člena zaradi pridobitve dodatnih delnic ali zaradi pristopa novega udeleženca skupni delež udeležencev sporazuma dosegel ali presegel kvalificirani delež v banki.

(5) Za dovoljenje za sklenitev kvalificiranega delničarskega sporazuma ter za pravice in obveznosti udeležencev kvalificiranega delničarskega sporazuma se smiselno uporabljajo določbe 45. do 56. člena tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka se namesto pojma »kvalificirani imetnik« uporabi pojem »udeleženec kvalificiranega delniškega sporazuma«.

58. člen

(drugi primeri pridobitve položaja nadrejene osebe banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža iz 2. točke drugega odstavka 45. člena tega zakona, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter za pravice in obveznosti kvalificiranega imetnika iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 45. do 56. člena tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka tega odstavka se:

1. namesto pojma »pravice iz delnic banke« uporabi pojem »pravice iz prvega odstavka 25. člena tega zakona« in

2. namesto pojma »odsvojitve delnic banke« uporabi pojem »odsvojitve ali odpoved pravicam iz prvega odstavka 25. člena tega zakona«.

59. člen

(predpis o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša merila iz prvega odstavka 48. člena tega zakona,

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,

3. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz 56. člena tega zakona.

2.5. Organi vodenja ali nadzora banke

2.5.1. Skupne določbe

60. člen

(sistem upravljanja banke)

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo 61. in 71. do 75. člen in druge določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa tudi 62. do 70. člen in druge določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za izvršne direktorje oziroma izvršne direktorice (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) in druge člane oziroma članice upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: član upravnega odbora) banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja,

2. za izvršnega direktorja je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke,

3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke.

(4) Za banko se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede predstavnikov delavcev v upravi in nadzornem svetu banke.

61. člen

(predpis o članih uprave in nadzornega sveta)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila o ravnanjih članov uprave in članov nadzornega sveta banke pri opravljanju te funkcije v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti,

2. podrobnejšo vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave banke dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 63. člena tega zakona.

2.5.2. Uprava banke

62. člen

(uprava banke)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nihče od članov uprave banke oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(2) Člani uprave banke morajo opravljati posle vodenja banke za polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave banke mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(4) Uprava mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

63. člen

(pogoji za člana uprave banke)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana samo oseba:

1. ki je ustrezno strokovno usposobljena ter ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov banke, in

2. ki ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivih dejanj, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od teh kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti, hude telesne poškodbe, posebno hude telesne poškodbe, ogrožanja varnosti pri delu, prikrivanja, izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti, pranja denarja, izdaje uradne tajnosti, povzročitve splošne nevarnosti ali izdaje državne tajnosti, in kazni še ni bila izbrisana.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana uprave banke, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

64. člen

(sklep nadzornega sveta o imenovanju za člana uprave banke)

(1) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

(2) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave banke učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije, in

2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:

– če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali

– če Banka Slovenije zavrže ali zavrne zahtevo te osebe za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije.

65. člen

(dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Funkcijo člana uprave posamezne banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave te banke (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat za člana uprave priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 63. člena tega zakona in

2. sklep nadzornega sveta banke o imenovanju za člana uprave banke.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov banke.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave banke.

(5) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke:

1. če kandidat ne izpolnjuje pogojev iz 63. člena tega zakona ali

2. če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti in poslov, ki jih kandidat za člana uprave opravlja, oziroma zaradi dejanj, ki jih je storil, lahko ogroženo poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

(6) Banka Slovenije lahko podatke, potrebne za presojo, ali obstajajo okoliščine iz petega odstavka tega člena, pridobi od pristojnih državnih organov.

(7) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša.

(8) Nadzorni svet banke mora Banko Slovenije obvestiti o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju funkcije.

(9) Če dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

66. člen

(dolžnosti in odgovornosti članov uprave)

(1) Člani uprave banke morajo zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. z drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi,

3. z drugimi pravili poslovnofinančne in bančne stroke.

(2) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti ravnali s profesionalno skrbnostjo stroke upravljanja banke.

67. člen

(obveščanje nadzornega sveta)

(1) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet banke:

1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih bančnih poslov ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,

3. če se finančni položaj banke spremeni tako, da banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,

4. o nastanku vsake velike izpostavljenosti in

5. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko.

(2) Član uprave banke mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti:

1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb, in

2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

68. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če uprava, katere član je, krši obveznosti iz 173. člena tega zakona,

3. če član uprave huje krši druge obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona,

4. če je član uprave pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona,

5. če nastopijo okoliščine iz petega odstavka 65. člena tega zakona.

(2) Kršitev obveznosti iz 3. točke prvega odstavka tega člena ima značilnost hujše kršitve:

1. če je zaradi te kršitve ogrožena likvidnost ali kapital-ska ustreznost banke ali

2. če član uprave stori kršitev enakih značilnosti že drugič v obdobju treh let.

69. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje ali izreči opomin.

70. člen

(opomin)

Banka Slovenije izreče članu uprave banke opomin, če član uprave krši obveznosti člana uprave, določene s predpisi ali pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona, in ni pogojev za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

2.5.3. Nadzorni svet banke

71. člen

(člani nadzornega sveta banke)

(1) Funkcije člana nadzornega sveta banke ne more opravljati oseba:

1. ki je v razmerju tesne povezanosti s pravno osebo:

– v kateri ima banka več kot 5-odstotni delež glasovalnih pravic ali v kapitalu in

– ki nima položaja podrejene družbe znotraj bančne skupine, ali

2. ki je član oziroma članica organa vodenja ali nadzora (v nadaljnjem besedilu: član organa vodenja ali nadzora), prokurist oziroma prokuristka (v nadaljnjem besedilu: prokurist) ali imetnik večine glasovalnih pravic oziroma deležev v teh pravnih osebah, ne glede na njihov sedež:

– v drugi nadzorovani finančni družbi,

– v družbi, ki je neposredno ali posredno nadrejena družba druge nadzorovane finančne družbe ali

– v finančnem holdingu.

(2) Prepoved iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne velja za osebe, ki so člani organov vodenja ali nadzora ali prokuristi nadrejene banke ali druge nadrejene družbe v bančni skupini, ali druge osebe, ki so imenovane za člana nadzornega sveta banke na predlog nadrejene banke ali druge nadrejene družbe v bančni skupini.

(3) Ne glede na četrto alinejo prvega odstavka 273. člena ZGD-1, lahko oseba iz drugega odstavka tega člena, ki opravlja funkcijo člana nadzornega sveta ali drugega organa nadzora samo v bankah in drugih družbah, ki so vključene v bančno skupino, to funkcijo opravlja

1. če jo opravlja v okviru redne zaposlitve v članici te bančne skupine in za opravljanje te funkcije razen rednih prejemkov na podlagi zaposlitve ne prejema posebnega plačila: v neomejenem številu nadzornih svetov bank in drugih družb, vključenih v to bančno skupino,

2. v drugih primerih: v skupno sedmih nadzornih svetih bank in drugih družb, vključenih v to bančno skupino.

72. člen

(pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana nadzornega sveta banke je lahko imenovana le oseba:

1. ki je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadzor nad vodenjem poslov banke, in

2. ki ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje iz 2. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona in kazni še ni bila izbrisana.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj petletne izkušnje vodenja ali nadzora nad vodenjem poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Banka Slovenije lahko zahteva od uprave banke, da skliče skupščino banke in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta banke:

1. če član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta,

2. če obstaja ali nastopi ovira za imenovanje člana nadzornega sveta iz 71. člena tega zakona ali

3. če član nadzornega sveta ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

73. člen

(pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet po ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke,

2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke,

3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,

4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije,

5. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

74. člen

(dolžnosti članov nadzornega sveta banke)

(1) Člani nadzornega sveta banke morajo:

1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije,

2. obravnavati ugotovitve Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko,

3. preveriti letna in druga finančna poročila in o tem izdelati pisno poročilo skupščini delničarjev banke,

4. obrazložiti skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so pri izpolnjevanju svojih dolžnosti ravnali s profesionalno skrbnostjo stroke nadzora nad upravljanjem banke.

(3) Član nadzornega sveta banke mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti:

1. o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala funkcija v organih vodenja ali nadzora drugih pravnih oseb, in

2. o pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, sam ali njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih skupaj s svojimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

75. člen

(revizijska komisija)

Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo:

1. če ima banka položaj nadrejene banke v bančni skupini ali

2. če banka opravlja bančne ali druge storitve prek podružnice zunaj območja Republike Slovenije.

2.6. Redna likvidacija banke

76. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka (v nadaljnjem besedilu: sklep o likvidaciji).

(2) Skupščina banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prvega odstavka šele po pridobitvi mnenja Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije v mnenju iz drugega odstavka tega člena oceni ustreznost jamstev za zavarovanje terjatev upnikov banke. Banka Slovenije mora mnenje dati v roku 30 dni po prejemu zahteve za mnenje. Če Banka Slovenije mnenja ne da v roku 30 dni, lahko skupščina banke takoj po izteku tega roka sprejme sklep o likvidaciji.

(4) Za likvidacijo banke na podlagi sklepa o likvidaciji se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v oddelku 2.6. tega zakona drugače določeno.

(5) Za likvidacijo banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavek 267. člena in 273. do 276. člen tega zakona, če ni v šestem ali sedmem odstavku tega člena določeno drugače.

(6) Sklep o likvidaciji v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevnih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico, mora objaviti likvidacijski upravitelj.

(7) Po sprejemu sklepa o likvidaciji sme banka opravljati samo posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

77. člen

(likvidacijski upravitelj banke)

(1) Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je lahko za likvidacijskega upravitelja banke imenovana oseba, ki nima dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki, če pred imenovanjem pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke.

(3) Za dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje funkcije člana uprave banke. Dovoljenje za opravljanje funkcije likvidacijskega upravitelja banke velja samo za likvidacijo tiste banke, v zvezi s katero je bilo pridobljeno.

78. člen

(omejitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Uprava banke mora obvestiti Banko Slovenije o likvidaciji naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena izda odločbo, s katero:

1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije banke,

2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(3) Po vročitvi odločbe iz drugega odstavka tega člena lahko banka opravlja samo še tiste posle, ki so določeni s to odločbo, in druge posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije.

(4) Če Banka Slovenije izda odločbo iz drugega odstavka tega člena banki, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz četrtega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

79. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke odloči, da banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne storitve samo, če ponovno pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

80. člen

(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

(1) Določbe oddelka 2.6. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

(2) Pri smiselni uporabi se namesto:

1. »sklep o likvidaciji« uporabi »sklep o spremembi dejavnosti«,

2. »posli, ki so potrebni za izvedbo likvidacije« uporabi »posli, ki so potrebni za izpolnitev obveznosti iz že sklenjenih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev«.

3. POGLAVJE: OPRAVLJANJE BANČNIH IN FINANČNIH STORITEV

3.1. Splošne določbe

81. člen

(upravičenost banke opravljati bančne in finančne storitve)

(1) Banka sme opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje bančnih storitev).

(2) Banka sme opravljati vzajemno priznane oziroma dodatne finančne storitve ali pomožne storitve na območju Republike Slovenije:

1. v primeru storitev iz prvega odstavka 88. člena tega zakona: če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev,

2. v primeru drugih storitev: če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(3) Banka sme bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije po prvem oziroma drugem odstavku tega člena, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 3.2.2. tega zakona,

2. na območju tretje države: samo prek podružnice, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev te podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi).

82. člen

(predpisi o opravljanju storitev)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevam za izdajo dovoljenj, o katerih je pristojna odločati po določbah 3. poglavja tega zakona, in

2. podrobnejšo vsebino informacij iz drugega odstavka 91. člena tega zakona.

3.2. Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank

3.2.1. Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank na območju Republike Slovenije

83. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom svoje ustanovitve v sodni register.

84. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa,

2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

– opis poslov, ki jih namerava banka opravljati,

– opis sistema upravljanja iz 124. člena tega zakona,

3. seznam delničarjev, ki mora za vsakega delničarja obsegati njegove osebne podatke in podatek o številu in deležu delnic, ki jih je prevzel ob ustanovitvi banke,

4. druge dokaze, ki dokazujejo, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

85. člen

(združitev postopka odločanja o dovoljenjih)

Banka Slovenije mora hkrati odločiti o naslednjih zahtevah za izdajo dovoljenj:

1. o zahtevi banke za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev,

2. o zahtevah bodočih kvalificiranih imetnikov delnic banke iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža,

3. o zahtevah kandidatov za člane uprave te banke iz 1. točke tega člena za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke,

4. o zahtevi banke za opravljanje finančnih storitev iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, če je banka vložila tako zahtevo hkrati z zahtevo iz 1. točke tega člena.

86. člen

(odločanje o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije izda banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev:

1. če je statusni stroj banke v skladu z določbami

2. poglavja tega zakona,

2. če so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev vsem kvalificiranim imetnikom,

3. če so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcije člana uprave banke vsem članom uprave te banke in

4. če je načrtovani sistem upravljanja iz 124. člena tega zakona ustrezen in primeren za upravljanje s tveganji, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih poslov izpostavljena.

(2) Če načrtovani sistem upravljanja iz 124. člena tega zakona ni ustrezen oziroma primeren za upravljanje z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila banka izpostavljena pri opravljanju vseh poslov, obseženih z bančnimi storitvami, lahko Banka Slovenije omeji dovoljenje za opravljanje bančnih storitev na določene vrste oziroma obseg poslov ali veže dovoljenje na druge pogoje.

87. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev preneha:

1. če banka ne začne poslovati v enem letu od izdaje dovoljenja,

2. če banka preneha z opravljanjem bančnih storitev za več kot šest mesecev ali

3. z izdajo odločbe Banke Slovenije o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka oziroma o začetku prisilne likvidacije nad banko.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih ali drugih storitev:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka, z iztekom katerega dovoljenje preneha veljati,

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je banki vročena odločba Banke Slovenije o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja oziroma o začetku prisilne likvidacije.

88. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih storitev)

(1) Banka mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije:

1. za storitve iz 1. do 12. in 15. točke 10. člena tega zakona in

2. za storitve iz 1. do 4. in 6. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Za dovoljenje za opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 83. člen, 2. točka 84. člena, 4. točka prvega odstavka in drugi odstavek 86. člena in 87. člen tega zakona, za odvzem tega dovoljenja pa 250. do 252. člen tega zakona.

(3) V izreku odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o dovoljenju za opravljanje finančnih storitev, morajo biti navedene storitve, za opravljanje katerih se dovoljenje izdaja.

(4) Če drug zakon za opravljanje posamezne storitve iz prvega odstavka tega člena določa dodatne pogoje:

1. mora banka zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev priložiti tudi dokaze o izpolnjevanju teh pogojev in

2. Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev, če banka teh pogojev ne izpolnjuje.

89. člen

(obvestitev Banke Slovenije o začetku opravljanja drugih storitev)

(1) Banka mora, preden začne opravljati posamezno od teh storitev, o tem obvestiti Banko Slovenije:

1. storitve iz 13. ali 14. točke 10. člena tega zakona,

2. storitve iz 5. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona in

3. pomožne storitve.

(2) Obvestilu iz prvega odstavka tega člena mora banka priložiti poslovni načrt glede storitev, ki so predmet obvestila, z vsebino iz 2. točke 84. člena tega zakona.

90. člen

(dovoljenje za združitev oziroma delitev)

(1) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, mora pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za to združitev oziroma delitev.

(2) Za odločanje o dovoljenju za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 83. do 86. člena tega zakona.

(3) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druga statusna preoblikovanja, pri katerih je udeležena banka.

3.2.2. Opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank na območju države članice

91. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v državi članici)

(1) Banka, ki namerava ustanoviti podružnico v državi članici, mora o tem obvestiti Banko Slovenije, in navesti državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:

1. poslovni načrt, ki med drugim obsega vrste in obseg poslov, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijski ustroj podružnice,

2. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici,

3. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo iz prvega odstavka tega člena obsega zahtevo, da Banka Slovenije obvestilo s prilogami

posreduje nadzornemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice).

92. člen

(posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če ob upoštevanju obsega in vrste poslov, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma finančnega položaja banke.

(2) Če Banka Slovenije ne zavrne zahteve po prvem odstavku tega člena, mora v treh mesecih po prejemu obvestila banke s prilogami iz 91. člena tega zakona to obvestilo s prilogami posredovati nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora Banka Slovenije nadzornemu organu države članice posredovati tudi podatke o višini kapitala banke in kapitalski ustreznosti.

(4) Če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ne obvesti banke o posredovanju obvestila nadzornemu organu države članice oziroma ji ne vroči odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahtevo za posredovanje obvestila zavrnila.

93. člen

(začetek poslovanja podružnice v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice:

1. z dnem, ko prejme obvestilo nadzornega organa države članice o pogojih, v skladu s katerimi mora zaradi zaščite javnih koristi opravljati posle v državi članici, oziroma

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je nadzorni organ države članice prejel obvestilo Banke Slovenije v skladu z 92. členom tega zakona, če do izteka tega roka ne prejme obvestila nadzornega organa države članice iz 1. točke tega člena.

94. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije in nadzorni organ države članice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 91. do 93. člen tega zakona, le da se roka iz drugega odstavka 92. člena in iz 2. točke 93. člena tega zakona skrajšata na en mesec.

95. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava začeti neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, mora o tem obvestiti Banko Slovenije in navesti državo članico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije mora v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prvega odstavka tega člena to obvestilo posredovati nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici z dnem, ko nadzorni organ te države članice prejme obvestilo Banke Slovenije iz drugega odstavka tega člena.

3.2.3. Opravljanje bančnih in finančnih storitev bank na območju tretje države

96. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Za dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 91. člena, prvi odstavek 92. člena in 94. člen tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

3.3. Opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank in posebnih finančnih institucij držav članic

97. člen

(opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi članici svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije bodisi prek podružnice bodisi neposredno pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Za banko države članice, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije, se uporabljajo naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 214. in 215. člen tega zakona in

2. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javnih koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja in ki se uporabljajo za banke v Republiki Sloveniji.

(3) Za banko države članice, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve na območju Republike Slovenije prek podružnice, se uporabljajo tudi naslednje določbe zakonov in predpisov, izdanih v zvezi z njihovim izvrševanjem:

1. 194., 195. in 234. člen tega zakona v delu, ki se nanaša na poročila in informacije, potrebne za izvrševanje pristojnosti in nalog Banke Slovenije na področju denarne politike, spremljanja likvidnostnih tveganj, statistike in ureničenja jamstva za vloge,

2. tretji odstavek 204. člena, drugi odstavek 210. člena ter 213., 224. in 311. člen tega zakona.

98. člen

(opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev prek podružnice)

(1) Banka države članice sme ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji in začeti opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve prek te podružnice z iztekom dveh mesecev od dneva, ko Banka Slovenije od nadzornega organa države članice sedeža te banke prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega in drugega odstavka 91. člena in iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona.

(2) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 91. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(3) Vloge pri podružnici banke države članice so vključene v sistem zajamčenih vlog v državi članici sedeža banke.

(4) Podružnica banke države članice se lahko za dopolnitev ravni oziroma obsega jamstva, ki presega raven

oziroma višino zajamčene vloge v sistemu zajamčenih vlog v državi članici njenega sedeža, vključi v sistem zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji.

99. člen

(neposredno opravljanje bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev)

Banka države članice sme začeti neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije od nadzornega organa države članice sedeža te banke prejme obvestilo in priloge z vsebino iz prvega odstavka 95. člena tega zakona.

100. člen

(uporaba določb za družbe za izdajo elektronskega denarja)

Določbe tega zakona o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za družbo za izdajo elektronskega denarja države članice.

101. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Določbe tega zakona o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za finančno institucijo države članice, ki izpolnjuje naslednje pogoje (v nadaljnjem besedilu: posebna finančna institucija):

1. ki ni kreditna institucija,

2. katere nadrejena družba je kreditna institucija ali več kreditnih institucij skupaj, ki so po svojem statutu ali drugih pravilih inkorporacije upravičene opravljati vzajemno priznane finančne storitve, in

3. ki izpolnjuje naslednje dodatne pogoje:

– njene nadrejene družbe so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v državi članici sedeža posebne finančne institucije,

– v državi svojega sedeža dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v Republiki Sloveniji,

– kreditne institucije, ki so ji nadrejene, so skupaj imetnice njenih delnic, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,

– kreditne institucije, ki so ji nadrejene, po oceni nadzornega organa države članice sedeža posebne finančne institucije upravljajo to institucijo z ustrežno skrbnostjo in so s soglasjem nadzornega organa države svojega sedeža prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,

– posebna finančna institucije je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene kreditne institucije, in sicer zlasti glede določitve minimalnih kapitalskih zahtev in nadzora velikih izpostavljenosti.

(2) Obvestilo nadzornega organa države članice sedeža posebne finančne institucije iz prvega odstavka 98. člena oziroma iz 99. člena tega zakona mora obsegati tudi podatke o kapitalu posebne finančne institucije in o kapitalski ustreznosti kreditne institucije, ki je nadrejena družba te posebne finančne institucije, na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadzorni organ države članice sedeža posebne finančne institucije obvesti Banko Slovenije, da je ta institucija prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, se zanjo prenehajo uporabljati določbe tega zakona o opravljanju bančnih in drugih vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji.

3.4. Opravljanje bančnih in vzajemno priznanih finančnih storitev bank tretjih držav

3.4.1. Podružnica banke tretje države

102. člen

(opravljanje bančnih storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi svojega sedeža, opravljati tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

103. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države).

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. podatke o članih oziroma članicah poslovnih in nadzornih organov matične banke,
4. revidirana poslovna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,

5. če iz izpiska iz 1. točke niso razvidni podatki o imetnikih delnic matične banke: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike delnic in njihove deleže pri upravljanju matične banke,

6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki,

7. opis bančnih storitev oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja,

8. dovoljenje za opravljanje bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal nadzorni organ države njenega sedeža,

9. dovoljenje nadzornega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno,

10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi,

11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke,

12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(3) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da matična banka v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje, kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona.

(5) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob

upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(6) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve in tiste druge vzajemno priznane finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(7) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi druge vzajemno priznane finančne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(8) Za dodatno dovoljenje iz sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 7. in 11. točka drugega odstavka ter četrta in peta odstavka tega člena.

104. člen

(uporaba določb)

(1) Za banko tretje države, ki je v Republiki Sloveniji ustanovila podružnico, se uporabljata drugi odstavek 210. člena in 213. člen tega zakona.

(2) Za banko iz prvega odstavka tega člena oziroma njeno podružnico in za poslovanje te podružnice se uporabljajo:

1. določbe 4., 5., 6., 7. in 14. poglavja tega zakona,
2. določbe drugih zakonov, ki se uporabljajo za banke s sedežem na območju Republike Slovenije,
3. v primeru iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona: določbe 8. poglavja tega zakona,
4. določbe predpisov, izdanih v zvezi z izvrševanjem določb zakonov iz 1. do 3. točke tega odstavka.

(3) Za poslovanje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,
2. če podružnica v primeru iz tretjega odstavka 105. člena tega zakona ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

105. člen

(sistem zajamčenih vlog pri podružnici banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države je vključena v sistem jamstva za vloge v državi, kjer ima sedež njena matična banka.

(2) Raven in obseg jamstva za vloge pri podružnici banke tretje države ne sme presegati ravni in obsega, določenega s tem zakonom.

(3) Če sistem jamstva za vloge v državi, v kateri ima sedež banka tretje države, ne obstaja oziroma je obseg jamstva za zajamčene vloge manjši kot v Republiki Sloveniji, se mora podružnica te banke vključiti v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji. Način in obseg vključitve podružnice tuje banke v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji določi Banka Slovenije z dovoljenjem za ustanovitev podružnice.

3.4.2. Predstavništvo banke tretje države

106. člen

(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih poslov.

107. člen

(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko,
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke,
3. revidirana poslovna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja,
4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka 106. člena tega zakona.

4. POGLAVJE:

UPRAVLJANJE S TVEGANJI

4.1. Pojmi v zvezi z upravljanjem s tveganji

108. člen

(upravljanje s tveganji)

Upravljanje s tveganji obsega ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno s poročanjem o tveganjih, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

109. člen

(kreditno tveganje)

Kreditno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti dolžnika do banke.

110. člen

(tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev)

Tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je tveganje, da bo znesek terjatve, do katerega je upravičen upnik, zmanjšan zaradi uspešno uveljavljenih ugovorov dolžnika, ki izvirajo iz pravnega razmerja s prejšnjim upnikom, na podlagi katerega je nastala ta terjatev.

111. člen

(tržna tveganja)

(1) Za ta tveganja se uporablja skupni pojem tržna tveganja:

1. pozicijsko tveganje,
2. tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotnne stranke,
3. tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja,
4. valutno tveganje in
5. tveganje spremembe cen blaga.

(2) Pozicijsko tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe cen finančnih instrumentov. Pozicijsko tveganje obsega posebno in splošno pozicijsko tveganje.

(3) Posebno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta zaradi dejavnikov v zvezi z njegovim izdajateljem oziroma pri izvedenem finančnem instrumentu v zvezi z izdajateljem osnovnega finančnega instrumenta.

(4) Splošno pozicijsko tveganje je tveganje spremembe cene finančnega instrumenta pri dolžniškem finančnem

instrumentu zaradi spremembe ravni obrestnih mer oziroma pri lastniškem finančnem instrumentu cenovnih gibanj na kapitalskem trgu, ki niso povezana s posebnimi lastnostmi posameznih finančnih instrumentov.

(5) Tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotnne stranke je tveganje nastanka izgube zaradi neizpolnitve obveznosti nasprotnne stranke na podlagi postavk trgovalne knjige.

(6) Tveganje preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti na podlagi trgovanja je tveganje nastanka izgube zaradi preseganja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja do posamezne osebe.

(7) Valutno tveganje je tveganje nastanka izgube zaradi spremembe tečaja valut.

(8) Tveganje spremembe cen blaga je tveganje nastanka izgub zaradi spremembe cene blaga, na katerega se nanaša izvedeni finančni instrument.

112. člen

(operativno tveganje)

Operativno tveganje je tveganje nastanka izgube, vključno s pravnim tveganjem, zaradi naslednjih okoliščin:

1. zaradi neustreznosti ali nepravilnega izvajanja notranjih procesov,
2. zaradi drugih nepravilnih ravnanj ljudi, ki spadajo v notranjo poslovno sfero pravne osebe,
3. zaradi neustreznosti ali nepravilnega delovanja sistemov, ki spadajo v notranjo poslovno sfero pravne osebe, ali
4. zaradi zunanjih dogodkov ali dejanj.

113. člen

(izpostavljenost)

(1) Izpostavljenost banke je vsaka postavka sredstev ali zunajbilančna postavka.

(2) Izpostavljenost banke do posamezne osebe je vsota vseh postavk sredstev in zunajbilančnih postavk, ki izkazujejo:

1. terjatve in pogojne terjatve banke do te osebe in
2. naložbe banke v finančne instrumente in kapitalske deleže te osebe.

114. člen

(pomemben učinek, izguba ali strošek)

(1) Pomemben učinek, izguba ali strošek je učinek, izguba ali strošek, ki ima pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za tveganja, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za druga pomembna dejstva oziroma okoliščine.

115. člen

(pojmi v zvezi z izračunom kapitalske zahteve za kreditno tveganje na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Verjetnost neplačila je verjetnost, da bo v naslednjem enoletnem obdobju nastopil položaj neplačila nasprotnne pogodbene stranke.

(2) Položaj iz prvega odstavka tega člena obstaja:

1. če je po oceni banke majhna verjetnost, da bo nasprotna pogodbeni stranka v celoti poravnala svoje kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njene podrejene družbe, ne da bi bilo za poplačilo treba urediti kreditno zavarovanje ali druge ukrepe prisilne izterjatve te obveznosti,

2. če nasprotna pogodbeni stranka več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do banke, njene nadrejene družbe ali katere koli njene podrejene družbe.

(3) Izguba je premoženjska izguba, ki vključuje:

1. pomembne učinke diskontiranja denarnih tokov na trenutek nastopa neplačila ter

2. pomembne neposredne in posredne stroške, povezane z izterjavo terjatve.

(4) Izguba ob neplačilu je razmerje med zneskom izgube pri posamezni izpostavljenosti banke zaradi neplačila nasprotne stranke in vrednostjo izpostavljenosti po stanju ob neplačilu.

(5) Konverzijski količnik je razmerje med nečrpanim zneskom prevzete obveznosti banke po stanju ob izdelavi ocene, ki bo po oceni banke črpan in ne bo poravnán ob nastanku neplačila, in celotnim nečrpanim zneskom prevzete obveznosti banke po stanju ob izdelavi ocene. Prevzeta obveznost banke po prvem stavku tega odstavka je obveznost, ki jo je banka prevzela na podlagi odobrenega kredita, izdane garancije ali drugega pravnega posla.

(6) Pričakovana izguba je razmerje med zneskom, za katerega se pričakuje, da bo izgubljen pri posamezni izpostavljenosti banke zaradi morebitnega neplačila nasprotne stranke ali zaradi uresničitve tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljene denarne terjatve v naslednjem enoletnem obdobju, in vrednostjo izpostavljenosti po stanju ob neplačilu.

116. člen

(kreditno zavarovanje)

(1) Kreditno zavarovanje je način zmanjševanja kreditnega tveganja, povezanega z eno ali več izpostavljenostmi banke.

(2) Kreditna zavarovanja so stvarna in osebna.

(3) Stvarno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo banke, zmanjšano zato, ker ima banka v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko, najmanj eno od naslednjih pravic:

1. pravico prodati določeno premoženje zaradi poplačila svoje terjatve,

2. pravico zagotoviti prenos ali pridobitev določenega premoženja,

3. pravico obdržati določeno nedenarno premoženje ali denarne zneske,

4. pravico zmanjšati oziroma pobotati znesek izpostavljenosti za znesek terjatve nasprotne stranke do banke,

5. pravico nadomestiti znesek izpostavljenosti z zneskom v višini razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve nasprotne stranke do banke.

(4) Osebno kreditno zavarovanje je vrsta zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo banke, zmanjšano zato, ker se je tretja oseba zavezala, da bo plačala dolgovani znesek v primeru neizpolnitve nasprotne pogodbene stranke (kreditateljca) ali ob nastopu drugih pogodbeno določenih dogodkov, povezanih z nasprotno stranko.

(5) Med stvarna kreditna zavarovanja spadajo tudi posli začasne prodaje oziroma nakupa in posli posoje oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, če imajo značilnosti, določene v tretjem odstavku tega člena.

117. člen

(posel začasne prodaje oziroma odkupa)

(1) Posel začasne prodaje oziroma odkupa je vsaka pogodba:

1. pri kateri prenositelj na prejemnika prenese:

– bodisi vrednostne papirje ali blago,

– bodisi zajamčene pravice glede vrednostnih papirjev ali blaga, v zvezi s katerimi je jamstvo izdala priznana borza, ki je imetnik pravic glede teh vrednostnih papirjev ali blaga,

2. po kateri prenositelj teh vrednostnih papirjev, blaga ali pravic ni upravičen prenesti na ali zastaviti več kot eni osebi hkrati in

3. s katero se pogodbená stranka zaveže, da bo istovrstne vrednostne papirje, blago ali pravice iz 1. točke,

– če je bila prenositelj: ponovno odkupila od nasprotne (pogodbene) stranke, ali

– če je bila prejemnik: ponovno prodala nasprotni (pogodbeni) stranki

na dan v prihodnosti, določen s pogodbo, ali na zahtevo prenositelja, za ceno, določeno v pogodbi.

(2) Pri poslu začasne prodaje ima banka položaj prenositelja.

(3) Pri poslu začasnega odkupa ima banka položaj prejemnika.

118. člen

(posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga)

(1) Posoja oziroma izposoja vrednostnih papirjev ali blaga je posojilna pogodba:

1. pri kateri posojilodajalec na posojilojemalca proti ustreznemu zavarovanju prenese vrednostne papirje ali blago in

2. s katero se posojilojemalec zaveže vrniti vrednostne papirje ali blago enake vrste na dan v prihodnosti, določen s pogodbo, ali na zahtevo posojilodajalca.

(2) Posel posoje vrednostnih papirjev ali blaga je posel iz prvega odstavka tega člena, pri katerem ima banka položaj posojilodajalca.

(3) Posel izposoje vrednostnih papirjev ali blaga je posel iz prvega odstavka tega člena, pri katerem ima banka položaj posojilojemalca.

119. člen

(denarju podoben instrument)

Denarju podoben instrument je potrdilo o vlogi ali drug instrument podobnih značilnosti, ki ga izda banka.

120. člen

(sekuritizacija in povezani pojmi)

(1) Sekuritizacija je posel ali shema, pri kateri se kreditno tveganje, povezano s posamezno izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti, razdeli na vsaj dva segmenta kreditnega tveganja in ki ima naslednje značilnosti:

1. plačila v tem poslu ali shemi so odvisna od izpolnjevanja obveznosti dolžnikov pri tej izpostavljenosti ali skupini izpostavljenosti in

2. podrejenost segmentov kreditnega tveganja je podlaga za določitev porazdelitve izgub med trajanjem tega posla ali sheme.

(2) Tradicionalna sekuritizacija je sekuritizacija, ki obsega premoženjski prenos izpostavljenosti, ki so predmet sekuritizacije, na pravno osebo s posebnim namenom sekuritizacije, ki izda vsaj dve vrsti vrednostnih papirjev, ki odražata različen segment kreditnega tveganja. To se opravi tako, da izvorna banka neposredno ali prek soudeležbe prenese imetništvo sekuritiziranih izpostavljenosti. Vrednostni papirji, ki se izdajo, ne vsebujejo denarne obveznosti izvorne banke.

(3) Sintetična sekuritizacija je sekuritizacija, pri kateri se razdelitev kreditnega tveganja na segmente kreditnega tveganja doseže s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali garancijami, skupina izpostavljenosti, ki je predmet sekuritizacije, pa se ne prenese in se izkazuje v bilanci stanja izvorne banke.

(4) Segment kreditnega tveganja je pogodbeno določen segment kreditnega tveganja, povezan s posamezno izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti, pri katerem položaj v tem segmentu pomeni prevzem tveganja kreditne izgube, ki je večja ali manjša od tveganja glede enakega zneska pri položaju v vsakem drugem takem segmentu kreditnega tveganja, ne da bi bilo pri tem upoštevano kreditno zavarovanje, ki ga dajejo tretje osebe neposredno imetnikom položajev v tem ali drugih segmentih kreditnega tveganja.

(5) Položaj v sekuritizaciji je izpostavljenost v sekuritizaciji.

(6) Izvorna banka je ena od obeh:

1. banka, ki je bila bodisi sama bodisi prek povezanih oseb, neposredno ali posredno, subjekt izvirne pogodbe, na podlagi katere so nastale obveznosti ali pogojne obveznosti dolžnika ali morebitnih dolžnikov, ki so podlaga izpostavljenosti, ki je predmet sekuritizacije, ali

2. banka, ki odkupi izpostavljenost druge osebe tako, da jo izkazuje v svoji bilanci stanja, in ki to izpostavljenost kasneje sekuritizira.

(7) Sponzor je banka:

1. ki ni izvorna banka in

2. ki ustanovi in upravlja program komercialnih vrednostnih papirjev s premoženjskim kritjem ali drugo shemo sekuritizacije in ki odkupuje izpostavljenosti od drugih oseb.

(8) Kreditna izboljšava je pogodbeno razmerje, pri katerem se kreditna kvaliteta položaja v sekuritizaciji izboljša glede na kvaliteto položaja, če kreditne izboljšave ne bi bilo. Kreditna izboljšava vključuje izboljšavo z zagotovitvijo segmentov kreditnega tveganja z višjim vrstnim redom poplačila in druge oblike kreditne zaščite.

(9) Pravna oseba s posebnim namenom sekuritizacije je pravna oseba, ki ima naslednje značilnosti:

1. ni kreditna institucija,

2. ustanovljena je za izvajanje ene ali več sekuritizacij,

3. njeno delovanje je omejeno na posle za uresničitev namena iz 3. točke tega odstavka,

4. njena organizacijska struktura ima namen ločiti njene obveznosti od obveznosti izvirne kreditne institucije in

5. osebe, ki so imetniki upravičenj v tej pravni osebi, imajo neomejeno pravico zastaviti ali zamenjati ta upravičenja.

121. člen

(finančni instrumenti in s tem povezani pojmi)

(1) Finančni instrument je vsak pravni posel, na podlagi katerega nastaneta tako finančno premoženje ene stranke kakor tudi finančna obveznost ali lastniški instrument druge stranke. Pojem finančni instrument obsega tako osnovni finančni instrument kakor tudi izvedeni finančni instrument in vključuje najmanj vse finančne instrumente po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(2) Opcija je enostransko oblikovalno upravičenje, z uresničitvijo katerega imetnik opcije doseže sklenitev pogodbe o nakupu, prodaji ali zamenjavi, katere predmet je osnovni instrument.

(3) Zamenljivi vrednostni papir je vrednostni papir, ki vsebuje opcijo, z uresničitvijo katere njegov imetnik doseže zamenjavo za drug vrednostni papir.

(4) Nakupni bon je vrednostni papir:

1. ki vsebuje opcijo do nakupa osnovnega instrumenta za določeno ceno do dneva izteka veljavnosti te opcije ali na ta dan in

2. pri katerem se izpolnitev obveznosti, ki nastane z uresničitvijo opcije, lahko opravi bodisi z izročitvijo osnovnega instrumenta bodisi z denarnim plačilom.

(5) Izvedeni finančni instrument je finančni instrument iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena ter vsak drug finančni instrument, katerega vrednost je odvisna od cene osnovnega finančnega instrumenta ali tečaja ali indeksa ali cene drugega osnovnega premoženja.

122. člen

(organizirani trg)

Organizirani trg je multilateralni sistem, ki ga vodi oziroma upravlja upravljavec organiziranega trga in ki ima naslednje značilnosti:

1. omogoča, da se v tem sistemu in v skladu z vnaprej določenimi pravili srečajo interesi glede prodaje ali nakupa finančnih instrumentov številnih tretjih oseb tako, da to povzroči sklenitev pravnega posla glede finančnega instrumenta,

ki je uvrščen v trgovanje po njegovih pravilih oziroma sistemih tega trga,

2. ima dovoljenje pristojnega nadzornega organa,

3. deluje redno in v skladu s pogoji, ki jih za njegovo delovanje določajo ustrezni predpisi.

123. člen

(priznana borza)

Priznana borza je borza, ki jo Banka Slovenije prizna kot tako in ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. trgovanje na njej poteka redno,

2. ima pravila:

– ki jih je izdal ali odobril ustrezen nadzorni organ države članice sedeža borze in

– ki določajo pogoje poslovanja borze, pogoje za pristop na borzo in pogoje, ki jih mora izpolnjevati izvedeni finančni instrument za uvrstitev v trgovanje na borzi,

3. ima mehanizem poravnave, po katerem je treba za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti zagotoviti zahtevana dnevna kritja, ki po oceni Banke Slovenije dajejo ustrezno zavarovanje.

4.2. Temeljna pravila o upravljanju s tveganji

124. člen

(trden in zanesljiv sistem upravljanja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati trden in zanesljiv sistem upravljanja, ki mora obsegati:

1. jasen organizacijski ustroj z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti,

2. učinkovite postopke ugotavljanja, merjenja oziroma ocenjevanja, obvladovanja in spremljanja tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju,

3. ustrezen sistem notranjih kontrol, ki vključuje ustrezne administrativne in računovodske postopke.

(2) Organizacijski ustroj, postopki in sistemi iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasno in razumljivo opredeljeni in sorazmerni značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka.

125. člen

(kapitalska ustreznost banke)

Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste storitev, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev (kapitalska ustreznost).

126. člen

(strategije in procesi ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati primerne, učinkovite in celostne strategije in procese za stalno ocenjevanje in zagotavljanje zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in ravni tveganj, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(2) Strategije in procesi iz prejšnjega odstavka morajo biti predmet rednih notranjih pregledov, da se zagotovi, da ostanejo jasno in celovito opredeljeni in sorazmerni značilnostim, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka.

127. člen

(poslovanje v skladu z omejitvami)

Banka mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev največjih dopustnih izpostavljenosti ali vsote izpostavljenosti, omejitve naložb v

kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja ali drugih omejitev, določenih s tem zakonom in s predpisi o upravljanju s tveganji.

128. člen

(zagotavljanje plačilne sposobnosti banke)

Banka mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (v nadaljnjem besedilu: likvidnost) ter, da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti.

129. člen

(predpisi o upravljanju s tveganji)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila o obsegu in načinu konsolidacije za namen izpolnjevanja obveznosti na konsolidirani podlagi,

2. v zvezi z izračunom kapitala banke:

– lastnosti in vrste sestavin, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala za namen pokrivanja vseh ali posameznih kapitalskih zahtev,

– razmerja in omejitve med posameznimi sestavinami pri izračunu kapitala za namen pokrivanja vseh ali posameznih kapitalskih zahtev,

3. v zvezi z vrednotenjem postavk za izračun kapitalskih zahtev in omejitev:

– podrobnejša pravila o vrednotenju teh postavk za namene vseh ali posameznih kapitalskih zahtev in omejitev,

– način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu posameznih vrst kapitalskih zahtev oziroma omejitev,

4. v zvezi z izračunavanjem kapitalске zahteve za kreditno tveganje in za tveganje zmanjšanja vrednostni odkupljenih terjatev:

– vrste in značilnosti kategorij izpostavljenosti,

– podrobnejša pravila o izračunu tveganjem prilagojenih zneskov posameznih vrst izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub,

– podrobnejša merila za priznanje zunanje bonitetne institucije za primerne in način javne dostopnosti podatkov v zvezi z zunanjimi bonitetnimi institucijami, ki jih je Banka Slovenije priznala za primerne ter njihove obveznosti poročanja Banki Slovenije o okoliščinah iz drugega odstavka 142. člena tega zakona,

– podrobnejša pravila o načinu uporabe zunanje bonitetne ocene za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti,

– pri pristopu na podlagi notranjih bonitetnih sistemov: podrobnejše pogoje za uporabo, način in obseg uporabe ter način in pogoje postopnega uvajanja ter za stalna izboljšanja,

– podrobnejša merila za primernost kreditnih zavarovanj in minimalne zahteve za njihovo uresničitev pri izračunu njihovih učinkov,

– podrobnejša pravila o načinu upoštevanja sekuritizacije,

5. v zvezi z izračunom kapitalskih zahtev za tržna tveganja:

– podrobnejše značilnosti postavk trgovalne knjige,

– podrobnejša pravila o pristopih, pogojih za uporabo pristopov ter o načinu izračuna kapitalskih zahtev za posamezne vrste tržnih tveganj,

– glede notranjih modelov: pogoje za njihovo uporabo ter obseg in način njihove uporabe,

6. v zvezi z izračunom kapitalске zahteve za operativno tveganje:

– pogoje za uporabo standardiziranega oziroma naprednega pristopa in za kombinirano uporabo pristopov,

– podrobnejša pravila o izračunu kapitalске zahteve za operativno tveganje z uporabo posameznih pristopov,

7. v zvezi z velikimi izpostavljenostmi: podrobnejša pravila o izračunu izpostavljenosti ter o spremljanju in poročanju o velikih izpostavljenostih,

8. v zvezi z naložbami v kvalificirane deleže v osebe nefinančnega sektorja: podrobnejša pravila:

– o izračunavanju omejitev teh naložb in

– o obravnavi preseganja teh omejitev,

9. podrobnejša pravila o upravljanju s tveganji,

10. podrobnejša pravila v zvezi z likvidnostno pozicijo,

11. v zvezi s poročanjem:

– podrobnejšo vsebino poročil in obvestil,

– roke in način poročanja,

12. ustrezne ukrepe za upravljanje z obrestnim tveganjem, ki nastopi zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, vendar le za banke, katerih izguba, nastala zaradi sprememb teh obrestnih mer, presega 20 odstotkov njihovega kapitala,

13. merila za primerne izvozne agencije in

14. podrobnejša pravila v zvezi z ocenjevanjem potrebne notranjega kapitala.

4.3. Raven izpolnjevanja obveznosti

130. člen

(izpolnjevanje obveznosti na posamični podlagi)

(1) Banka mora izpolnjevati naslednje obveznosti na posamični podlagi:

1. obveznosti glede sistemov in standardov upravljanja,

določene v 124. členu in v oddelku 4.6. tega zakona,

2. obveznosti glede minimalnega kapitala, določene v 136. členu tega zakona, in

3. obveznosti glede izpostavljenosti, določene v pododdelku 4.5.5. tega zakona.

(2) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja niti podrejene niti nadrejene banke, in banka, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, mora na posamični podlagi izpolnjevati tudi naslednje obveznosti:

1. obveznosti glede naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, določene v pododdelku 4.5.6. tega zakona, in

2. obveznosti glede strategij in procesov ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala, določene v 126. členu tega zakona.

(3) Banka, ki nima položaja niti podrejene niti nadrejene banke, in banka, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, mora na posamični podlagi izpolnjevati tudi obveznosti glede razkritij, določene v 207. do 209. členu tega zakona.

131. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi)

(1) Nadrejena banka Republike Slovenije mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati naslednje obveznosti na konsolidirani podlagi:

1. obveznosti glede minimalnega kapitala, določene v 136. členu tega zakona,

2. obveznosti glede naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja, določene v pododdelku 4.5.6. tega zakona,

3. obveznosti glede strategij in procesov ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala, določene v 126. členu tega zakona,

4. obveznosti glede izpostavljenosti, določene v pododdelku 4.5.5. tega zakona.

(2) Banka, ki je podrejena finančnemu holdingu Republike Slovenije, mora na ravni Republike Slovenije izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega položaja tega finančnega holdinga.

(3) Banka, ki ima položaj EU nadrejene banke, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti glede razkritij,

določene v 207. do 209. členu tega zakona, na podlagi njegovega konsolidiranega finančnega položaja.

(4) Banka, ki je podrejena EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora na ravni Evropske unije izpolnjevati obveznosti iz tretjega odstavka tega člena na podlagi konsolidiranega finančnega položaja tega finančnega holdinga.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije podrejeni banki, ki je pomembna za bančni sistem Republike Slovenije, z odločbo naloži izpolnjevanje obveznosti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 207. člena tega zakona, in sicer:

1. če ima položaj nadrejene družbe bančne podskupine znotraj Republike Slovenije: na konsolidirani podlagi, 2. v drugih primerih: na posamični podlagi.

(6) Podrejena banka, ki je bodisi sama bodisi njen nadrejeni finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na konsolidirani podlagi na ravni podskupine.

(7) Da se zagotovi, da so organizacijski ustroj, procesi in sistemi znotraj bančne skupine dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, mora nadrejena banka v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(8) Drugi oziroma četrti odstavek tega člena se ne uporabljata za banko, katere nadrejeni finančni holding Republike Slovenije oziroma nadrejeni EU finančni holding ima položaj investicijskega podjetja, ki izpolnjuje obveznosti na konsolidirani podlagi.

4.4. Kapital banke

132. člen

(kapital banke)

(1) Kapital banke se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja obveznosti banke glede upravljanja s tveganji (v nadaljnjem besedilu: kapital banke) izračuna na način, določen v oddelku 4.4. tega zakona in v predpisih o upravljanju s tveganji.

(2) Pri izračunu kapitala banke je treba ustrezno upoštevati:

1. lastnosti posameznih sestavin kapitala,
2. odbitne postavke, ki se odštevajo od posameznih sestavin kapitala,
3. razmerja med posameznimi sestavinami kapitala in
4. namen posameznih sestavin kapitala.

133. člen

(temeljni kapital banke)

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala banke se upoštevajo naslednje sestavine:

1. vplačani osnovni kapital in kapitalne rezerve, razen osnovnega kapitala, vplačanega na podlagi prednostnih kumulativnih delnic in kapitalskih rezerv, oblikovanih v zvezi s temi delnicami,
2. rezerve iz dobička,
3. preneseni čisti poslovni izid,
4. druge postavke, ki so po svojih lastnostih podobne postavkam iz 1. do 3. točke tega odstavka.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice,
2. neopredmetena dolgoročna sredstva,
3. čista izguba poslovnega leta,
4. druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu podobne sestavinam iz 1. do 3. točke tega odstavka.

134. člen

(dodatni kapital banke)

(1) Dodatni kapital banke je sestavljen iz dodatnega kapitala I in dodatnega kapitala II.

(2) Pri izračunu dodatnega kapitala I se upoštevajo naslednje sestavine:

1. osnovni kapital, vplačan na podlagi prednostnih kumulativnih delnic in kapitalne rezerve, oblikovane v zvezi s temi delnicami,
2. podrejene obveznosti,
3. druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu podobne sestavinam iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(3) Pri izračunu dodatnega kapitala II se upoštevajo podrejene obveznosti in druge sestavine, ki so po svojih lastnostih in namenu primerne za pokrivanje kapitalskih zahtev za tržna tveganja, razen kapitalne zahteve za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotnih strank.

4.5. Kapitalne zahteve in omejitve

4.5.1. Skupne določbe

135. člen

(vrednotenje postavk za izračun kapitalnih zahtev in omejitev)

Če v tem zakonu in predpisih o upravljanju s tveganji niso določena posebna pravila o vrednotenju postavk sredstev in zunajbilančnih postavk za namen izračuna kapitalnih zahtev in omejitev, se za vrednotenje teh postavk za namen izračuna kapitalnih zahtev in omejitev uporabljajo splošna pravila o vrednotenju postavk v računovodskih izkazih bank.

136. člen

(minimalni kapital banke)

(1) Kapital banke mora biti vedno najmanj enak seštevku naslednjih kapitalnih zahtev:

1. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, razen postavk trgovalne knjige: kapitalne zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev (v nadaljnjem besedilu: kapitalna zahteva za kreditno tveganje),

2. glede postavk trgovalne knjige kapitalne zahteve za ta tržna tveganja:

- za pozicijsko tveganje,
- za tveganja poravnave in kreditno tveganje nasprotnih strank,
- če banka preseže omejitve največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja: za tveganje preseganja teh omejitev,

3. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, kapitalne zahteve za ta tržna tveganja:

- za valutna tveganja in
 - za tveganja spremembe cen blaga,
4. glede vseh poslov, ki jih opravlja banka, kapitalne zahteve za operativno tveganje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, kapital banke ne sme biti nikoli nižji od najnižjega zneska osnovnega kapitala iz 42. člena tega zakona.

4.5.2. Kapitalna zahteva za kreditno tveganje

4.5.2.1. Skupne določbe

137. člen

(kapitalna zahteva za kreditno tveganje)

Kapitalna zahteva za kreditno tveganje znaša 8 odstotkov vsote tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti.

138. člen

(pristopi za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje)

Banka mora za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti:

1. standardizirani pristop ali
2. pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, če za uporabo tega pristopa dobi dovoljenje Banke Slovenije.

4.5.2.2. Standardizirani pristop

139. člen

(določitev vrednosti izpostavljenosti)

Za namen izračuna tveganjem prilagojenih izpostavljenosti je:

1. vrednost izpostavljenosti, ki ima značilnosti postavke sredstev, enaka njeni knjigovodski vrednosti,
2. vrednost izpostavljenosti, ki ima značilnost zunajbilančne postavke, enaka ustreznemu odstotku njene knjigovodske vrednosti.

140. člen

(razvrstitev izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti)

Banka mora vsako izpostavljenost razvrstiti v ustrezno kategorijo izpostavljenosti glede na stopnjo tveganja, ki je povezana s to izpostavljenostjo.

141. člen

(uporaba uteži za tehtanje tveganj)

(1) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti ustrezne uteži za tehtanje tveganj.

(2) Banka mora izbirati utež za tehtanje tveganj vsake izpostavljenosti na podlagi:

1. kategorije izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost, in
2. kreditne kvalitete te izpostavljenosti, če je ta razvrščena v kategorijo izpostavljenosti, za katero se ugotavlja stopnja kreditne kvalitete.

(3) Tveganjem prilagojeni znesek izpostavljenosti se izračuna tako, da se vrednost izpostavljenosti pomnoži z ustrezno utežjo za tehtanje tveganj.

142. člen

(uporaba zunanje bonitetne ocene za določitev kreditne kvalitete)

(1) Banka lahko za določanje kreditne kvalitete posamezne izpostavljenosti uporabi bonitetno oceno, ki jo je izdelala zunanja bonitetna institucija, če je Banka Slovenije to bonitetno institucijo priznala kot primerno za te namene, ali primerna izvozna agencija (v nadaljnjem besedilu: zunanja bonitetna ocena).

(2) Banka Slovenije prizna zunanjo bonitetno institucijo kot primerno, če je metodologija ocenjevanja, ki jo uporablja, v skladu s standardi objektivnosti, neodvisnosti, neprekinjenega preverjanja in preglednosti, in če so bonitetne ocene, ki so rezultat metodologije ocenjevanja, v skladu s standardi verodostojnosti in preglednosti.

4.5.2.3. Pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov

143. člen

(pogoji za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Banka Slovenije izda banki na njeno zahtevo dovoljenje za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov, če so sistemi upravljanja in merjenja kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, primerni in se izvajajo celovito, in zlasti, če ustrezajo naslednjim zahtevam:

1. notranji bonitetni sistemi, ki jih uporablja banka, zagotavljajo ustrezno oceno značilnosti dolžnika in posla, ustrezno diferenciacijo tveganj ter natančne in dosledne kvantitativne ocene tveganj,

2. notranji bonitetni sistemi ter ocene položaja neplačila in izgub, ki jih banka uporablja pri izračunu kapitalske zahteve, in s tem povezani sistemi in postopki imajo ključno vlogo pri naslednjih poslovnih funkcijah banke:

- pri upravljanju s tveganji in v postopku odločanja ter
- pri odločanju o odobritvi kreditov, razporeditvi notranjega kapitala in pri funkcijah korporacijskega upravljanja,

3. znotraj banke je organizirana in deluje posebna organizacijska enota za nadzor kreditnega tveganja:

- ki odgovarja za bonitetne sisteme,
- je neodvisna in
- nanjo ni mogoče izvrševati vplivov, ki so v nasprotju z opravljanjem neodvisnega nadzora kreditnega tveganja,

4. banka zbira in hrani vse podatke, potrebne za učinkovito podporo merjenja oziroma ocenjevanja tveganj in postopka upravljanja s tveganji,

5. banka dosledno dokumentira svoje bonitetne sisteme in razloge za njihovo oblikovanje ter zagotavlja redno preverjanje in potrditev primernosti svojih bonitetnih sistemov.

(2) Banka, ki namerava pri kategorijah izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, do institucij in do podjetij uporabljati lastne ocene izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov, mora poleg dovoljenja iz prvega odstavka tega člena pridobiti še posebno dovoljenje Banke Slovenije za uporabo lastnih ocen.

144. člen

(obseg in način uporabe pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov)

(1) Banka mora uporabljati pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov za vse izpostavljenosti.

(2) Banka lahko uporabo notranjih bonitetnih sistemov uvaja postopno, če za tako postopno uvajanje pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka mora vsako izpostavljenost razvrstiti v ustrezno kategorijo izpostavljenosti. Metodologija, ki jo banka uporablja za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije izpostavljenosti, mora zagotavljati ustrezno in dosledno oblikovanje kategorij izpostavljenosti.

(4) Banka mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti uporabiti ustrezne uteži za tehtanje tveganj.

(5) Banka mora izračunati ustrezno utež za tehtanje tveganj vsake izpostavljenosti glede na kategorijo izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost.

(6) Banka mora izračunavati zneske pričakovanih izgub za vsako izpostavljenost glede na kategorijo izpostavljenosti, v katero je razvrščena ta izpostavljenost.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko banka za izračun tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za določene izpostavljenosti ali kategorije izpostavljenosti uporablja standardizirani pristop.

4.5.2.4. Upoštevanje kreditnih zavarovanj pri izračunu kapitalske zahteve za kreditno tveganje

145. člen

(upoštevanje kreditnih zavarovanj)

(1) Banka lahko pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub ustrezno upošteva kreditna zavarovanja, katerih predmet so te izpostavljenosti.

(2) Banka lahko v skladu s prvim odstavkom tega člena upošteva samo kreditna zavarovanja, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. so primerna za zmanjšanje kreditnega tveganja in

2. ustrezajo minimalnim zahtevam glede njihove uresničitve.

(3) Stvarna kreditna zavarovanja so primerna za zmanjšanje kreditnega tveganja:

1. če so dovolj likvidna in

2. če je njihova vrednost v času stabilna, tako da zagotavlja zadostno gotovost glede poplačila.

(4) Primernost osebnih kreditnih zavarovanj se presoja po kreditni boniteti njihovih dajalcev.

(5) Pri presoji minimalnih zahtev glede uresničitve kreditnih zavarovanj se upoštevajo zlasti naslednja merila:

1. njihova pravna učinkovitost in izvršljivost po pravu, ki velja zanje,

2. njihova kvaliteta glede učinkov za zmanjšanje kreditnega tveganja in

3. operativne zahteve za učinkovito uresničevanje kreditnih zavarovanj, ki jih izpolnjuje banka.

(6) Izračun učinkov kreditnih zavarovanj za zmanjšanje kreditnega tveganja mora odražati njihovo sedanjo vrednost, pričakovane spremembe te vrednosti v času trajanja zavarovanja ter druge lastnosti teh zavarovanj.

(7) Banka mora ustrezno obravnavati tudi tveganja, povezana z uresničitvijo posameznega kreditnega zavarovanja.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za banke, ki uporabljajo pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov z lastnimi ocenami izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov.

4.5.2.5. Obravnava sekuritizacije

146. člen

(obrnava sekuritizacije)

Izvorna banka, banka sponzor ali druga banka, udeležena v sekuritizaciji, mora pri izračunu tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v zvezi s svojim položajem v sekuritizaciji ustrezno upoštevati značilnosti te sekuritizacije in svojega položaja v tej sekuritizaciji.

4.5.3. Kapitalske zahteve za tržna tveganja

147. člen

(trgovalna knjiga)

(1) Banka mora v trgovalni knjigi voditi vse postavke v zvezi z naložbami v finančne instrumente in blago, ki jih ima:

1. z namenom trgovanja ali

2. z namenom varovanja drugih postavk trgovalne knjige, ki so:

– bodisi proste vseh omejitev za trgovanje,

– bodisi imajo značilnosti, potrebne za varovanje pred tveganji.

(2) Naložbe, ki jih ima banka z namenom trgovanja, so naložbe, ki jih ima banka:

1. da bi jih prodala v kratkem roku oziroma

2. da bi dosegla dobiček

– na podlagi dejanskih ali pričakovanih kratkoročnih razlik med nakupnimi in prodajnimi cenami ali

– na podlagi sprememb drugih cen ali obrestnih mer.

(3) Med postavkami trgovalne knjige mora banka izkazovati vse naložbe, ki jih ima v svojem imenu in za svoj račun ali ki jih je pridobila v svojem imenu pri opravljanju storitev za račun strank ali pri opravljanju storitev vzdrževanja trga finančnih instrumentov oziroma blaga.

(4) Namen trgovanja mora temeljiti na ustreznih strategijah, politikah in postopkih, ki jih je banka uvedla z namenom upravljanja naložb ali portfeljev.

(5) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ustrezne sisteme in kontrole za upravljanje naložb trgovalne knjige.

148. člen

(izjema pri uporabi pravil o kapitalskih zahtevah za tržna tveganja)

Banka lahko namesto kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, za tveganje poravnave in za kreditno tveganje nasprotno stranke, ki se izračunavajo za postavke trgovalne knjige, izračunava kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje tudi glede postavk trgovalne knjige, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. posli njene trgovalne knjige običajno ne presegajo 5 odstotkov vseh njenih poslov,

2. vsota postavk njene trgovalne knjige običajno ne presega 15.000.000 eurov,

3. posli njene trgovalne knjige nikoli ne presežejo 6 odstotkov vseh njenih poslov in

4. vsota postavk njene trgovalne knjige nikoli ne preseže 20.000.000 eurov.

149. člen

(vrednotenje postavk trgovalne knjige in ugotavljanje neto pozicije)

(1) Banka mora zagotoviti, da vrednost, po kateri izkazuje postavke trgovalne knjige, ustrezno odražajo njihovo trenutno tržno vrednost. Ta vrednost mora obsegati ustrezno stopnjo gotovosti ob upoštevanju

1. dinamične narave postavk trgovalne knjige,

2. zahtev po preudarni previdnosti in

3. načina delovanja ter namena kapitalskih zahtev v zvezi s postavkami trgovalne knjige.

(2) Postavke trgovalne knjige mora banka ustrezno prevrednotiti najmanj dnevno.

(3) Presežna vrednost dolgih (kratkih) pozicij banke nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istovrstnih lastniških, dolžniških in zamenljivih finančnih instrumentih ter enakih izvedenih finančnih instrumentih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo kot pozicije v osnovnih finančnih instrumentih. Lastni dolžniški finančni instrumenti banke se pri izračunavanju posebnega pozicijskega tveganja ne upoštevajo.

150. člen

(kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje)

(1) Banka mora izračunavati kapitalsko zahtevo za pozicijsko tveganje na podlagi njenih neto pozicij v posamezni vrsti finančnega instrumenta, če ni za posamezno vrsto finančnega instrumenta drugače določeno.

(2) Kapitalska zahteva za pozicijsko tveganje v zvezi s finančnim instrumentom se izračuna kot vsota kapitalske zahteve za posebno in za splošno pozicijsko tveganje v zvezi s tem instrumentom.

151. člen

(izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih)

(1) Banka mora kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih izračunavati tako, da vsako svojo neto pozicijo:

1. razvrsti v ustrezno kategorijo dolžniških finančnih instrumentov glede na:

– izdajatelja oziroma zavezanca iz tega instrumenta,

– zunanjo in notranjo bonitetno oceno tega instrumenta in

– preostalo zapadlost tega instrumenta,

2. jo pomnoži z ustrezno utežjo glede na kategorijo tega instrumenta.

(2) Banka mora kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje v dolžniških finančnih instrumentih izračunavati z uporabo bodisi pristopa, ki temelji na zapadlosti, bodisi

pristopa, ki temelji na trajanju. Izbrani pristop mora banka uporabljati dosledno.

152. člen

(izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih tako, da svojo skupno bruto pozicijo v teh instrumentih pomnoži z ustrezno utežjo.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za splošno pozicijsko tveganje v lastniških finančnih instrumentih tako, da svojo skupno neto pozicijo v teh instrumentih pomnoži z ustrezno utežjo.

153. člen

(kapitalska zahteva za tveganje poravnave)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave od razlike med ceno finančnih instrumentov, valut oziroma blaga, ki je nastala v obdobju zamude z izpolnitvijo nasprotne stranke in je v breme banke.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje posamezne poravnave tako, da znesek razlike iz prvega odstavka tega člena med dogovorjeno ceno poravnave in trenutno tržno ceno finančnega instrumenta, tuje valute oziroma blaga pomnoži z ustrezno utežjo.

154. člen

(kapitalska zahteva za kreditno tveganje nasprotne stranke)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje nasprotne stranke, če obstaja časovna neusklajenost med njeno izpolnitvijo in izpolnitvijo nasprotne stranke.

(2) Za izračun vrednosti izpostavljenosti in tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti se uporabljajo pravila o izračunu kapitalске zahteve za kreditno tveganje.

(3) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za kreditno tveganje nasprotne stranke tako, da vsoto vseh tveganjem prilagojenih zneskov teh izpostavljenosti pomnoži z ustrezno utežjo.

155. člen

(kapitalska zahteva za valutno tveganje)

(1) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za valutno tveganje, če njena skupna neto pozicija naložb v tujih valutah in neto pozicija naložb v zlatu presega 2 odstotka njenega kapitala.

(2) Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za valutno tveganje tako, da vsoto svojih neto pozicij v tujih valutah in neto pozicije v zlatu pomnoži z 8 odstotki.

156. člen

(kapitalska zahteva za tveganje spremembe cen blaga)

Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje spremembe cen blaga z uporabo:

1. pristopa lestvice zapadlosti ali
2. enostavnega pristopa.

157. člen

(uporaba notranjih modelov za izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga)

Banka lahko za izračun kapitalске zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga uporablja notranje modele, če za njihovo uporabo pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

158. člen

(kapitalska zahteva za tveganje presejanja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja)

Banka mora izračunati kapitalsko zahtevo za tveganje presejanja največjih dopustnih izpostavljenosti iz trgovanja na podlagi tistih posameznih postavk iz trgovanja do posameznih oseb, ki presegajo omejitve iz prvega ali tretjega odstavka 165. člena tega zakona:

1. za katere je treba izračunati najvišjo kapitalsko zahtevo za posebno pozicijsko tveganje oziroma najvišjo kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave in kreditno tveganje nasprotne stranke ter

2. vsota katerih je enaka znesku preseženih izpostavljenosti iz trgovanja.

4.5.4. Kapitalška zahteva za operativno tveganje

159. člen

(pristopi za izračun kapitalске zahteve za operativno tveganje)

(1) Banka mora za izračun kapitalске zahteve za operativno tveganje uporabiti:

1. enostavni pristop,
2. standardizirani pristop ali
3. napredni pristop, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za uporabo naprednega pristopa.

(2) Banka, ki uporablja standardizirani pristop, lahko preide na uporabo enostavnega pristopa samo iz utemeljenih razlogov in če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka, ki uporablja napredni pristop, lahko preide na uporabo enostavnega ali standardiziranega pristopa samo iz utemeljenih razlogov in če pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

(4) Banka lahko kombinirano uporablja pristope iz prvega odstavka tega člena, če za tako uporabo pridobi dovoljenje Banke Slovenije.

160. člen

(enostavni pristop)

Kapitalška zahteva za operativno tveganje, izračunana po enostavnem pristopu, je enaka ustreznemu odstotku od triletnega povprečja zneska čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov.

161. člen

(standardizirani pristop)

(1) Za izračun kapitalске zahteve za operativno tveganje po standardiziranem pristopu mora banka posle, ki jih opravlja, razvrstiti v ustrezna poslovna področja.

(2) Za vsako poslovno področje mora banka izračunati kapitalsko zahtevo, ki je enaka ustreznemu odstotku od triletnega povprečja zneska čistih obrestnih in neobrestnih prihodkov za to poslovno področje.

(3) Kapitalška zahteva za operativno tveganje, izračunana po standardiziranem pristopu, je enaka vsoti kapitalске zahteve za operativno tveganje za vsa poslovna področja.

162. člen

(napredni pristop)

Izračun kapitalске zahteve za operativno tveganje po naprednem pristopu temelji na lastnih sistemih banke za merjenje teh tveganj.

4.5.5. Velike izpostavljenosti

163. člen

(pojem velike izpostavljenosti)

(1) Velika izpostavljenost banke do posamezne osebe je izpostavljenost banke do te osebe, ki dosega ali presega 10 odstotkov kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju velike izpostavljenosti in izračunu omejitev izpostavljenosti do posamezne osebe se za posamezno osebo šteje tudi skupina povezanih oseb.

164. člen

(osebe v posebnem razmerju z banko)

Osebe v posebnem razmerju z banko so:

1. član uprave banke,
2. član nadzornega sveta banke,
3. prokurist banke,
4. pravna oseba, ki ni banka in katere član uprave oziroma prokurist je oseba iz 1., 2. oziroma 3. točke tega člena,
5. fizična oseba, ki je posredno ali neposredno imetnik delnic banke, na podlagi katerih ima najmanj 5 odstotkov glasovalnih pravic ali najmanj 5-odstotni delež v kapitalu banke,
6. pravna oseba, ki ni banka, in ki je posredno ali neposredno imetnik delnic banke, na podlagi katerih ima najmanj 10 odstotkov glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu banke,
7. ožji družinski člani oseb iz 1. do 3. točke in iz 5. točke tega člena,
8. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 6. točke tega člena.

165. člen

(največja dopustna izpostavljenost do posamezne osebe)

(1) Izpostavljenost banke do posamezne osebe ne sme presegati 25 odstotkov njenega kapitala, če ni za posamezne primere v drugem do četrtem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Izpostavljenost banke do posamezne osebe, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, ne sme presegati 20 odstotkov njenega kapitala.

(3) Izpostavljenost banke do teh oseb ne sme presegati 20 odstotkov njenega kapitala:

1. do njene nadrejene družbe,
2. do posamezne osebe, ki jo banka posredno ali neposredno obvladuje, in
3. do posamezne osebe, ki jo posredno ali neposredno obvladuje ista oseba kot banka.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije s predpisom iz 7. točke 129. člena tega zakona določi višjo največjo dopustno izpostavljenost, če hkrati določi tudi posebne ukrepe in postopke za upravljanje s tveganji na podlagi teh izpostavljenosti vendar največ 25 odstotkov kapitala banke.

(5) O izdaji predpisa po četrtem odstavku tega člena mora Banka Slovenije obvestiti Komisijo in Evropski bančni odbor.

166. člen

(omejitev vsote izpostavljenosti)

(1) Vsota vseh velikih izpostavljenosti banke ne sme presegati 800 odstotkov njenega kapitala.

(2) Vsota vseh izpostavljenosti banke do oseb v posebnem razmerju z banko ne sme presegati 200 odstotkov njenega kapitala.

167. člen

(soglasje nadzornega sveta)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke nastala velika izpostavljenost banke do posamezne osebe, je potrebno soglasje nadzornega sveta banke. Soglasje nadzornega sveta je potrebno tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega

se velika izpostavljenost banke do posamezne osebe poveča tako, da doseže oziroma preseže 15 oziroma 20 odstotkov njenega kapitala.

(2) Za sklenitev pravnega posla, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke do posamezne osebe, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko in katerega vrednost presega 22.000 eurov, je potrebno soglasje nadzornega sveta banke.

168. člen

(prekoračitev omejitev izpostavljenosti)

(1) Če banka preseže omejitve največje dopustne izpostavljenosti do posamezne osebe ali omejitev vsote izpostavljenosti zaradi združitve dveh pravnih oseb oziroma zaradi drugih vzrokov, na katere ne more vplivati, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti).

(2) Obvestilo o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti mora obsegati opis ukrepov, ki jih bo banka opravila zaradi uskladitve z omejitvami iz 165. oziroma 166. člena tega zakona, in roke, v katerih bo te ukrepe opravila.

(3) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena banki z odredbo naloži:

1. rok za uskladitev z omejitvami iz 165. oziroma 166. člena tega zakona,
 2. način izvedbe ukrepov, ki jih predlaga banka v obvestilu o prekoračitvi omejitev izpostavljenosti, ali izvedbo drugih ukrepov,
 3. način obravnavanja prekoračitev omejitev izpostavljenosti.
- (4) Za odredbo iz tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

4.5.6. Naložbe v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja

169. člen

(osebe nefinančnega sektorja)

Osebe nefinančnega sektorja so vse pravne osebe, razen naslednjih oseb:

1. kreditne ali finančne institucije,
2. družbe za pomožne storitve,
3. zavarovalnice, pozavarovalnice ali pokojninske družbe.

170. člen

(omejitev naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja)

(1) Vrednost kvalificiranega deleža banke v posamezni osebi nefinančnega sektorja ne sme presegati 15 odstotkov njenega kapitala.

(2) Vsota vseh kvalificiranih deležev banke v osebah nefinančnega sektorja ne sme presegati 60 odstotkov njenega kapitala.

171. člen

(izjeme od omejitve naložb)

Pri izračunu omejitev iz 170. člena tega zakona se ne upoštevajo naslednje naložbe:

1. v prvih treh letih od pridobitve: naložbe, ki jih je banka pridobila začasno namesto izpolnitve denarne obveznosti pravne osebe v postopku finančnega prestrukturiranja te osebe,
2. delnice, ki jih je banka pridobila zaradi izvedbe storitev prve prodaje teh delnic za izdajatelja ali ki jih je pridobila za račun stranke pri opravljanju storitev za to stranko,
3. deleži v kapitalu pravnih oseb, ki jih je banka pridobila z namenom nadaljnje prodaje.

172. člen

(odbitna postavka za preseganje omejitve naložb)

(1) Banka lahko preseže omejitve naložb iz 170. člena tega zakona, če zagotovi kapital za pokrivanje tega preseganja.

(2) Znesek preseganja omejitev iz prvega odstavka tega člena je odbitna postavka pri izračunu kapitala banke.

4.6. Splošni standardi upravljanja s tveganji

4.6.1. Skupne določbe

173. člen

(odgovornost uprave za spoštovanje pravil o upravljanju s tveganji)

Uprava mora zagotoviti, da banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji, in mora v zvezi s tem zlasti:

1. določiti natančno opredeljena, pregledna in dosledna notranja razmerja glede odgovornosti, ki:

– zagotavljajo jasno razmejitev pristojnosti in nalog v banki in

– preprečujejo nastanek nasprotja interesov,

2. odobriti in redno preverjati strategije in politike banke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem posluje banka, glede na položaj v poslovnem ciklusu, v katerem je banka.

174. člen

(načrtovanje in izvajanje ukrepov upravljanja s tveganji)

(1) Banka mora za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, ki so povezana s poslovanjem banke, določiti načrt ukrepov upravljanja s tveganji, ki obsega:

1. notranje postopke za upravljanje s tveganji,

2. ukrepe za upravljanje s tveganji in notranje postopke za izvajanje teh ukrepov,

3. notranje postopke za spremljanje izvajanja ukrepov za upravljanje s tveganji.

(2) Ukrepi za upravljanje s tveganji in postopki za izvajanje in spremljanje izvajanja teh ukrepov morajo biti v načrtu iz prvega odstavka tega člena določeni za vsako vrsto tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri posameznih vrstah poslov, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena pri vseh poslih, ki jih opravlja.

(3) Banka mora določiti in izvajati ukrepe za upravljanje s tveganji, določene s tem zakonom oziroma predpisom o upravljanju s tveganji, in druge ukrepe, ki so glede na značilnosti in vrsto tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, potrebni za upravljanje s temi tveganji.

175. člen

(notranji postopki za upravljanje s tveganji)

(1) Banka mora vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne administrativne in računovodske postopke in ustrezen sistem notranjih kontrol:

1. za ugotavljanje in merjenje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in za izračunavanje in preverjanje izpolnjevanja kapitalne zahteve za ta tveganja ter

2. za ugotavljanje in spremljanje velikih izpostavljenosti in njihovih sprememb in za preverjanje njihove skladnosti s politikami banke glede teh izpostavljenosti.

(2) Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence, tako da je mogoče kadar koli preveriti, ali posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

176. člen

(oslabitve in rezervacije)

Banka mora oblikovati ustrezne oslabitve in rezervacije glede na posebna tveganja, ki izhajajo iz posameznih poslov oziroma skupin posameznih poslov.

4.6.2. Upravljanje s kreditnim tveganjem

177. člen

(politike in postopki upravljanja s kreditnim tveganjem)

(1) Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in postopke za merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov in učinkov kreditnega tveganja.

(2) Odločanje banke o odobritvi kreditov mora temeljiti na primernih in jasno opredeljenih merilih.

(3) Banka mora jasno opredeliti postopke odločanja o odobritvi, spremembi, obnovitvi in refinanciranju kreditov.

(4) Pred odobritvijo vsakega kredita oziroma pred sklenitvijo druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti do banke in kvaliteto zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(5) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kvaliteto zavarovanja terjatev banke.

178. člen

(sistemi spremljanja portfeljev)

(1) Banka mora vzpostaviti učinkovite sisteme za redno upravljanje in spremljanje različnih portfeljev, povezanih s kreditnim tveganjem, in izpostavljenosti banke, ki vključujejo:

1. ugotavljanje in upravljanje problematičnih izpostavljenosti ter

2. oblikovanje ustreznih oslabitev in rezervacij.

(2) Razpršitev kreditnih portfeljev banke mora biti v skladu z njenimi ciljnim trgi in njenimi splošnimi kreditnimi politikami.

179. člen

(obravnavna preostalega tveganja)

Če se izkaže, da so priznana kreditna zavarovanja, ki jih uporablja banka, manj učinkovita za zmanjšanje kreditnega tveganja, kot je bilo pričakovano, mora banka obravnavati in upravljati s preostalim tveganjem v skladu z vnaprej določenimi politikami in postopki.

4.6.3. Upravljanje s tržnimi tveganji

180. člen

(politike in postopki upravljanja s tržnimi tveganji)

Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in postopke za merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov in učinkov tržnih tveganj.

181. člen

(obravnavna obrestnega tveganja)

Banka mora vzpostaviti ustrezne sisteme za ocenjevanje in upravljanje s tveganji zaradi morebitnih sprememb obrestnih mer, ki vplivajo na njene druge posle, razen poslov trgvalne knjige.

182. člen

(uskladitev naložb)

Banka mora naložbe, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut, spremembe cen oziroma drugim tržnim tveganjem, ustrezno uskladiti z obveznostmi banke, katerih višina je odvisna od enakih sprememb, in ustrezno upravljati s tveganji, povezanimi z neusklajenimi postavkami.

4.6.4. Upravljanje z likvidnostnim tveganjem

183. člen

(gospodarjenje z viri in naložbami)

Banka mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse svoje dospele obveznosti.

184. člen

(zagotavljanje ustrezne likvidnostne pozicije)

(1) Likvidnostna pozicija je predvidena potreba banke po likvidnih sredstvih, izražena kot razmerje med dejanskimi in potencialnimi viri likvidnosti ter dejansko in potencialno porabo likvidnostnih sredstev v istem obdobju.

(2) Banka mora v vsakem trenutku zagotavljati ustrezno likvidnostno pozicijo.

185. člen

(politike in postopki upravljanja z likvidnostnim tveganjem)

(1) Banka mora za upravljanje z likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki jo potrdi uprava banke in ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje, ob upoštevanju normalnega teka poslovanja in morebitnih položajev likvidnostnih kriz,

2. redno spremljanje in upravljanje likvidnosti,

3. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za nastop nelikvidnosti in opredelitev drugih možnosti za take ukrepe.

(2) Banka mora redno preverjati pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politik upravljanja z likvidnostjo.

(3) Banka mora sprejeti krizni načrt in zagotoviti pogoje za uresničitev tega načrta za preprečitev oziroma odpravo vzrokov likvidnostnih kriz.

4.6.5. Upravljanje z operativnim tveganjem

186. člen

(politike in procesi upravljanja z operativnim tveganjem)

(1) Banka mora oblikovati in izvajati ustrezne politike in procese za ocenjevanje in upravljanje z operativnim tveganjem, ki morajo vključevati tudi opis pristopov k obravnavi redkih, vendar zelo resnih dogodkov, ki pomenijo pomembno operativno tveganje.

(2) Za namen ustreznega oblikovanja in izvajanja politik in procesov iz prvega odstavka tega člena mora banka določno in ustrezno podrobno opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena.

187. člen

(krizni načrt in načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati krizni načrt in načrt neprekinjenega poslovanja, ki zagotavlja ustrezne pogoje, da tudi ob nastopu hudih poslovnih motenj nadaljuje s poslovanjem in da se ustrezno omeji izgube banke zaradi teh motenj.

4.6.6. Upravljanje z drugimi tveganji

188. člen

(tveganje koncentracije)

Banka mora določiti in izvajati ustrezne politike in procese za obravnavo, spremljanje in nadzor naslednjih tveganj koncentracije:

1. tveganj na podlagi izpostavljenosti do posamezne osebe, skupine povezanih oseb in oseb, ki jih povezujejo skupni dejavniki tveganja, kot so:

- isti gospodarski sektor oziroma geografsko območje,
- istovrstni posli oziroma blago,

2. tveganj uporabe kreditnih zavarovanj ter še posebej tveganj, povezanih z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo (na primer do posameznega dajalca osebnega zavarovanja).

189. člen

(tveganja, povezana s sekuritizacijo)

Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov sekuritizacije, pri kateri ima položaj izvorne osebe, sponzorja ali drugega udeleženca, na podlagi ustreznih politik in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina tega posla ustrezno in v celoti odraža v odločitvah o oceni in upravljanju teh tveganj.

4.6.7. Drugi ukrepi za zagotavljanje kapitalske ustreznosti in likvidnosti banke

190. člen

(prepoved izplačila dobička)

(1) Banka ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende niti v obliki izplačila iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih:

1. če je kapital banke manjši od minimalnega kapitala ali če bi se kapital banke zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 136. členu tega zakona,

2. če banka ne zagotavlja ustrezne likvidnostne pozicije ali če banka zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala ustrezne likvidnostne pozicije ali

3. če je Banka Slovenije banki odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih oziroma zunajbilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi lahko pomembneje vplivalo na izkaz poslovanja izida banke.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja:

1. v primeru iz 1. točke: dokler banka ne zagotovi ustrezne višine kapitala,

2. v primeru iz 2. točke: dokler banka ne zagotovi ustrezne likvidnostne pozicije,

3. v primeru iz 3. točke: dokler banka ne zagotovi pravičnega izkazovanja postavk, razen če na podlagi pravičnega izkazovanja nastopi razlog za prepoved iz 1. ali 2. točke prvega odstavka tega člena.

191. člen

(ukrepi uprave za zagotovitev minimalnega kapitala)

(1) Če kapital banke zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 136. členu tega zakona, mora uprava banke nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi banke.

(2) O ukrepih oziroma predlogih ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora uprava banke nemudoma poročati Banki Slovenije.

4.7. Izračunavanje kapitalskih zahtev in omejitev in poročanje Banki Slovenije

192. člen

(izračunavanje likvidnostne pozicije)

Banka mora redno izračunavati likvidnostno pozicijo.

193. člen

(ugotavljanje in merjenje tveganj)

Banka mora redno izračunavati in ugotavljati:

1. višino kapitala,
2. tveganja, ki jim je izpostavljena, vključno z obrestnim tveganjem,

3. kapitalsko zahtevo za vsako vrsto tveganj,
4. stanje in spremembe velikih izpostavljenosti ter
5. stanje in spremembe naložb v kvalificirane deleže v osebah nefinančnega sektorja.

194. člen

(poročila o merjenju tveganj)

Banka mora Banki Slovenije poročati o izračunih iz 192. in 193. člena tega zakona in o podatkih, ki so podlaga za te izračune.

195. člen

(poročila o posameznih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora poročati Banki Slovenije o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini,
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev,
4. razrešitvi in imenovanju članov uprave,
5. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice ali predstavništva oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica,
6. poslih začasne prodaje oziroma odkupa in poslih posojev oziroma izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, če pride nasprotna stranka v položaj neplačila,
7. vsaki načrtovani spremembi kapitala banke, ki dosega ali presega 25 odstotkov kapitala banke pred spremembo,
8. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic v pravnih osebah oziroma o drugih spremembah glede teh naložb,
9. pomembnejših spremembah v strukturi kapitala,
10. prenehanju opravljanja določenih storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,
11. vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali je banka vključena v bančno skupino, ter o osebah in načinu povezav v bančni skupini, v katero je banka vključena,
12. vseh drugih dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali kapitalna ustreznost banke,
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih bančnih poslov ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona,
3. če se finančni položaj banke spremeni tako, da banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,
4. če je banka začela z obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali če je banka začela z razvojem nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo,
5. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju s tveganji.

196. člen

(obvestilo o pridobitvi kvalificiranega deleža v finančni družbi tretje države)

(1) Banka mora tri mesece pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v finančni družbi tretje države, katerega vrednost presega 10 odstotkov kapitala banke, o tem obvestiti Banko Slovenije.

(2) Banka mora obvestiti Banko Slovenije tudi tri mesece pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo v

finančni družbi tretje države iz prvega odstavka tega člena dosegla ali preseгла 10-, 20-, 33- ali 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu te družbe ali delež, na podlagi katerega bo banka postala nadrejena oseba te družbe.

(3) Obvestilu iz prvega ali drugega odstavka tega člena je treba priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v finančni družbi tretje države s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega od njih,
 2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za finančno družbo tretje države,
 3. letno poročilo finančne družbe tretje države,
 4. če je finančna družba tretje države po predpisih države svojega sedeža zavezana k revidiranju: revizorjevo poročilo z mnenjem k letnemu poročilu za zadnje poslovno leto,
 5. seznam oseb, ki so s finančno družbo v razmerju tesne povezanosti z opisom načina povezav,
 6. strategijo upravljanja finančne družbe tretje države z oceno ekonomske učinkovitosti naložbe.
- (4) Če namerava banka odtujiti delnice oziroma poslovne deleže v finančni družbi tretje države iz prvega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

4.8. Notranje revidiranje

197. člen

(služba notranje revizije)

(1) Banka mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v ustreznem pisnem aktu, ki ga je odobrila uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

198. člen

(naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in vrednotenje učinkovitosti sistemov upravljanja s tveganji ter pomoč pri upravljanju s tveganji,
 2. pregled, vrednotenje in preizkušanje učinkovitosti sistemov notranjih kontrol,
 3. presojo procesa ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke,
 4. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami,
 5. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil,
 6. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi,
 7. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi,
 8. izvajanje posebnih preiskav.
- (2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:
1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju,
 2. kodeksom načel notranjega revidiranja in
 3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

199. člen

(delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv revizor ali revizorka (v nadaljevanju: revizor) oziroma preiz-

kušeni notranji revizor ali notranja revizorka (v nadaljevanju: notranji revizor) v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

200. člen

(letni načrt dela službe notranje revizije)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja, in

2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

201. člen

(poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja, 2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja s tveganji,

3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,

4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,

5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(2) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela, 2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

202. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju s tveganji ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali kapitalska neustreznost ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju s tveganji, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

5. POGLAVJE:

POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

203. člen

(uporaba določb zakona o gospodarskih družbah in zakona o revidiranju)

(1) Če v 5. poglavju tega zakona in predpisu iz 204. člena tega zakona niso določena posebna pravila, se za poslovne knjige in letno poročilo bank ter za revidiranje uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prvega odstavka tega člena.

204. člen

(predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih, revidiranju in razkritjih)

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke,

2. podrobnejšo vsebino:

– računovodskega poročila in

– poslovnega poročila,

3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in

4. podrobnejšo vsebino, obliko, način in roke za posredovanje mesečnih poročil iz 206. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revidiranjem letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino:

1. revizijskega pregleda letnega poročila banke,

2. revizorjevega poročila in

3. podrobnejši način objave revidiranega letnega poročila na javnih spletnih straneh banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov, ki jih morajo objaviti podružnice bank držav članic in tretjih držav.

(4) Banka Slovenije v zvezi z razkritji banke iz 207. člena tega zakona predpiše:

1. merila za opredelitev bistvenih in zaupnih informacij ter poslovne skrivnosti,

2. podrobnejšo vsebino razkritij,

3. podrobnejša merila za opustitev razkritij,

4. podrobnejša pravila za preverjanje in način letne objave razkritij in

5. podrobnejša merila, roke in način za preverjanje in objavo razkritij pogosteje kot enkrat letno.

205. člen

(posebna pravila o letnih računovodskih izkazih banke)

(1) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki sestavljajo letno poročilo banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(2) Banka mora predložiti Banki Slovenije nerevidirane letne računovodske izkaze v dveh mesecih po koncu koledarskega leta, nerevidirane letne konsolidirane računovodske izkaze pa v treh mesecih po koncu koledarskega leta.

206. člen

(mesečno poročilo)

Banka mora Banki Slovenije predložiti mesečno poročilo o knjigovodskih postavkah.

207. člen

(razkritje dodatnih informacij)

(1) Banka mora razkriti naslednje informacije:

1. o ciljih in politikah upravljanja s tveganji banke,

2. o osebah, vključenih v razkritja,

3. o kapitalu za namen izpolnjevanja minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,

4. o izpolnjevanju kapitalskih zahtev in ocenjevanju potrebnega notranjega kapitala,

5. o izpostavljenosti banke kreditnemu tveganju nasprotnе stranke,

6. o izpostavljenosti kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti odkupljenih terjatev,

7. o pristopu za izračun kapitalske zahteve za kreditno tveganje, ki ga uporablja banka,

8. o kapitalskih zahtevah za tržna tveganja ter notranjih modelih za izračun kapitalskih zahtev za ta tveganja,

9. o pristopih ter načinu in obsegu uporabe pristopov za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje,

10. o naložbah v lastniške instrumente, ki niso vključene v postavke trgovalne knjige,

11. o izpostavljenosti obrestnemu tveganju glede postavk, ki niso vključene v postavke trgovalne knjige,

12. o sekuritiziranih izpostavljenostih,

13. o kreditnih zavarovanjih.

(2) Banka mora oblikovati jasno politiko za izpolnjevanje zahtev glede razkritij iz prvega odstavka tega člena in vzpostaviti ter uresničevati politike za ocenjevanje ustreznosti teh razkritij, ki obsegajo tudi presojo in preverjanje ustreznosti vsebine in pogostnosti teh razkritij.

(3) Banka mora gospodarski družbi ali drugi pravni osebi, ki je pri njej zaprosila za kredit, na njeno zahtevo razložiti svojo odločitev o bonitetni oceni in to razlago dati tudi v pisni obliki, če je tako navedeno v zahtevi. Administrativni stroški izdelave obrazložitve ocene morajo biti sorazmerni z višino kredita.

208. člen

(opustitev razkritja določenih informacij)

(1) Banka lahko opusti razkritje posameznih informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če niso bistvene.

(2) Banka lahko opusti razkritje posameznih informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če imajo te značilnost zaupnih informacij ali poslovne skrivnosti. V takem primeru mora navesti, da teh informacij ni razkrila, in razkriti splošnejšo informacijo o tem, razen če bi imelo tudi tako splošnejše razkritje značilnost zaupne informacije ali poslovne skrivnosti.

(3) Banka Slovenije lahko banki na njeno zahtevo dovoli, da v celoti ali deloma opusti razkritja informacij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona, če te informacije razkrije nadrejena družba banke tretje države na konsolidirani podlagi in če so ta razkritja enakovredna razkritjem po tem zakonu.

209. člen

(pogostnost in način objave razkritij)

(1) Banka mora razkritja iz prvega odstavka 207. člena tega člena objaviti hkrati z objavo letnega poročila.

(2) Banka mora sama presojati, ali mora vse ali nekatere informacije iz prvega odstavka 207. člena tega zakona razkriti pogostejše kot enkrat letno. Pri tej presoji mora ustrezno upoštevati značilnosti svojega poslovanja.

(3) Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitve banki naloži, da opravi pogostejša razkritja iz drugega odstavka tega člena, če so taka razkritja potrebna glede na značilnosti poslovanja banke.

(4) Banka mora razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objaviti na svojih javnih spletnih straneh.

210. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

(1) Naloge revidiranja letnega in konsolidiranega letnega poročila nadrejene banke v bančni skupini in letnih poročil podrejenih družb v tej bančni skupini mora opraviti ista revizijska družba, razen če to ni mogoče zaradi predpisov drugih držav ali ker temu nasprotuje pristojni nadzorni organ druge države.

(2) Banka mora Banki Slovenije predložiti revidirano letno poročilo in revidirano konsolidirano letno poročilo v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kot v petih mesecih po koncu koledarskega leta.

211. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila

po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi revidiranje in pregled ter poročilo glede teh vsebin:

1. razkritij iz prvega odstavka 207. člena tega zakona,

2. kvalitete informacijskega sistema v banki,

3. izpolnjevanje pravil o upravljanju s tveganji v banki.

(2) V primeru podružnic bank držav članic in tretjih držav mora revizijski pregled zajeti podatke iz tretjega odstavka 204. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko od pooblaščenega revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz 204. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije:

1. zahteva od revizorja, da svoje poročilo ustrezno popravi oziroma dopolni,

2. zavrne revizorjevo poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščen revizor na stroške banke.

212. člen

(obveznosti pooblaščenega revizorja v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Pooblaščen revizor, ki opravlja naloge revidiranja letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovil pri izvajanju nalog revidiranja in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona,

2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke ali

3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prvega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Pooblaščen revizor mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

213. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora letno poročilo in konsolidirano letno poročilo banke zaradi javne objave skupaj z revizorjevim poročilom predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1 in ga objaviti na svojih javnih spletnih straneh v 15 dneh po sprejemu, vendar najkasneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi za objavo podatkov o poslovanju podružnic bank držav članic in bank tretjih držav.

6. POGLAVJE:

VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

214. člen

(zaupni podatki)

Banka mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga, ne glede na način, na katerega je pridobila te podatke.

215. člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršen

koli način dostopni zaupni podatki iz 214. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami uporabiti ali omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,

2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

3. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim družbam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami pododdelka 7.9.3. tega zakona ali v skladu z ZFK,

4. za izmenjavo informacij o boniteti strank med bankami ali znotraj bančne skupine za namen upravljanja s kreditnim tveganjem in

5. v drugih primerih, ki jih določa zakon.

216. člen

(uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka 215. člena tega zakona, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni.

7. POGLAVJE: NADZOR NAD BANKAMI

7.1. Splošne določbe

217. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad bankami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad banko glede vseh storitev in poslov, ki jih opravlja banka na območju Republike Slovenije, na območju države članice in na območju tretje države.

(2) Če je to potrebno za doseg namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije od teh oseb zahteva ustrezna poročila in informacije ter opravi pregled njihovega poslovanja:

1. od oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti,

2. od oseb, na katere je banka prenesla pomemben del svojih poslovnih procesov, in

3. od imetnikov kvalificiranih deležev v banki.

(3) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz drugega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami oddelka 7.2. tega zakona.

(4) Za doseg namena nadzora nad banko je Banka Slovenije pristojna in odgovorna tudi za nadzor:

1. nad člani uprave banke v obsegu, določenem v 68. do 70. členu tega zakona, in

2. nad imetniki kvalificiranih deležev v obsegu, določenem v oddelku 2.4. tega zakona.

218. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad banko države članice in njeno podružnico)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad banko države članice glede storitev in poslov, ki jih ta opravlja na območju Republike Slovenije, in nad podružnico banke države članice, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, v obsegu, določenem v pododdelku 7.9.2. tega zakona.

219. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad podružnico banke tretje države)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad podružnico banke tretje države, ustanovljeno v Republiki Sloveniji.

220. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 35. členu tega zakona, sprejemajo depozite od javnosti, v obsegu, določenem v pododdelku 7.9.4. tega zakona.

221. člen

(uporaba določb o nadzoru)

(1) Za nadzor iz 218. in 219. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 7. poglavja tega zakona o nadzoru nad banko, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(2) Za nadzor iz drugega do četrtega odstavka 217. člena in iz 220. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe oddelkov 7.3. in 7.4. tega zakona, razen če zakon za posamezen primer drugače določa.

(3) Določbe tega poglavja o podrejeni banki, banki države članice oziroma banki tretje države se uporabljajo tudi za podrejeno družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja države članice oziroma družbo za izdajo elektronskega denarja tretje države.

222. člen

(namen in obseg nadzora nad bankami)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad banko z namenom preverjanja, ali banka posluje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji in drugimi pravili, določenimi s tem zakonom, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in drugimi zakoni, ki urejajo opravljanje finančnih storitev, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko:

1. preverja organizacijski ustroj, strategije, procese in mehanizme, ki jih je vzpostavila banka zaradi uskladitve svojega poslovanja s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,

2. ocenjuje tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in

3. ocenjuje finančni položaj in tveganja, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena zaradi razmerij z drugimi osebami v bančni skupini.

(3) Banka Slovenije opravlja preverjanje in ocenjevanje po drugem odstavku tega člena z namenom ugotoviti, ali organizacijski ustroj, strategije, postopki in mehanizmi, ki jih je vzpostavila banka, in kapital banke zagotavljajo trden in zanesljiv sistem upravljanja banke in ustrezno pokrivanje tveganj, ki jim banka je ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju.

(4) Banka Slovenije mora določiti pogostnost in podrobnost opravljanja preverjanja in ocenjevanja po drugem odstavku tega člena v posamezni banki ob upoštevanju velikosti in sistemske pomembnosti banke ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, in v skladu z načelom sorazmernosti.

(5) Preveritev in oceno po drugem odstavku tega člena mora Banka Slovenije za posamezno banko opraviti najmanj enkrat letno.

223. člen

(način opravljanja nadzora)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad bankami:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil bank in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,

2. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in

3. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(2) Banka Slovenije lahko banki pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. priporočilo in opozorilo,
2. odreditev odprave kršitve,
3. odreditev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji,
4. odvzem dovoljenja,
5. postavitve izredne uprave,
6. začetek prisilne likvidacije,
7. odločitev o razlogih za stečaj banke.

224. člen

(letno nadomestilo za nadzor)

(1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 223. člena tega zakona plačujejo banke Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga glede na višino tveganjem prilagojenih zneskov izpostavljenosti banke določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu.

225. člen

(plačilo letnega nadomestila za nadzor)

(1) Če banka ne plača nadomestila za nadzor v posameznem letu do 30. junija naslednjega leta, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(2) Odločba iz prvega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

226. člen

(predpisi o nadzoru)

Banka Slovenije predpiše:

1. vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov iz držav članic v postopku prisilne likvidacije banke,
2. podrobnejšo vsebino informacij in obvestil iz 289. člena tega zakona in način njihovega posredovanja,
3. podrobnejšo vsebino informacij in obvestil iz 299. člena tega zakona in način njihovega posredovanja,
4. podrobnejša pravila o nadzoru nad posli z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami iz 300. člena tega zakona.

7.2. Sodelovanje med nadzornimi organi in izmenjava informacij

227. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za informacije iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti naslednje informacije:

1. o dovoljenjih za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenjih, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona,
2. o članih uprave in nadzornih svetov bank, njihovi organizaciji in delovanju njihovih služb notranje revizije,
3. o podružnicah oziroma neposrednem opravljanju bančnih storitev bank v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju dejavnosti bank držav članic v Republiki Sloveniji,
4. o podružnicah bank v tretjih državah in podružnicah bank tretjih držav v Republiki Sloveniji,
5. o finančnem položaju in poslovanju bank in drugih oseb, nad katerimi je pristojna opravljati nadzor,
6. o imetnikih kvalificiranih deležev,
7. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla Banka Slovenije na podlagi tega zakona,

8. informacije, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od drugih nadzornih organov Republike Slovenije, držav članic oziroma tretjih držav.

(3) Za informacije, ki jih pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks.

228. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nadzora ali drugih poslov za Banko Slovenije, varovati kot zaupne (v nadaljnjem besedilu: zaupne informacije).

(2) Zaupnih informacij ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Prepoved iz drugega odstavka ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega postopka, ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije banke, za zaupne informacije, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in druge potrebe v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ali s tema postopkoma povezanih pravnih postopkih, razen tistih, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne sanacije ali reorganizacije banke.
- (4) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz prvega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

229. člen

(uporaba zaupnih informacij)

Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona, in da zagotovi nadzor na posamični in konsolidirani podlagi poslovanja bank, zlasti glede likvidnosti, kapitalске ustreznosti, velikih izpostavljenosti ter njihovih upravljavskih in računovodskih postopkov ter notranjih kontrolnih mehanizmov,
2. da izreka ukrepe nadzora in kazni za prekrške,
3. v postopku sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih v zvezi s tem.

230. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor drugih nadzorovanih finančnih družb, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede banke oziroma druge nadzorovane finančne družbe, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad to družbo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega obveščati o nepravilnostih, ki jih pri opravljanju nadzora ugotovijo, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

231. člen

(osebe, ki jim je dovoljeno razkriti zaupne informacije)

(1) Zaupne informacije sme Banka Slovenije posredovati naslednjim osebam Republike Slovenije ali druge države članice:

1. nadzornim organom, pristojnim za nadzor nadzorovanih finančnih družb,

2. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,

3. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,

4. osebam ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge,

5. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku,

6. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb,

7. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji, če jih potrebuje v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

8. centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti oziroma drugemu organu, pristojnemu za nadzor plačilnih sistemov,

9. ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma državniemu organu druge države članice, pristojnemu za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami, vendar le v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog na področju spremljanja finančnega sistema in priprave predpisov, ter

10. centralni klirinškodopotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnav in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov.

(2) Oseba, ki ji Banka Slovenije razkrije zaupne informacije po prvem odstavku tega člena, jih sme uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena, in zanjo velja obveznost varovanja zaupnih informacij iz 228. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi osebam iz prvega odstavka tega člena, ki imajo položaj osebe posamezne tretje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je s to tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava informacij med osebam iz prvega odstavka tega člena Republike Slovenije in te tretje države,

2. če se za osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 228. in 229. členu tega zakona, in

3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja pristojnosti nadzora oziroma nalog oseb iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je Banka Slovenije zaupne informacije pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice po 284. členu tega zakona, sme te informacije razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

232. člen

(obveščanje organov EU)

(1) Banka Slovenije mora obvestiti Komisijo:

1. o izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje bančnih storitev,

2. o zavrnitvi zahteve za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice iz 92. člena tega zakona,

3. o ukrepih nadzora, ki jih je izrekla banki države članice po tretjem odstavku 285. člena tega zakona,

4. o dogovoru o prenosu odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz 288. člena tega zakona,

5. o dogovoru o prenosu oziroma prevzemu odgovornosti za nadzor iz tretjega oziroma četrtega odstavka 294. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora obvestiti Komisijo EU in Evropski bančni odbor o vsakem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije mora obvestiti Komisijo, Evropski bančni odbor oziroma druge organe EU tudi o drugih zadevah, če tako določajo pravila pravnega reda EU.

233. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije mora razkriti naslednje informacije:

1. besedilo zakonov in drugih predpisov in splošnih smernic, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s skrbnim nadzorom in upravljanjem s tveganji kreditnih institucij,

2. način uresničitve opcij in diskrecij, ki jih dajejo predpisi EU s področja skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij,

3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja pri preverjanju in ocenjevanju po 222. členu tega zakona,

4. agregatne statistične podatke o ključnih vidikih uresničitve skrbnega nadzora in upravljanja s tveganji kreditnih institucij v Republiki Sloveniji,

5. seznam nadrejenih finančnih holdingov iz 303. člena tega zakona.

(2) Razkritja iz prvega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo nadzorni organi različnih držav članic.

(3) Banka Slovenije mora vsa razkritja iz prvega odstavka tega člena objaviti skupaj na svojih javnih spletnih straneh in jih redno dopolnjevati z vsemi spremembami.

7.3. Poročanje na zahtevo Banke Slovenije in pregled poslovanja

234. člen

(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

235. člen

(pooblaščen osebe Banke Slovenije)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko guverner Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščen osebe iz drugega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil guverner Banke Slovenije, enake pristojnosti kot inšpektor Banke Slovenije.

236. člen

(obseg pregleda)

(1) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Banka mora na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščen oseb Banke Slovenije lahko opravi tudi pregled poslovanja oseb iz drugega odstavka 217. člena tega zakona, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja banke.

237. člen

(pregled poslovanja)

(1) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora.

(3) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za doseg namena nadzora.

238. člen

(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti banki vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko pooblaščen oseb Banke Slovenije zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 237. člena tega zakona mora zahteva za pregled poslovanja obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij treba izročiti, in rok za predložitev.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 237. členu tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopol-

nitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

239. člen

(pogoji za opravljanje pregleda poslovanja)

(1) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščen oseb Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 237. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščen oseb banke, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

240. člen

(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora pooblaščenim osebam Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev,
2. postopke v okviru računalniške rešitve,
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

241. člen

(priporočila in opozorila)

(1) Če pooblaščen oseb Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi nesmotnosti ali nedoslednosti pri poslovanju banke, ki nimajo značilnosti kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, Banka Slovenije izda ustrezna priporočila upravi banke za izboljšanje poslovanja banke.

(2) Če pooblaščen oseb Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, vendar te kršitve po svojih značilnostih in obsegu nimajo pomembnih učinkov, lahko Banka Slovenije banki namesto odredbe o odpravi kršitev izda opozorilo, v katerem jo opozori na te kršitve (v nadaljnjem besedilu: opozorilo).

(3) Z opozorilom lahko Banka Slovenije banki tudi naloži odpravo ugotovljenih kršitev in določi rok za njihovo odpravo.

(4) Če banka ne ravna v skladu z opozorilom iz tretjega odstavka tega člena, ji Banka Slovenije izda ustrezno odredbo o odpravi kršitev.

(5) Če pooblaščen oseb Banke Slovenije pri pregledu poslovanja ne ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, Banka Slovenije s sklepom ustavi postopek pregleda poslovanja.

(6) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

7.4. Odprava kršitev

242. člen

(odredba o odpravi kršitev)

(1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka 222. člena tega zakona, banki z odredbo naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti oziroma da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljnjem besedilu: odprava kršitev).

(2) V odredbi o odpravi kršitev določi Banka Slovenije rok za odpravo kršitev.

243. člen

(predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev)

Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi banka, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju banke, lahko banki z odredbo o odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

244. člen

(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora v roku, določenem z odredbo o odpravi kršitev, odpraviti ugotovljene kršitve in Banki Slovenije dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilo o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene, in v primeru iz 243. člena tega zakona tudi poročilo pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev.

(3) Če je poročilo o odpravi kršitev nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Banka Slovenije banki z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev (v nadaljnjem besedilu: odredba o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev).

245. člen

(ugotovitvena odločba o odpravi kršitev)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: odločba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo odločbe o odpravi kršitev opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali so kršitve odpravljene.

(3) Če banka pred koncem pregleda poslovanja odpravi kršitve, ki so bile ugotovljene med pregledom, Banka Slovenije izda odločbo o odpravi kršitev, ne da bi prej izdala odredbo o odpravi kršitev.

246. člen

(rok za odločitev o odpravi kršitev)

Banka Slovenije mora odredbo o dopolnitvi poročila o odpravi kršitev oziroma odločbo o odpravi kršitev izdati v dveh mesecih po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

7.5. Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji

247. člen

(razlogi za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji)

Banka Slovenije odredi banki dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji:

1. če banka ni vzpostavila ali ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s 124. členom, z določbami oddelka 4.6. tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

2. če banka ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona,

3. če banka ni vzpostavila ali ne uresničuje strategij in procesov ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala v skladu s 126. členom tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

4. če banka pri svojem poslovanju presega omejitve glede izpostavljenosti ali druge omejitve, določene s tem zakonom in predpisi o upravljanju s tveganji,

5. če banka ne izračunava kapitalskih zahtev in omejitev ali ne poroča Banki Slovenije v skladu z določbami oddelka 4.7. tega zakona in s predpisi o upravljanju s tveganji,

6. če banka ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog ali

7. če banka ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev.

248. člen

(vrste dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji)

(1) Banka Slovenije lahko za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji odredi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi banke, da sprejme načrt ukrepov za zagotovitev minimalnega kapitala banke iz 136. člena tega zakona,

2. naloži upravi banke in nadzornemu svetu, da skličeata skupščino delničarjev banke ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot na primer:

– sklep o povečanju osnovnega kapitala banke z novimi vloži,

– sklep o povečanju osnovnega kapitala banke iz sredstev družbe,

3. naloži nadzornemu svetu banke, da razreši člana oziroma člane uprave in imenuje novega člana oziroma člane uprave,

4. prepove banki:

– dajanje kreditov oziroma opravljanje bančnih storitev ali storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona za določene osebe z neprimerno kreditno boniteto,

– sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti,

5. prepove ali omeji opravljanje posameznih ali vseh poslov določene vrste ali širjenje mreže poslovalnic banke,

6. naloži upravi banke, da sprejme in opravi ukrepe za: – izboljšanje sistema upravljanja v skladu s 124. členom tega zakona,

– izboljšanje strategij in procesov ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala v skladu s 126. členom tega zakona,

– spremembo področij poslovanja banke,

– omejitev dajanja kreditov,

– izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev banke,

– pravilno vrednotenje postavk sredstev in zunajbilančnih postavk,

– izboljšanje računovodskega informacijskega sistema,

– izboljšanje postopkov sistema notranjih kontrol in notranjega revidiranja,

7. naloži banki, da pri nadaljnjem poslovanju zmanjša tveganja, značilna za njeno poslovanje, produkte ali sisteme,

8. naloži nadzornemu svetu banke, da imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta,

9. naloži banki druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o upravljanju s tveganji.

(2) V primeru iz 1. ali 3. točke 247. člena tega zakona lahko Banka Slovenije banki tudi odredi, da zagotovi dodatni kapital preko obsega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona, če z drugimi ukrepi iz prvega odstavka tega člena v ustreznem časovnem obdobju ni mogoče zagotoviti, da bo banka ustrezno izboljšala sisteme upravljanja s tveganji oziroma strategije in procese ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala.

(3) Z odredbo, s katero banki odredi dodatni ukrep iz drugega odstavka tega člena, Banka Slovenije določi druge ukrepe iz prvega odstavka tega člena, ki jih mora opraviti banka, da bi zanjo ponovno začel veljati obseg minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona.

249. člen

(uporaba določb o odpravi kršitev)

Za dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji se smiselno uporabljajo določbe oddelka 7.4. tega zakona. Pri smiselni uporabi se namesto besedila »odprava kršitev« uporabljata besedila »izvršitev dodatnih ukrepov za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji«.

7.6. Odvzem dovoljenja

250. člen

(razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije odvzame banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če banka ne izpolnjuje pogojev glede kapitalске ustreznosti in drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o upravljanju s tveganji,

3. če banka v obdobju treh let več kot dvakrat krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Banke Slovenije ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora nad njenim poslovanjem,

4. če banka ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

5. če je banki odredila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih,

6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke,

7. če banka ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog, ali

8. če banka ne izpolnjuje tehničnih, organizacijskih, kadrovskih oziroma drugih pogojev za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če so hkrati podani razlogi za odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in razlogi za začetek prisilne likvidacije iz 266. člena tega zakona, Banka Slovenije oba postopka združi.

(3) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst bančnih poslov oziroma drugih posameznih storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, Banka Slovenije lahko namesto odvzema dovoljenja z odločbo banki prepove opravljati te bančne posle oziroma storitve.

(4) Za postopek v zvezi z izrekom prepovedi opravljanja posameznih vrst bančnih poslov oziroma storitev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

251. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki jo določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

252. člen

(preklic pogojnega odvzema dovoljenja)

Banka Slovenije preklic pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 251. člena tega zakona.

7.7. Izredna uprava

253. člen

(razlogi za izredno upravo)

Banka Slovenije izda odločbo o izredni upravi:

1. če je banki odredila dodatne ukrepe za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji in banka v rokih, določenih za njihovo izvedbo, teh ukrepov ni začela izvajati oziroma jih ni izvedla,

2. če banka kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega minimalnega kapitala iz 136. člena tega zakona ali

3. če bi nadaljnje poslovanje banke lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma kapitalsko ustreznost.

254. člen

(trajanje izredne uprave)

Z odločbo o izredni upravi določi Banka Slovenije rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta od izdaje odločbe o izredni upravi.

255. člen

(obvestitev nadzornega organa druge države članice)

(1) Če Banka Slovenije izda odločbo o izredni upravi banki, ki ima podružnico v drugi državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

256. člen

(člani izredne uprave)

Z odločbo o izredni upravi Banka Slovenije imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave banke, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

257. člen

(vpis v sodni register)

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi. Hkrati se vpiše tudi ustrezna sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje banke.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prvega odstavka tega člena mora izredna uprava vložiti v treh dneh po prejemu odločbe. Predlogu mora priložiti odločbo o izredni upravi.

258. člen

(pravne posledice izredne uprave)

(1) V času trajanja izredne uprave izvršuje pristojnosti nadzornega sveta banke Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije ima tudi pravico dajati izrednemu upravitelju navodila za vodenje poslov banke, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Banka Slovenije z navodili iz drugega odstavka tega člena ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta banke ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 261. člena tega zakona.

259. člen

(pooblastila v času trajanja izredne uprave)

(1) Člani uprave banke morajo izredni upravi nemudoma omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju morajo člani uprave banke na zahtevo dati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju banke.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč policije.

260. člen

(poročila izredne uprave)

(1) Izredna uprava mora najmanj za vsako trimesečje po izdaji odločbe o izredni upravi izdelati in izročiti Banki Slovenije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po svojem imenovanju izročiti Banki Slovenije poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti banke in možnosti za nadaljnje poslovanje banke, ki vključuje:

1. oceno možnosti, da bi delničarji banke zagotovili kritje izgub, in posledice tega za finančni položaj banke,
2. oceno možnosti za prerazporeditev in razpršitev potencialnih izgub banke,
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti banke,
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav banke z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov,
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja banke.

261. člen

(povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti banke)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi poročila izredne uprave iz prvega oziroma drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da je zaradi zagotovitve minimalnega kapitala banke oziroma zaradi odprave vzrokov nelikvidnosti ali kapitalne neustreznosti banke treba ustrezno povečati osnovni kapital banke z novimi denarnimi vložki, naloži izredni upravi, da skliče skupščino delničarjev banke, in ji predlaga sprejem

sklepa o takem povečanju osnovnega kapitala. Banka Slovenije lahko izredni upravi naloži, za kateri dan mora sklicati skupščino delničarjev banke, vendar mora med objavo sklica in zasedanjem skupščine delničarjev banke miniti najmanj osem dni.

(2) Izredna uprava mora objaviti sklic skupščine delničarjev banke zaradi odločanja o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena najkasneje v treh dneh po prejemu naloga Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena.

(3) V sklicu skupščine morajo biti delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 262. člena tega zakona.

262. člen

(pravica prodaje delnic banke)

(1) Banka Slovenije pridobi pravico v svojem imenu in za račun delničarjev prodati delnice banke (v nadaljnjem besedilu: pravica prodaje delnic):

1. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in

2. če druga oseba izrazi resno namero vložiti sredstva za povečanje osnovnega kapitala banke.

(2) Če namerava Banka Slovenije uresničiti pravico prodaje delnic, mora v enem mesecu po pridobitvi te pravice objaviti javno dražbo za prodajo delnic banke.

(3) V objavi javne dražbe določi Banka Slovenije izhodiščno ceno na podlagi knjigovodske vrednosti delnic, ugotovljene na podlagi revidirane bilance stanja banke na zadnji dan v mesecu pred pridobitvijo pravice prodaje delnic, izdelani ob predpostavki nedelujočega podjetja.

(4) Na javni dražbi proda Banka Slovenije delnice tistemu dražitelju, ki ponudi najvišjo ceno nad izhodiščno. Če na javni dražbi nihče ne ponudi najmanj izhodiščne cene, ponudi Banka Slovenije prodajo po ceni, ki je za 5 odstotkov nižja od izhodiščne, in nadaljuje z zniževanjem ponudbene cene za enak znesek, dokler posamezni dražitelj ne izjavi, da sprejema ceno, izključeno v zadnjem koraku dražbe.

(5) Hkrati z objavo dražbe izda Banka Slovenije klirinškodopotni družbi nalog, da v centralnem registru pri vseh delnicah banke vpiše prepoved razpolaganja v korist Banke Slovenije.

(6) Klirinškodopotna družba prenese delnice banke na račun investitorja, ki je uspel na javni dražbi iz četrtega odstavka tega člena na podlagi naloga Banke Slovenije. Banka Slovenije izda nalog iz prvega stavka tega odstavka v osmih dneh po dnevu, ko kupec opravi ustrezen postopek povečanja osnovnega kapitala banke.

263. člen

(ocena rezultatov izredne uprave)

(1) Banka Slovenije mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Banka Slovenije mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje banke, tako da je banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Banka Slovenije izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Banka Slovenije oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje banke ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobno tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku prisilne likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja banke.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko Banka Slovenije izda tudi odločbo o podaljšanju izredne

uprave za največ šest mesecev po izteku roka iz 254. člena tega zakona, če ni pogojev za začetek stečaja banke in če Banka Slovenije oceni, da bo banka v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona.

264. člen

(predčasno aktiviranje jamstva)

(1) Če med trajanjem izredne uprave zaradi povečanih dvigov vlog postane ogrožena likvidnost banke, lahko Banka Slovenije odloči, da se predčasno aktivira jamstvo po 316. členu tega zakona za dospele zajamčene vloge.

(2) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije tudi prepove banki opravljati katera koli izplačila, razen izplačil iz naslova dospelih zajamčenih vlog in izplačil plač delavcem banke do višine zajamčenih plač.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena nakaže Banka Slovenije banki likvidna sredstva za izplačilo dospelih zajamčenih vlog, ki se zagotovijo s predčasnim aktiviranjem jamstva na način iz 316. člena tega zakona. Sredstva iz prvega stavka tega odstavka nakaže Banka Slovenije na poseben račun banke.

(4) Banka sme sredstva iz tretjega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo dospelih zajamčenih vlog.

(5) Banka Slovenije lahko prepove opravljanje izplačil iz drugega odstavka tega člena za največ tri mesece od izdaje odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če se do izteka roka iz petega odstavka tega člena finančno stanje banke ne izboljša tako, da je banka sposobna tekoče izpolnjevati vse dospele obveznosti, mora Banka Slovenije takoj izdati odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(7) Če je po predčasnem aktiviranju jamstva nad banko začel stečajni postopek, se izplačila iz naslova zajamčenih vlog, ki jih je banka opravila po predčasnem aktiviranju jamstva, štejejo za izplačila zajamčenih vlog v primeru stečaja.

(8) Sredstva na računu iz tretjega odstavka tega člena ne morejo biti predmet izvršbe, v primeru stečaja pa se izločijo iz stečajne mase in nakažejo na poseben račun banke prevzemnice.

(9) Za jamstvo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 310., 312., 313., 316. in 317. člena tega zakona.

265. člen

(predčasno aktiviranje jamstva za zajamčene vloge v banki, ki ima podružnico v drugi državi članici)

(1) Če Banka Slovenije v času trajanja izredne uprave v banki, ki ima podružnico v drugi državi članici, izda odločbo o predčasnem aktiviranju jamstva za zajamčene vloge, mora še pred izdajo odločbe obvestiti nadzorni organ te države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije mora odločbo iz prvega odstavka tega člena, v obliki povzetka, objaviti v Uradnem listu EU in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico. Povzetek odločbe se objavi v slovenskem jeziku in v jeziku države članice, v kateri ima banka podružnico.

(4) Objava povzetka mora vsebovati:

1. pravno podlago in razloge za izdajo odločbe,
2. ime in naslov sodišča, ki bo odločalo o tožbi v postopku sodnega varstva proti odločbi,
3. rok za vložitev tožbe v postopku sodnega varstva proti odločbi.

7.8. Prisilna likvidacija

7.8.1. Splošne določbe

266. člen

(razlogi za začetek prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o začetku prisilne likvidacije:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi banka dosegla minimalni kapital banke iz 136. člena tega zakona, in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,

2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi tega sklepa ni uspešna in ni pogojev niti za uresničitev pravice prodaje delnic iz 262. člena tega zakona niti za začetek stečaja,

3. če je banki odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev,

4. če je članu uprave banke pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave razrešen ali odpoklican oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom ter banka zaradi tega nima najmanj dveh članov uprave ali

5. če je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo zaradi razlogov iz 1. oziroma 2. točke prvega odstavka 87. člena tega zakona in skupščina banke v dveh mesecih od izdaje odločbe iz drugega odstavka 87. člena tega zakona ni sprejela sklepa o likvidaciji banke iz 76. člena ali sklepa o spremembi dejavnosti banke iz 80. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v osmih dneh.

(3) Rok iz drugega odstavka tega člena teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena: od izteka roka za sprejem končne ocene rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 263. člena tega zakona,

2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega odstavka 261. člena tega zakona, oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje delnic,

3. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,

4. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena: od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave,

5. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena: od izteka dvomesečnega roka za sprejem sklepa o likvidaciji ali o spremembi dejavnosti banke.

267. člen

(likvidacijski upravitelji)

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Banka Slovenije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev ter določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj je dolžan redno in na primeren način obveščati vse upnike o poteku postopka likvidacije.

(3) Banka Slovenije z odločbo iz prvega odstavka tega člena določi vsebino obvestil in roke iz drugega odstavka tega člena.

268. člen

(pravne posledice prisilne likvidacije)

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta banke ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja

za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta banke in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti za sprejem predloga likvidacijskega upravitelja za razdelitev premoženja delničarjem iz prvega odstavka 416. člena ZGD-1, Banka Slovenije.

269. člen

(uporaba določb za prisilno likvidacijo)

Če v pododdelku 7.8.1. tega zakona ni drugače določeno, se za prisilno likvidacijo banke smiselno uporabljajo:

1. 405., 407., 411., 412., 415. člen, prvi odstavek 416. člena, 417., 418., 419., 420., 421., 423. in 424. člen ZGD-1 ter

2. 257. člen, tretji odstavek 258. člena in 259. člen tega zakona.

270. člen

(prepoved sklepanja novih poslov)

V postopku prisilne likvidacije banka ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase.

271. člen

(nastop stečajnega razloga)

Če likvidacijski upravitelj ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke ali da banka nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala vse terjatve upnikov, mora o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

7.8.2. Posebne določbe za prisilno likvidacijo banke, ki ima podružnico v drugi državi članici, in za banko države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji

272. člen

(neposredni učinek odločb pristojnih organov držav članic)

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju banke po tem zakonu, nad banko države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji in ki jo izda pristojni organ države članice sedeža te banke, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije, in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

273. člen

(obveščanje nadzornih organov druge države članice o začetku postopka prisilne likvidacije)

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici, Banka Slovenije o tem, da bo izdala odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, obvesti pristojni nadzorni organ države članice, v kateri ima banka podružnico. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorni organ države članice takoj po izdaji odločbe.

274. člen

(objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu EU)

(1) Banka Slovenije mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije, v obliki povzetka, v slovenskem jeziku objaviti v Uradnem listu EU. Povzetek odločbe mora objaviti tudi v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico.

(2) Objava povzetka mora obsegati:

1. ime in naslov organa, ki vodi postopek prisilne likvidacije,
2. pravo, ki se uporablja za postopek prisilne likvidacije,
3. imena likvidacijskih upraviteljev,
4. rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

275. člen

(prijava terjatev upnikov iz države članice)

Upnik lahko prijavi terjatev v likvidacijsko maso v slovenskem jeziku ali v uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež. Likvidacijski upravitelj lahko zahteva od upnika, da predloži prevod prijave terjatve v slovenski jezik.

276. člen

(pristojnosti likvidacijskega upravitelja)

(1) Banka Slovenije lahko likvidacijskega upravitelja z odločbo o začetku prisilne likvidacije nad banko pooblasti za izvrševanje njegovih pristojnosti tudi na območju države članice, v kateri ima ta banka podružnico.

(2) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč, in če je to primerno, za zastopanje v državi članici, v kateri ima banka podružnico.

(3) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo nadzornega organa države članice sedeža banke, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem mora spoštovati predpise Republike Slovenije.

(4) Likvidacijski upravitelj se mora pri izvrševanju pristojnosti po prvem oziroma tretjem odstavku tega člena izkazati z overjenim izvidom izvirnika odločbe o imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko od likvidacijskega upravitelja iz tretjega odstavka tega člena, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, zahteva, da ji predloži prevod odločbe o imenovanju v slovenski jezik.

7.8.3. Posebna določba za prisilno likvidacijo podružnice banke tretje države

277. člen

(prisilna likvidacija podružnice banke tretje države)

(1) Če Banka Slovenije začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico banke tretje države, mora še pred izdajo odločbe obvestiti vse nadzorne organe držav članic, v katerih ima ta banka podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prvega odstavka ni mogoče odlašati, Banka Slovenije obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije mora v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena, uskladiti svoja dejanja z dejanji nadzornih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za likvidacijske upravitelje.

7.9. Posebne določbe za posamezne vrste nadzorov

7.9.1. Nadzor nad poslovanjem banke v državi članici

278. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve)

Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornim organom države članice, v kateri banka neposredno ali prek podružnice opravlja bančne ali druge vzajemno priznane finančne storitve, in mu zagotoviti vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja take banke, zlasti glede njene likvidnosti, kapitalске ustreznosti,

jamstva za zajamčene vloge, omejitve glede izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

279. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka Slovenije lahko zaprosi nadzorni organ države članice, v kateri banka opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Banke Slovenije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

280. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če banka, ki opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, kljub opozorilu nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Banka Slovenije ukrepe nadzora po tem zakonu.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

281. člen

(obvestilo nadzornemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljanje posamezne bančne posle oziroma storitve iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, mora o tem nemudoma pisno obvestiti nadzorne organe držav članic, v katerih banka opravlja bančne storitve.

7.9.2. Nadzor nad poslovanjem banke države članice v Republiki Sloveniji

282. člen

(nadzor nad likvidnostjo podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna opravljati nadzor nad likvidnostjo podružnice banke države članice v sodelovanju z nadzornim organom države članice sedeža te banke.

(2) Banka Slovenije je izključno pristojna za ukrepe proti podružnici banke države članice, ki pomenijo uresničevanje monetarne politike.

283. člen

(sodelovanje z nadzornim organom države članice sedeža banke)

Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornim organom države članice sedeža banke, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne ali druge vzajemno priznane finančne storitve, in mu zagotoviti vse informacije, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za opravljanje nadzora oziroma spremljanje poslovanja take banke, zlasti glede njene likvidnosti, kapitalске ustreznosti, jamstva za zajamčene vloge, omejitve glede izpostavljenosti, administrativnih in računovodskih postopkov in sistema notranjih kontrol.

284. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prvega stavka tega

odstavka mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 236. do 240. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo nadzornega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena, je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz drugega in tretjega odstavka 97. člena tega zakona.

285. člen

(ukrepi nadzora nad banko in podružnico banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, krši določbe predpisov iz drugega ali tretjega odstavka 97. člena tega zakona, ji Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če banka države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Banka Slovenije o tem nadzorni organ države članice sedeža banke.

(3) Če banka države članice kljub ukrepom nadzornega organa države članice sedeža banke ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, nadaljuje s kršitvami iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev na območju Republike Slovenije.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora Banka Slovenije obvestiti nadzorni organ države članice sedeža banke.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije banki države članice izreče prepoved opravljanja bančnih oziroma drugih vzajemno priznanih finančnih storitev na območju Republike Slovenije, ne da bi predhodno obvestila nadzorni organ države članice sedeža te banke, če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora Banka Slovenije o prepovedi opravljanja bančnih storitev obvestiti nadzorni organ države članice sedeža banke in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

286. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če nadzorni organ države članice sedeža banke, ki na območju Republike Slovenije neposredno ali prek podružnice opravlja bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve, obvesti Banko Slovenije, da je bilo tej banki odvzeto dovoljenje za opravljanje teh storitev, mora Banka Slovenije opraviti ustrezne ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in, da se zavarujejo interesi strank te banke.

7.9.3. Nadzor na konsolidirani podlagi

287. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke ali

2. če je banka podrejena

– nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali

– EU nadrejenemu finančnemu holdingu,

3. v primerih iz šestega odstavka 131. člena tega zakona.

(2) Če so istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če ima ta finančni holding sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če je banka podrejena več finančnim holdingom, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, in je vsakemu od njih podrejena tudi banka teh držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank drugih držav članic.

(4) Če so istemu finančnemu holdingu poleg banke podrejene banke drugih držav članic in nobena od podrejenih bank ni pridobila dovoljenja za opravljanje storitev v državi članici sedeža tega finančnega holdinga, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor banke na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot podrejenih bank drugih držav članic (v nadaljnjem besedilu: banka, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding).

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora z nadzornim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor.

(6) Ne glede na 2. točko prvega odstavka tega člena, Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije ali EU nadrejeni finančni holding položaj investicijskega podjetja in

2. če je za nadzor na konsolidirani podlagi tega investicijskega podjetja pristojen in odgovoren drug nadzorni organ.

288. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi na nadzorni organ druge države članice)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru z nadzornimi organi držav članic sedeža drugih podrejenih bank prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka 287. člena tega zakona na nadzorni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prvega odstavka tega člena mora dati Banka Slovenije skupaj z drugimi nadzornimi organi EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

289. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding banki ne posreduje informacij iz drugega odstavka tega člena, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Da se zagotovi, da so organizacijski ustroj, procesi in sistemi znotraj bančne skupine dosledni in dobro integrirani, tako da je omogočena nemotena priprava vseh podatkov in informacij, pomembnih za nadzor, morajo vse osebe v bančni skupini izpolnjevati obveznosti iz 124. člena tega zakona na konsolidirani podlagi na ravni skupine ali podskupine.

(6) Obveznosti iz prvega do petega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding oziroma banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(7) Družba, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke oziroma finančnega holdinga, mora nadzornemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke oziroma finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini, in

2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz 1. točke tega odstavka.

(8) Če je družba iz sedmega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja med nadzornimi organi iz 302. člena tega zakona.

(9) Če ima družba iz sedmega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke sedmega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 304. člena tega zakona.

290. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

Če je Banka Slovenije po 287. členu tega zakona pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati glede rednega poslovanja in ob izrednih razmerah tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ustreznih in nujnih informacij med nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi, in

2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora, vključno s preverjanjem in ocenjevanjem po drugem odstavku 222. člena tega zakona, z drugimi nadzornimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi.

291. člen

(sodelovanje z drugimi nadzornimi organi pri odločanju o dovoljenjih v zvezi z izračunavanjem kapitalskih zahtev)

(1) Če je Banka Slovenije po 287. členu tega zakona pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, in so zahtevo za izdajo enega od naslednjih dovoljenj:

1. za uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih sistemov,

2. za uporabo lastnih ocen izgub ob neplačilu oziroma konverzijskih količnikov,

3. za uporabo naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve za operativno tveganje,

4. za uporabo metode notranjega modela za izračun vrednosti izpostavljenosti ali

5. za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, valutno tveganje oziroma tveganje spremembe cen blaga,

skupaj vložile ta EU nadrejena banka in njene podrejene institucije ali banke in druge institucije, ki so podrejene temu EU nadrejenemu finančnemu holdingu, mora Banka Slovenije pred odločitvijo o tej zahtevi sodelovati z drugimi nadzornimi organi držav članic sedeža drugih institucij, vključenih v to bančno skupino, pri odločanju o tem, ali naj izda dovoljenje in pod kakšnimi pogoji naj ga izda.

(2) Banka Slovenije mora zahtevo iz prvega odstavka tega člena nemudoma posredovati drugim nadzornim organom, pristojnim za nadzor institucij, ki so vložile navedeno zahtevo.

(3) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi nadzornimi organi prizadevati, da bi bila odločitev o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena sprejeta soglasno v šestih mesecih od vložitve zahteve za izdajo dovoljenja.

(4) Če v šestih mesecih od vložitve zahteve za izdajo dovoljenja soglasje nadzornih organov glede odločitve o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena ni doseženo, mora Banka Slovenije sama odločiti o zahtevi za dovoljenje. Obrazložitev odločbe iz prvega stavka tega odstavka mora poleg vsebin, ki jih mora obsegati vsaka obrazložitev odločbe, obsegati tudi stališča Banke Slovenije o stališčih in pomislekih drugih nadzornih organov.

(5) Odločbo iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena mora Banka Slovenije vročiti tudi nadzornim organom, pristojnim za nadzor institucij, ki so vložile zahtevo iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če je za nadzor na konsolidirani podlagi pristojen nadzorni organ druge države članice in je ta organ po tretjem ali četrtem odstavku tega člena sprejel odločitev o izdaji enega od dovoljenj iz prvega odstavka tega člena, mora Banka Slovenije po uradni dolžnosti podrejeni banki izdati dovoljenje z vsebino odločitve tega nadzornega organa.

(7) Odločbo iz šestega odstavka tega člena mora Banka Slovenije izdati v dveh mesecih od prejema obvestila nadzornega organa države članice o odločitvi.

292. člen

(obvestilo o izrednem položaju)

Če znotraj bančne skupine, glede katere je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, nastopi izredni položaj, ki lahko ogrozi stabilnost finančnega sistema v kateri koli državi članici družb, vključenih v to skupino, mora Banka Slovenije takoj, ko je to mogoče, o tem obvestiti druge nadzorne organe držav članic, udeležene pri nadzoru te skupine, in te organe vsake od teh držav članic:

1. centralno banko ali drug organ s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti in

2. državni organ, pristojen za zakonodajo na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

293. člen

(pridobivanje informacij od drugih nadzornih organov)

Če Banka Slovenije glede nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu nadzornemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega nadzornega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja različnim nadzornim organom, udeleženim pri nadzoru.

294. člen

(dogovori z nadzornimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi mora Banka Slovenije z drugimi nadzornimi organi, udeleženimi pri tem nadzoru, skleniti ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prvega odstavka tega člena se lahko določijo dodatne naloge nadzornega organa, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, in postopki za sprejemanje odločitev in za sodelovanje z drugimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko nadzornemu organu, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno družbo, tako da ta prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije izdala dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko, lahko na podlagi dvostranskega dogovora z nadzornim organom, ki je izdal dovoljenje in je odgovoren za nadzor nad podrejeno banko, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene banke.

295. člen

(izmenjava informacij med nadzornimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic. Posredovati jim mora informacije, ki so ključne ali pomembne za izvajanje njihovih nalog nadzora. Za uresničitev tega namena mora drugemu nadzornemu organu:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa,

2. na lastno pobudo posredovati vse informacije, ki so ključne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa.

(2) Informacija se šteje za ključno po prvem odstavku tega člena, če bi lahko imela pomemben vpliv na oceno finančne trdnosti kreditne institucije ali finančne institucije druge države članice.

(3) Če je Banka Slovenije odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi EU nadrejene banke ali banke, ki jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, mora nadzornim organom drugih držav članic, ki nadzorujejo družbe, ki so podrejene tem nadrejenim družbam, zagotoviti vse pomembne informacije. Pri določitvi pomena informacij je treba upoštevati pomen te podrejene družbe za finančni sistem države članice, katere nadzorni organ nadzoruje to podrejeno družbo.

(4) Pomembne informacije iz tretjega odstavka tega člena morajo obsegati zlasti naslednje podatke:

1. o strukturi skupine in o vseh pomembnih bankah v skupini kakor tudi o vseh nadzornih organih, ki so pristojni za nadzor nad bankami v skupini,

2. o postopkih zbiranja informacij od bank v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij,

3. o neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini,

4. o pomembnih ukrepih, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev dodatnega kapitala iz drugega odstavka 248. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(5) Če je Banka Slovenije odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, mora, če potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij za izračun kapitalskih zahtev in omejitev, vedno, če je to mogoče, pri nadzornem organu, odgovornem za nadzor EU nadrejene kreditne institucije, preveriti, ali so te informacije dostopne pri njem.

296. člen

(posvetovanje z nadzornimi organi držav članic, vključenih v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije, se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih nadzornih organov, s temi nadzornimi organi posvetovati o:

1. spremembah delničarjev oziroma organizacijskega ali upravljalvskega ustroja banke v skupini, za katere je potrebno dovoljenje nadzornega organa,

2. pomembnih ukrepov, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev dodatnega kapitala iz drugega odstavka 248. člena, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje.

(2) V primerih iz 2. točke prvega odstavka tega člena se mora Banka Slovenije vedno posvetovati z nadzornim organom, odgovornim za nadzor na konsolidirani podlagi.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se Banki Slovenije ni treba posvetovati v nujnih primerih ali če bi tako posvetovanje lahko ogrozilo učinkovitost odločitve. V teh primerih mora brez nepotrebnega odlašanja obvestiti druge nadzorne organe o sprejeti odločitvi.

297. člen

(obseg in način konsolidacije za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije mora za namen nadzora na konsolidirani podlagi zahtevati polno konsolidacijo vseh kreditnih institucij in finančnih institucij, ki so podrejene določeni nadrejeni družbi, z nadrejeno družbo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije zahteva samo sorazmerno konsolidacijo, če oceni, da je odgovornost nadrejene družbe omejena samo na delež kapitala, katerega imetnica je, ob upoštevanju odgovornosti drugih delničarjev, katerih dolgoročna plačilna sposobnost je ustrezna. Odgovornost drugih delničarjev iz prvega stavka tega odstavka mora biti ugotovljena na zanesljiv način, če je potrebno, tudi tako, da ti delničarji dajo Banki Slovenije ustrezno zavezujočo pisno izjavo o tem.

(3) Pri družbah, povezanih s skupnim vodenjem, Banka Slovenije določi način konsolidacije.

(4) Banka mora uporabiti sorazmerno konsolidacijo udeležb v kreditnih institucijah ali finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, če je odgovornost teh družb omejena samo na delež kapitala, katerega imetnice so te družbe.

(5) Pri drugih oblikah udeležbe ali kapitalskih povezav, razen tistih iz prvega od četrtga odstavka tega člena, mora Banka Slovenije odločiti, ali in kako naj se opravi konsolidacija.

(6) V primerih in z uporabo metod, določenih v prvem do petem odstavku tega člena, morajo biti v konsolidacijo vključene tudi družbe za pomožne storitve, družbe za upravljanje in finančni holdingi.

(7) Iz konsolidacije se lahko izključi posamezna finančna institucija, družba za pomožne storitve ali družba za upravljanje, ki je podrejena banki ali finančnemu holdingu ali ima položaj pridružene osebe v skupini.

298. člen

(posebni primeri konsolidacije)

Banka Slovenije mora določiti, ali in kako se opravi konsolidacija:

1. če po njenem mnenju banka izvaja pomemben vpliv na drugo kreditno institucijo ali finančno institucijo, ne da bi bila v njej udeležena ali z njo kako drugače kapitalsko povezana,

2. če sta dve ali več kreditnih institucij ali finančnih institucij povezani s skupnim vodenjem, ne da bi bila podlaga za to upravljanje pogodba ali njihova statutarne določila.

299. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma

nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Podrejene družbe in nadrejeni mešani poslovni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega odstavka tega člena.

(3) Obveznost iz prvega in drugega odstavka tega člena velja tudi, če podrejena družba, nadrejeni mešani poslovni holding oziroma banka, ki je podrejena nadrejenemu mešanemu poslovnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

300. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svoje odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke iz 175. člena tega zakona, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(4) Če posli iz prvega odstavka tega člena znotraj skupine ogrožajo finančni položaj banke, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora po tem zakonu.

301. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katera koli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije z nadzornimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

302. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne družbe, mora Banka Slovenije sodelovati tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor te družbe.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prvega odstavka tega člena izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 299. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim na nadzor zavarovalnice.

303. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov)

Banka Slovenije mora oblikovati sezname nadrejenih finančnih holdingov Republike Slovenije in jih posredovati nadzornim organom drugih držav članic in Komisiji.

304. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, mora zaprositi nadzorni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Nadzorni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 299. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanim pregledu poslovanja iz prvega stavka tega odstavka mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(3) V primeru iz drugega odstavka tega člena ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 236. do 240. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo nadzornega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prvega stavka tega odstavka.

305. člen

(ukrepi nadzora nad finančnim holdingom in mešanim poslovnim holdingom)

(1) Če finančni holding ali mešani poslovni holding krši svoje obveznosti, določene v pododdelku 7.9.3. tega zakona, mu Banka Slovenije izda odredbo o odpravi teh kršitev.

(2) Če ima finančni holding ali mešani poslovni holding sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije o odredbi iz prvega odstavka tega člena obvesti nadzorni organ te države članice.

(3) Pri izrekanju ukrepov, katerih namen je odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke za take kršitve finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, mora Banka Slovenije sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic.

306. člen

(nadzor, če ima nadrejena banka sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 287. členu tega zakona ali nadzorni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja nadzorni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu.

(2) Pri preverjanju po prvem odstavku tega člena mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni komite, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim komitejem in z drugimi nadzornimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, mora Banka Slovenije določiti in uporabiti druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding s sedežem v EU, in uporabi pravila o nadzoru na konsolidirani podlagi za ta finančni holding.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi nadzornimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati nadzorni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena mora Banka Slovenije obvestiti druge nadzorne organe držav članic, ki so vključeni v nadzor in Komisijo.

307. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v pododdelku 7.9.3. tega zakona, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega poslovnega holdinga ali druge družbe, ki ni banka, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

7.9.4. Nadzor nad drugimi osebami

308. člen

(odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 35. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

309. člen

(odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo).

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za likvidacijo začne pristojno sodišče na predlog Banke Slovenije postopek likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka likvidacije brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Proti sklepu o začetku postopka likvidacije iz četrtega odstavka tega člena ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

8. POGLAVJE:
ZAJAMČENE VLOGE

310. člen

(zajamčena vloga)

(1) Vloga je skupno stanje vseh terjatev fizične ali pravne osebe do banke na podlagi:

1. pogodbe o vodenju transakcijskega računa,
2. hranilne vloge,
3. denarnega depozita,
4. potrdila o depozitu oziroma blagajniškega zapisa, če sta izdana kot imenski vrednostni papir.

(2) Neto stanje vloge posamezne osebe je stanje vloge te osebe, zmanjšano za obveznosti te osebe do banke.

(3) Zajamčena vloga po tem zakonu je neto stanje vloge do višine 22.000 eurov na dan začetka stečaja nad banko.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, niso zajamčene vloge, ki se glasijo na prinosnika.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena, niso zajamčene vloge naslednjih oseb:

1. drugih bank in finančnih družb, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun,
2. vloge v zvezi s posli, zaradi katerih je bil imetnik vloge pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje pranja denarja,
3. vloge držav, centralnih bank in lokalnih skupnosti,
4. vloge članov uprave in nadzornega sveta banke ter njihovih ožjih družinskih članov,
5. vloge delničarjev banke, ki imajo najmanj 5-odstotni delež v kapitalu banke ali glasovalnih pravicah,
6. vloge pravnih oseb, ki so podrejene družbe banke,
7. vloge članov uprave in nadzornega sveta oziroma drugega organa vodenja ali nadzora pravnih oseb iz 5. in 6. točke tega odstavka in njihovih ožjih družinskih članov,
8. vloge, ki se glede na svoje lastnosti upoštevajo pri izračunu kapitala banke,
9. vloge pravnih oseb, ki so velike oziroma srednje družbe po ZGD-1.

311. člen

(objava in oglaševanje informacij o sistemu jamstva za vloge)

(1) Banka mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o sistemu jamstva za vloge.

(2) Pri oglaševanju bančnih storitev sme banka v zvezi z jamstvom za vloge navesti le, kateremu sistemu zajamčenih vlog pripada brez navedbe drugih podrobnosti (na primer ravni in obsega jamstva). Za oglaševanje po prvem stavku tega odstavka se ne šteje oglaševanje v poslovnih prostorih banke in na javnih spletnih straneh banke.

312. člen

(predpis o zajamčenih vlogah)

Banka Slovenije predpiše:

1. način izračuna višine likvidnih naložb iz 314. člena tega zakona in podrobnejše lastnosti finančnih instrumentov, ki so predmet teh naložb,
2. podrobnejše pogoje in postopke za zagotavljanje sredstev za izplačilo zajamčenih vlog in za aktiviranje jamstva,
3. način obravnavanja:
 - skrbniških računov in drugih podobnih vlog, katerih imetnik je ena oseba za račun ene ali več drugih oseb, in
 - vlog, katerih imetnika sta dve ali več oseb,
4. način vključitve podružnice banke v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji.

313. člen

(jamstvo za izplačilo zajamčenih vlog)

(1) Banke s sedežem v Republiki Sloveniji jamčijo za izplačilo zajamčenih vlog pri banki, nad katero je bil začet stečajni postopek, v obsegu in na način, določen s tem zakonom.

(2) Posamezna banka jamči za izplačilo zajamčenih vlog pri drugi banki v obsegu, ki je enak deležu, ki ga glede na vsoto zajamčenih vlog pri vseh bankah, zmanjšano za vsoto zajamčenih vlog, ki so predmet jamstva, predstavlja vsota zajamčenih vlog pri tej banki.

314. člen

(likvidne naložbe za izplačilo zajamčenih vlog)

Zaradi zagotavljanja likvidnih sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog, mora banka sredstva v višini, sorazmerni z njenim deležem iz drugega odstavka 313. člena tega zakona, ki se izračuna na način, določen s predpisom o zajamčenih vlogah, naložiti v finančne instrumente, ki imajo lastnosti, določene s tem predpisom.

315. člen

(prevzem obveznosti izplačila zajamčenih vlog)

(1) Z dnem začetka stečaja nad banko prevzame Banka Slovenije v svojem imenu in za račun bank iz prvega odstavka 313. člena tega zakona obveznost izplačila zajamčenih vlog banke v stečaju.

(2) Izplačilo zajamčenih vlog opravi banka prevzemnica.

(3) Banka Slovenije zagotovi banki prevzemnici likvidna sredstva za izplačila zajamčenih vlog iz prvega odstavka tega člena z aktiviranjem jamstva po 316. členu tega zakona.

(4) Banka prevzemnica sme sredstva iz tretjega odstavka tega člena uporabiti samo za izplačilo zajamčenih vlog.

316. člen

(aktiviranje jamstva)

(1) Banka Slovenije naloži bankam iz prvega odstavka 313. člena tega zakona, da vplačajo ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog.

(2) Kritej za aktiviranje jamstva lahko Banka Slovenije zagotovi tudi z unovčenjem ali drugačnim razpolaganjem v breme naložb iz 314. člena tega zakona. Pravne posle za zagotovitev kriteja za aktiviranje jamstva sklepa Banka Slovenije v svojem imenu in za račun bank iz prvega odstavka 313. člena tega zakona.

317. člen

(vrnitev vplačanih sredstev)

Banka Slovenije po izplačilu terjatev iz naslova zajamčenih vlog iz stečajne mase prenakazuje sredstva, ki jih je prejela, bankam v sorazmerju z višino sredstev, ki so jih vplačale v skladu s 316. členom tega zakona.

9. POGLAVJE:
STEČAJ BANKE

318. člen

(prepoved prisilne poravnave)

Nad banko ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

319. člen

(uporaba določb za stečajni postopek)

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb.

320. člen

(stečajni razlogi)

Banka Slovenije izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in banka kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti, ali

2. če pri opravljanju nadzora nad banko ugotovi, da premoženje banke ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke.

321. člen

(banka prevzemnica)

(1) Z odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka imenuje Banka Slovenije banko, ki bo prevzela posle banke v stečaju v zvezi z izplačilom zajamčenih vlog (v nadaljnjem besedilu: banka prevzemnica).

(2) Banka prevzemnica ima pravico do povrnitve dejanskih stroškov, povezanih z izplačilom zajamčenih vlog.

322. člen

(začetek stečajnega postopka)

(1) Banka Slovenije mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravljanja odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu mora priložiti odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prvega odstavka tega člena.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz drugega odstavka tega člena ni pritožbe.

(4) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega odstavka tega člena.

323. člen

(uporaba določil v postopku stečaja nad banko, ki ima podružnico v drugi državi članici)

(1) V postopku stečaja nad banko, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi drugi odstavki 267. člena in 273. do 276. člena tega zakona, če ni v drugem in tretjem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka v Uradnem listu EU in dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice, v kateri ima banka podružnico, mora objaviti stečajno sodišče.

(3) Terjatve upnikov se prijavijo stečajnemu sodišču.

324. člen

(obveščanje znanih upnikov o začetku stečajnega postopka nad banko, ki ima podružnico v državi članici)

(1) O izdaji odločbe o začetku stečajnega postopka mora stečajni upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, obvestiti tudi vse znane upnike banke, ki so poslovali prek podružnice banke v državi članici in imajo prebivališče ali sedež v državi članici, in sicer z obrazcem, na katerem je v vseh uradnih jezikih EU naslov: »Poziv za prijavo terjatev. Roki, ki jih je treba spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati zlasti:

1. ime in naslov organa, ki bo vodil stečajni postopek,
2. rok, v katerem morajo upniki stečajnemu senatu prijaviti svoje terjatve in posledice zamujenih rokov,
3. informacije o pravicah in dolžnostih upnikov v zvezi z začetkom stečajnega postopka.

325. člen

(stečajni upravitelj)

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Banke Slovenije. Banka Slovenije lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje funkcije stečajnega upravitelja.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Banko Slovenije in jo pozvati, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

326. člen

(izplačilo zajamčenih vlog)

(1) Banka v stečaju in banka prevzemnica morata v 10 dneh po začetku stečajnega postopka ugotoviti stanje vseh zajamčenih vlog na dan izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka nad banko in zapisnik poslati Banki Slovenije.

(2) Banka Slovenije potrdi zapisnik iz prvega odstavka tega člena najkasneje v 10 dneh po njegovem prejemu in ga pošlje sodišču, ki vodi stečajni postopek.

(3) Banka Slovenije mora banki prevzemnici zagotoviti likvidna sredstva za izplačilo zajamčenih vlog z aktiviranjem jamstva po 316. členu tega zakona najkasneje v roku treh mesecev, šteto od začetka stečajnega postopka nad banko.

(4) Zajamčene vloge v tujih valutah se izplačajo v eurih v protivrednosti po referenčnem tečaju, ki ga objavi Banka Slovenije, na dan začetka stečajnega postopka.

327. člen

(mnenje Banke Slovenije)

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po zakonu, ki ureja stečaj gospodarskih družb, odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, mora v primeru stečaja banke pridobiti tudi mnenje Banke Slovenije.

(2) Za mnenje Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja stečaj gospodarskih družb, o mnenju upniškega odbora.

328. člen

(obveščanje Banke Slovenije)

Stečajni upravitelj mora izvod svojih poročil o poteku stečajnega postopka hkrati s predložitvijo sodišču predložiti tudi Banki Slovenije.

329. člen

(terjatve iz naslova zajamčenih vlog)

(1) Terjatve na podlagi aktiviranja jamstva iz tretjega odstavka 264. člena in tretjega odstavka 315. člena tega zakona uveljavlja Banka Slovenije v stečajnem postopku nad banko v svojem imenu in za račun bank, ki so po 316. členu tega zakona vplačale ustrezen del sredstev, potrebnih za izplačilo zajamčenih vlog.

(2) Stroški banke prevzemnice iz drugega odstavka 321. člena tega zakona se povrnejo po pravilih o stroških stečajnega postopka.

10. POGLAVJE: POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

10.1. Splošne določbe

330. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem ali drugem zakonu, po postopku,

določenem v tem poglavju, razen če zakon za posamezno vrsto postopka določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena v postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) O posamičnih zadevah odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ. Postopek do izdaje odločbe vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

331. člen

(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 333. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

332. člen

(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo,

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni,

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije pred izdajo odločbe o izredni upravi banki ni dolžna zagotoviti možnosti, da se izjavi, če je razlog za izredno upravo okoliščina, da je banka postala nelikvidna.

(7) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se ne uporabljajo za ugotovitvene odločbe Banke Slovenije.

333. člen

(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,

2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,

3. če je treba opraviti predstavitev vodenja poslov banke po tretjem odstavku 65. člena tega zakona ali

4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

334. člen

(vrste odločb)

(1) Banka Slovenije izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam Banke Slovenije ni pritožbe.

335. člen

(odločba)

(1) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj in o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(2) Odločba mora biti obrazložena, če zakon ne določa drugače. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni posebnega postopka sodnega varstva.

336. člen

(sklep)

(1) S sklepom odloča Banka Slovenije o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

10.2. Postopek sodnega varstva

10.2.1. Skupne določbe

337. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Sodno varstvo proti odločbam Banke Slovenije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

338. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Proti odločbam Banke Slovenije je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo,

2. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja.

(3) Odločba iz 1. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi, ki jo je Banka Slovenije izdala, ker subjekt nadzora ni ravnal v skladu z odredbo Banke Slovenije.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(5) Ne glede na 1. točko drugega odstavka tega člena, je proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi, s katero je banki naložila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona, dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(6) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti tudi proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, začeti na zahtevo stranke.

339. člen

(pristojnost in sestava sodišča)

V postopku sodnega varstva odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

340. člen

(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

341. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo je treba vložiti v roku osmih dni.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

342. člen

(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

343. člen

(meje preizkusa)

Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 27. člena ZUS-1.

344. člen

(seja)

Sodišče odloča praviloma brez obravnave.

345. člen

(pravna sredstva)

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

10.2.2. Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke

346. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe pododdelka 10.2.2. tega zakona se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju banke).

(2) Če ni v pododdelku 10.2.2. tega zakona drugače določeno, se v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke uporabljajo določbe pododdelka 10.2.1. tega zakona.

347. člen

(tožnik)

(1) Tožbo proti odločbi o prenehanju banke lahko vložijo:

1. banka,
2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke.

(2) Če je tožnik banka, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju banke prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

348. člen

(nova dejstva in dokazi)

(1) Ne glede na določbo 342. člena tega zakona, lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju banke navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.

(2) Banka Slovenije lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.

(3) Če tožnik oziroma Banka Slovenije tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

349. člen

(glavna obravnava in seja)

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju banke popolno in pravilno ugotovljeno ali da to ni sporno.

350. člen

(odločanje)

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 65. členu ZUS-1 upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, odločbe o prenehanju banke ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju banke nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke proti Banki Slovenije v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju banke, je, ne glede na 345. člen tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče v senatu treh sodnikov.

10.3. Postopek nadzora

10.3.1. Splošne določbe

351. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 10.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelkov 10.1. in 10.2. tega zakona, če ni v oddelku 10.3. tega zakona drugače določeno.

(3) V postopku nadzora se tudi smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

352. člen

(stranka postopka nadzora)

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Banka Slovenije opravlja nadzor (v nadaljnjem besedilu: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad banko so tudi člani uprave banke.

353. člen

(vročanje)

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba ali podjetnik posameznik, vroči tako, da se izroči osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

354. člen

(nadomestna osebna vročitev)

Za nadomestno osebno vročitev se uporabljata tretji in četrti odstavek 87. člena ZUP, le da se namesto roka »15 dni« uporabljata rok »osem dni«.

355. člen

(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije lahko izreče ukrep banki tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta banke ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke.

(3) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 220. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

10.3.2. Odredba o odpravi kršitev

356. člen

(uporaba določb o odredbi)

(1) Določbe pododdelka 10.3.2. tega zakona se uporabljajo za postopek z odredbo o odpravi kršitev iz 242. člena tega zakona.

(2) Določbe pododdelka 10.3.2. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek:

- z odredbo o dodatnem ukrepu nadzora za uresničevanje pravil o upravljanju s tveganji iz 248. člena tega zakona in
- z odredbo o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti iz 308. člena tega zakona.

357. člen

(vsebina odredbe)

(1) Izrek odredbe mora obsegati:

- določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena,
- rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev,
- način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način,
- listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba mora biti obrazložena.

358. člen

(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve,

če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) Pravico vložiti ugovor proti odredbi, s katero je Banka Slovenije odredila dodatni ukrep iz 3. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona, ima tudi član uprave banke, na katerega se nanaša.

359. člen

(razlogi za ugovor)

Ugovor proti odredbi je dopusten:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe,
2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana,
3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve,
4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo,
5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi,
6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora,
7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev,
8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

360. člen

(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vloga,
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,
3. razloge za ugovor,
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

361. člen

(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

362. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Banka Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Banka Slovenije ugovor zavrne, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 359. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 359. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni. Banka Slovenije pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

10.3.3. Odvzem dovoljenja

363. člen

(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

364. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

365. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

366. člen

(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 365. člena tega zakona zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 365. člena tega zakona zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

367. člen

(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja,

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,

3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

368. člen

(uporaba določb za preklic pogodnega odvzema dovoljenja in za opomin)

Določbe pododdelka 10.3.3. tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek preklica pogodnega odvzema dovoljenja in za postopek izreka opomina.

10.4. Postopek odločanja o izdaji dovoljenj

369. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 10.4. tega zakona se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj, o katerih odloča Banka Slovenije, če zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelkov 10.1. in 10.2. tega zakona, če ni v oddelku 10.4. tega zakona drugače določeno.

370. člen

(taksa za odločanje)

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj morajo vložniki plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

371. člen

(stranka v postopku)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Banke Slovenije prizadet, če svojo udeležbo v postopku prihlasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

372. člen

(začetek postopka)

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek samo, kadar tako določa zakon.

373. člen

(vsebina zahteve)

(1) Zahteva mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika zahteve,

2. določen zahtev za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

374. člen

(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi (v nadaljnjem besedilu: sklep o odpravi pomanjkljivosti). V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

375. člen

(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,
2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja z njim povezanih oseb.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo 235. do 240. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. če vložnik odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

376. člen

(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve mora Banka Slovenije vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev:

1. če oceni, da je zahteva neutemeljena na podlagi dejstev, ugotovljenih po prvem odstavku 375. člena tega zakona,

2. če namerava zahtevo zavrniti po tretjem odstavku 375. člena tega zakona ali

3. če namerava zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Za možnost izjave iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 332. člena tega zakona, le da se rok za izjavo »osem dni« nadomesti z rokom »15 dni«.

377. člen

(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve:

1. za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev,
2. za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev,
3. za izdajo dovoljenja na podlagi določb 4. poglavja tega zakona ali predpisa o upravljanju s tveganji in
4. za izdajo odločbe iz 142. člena tega zakona.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve.

(3) Če je Banka Slovenije izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku iz šestega odstavka 374. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena po 376. členu tega zakona vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(5) Banka mora šest mesecev pred vložitvijo zahteve iz 3. točke prvega odstavka tega člena obvestiti Banko Slovenije o tej nameri.

10.5. Izvršitev odločb Banke Slovenije

378. člen

(odločbe)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, če ni v drugem odstavku tega člena drugače določeno.

(2) Z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, oseba, ki ji je bilo odvzeto dovoljenje, preneha izpolnjevati pogoje za opravljanje funkcije člana uprave.

(3) Pravnomočne odločbe Banke Slovenije, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Banke Slovenije.

379. člen

(odredba)

(1) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je mogoče prisilno izvršiti odredbo, s katero je Banka Slovenije izrekla dodatni ukrep nadzora iz 5. točke prvega odstavka 248. člena tega zakona ali drug ukrep nadzora, katerega vsebina je začasna ali trajna prepoved opravljanja posameznih ali vseh storitev ali poslov.

(3) Za postopek izvršitve odredb iz drugega odstavka tega člena se uporabljajo določbe ZUP o upravni izvršbi in 35. člen ZIN.

11. POGLAVJE:
HRANILNICE

380. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega reviziranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

381. člen

(dejavnosti hranilnice)

(1) Hranilnica ne sme opravljati dodatnih finančnih storitev iz 3. točke prvega odstavka 11. člena tega zakona.

(2) Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi ustrezno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh poslov.

382. člen

(osnovni kapital)

Najnižji znesek osnovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

12. POGLAVJE:

DRUŽBE ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

383. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, razen 4., 8. in 13. poglavja, če ni v tem poglavju ali predpisu o družbah za izdajo elektronskega denarja drugače določeno.

(2) Za dovoljenje za opravljanje storitev izdaje elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o dovoljenju za opravljanje bančnih storitev.

(3) Za opravljanje storitev družbe za izdajo elektronskega denarja države članice se uporabljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na banko države članice.

(4) Za opravljanje storitev družbe za izdajo elektronskega denarja tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o opravljanju bančnih storitev banke tretje države.

(5) Za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona opravljajo storitve izdaje elektronskega denarja, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad drugimi osebami iz 220. člena tega zakona.

384. člen

(pravnoorganizacijska oblika družbe za izdajo elektronskega denarja)

Družba za izdajo elektronskega denarja je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

385. člen

(dejavnosti, ki jih sme opravljati družba za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja sme opravljati naslednje dejavnosti:

1. storitve izdaje elektronskega denarja,
2. finančne in nefinančne storitve, ki so povezane s storitvijo izdaje elektronskega denarja, kot so:
 - upravljanje elektronskega denarja z izvajanjem operativnih in drugih pomožnih storitev, povezanih z njegovo izdajo, in
 - izdaja oziroma upravljanje drugih plačilnih instrumentov,
3. storitve shranjevanja podatkov na elektronske naprave za druge osebe.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme opravljati nobenih drugih dejavnosti, razen dejavnosti iz prvega odstavka tega člena, in zlasti ne sme opravljati poslova kreditiranja v kateri koli obliki.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja je lahko neposredno ali prek svojih podrejenih družb imetnica delnic, poslovnih deležev ali drugih pravic, na podlagi katerih ima glasovalne pravice ali delež v kapitalu druge pravne osebe

samo, če ta pravna oseba opravlja dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

386. člen

(osnovni kapital)

Najnižji znesek osnovnega kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja je 1.000.000 eurov.

387. člen

(posebna pravila o upravljanju s tveganji)

(1) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja mora biti vedno najmanj enak 2 odstotkoma tistega od teh zneskov, ki je višji:

1. zneska trenutnega stanja vseh obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja ali

2. zneska povprečnega stanja vseh obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja v zadnjih šestih mesecih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, kapital družbe za izdajo elektronskega denarja ne sme biti nikoli nižji od najnižjega zneska osnovnega kapitala iz 386. člena tega zakona.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja mora imeti premoženje najmanj v vrednosti, ki je enaka skupnemu znesku njenih obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja, v obliki naložb, katerih stopnja za tehtanje kreditnega tveganja je 0 odstotkov, in drugih naložb, ki so glede na kreditno tveganje, povezano z njimi, in njihovo likvidnost primerne za kritje obveznosti iz naslova izdaje elektronskega denarja.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

388. člen

(izjeme)

(1) Banka Slovenije lahko na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja odloči, da se zanjo določbe tega poglavja uporabljajo samo v obsegu, določenem s to odločbo, če:

1. elektronski denar izdaja samo na elektronskih nosilcih, ki uporabniku omogočajo shranjevanje elektronskega denarja do vrednosti največ 150 eurov,

2. skupni znesek obveznosti na podlagi izdaje elektronskega denarja običajno ne presega 5.000.000 eurov in nikoli ne presega 6.000.000 eurov in

3. izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

- elektronski denar, ki ga izdaja, sprejemajo kot plačilno sredstvo samo njene podrejene družbe, ki opravljajo operativne ali druge pomožne storitve, povezane z izdajo elektronskega denarja, njena nadrejena družba oziroma druge družbe, ki so podrejene isti nadrejeni družbi, ali
- elektronski denar, ki ga izdaja, sprejema samo omejeno število podjetij, ki poslujejo v istih prostorih oziroma v istem lokalno omejenem območju kot družba za izdajo elektronskega denarja, ter med njimi in družbo za izdajo elektronskega denarja obstajajo tesne finančne ali poslovne povezave.

(2) Za družbo za izdajo elektronskega denarja iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe tega zakona o vzajemnem priznavanju storitev izdaje elektronskega denarja iz 91. do 95. člena tega zakona.

389. člen

(predpis o družbah za izdajo elektronskega denarja)

Banka Slovenije za družbe za izdajo elektronskega denarja predpiše podrobnejša pravila o:

1. upravljanju s tveganji in o poročanju,
2. poslovnih knjigah, letnih poročilih, revidiranju in razkritjih.

13. POGLAVJE: BANČNO INTERESNO ZDRUŽENJE

390. člen

(bančno interesno združenje)

(1) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1.

(2) Bančno interesno združenje lahko poleg nalog iz pogodbe o ustanovitvi:

1. organizira sistem jamstva za vloge nad zneskom, določenem v tretjem odstavku 310. člena tega zakona, in

2. izvaja izobraževanje bančnih kadrov ter izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju.

(3) Vse banke morajo, ne glede na to, ali so članice bančnega interesnega združenja, organizirati sistem izmenjave informacij o boniteti strank, ki so fizične osebe, med bankami iz 4. točke drugega odstavka 215. člena tega zakona. Ta sistem lahko za banke organizira tudi bančno interesno združenje.

(4) Banke morajo v sistem iz tretjega odstavka tega člena posredovati informacije o boniteti svojih strank.

391. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo vzpostaviti shemo zunajsodnega reševanja sporov med ponudniki storitev in strankami (potrošniki).

(2) Obliko in sestavo telesa, ki odloča v sporu, način ter postopek odločanja predpiše banka s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen potrošnikom.

(3) Banka mora v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objaviti informacijo o shemi zunajsodnega reševanja sporov.

14. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

392. člen

(hujše kršitve banke)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje banka:

1. če opravlja druge dejavnosti, razen bančnih storitev, vzajemno priznanih in dodatnih finančnih storitev ter pomožnih bančnih storitev (tretji odstavek 41. člena);

2. če kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s petim odstavkom 43. člena tega zakona;

3. če pridobi delnice oziroma poslovne deleže druge pravne osebe v nasprotju z drugim odstavkom 44. člena tega zakona;

4. če v likvidaciji opravlja posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona;

5. če na ozemlju Republike Slovenije opravlja vzajemno priznane oziroma dodatne finančne storitve ali pomožne bančne storitve, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije oziroma predhodno obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 81. člena);

6. če po prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 87. člena tega zakona;

7. če ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi predhodno o tej nameri obvestila Banko Slovenije (prvi odstavek 91. člena);

8. če začne opravljati posle prek podružnice v državi članici v nasprotju s 93. členom tega zakona;

9. če glede podružnice v državi članici ne obvesti Banke Slovenije oziroma nadzornega organa države članice en

mesec pred izvršitvijo nameravane spremembe v nasprotju s prvim odstavkom 94. člena tega zakona;

10. če začne neposredno opravljati bančne oziroma druge vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v nasprotju s prvim odstavkom 95. člena tega zakona;

11. če ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje Banke Slovenije (prvi odstavek 96. člena);

12. če ne vzpostavi in ne uresničuje trdnega in zanesljivega sistema upravljanja v skladu s prvim in drugim odstavkom 124. člena tega zakona;

13. če izplača dobiček v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 190. člena tega zakona;

14. če Banki Slovenije ne poroča v skladu s 194. členom tega zakona;

15. če pridobi kvalificirani oziroma višji delež v finančni družbi tretje države, ne da bi obvestilo Banko Slovenije v skladu s 196. členom tega zakona;

16. če ne organizira službe notranje revizije v skladu s 197., 198. ali 199. členom tega zakona;

17. če nima letnega načrta dela službe notranje revizije oziroma ta ni sestavljen v skladu z 200. členom tega zakona;

18. če služba notranje revizije ne izdeluje poročil o notranjem revidiranju oziroma ta niso sestavljena v skladu z 201. členom tega zakona;

19. če služba notranje revizije ne obvešča uprave oziroma nadzornega sveta banke v skladu z 202. členom tega zakona;

20. če vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju z drugim odstavkom 203. členom tega zakona;

21. če Banki Slovenije ne predloži nerevidiranih letnih računovodskih izkazov v roku dveh mesecev po koncu koledarskega leta oziroma nerevidiranih konsolidiranih računovodskih izkazov v roku treh mesecev po koncu koledarskega leta (drugi odstavek 205. člena);

22. če glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu z 207. in 209. členom tega zakona;

23. če Banki Slovenije ne predloži revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila v rokih, določenih v tretjem odstavku 210. člena tega zakona;

24. če na svojih javnih spletnih straneh ne objavi revidiranega letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila v roku, določenem v prvem odstavku 213. člena tega zakona;

25. če pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 236. do 240. členu tega zakona;

26. če v postopku prisilne likvidacije sklepa nove posle, v nasprotju z 270. členom tega zakona;

27. če ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja s tveganji oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 300. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

393. člen

(lažje kršitve banke)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje banka:

1. če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 195. člena oziroma 234. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 1. točke 226. člena tega zakona;

2. če objavlja informacije o sistemu jamstva za vloge v nasprotju s prvim odstavkom 311. člena tega zakona oziroma oglašuje v nasprotju z drugim odstavkom 311. člena tega zakona.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

394. člen

(kršitve hranilnice)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje hranilnica:

1. ki stori prekršek iz prvega odstavka 392. člena tega zakona,

2. če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 381. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 24.000 eurov se za prekršek kaznuje hranilnica, ki stori prekršek iz prvega odstavka 393. člena tega zakona.

(3) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka 392. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka 393. člena tega zakona.

395. člen

(kršitve družbe za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja:

1. če v nasprotju z določbo drugega odstavka 385. člena tega zakona opravlja druge dejavnosti, razen dejavnosti iz prvega odstavka 385. člena tega zakona, in zlasti, če opravlja posle kreditiranja v kateri koli obliki;

2. če ne poroča Banki Slovenije v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 389. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

396. člen

(kršitve člana uprave oziroma nadzornega sveta)

(1) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke oziroma hranilnice:

1. ki ne zagotovi, da banka posluje v skladu s pravili iz prvega odstavka 66. člena tega zakona;

2. ki ne obvesti nemudoma nadzornega sveta banke o okoliščinah iz 67. člena tega zakona;

3. ki ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dogodkih iz drugega odstavka 195. člena tega zakona;

4. ki izredni upravi ne omogoči nemudoma dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke oziroma ne pripravi poročila o predaji poslov (prvi odstavek 259. člena);

5. ki izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju na zahtevo ne da vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil o poslovanju banke (drugi odstavek 259. člena).

(2) Z globo od 400 do 3.600 eurov se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta banke oziroma hranilnice:

1. ki ne izpolnjuje svojih dolžnosti iz prvega odstavka 74. člena tega zakona;

2. ki ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dogodkih iz tretjega odstavka 74. člena tega zakona.

397. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 35. člena tega zakona;

2. ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 35. člena tega zakona;

2. ki opravlja storitve izdaje elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz 37. člena tega zakona.

(4) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki pridobi delnice banke oziroma hranilnice v nasprotju s prvim oziroma tretjim odstavkom 45. člena tega zakona;

2. ki sklene delničarski sporazum iz drugega odstavka 57. člena tega zakona, ne da bi pred sklenitvijo pridobil dovoljenje Banke Slovenije;

3. ki pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice v nasprotju z 58. členom tega zakona.

(5) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba – delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz prvega odstavka 58. člena tega zakona.

(8) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.

(9) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz sedmega odstavka tega člena.

398. člen

(kršitve oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 289. člena);

2. nadrejeni finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 289. člena);

3. podrejena družba oziroma nadrejeni finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu s četrtem odstavkom 289. člena tega zakona;

4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim kreditnim institucijam oziroma nadzornim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 299. člena);

5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu nadzornemu organu, pristojnem in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja v skladu z drugim odstavkom 299. člena.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

399. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročila v skladu s četrtem odstavkom 211. člena tega zakona;

2. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 212. člena tega zakona oziroma ji ne posreduje zahtevanih podatkov iz tretjega odstavka 212. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

400. člen

(kršitve izrednega in likvidacijskega upravitelja)

(1) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Banki Slovenije ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi (prvi odstavek 260. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Banki Slovenije ne izroči poročila iz drugega odstavka 260. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 261. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom, in sicer v roku iz drugega odstavka 261. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje likvidacijski upravitelj, če Banke Slovenije ne obvesti nemudoma o nastopu stečajnega razloga (271. člen).

401. člen

(kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov)

(1) Z globo od 80.000 do 370.000 eurov se kaznuje banka oziroma hranilnica, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (214. člen).

(2) Z globo od 2.500 do 12.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 400 do 3.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 215. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

402. člen

(prekrškovni organ)

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

403. člen

(postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na 330. člen tega zakona, se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrečejo tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana mera globe, pri čemer ne smejo presegati najvišjih zneskov glob iz 392. do 401. člena tega zakona.

15. POGLAVJE:
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

404. člen

(uskladitev kapitala)

(1) Kapital banke, ki za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih sistemov oziroma ki za izračun kapitalne zahteve za operativno tveganje uporablja napredni pristop, mora poleg doseganja minimalnega kapitala banke v skladu s 136. členom tega zakona:

1. v letu 2007 znašati najmanj 95 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov;

2. v letu 2008 znašati najmanj 90 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov;

3. v letu 2009 znašati najmanj 80 odstotkov minimalnega kapitala, izračunanega v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Pri izračunu kapitala iz prvega odstavka tega člena banka ne sme upoštevati pozitivne razlike oziroma ji ni treba upoštevati negativne razlike med oblikovanimi rezervacijami in pričakovanimi izgubami, izračunanimi v skladu s pristopom na podlagi notranjih bonitetnih sistemov.

405. člen

(odlog začetka uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje)

(1) Posamezna banka lahko odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje do najkasneje 1. januarja 2008.

(2) Če banka izkoristi možnost iz prvega odstavka tega člena, se od 1. januarja 2007 do dneva, do katerega banka odloži začetek uporabe standardiziranega pristopa za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje, za to banko smiselno uporabljajo

1. v delu in na način, ki je primeren ob upoštevanju odložitve začetka uporabe standardiziranega pristopa, določbe tega zakona, ki se nanašajo na:

– standardizirani pristop za izračun kapitalne zahteve za kreditno tveganje,

– upoštevanje kreditnih zavarovanj in sekuritizacije pri izračunu kapitalne zahteve za kreditna tveganja,

– kapitalsko zahtevo za operativno tveganje,

– velike izpostavljenosti,

– strategije in postopke ocenjevanja potrebnega notranjega kapitala banke iz 126. člena tega zakona,

– razkritje informacij iz 207. do 209. člena tega zakona in

– sprejemanje ukrepov zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer,

2. v delu, ki ni obsežen s primerno uporabo pravil iz 1. točke tega odstavka, pa določbe Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila o uporabi določb iz drugega odstavka tega člena.

406. člen

(uskladitev izpostavljenosti do nadrejene družbe)

(1) Banka mora uskladiti svoje izpostavljenosti do svoje nadrejene družbe s tretjim odstavkom 165. člena tega zakona do 31. decembra 2007.

(2) Od uveljavitve tega zakona banka ne sme sklepati novih poslov, na podlagi katerih bi njena izpostavljenost do njene nadrejene družbe presegla omejitev iz tretjega odstavka 165. člena tega zakona.

407. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev, za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev kvalificiranega deleža ter druga dovoljenja in soglasja, ki v skladu z Zakonom o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja, izdana po tem zakonu.

408. člen

(uskladitev kvalificiranih imetnikov, ki še niso pridobili deleža, za katerega velja dovoljenje)

Kvalificiranemu imetniku, ki na podlagi dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz 407. člena tega zakona ob uveljavitvi tega zakona še ni pridobil delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel delež, za katerega je izdano dovoljenje, začne rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje, iz prvega odstavka 50. člena tega zakona teči z dnem uveljavitve tega zakona.

409. člen

(uskladitev kvalificiranih imetnikov z novo prepovedjo)

(1) Ne glede na 407. člen tega zakona, dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ki je bilo izdano pravni osebi, v kateri ima banka najmanj 20-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 20-odstotni delež v njenem kapitalu, preneha veljati z iztekom šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

(2) Če pravna oseba iz prvega odstavka tega člena do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ne odsvoji delnic banke, na podlagi katerih dosega ali presega kvalificirani delež v banki, nastopijo pravne posledice iz 52. člena tega zakona.

410. člen

(uskladitev sestave nadzornega sveta bank)

Banke morajo uskladiti sestavo nadzornega sveta z določbo 71. člena tega zakona do 31. avgusta 2007.

411. člen

(začetek uporabe pogojev za nadzorni svet)

Pogoji iz 71. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem prve skupščine banke po uveljavitvi tega zakona.

412. člen

(sistem izmenjave informacij o boniteti strank)

Banke morajo vzpostaviti sistem izmenjave informacij o boniteti strank v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 390. člena tega zakona in zagotoviti začetek njegovega delovanja do 1. januarja 2008.

413. člen

(postopki v teku)

Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, v katerih Banka Slovenije do začetka uporabe tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

414. člen

(izdaja predpisov in objava razkritij)

(1) Banka Slovenije mora v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izdati predpise na njegovi podlagi in objaviti razkritja iz prvega odstavka 233. člena tega zakona.

(2) Do uveljavitve predpisov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi določb zakonov iz 1. in 3. točke prvega odstavka 415. člena tega zakona.

415. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/93, 31/00 – ZP-L, 59/01, 55/03, 42/04 in 104/04 – uradno prečiščeno besedilo),

2. Zakon o hranilno kreditnih službah (Uradni list RS, št. 14/90 in 30/90),

3. 31. do 42. a člen Zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02, 52/02 – ZJA, 75/02 – ZIZ-A, 15/03, 2/04 – ZPNNVSM, 37/04, 105/04 – uradno prečiščeno besedilo, 100/05 – odločba US in 39/06),

4. 79. člen Zakona o bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 1/91-I, 38/92, 46/93 in 7/99 – ZDoh) in

5. predpisi, izdani na podlagi določb zakonov iz 1. in 3. točke tega odstavka.

(2) Določbe zakonov iz 1. in 3. točke prvega odstavka tega člena se uporabljajo do 1. januarja 2007.

(3) Za postopek likvidacije ali stečaja nad hranilno kreditno službo iz drugega odstavka 241. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 104/04 – uradno prečiščeno besedilo), ki do začetka uporabe tega zakona še ni končan, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona.

416. člen

(uveljavitev in začetek uporabe zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne dne 1. januarja 2007, razen:

1. določb 71. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati v skladu s 411. členom tega zakona,

2. drugega odstavka 143. člena, 3. točke prvega odstavka 159. člena in 162. člena tega zakona, ki se začnejo uporabljati dne 1. januarja 2008, in

3. drugega odstavka 406. člena tega zakona, ki se začne uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Št. 450-03/95-16/23

Ljubljana, dne 23. novembra 2006

EPA 1090-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

5488. Zakon o prevozi v cestnem prometu (ZPCP-2)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o prevozi v cestnem prometu (ZPCP-2)**

Razlašam Zakon o prevozi v cestnem prometu (ZPCP-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 30. novembra 2006.

Št. 001-22-194/06

Ljubljana, dne 8. decembra 2006

dr. Janez Drnovšek l.r.
Predsednik
Republike Slovenije

ZAKON O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU (ZPCP-2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa pogoje in način opravljanja prevozov potnikov in potnic (v nadaljnjem besedilu: potnik) in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter organe, pristojne za izvajanje in nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(2) Določbe tega zakona ne veljajo za:

- prevoz oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ osem sedežev;
- za prevoz blaga za lastne potrebe v cestnem prometu z motornim vozilom ali skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
- prevoz za osebne potrebe.

(3) Prevoz potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu se opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo prevoze v cestnem prometu, predpisi Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost) ter mednarodnimi pogodbami, ki jih je sklenila Republika Slovenija.

(4) Če s posameznimi državami ni bila sklenjena pogodba iz prejšnjega odstavka, se prevoz med njimi in Republiko Slovenijo opravlja v skladu s tem zakonom in drugimi predpisi, ki urejajo področje prevozov v cestnem prometu, predpisi Skupnosti ter večstranskimi mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti.

(5) Republika Slovenija zagotavlja pravico do opravljanja dejavnosti prevoza pravnim in fizičnim osebam iz drugih držav in priznava diplome, poklicne kvalifikacije ter druge dokaze o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti prevoza na podlagi mednarodnih pogodb oziroma ob upoštevanju načela vzajemnosti.

2. člen

(predpisi Skupnosti)

(1) Ta zakon prenaša v slovenski pravni red naslednje direktive Skupnosti:

– Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2006/1/ES z dne 18. januarja 2006 o uporabi vozil, najetih brez voznikov, za cestni prevoz blaga (UL L št. 33, z dne 4. 2. 2006, str. 82; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/1/ES);

– Direktivo Sveta 96/26/ES z dne 29. aprila 1996 o dovoljenju za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v tovornem in potniškem prometu ter o medsebojnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalnih kvalifikacijah za olajšanje uresničevanja pravic teh prevoznikov do ustanavljanja prevoznih podjetij v domačem in mednarodnem prometu (UL L št. 124, z dne 23. 5. 1996, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 96/26/ES);

– Direktivo 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L št. 226, z dne 10. 9. 2003, str. 4; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2003/59/ES).

(2) Ta zakon določa organe in nosilce javnih pooblastil, ki so pristojni za izvajanje upravnih nalog, za izvajanje:

– Uredbe Sveta (EGS) št. 56/83 z dne 16. decembra 1982 o izvajanju Sporazuma o mednarodnem prevozu potnikov po cesti z občasnimi avtobusnimi prevozi (ASOR) (UL L št. 10, z dne 13. 1. 1983, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 56/83/EGS);

– Uredbe Sveta (EGS) št. 3916/90 z dne 21. decembra 1990 o ukrepih, ki se sprejmejo v primeru krize na trgu cestnega prevoza blaga (UL L št. 375, z dne 31. 12. 1990, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3916/90/EGS);

– Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 z dne 16. marca 1992 o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 74, z dne 20. 3. 1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 684/92/EGS);

– Uredbe Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic (UL L št. 95, z dne 9. 4. 1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 881/92/EGS);

– Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 z dne 25. oktobra 1993 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo notranje cestne prevoze tovora v državi članici (UL L št. 279, z dne 12. 11. 1993, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 3118/93/EGS);

– Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici (UL L št. 4, z dne 8. 1. 1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 12/98/ES);

– Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2888/2000 z dne 18. decembra 2000 o razdelitvi dovolilnic za težka tovorna vozila, ki vozijo po Švici (UL L št. 336, z dne 30. 12. 2000, str. 9, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2888/2000/ES);

– Uredbe Komisije (ES) št. 2121/98 z dne 2. oktobra 1998 o podrobnih pravilih za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 684/92 in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 glede dokumentov za avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 268, z dne 3. 10. 1998, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 2121/98/ES);

– Uredbe Komisije (ES) št. 792/94 z dne 8. aprila 1994 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EGS) št. 3118/93 za prevoznike, ki opravljajo cestne prevoze tovora za lastne potrebe (UL L št. 92, z dne 9. 4. 1994, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Uredba Komisije 792/94/ES).

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;

2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;

3. »avtobusno postajališče« je posebej zgrajena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;

4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;

5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;

6. »direktni linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo samo na začetni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču, izstopajo pa samo na končni avtobusni postaji ali pomembnejšem avtobusnem postajališču;

7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;

8. »dovoljenje Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj ali izdajateljica licenc (v nadaljnjem besedilu: izdajatelj licenc) v skladu s 3. členom Uredbe Sveta 881/92/EGS;

9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;

10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;

11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Evropska konferenca ministrov za promet (CEMT) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki ali prevoznice (v nadaljnjem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici CEMT, kadar se prevozi opravljajo med državami članicami CEMT ali tranzitno čez ozemlje ene ali več držav članic CEMT z vozili, ki so registrirana v eni od držav članic CEMT;

12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na pomembnejših avtobusnih postajališčih;

13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;

14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;

15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnjem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;

16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;

17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;

18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;

19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja tuji prevoznik ali tuja prevoznica (v nadaljnjem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;

20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;

21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 3. a členom Uredbe Sveta 684/92/EGS;

22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;

23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz potnikov;

24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;

25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih;

26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;

27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;

28. »občasni prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnjem besedilu: naročnik) prevoza;

29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;

30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;

31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;

32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;

33. »pomembnejše avtobusno postajališče« je posebej zgrajena in označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje in izstopanje potnikov in je zaradi pomembnosti za potnike oziroma prebivalstvo določeno kot pomembnejše postajališče;

34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;

35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo na vseh avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;

36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;

37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;

38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;

39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;

40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;

41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;

42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;

43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;

44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;

45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;

46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;

47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;

48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;

49. »tuj prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;

50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

II. PRISTOJNI ORGANI, NOSILEC JAVNIH POOBLASTIL IN EVIDENCE

4. člen

(pristojni organi)

(1) Strokovno-tehnične, organizacijske, razvojne in določene upravne naloge s področja prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu ter

izvajanja gospodarskih javnih služb, določenih v tem zakonu, izvajata ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in Direkcija Republike Slovenije za ceste (v nadaljnjem besedilu: direkcija).

(2) Ministrstvo opravlja zlasti naslednje naloge:

- vodenje evidenc in registrov iz 15. člena tega zakona;
- nadzor nad porabo sredstev, ki jih država zagotavlja za izvajanje gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

- spremljanje stanja in razmer na trgu prevoznih storitev ter razvojne naloge s področja cestnih prevozov;

- zagotavljanje pogojev za izvajanje gospodarske javne službe, določene s tem zakonom;

- usklajevanje izvajanja postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja ali koncesionarke (v nadaljnjem besedilu: koncesionar);

- usklajevanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu;

- druge naloge, določene s tem zakonom ali drugim predpisom.

(3) Direkcija opravlja zlasti naslednje naloge:

- sodelovanje pri pripravi zakonov in podzakonskih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu;

- strokovni nadzor nad izvajalci gospodarskih javnih služb;

- izdaja dovoljenj in aktov, določenih s tem zakonom in predpisi Skupnosti, ki se neposredno uporabljajo, katerih izdaja ni v pristojnosti ministrstva, pristojnega za promet, ali izdajatelja licenc;

- izvajanje financiranja gospodarskih javnih služb, določenih s tem zakonom;

- vodenje registra linij in voznih redov;

- usklajevanje in določanje voznih redov v javnem linijskem prometu;

- izmenjava in pridobivanje dovolilnic od drugih držav;

- izdaja dovoljenj za tuje prevoznike in dovoljenj za opravljanje kabotaže;

- izdaja in odvzem dovoljenj ter izvajanje drugih upravnih nalog organov države članice v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 56/83/EGS, Uredbo Sveta 3916/90/EGS, Uredbo Sveta 881/92/EGS, razen če ta zakon ne določa drugega pristojnega organa, Uredbo Sveta 3118/93/EGS, Uredbo Komisije 2121/98/ES in Uredbo Komisije 792/94/ES;

- izdaja dovolilnic in potniških spremnic za občasne prevoze v mednarodnem cestnem prometu;

- izdaja in odvzem dovoljenj za izmenične prevoze v mednarodnem cestnem prometu;

- izdaja odločb o prepovedi izvajanja prevozov v Republiki Sloveniji tujemu prevozniku;

- vodenje registra posebnih linijskih prevozov;

- predlaganje cene prevoznih storitev v javnem potniškem prometu;

- razvijanje javnega linijskega prometa in načrtovanje ter pospeševanje gospodarskih javnih služb;

- priprava strokovnih podlag za določitev standardov minimalne dostopnosti do javnega linijskega prometa;

- priprava in izvedba javnih razpisov potreb po prevozih v javnem linijskem prevozu potnikov;

- izvajanje postopkov podeljevanja koncesij in izbire koncesionarja;

- priprava koncesijskih aktov in koncesijskih pogodb;

- izdelava strokovnih podlag za uvedbo enotnega tarifnega sistema v javnem linijskem prometu;

- vodenje centralne zbirke podatkov sistema voznega reda in registra javnega linijskega prometa;

- vodenje registra mednarodnih linij in voznih redov;

- prevzem skrbništva nad daljinarjem;

- izvedba in spremljanje projekta enotne vozovnice v javnem potniškem prometu v sodelovanju z direkcijo za železniški promet;

– sklepanje pogodb po pooblastilu ministra ali ministrice (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojne za promet;
– druge naloge, določene z zakonom ali drugim predpisom.

5. člen

(javno pooblastilo)

(1) Na podlagi podeljenega javnega pooblastila se izvajajo naslednje upravne naloge:

– izdajanje in odvzem licence za opravljanje dejavnosti prevozov potnikov in blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu;

– izdajanje in odvzem licence Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS o skupnih pravilih za mednarodni avtobusni prevoz potnikov (UL L št. 74, z dne 20. 3. 1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 684/92/EGS);

– izdajanje potrdil o prigrisatvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 684/92;

– izdajanje in odvzem dovoljenja Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic (UL L št. 95, z dne 9. 4. 1992, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Uredba Sveta 881/92/EGS);

– izdajanje in odvzem potrdila za voznika ali voznico (v nadaljnjem besedilu: voznik) v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS;

– delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga domačim prevoznikom, vključno z CEMT dovolilnicami;

– druge naloge, ki jih ta zakon izrecno določa za izdajatelja licence oziroma delivca.

(2) Javno pooblastilo se podeli eni pravni osebi – izdajatelju licenc za deset let. Izdajatelj licenc mora upravne naloge iz prejšnjega odstavka izvajati najmanj na enem mestu v Republiki Sloveniji.

(3) Javno pooblastilo podeli minister z odločbo po opravljenem javnem natečaju v skladu s tem zakonom. Ministrstvo odločbo o podelitvi javnega pooblastila iz tega člena objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Izdajatelj licenc odgovarja v skladu z ustavo in zakonom za škodo, ki jo povzroči s svojim protipravnim ravnanjem njegova oseba ali organ pri izvajanju javnega pooblastila.

6. člen

(pogoji za podelitev javnih pooblastil izdajatelja licenc)

(1) Javno pooblastilo se podeli pravni osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

– da ima v Republiki Sloveniji ustrezne prostore za izvajanje upravnih nalog iz prvega odstavka prejšnjega člena;

– da ima zaposleno zadostno število delavcev ali delavk (v nadaljnjem besedilu: delavec), ki so v skladu s predpisi Republike Slovenije pooblašteni za vodenje upravnega postopka;

– da ima zaposleno zadostno število drugih strokovnih delavcev;

– da ima na razpolago ustrezno opremo za izvajanje upravnih nalog, ki sestavljajo javno pooblastilo, in s katero bo zagotavljal tudi dostopnost do podatkov in evidenc;

– da ne opravlja dejavnosti prevozov v cestnem prometu v smislu tega zakona;

– da proti njej ni uveden stečajni postopek, postopek prisilne poravnave ali likvidacije;

– da pravna oseba, član njene uprave oziroma poslovodja niso bili pravnomočno obsojeni za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, storjeno naklepno, na nepogojno kazen zavora šest mesecev ali več;

– da za kaznivo dejanje iz prejšnje alineje ni bil začel kazenski postopek po uradni dolžnosti;

– da član uprave oziroma poslovodja v zadnjih petih letih ni bil član uprave ali poslovodja v izdajatelju licenc, kateremu je bilo javno pooblastilo izdajatelja licenc odvzeto;

– da ima poravnane dospele obveznosti iz davkov in drugih javnih dajatev;

– da ne obstajajo druge okoliščine, iz katerih je mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo ustrezno izvajal javnega pooblastila;

– da njej ali osebi, katere univerzalni pravni naslednik je izdajatelj licenc, v zadnjih petih letih ni bilo to javno pooblastilo odvzeto.

(2) Minister podrobneje predpiše pogoje iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

(3) Pogoje za podelitev javnega pooblastila mora izdajatelj licenc izpolnjevati ves čas trajanja javnega pooblastila.

7. člen

(merila za izbiro)

(1) Merila za izbiro na javnem natečaju so:

– znanje, strokovnost, reference, opremljenost, dostopnost;

– lastna cena izdaje posamezne licence in dovolilnice;

– prijaznost do uporabnika, kot so uradne ure, načini vlaganja zahtev za licenco, pomoč uporabnikom in podobno.

(2) Minister podrobneje predpiše merila iz prejšnjega odstavka in način njihovega dokazovanja.

8. člen

(javni natečaj)

(1) Javni natečaj objavi ministrstvo najpozneje šest mesecev pred potekom časa, za katerega je bilo izdajatelju licenc izdano javno pooblastilo, ali takoj po odvzemu javnega pooblastila pred potekom tega časa.

(2) Javni natečaj se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Objava javnega natečaja mora obsegati vsaj:

– navedbo, da gre za objavo javnega natečaja za podelitev javnega pooblastila za izdajo licenc in druge identifikacijske oznake javnega natečaja;

– navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;

– predmet javnega pooblastila in navedbo, da se podeli le eno javno pooblastilo;

– začetek in čas trajanja izvrševanja izvajanja javnega pooblastila;

– navedbo postopka izbire nosilca javnega pooblastila;

– pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;

– merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;

– navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj ali vlagateljica (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) zavaruje resnost vloge;

– kraj, čas in plačilne pogoje za dvig natečajne dokumentacije;

– kraj in rok za predložitev vlog;

– naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja vlog.

(4) Ministrstvo mora na dan objave javnega natečaja in ves čas trajanja natečajnega roka omogočiti vsem zainteresiranim vpogled v natečajno dokumentacijo in jo predati vsakomur, ki najpozneje v enem dnevu vplača zahtevani znesek, ta pa lahko zajema zgolj stroške razmnoževanja in pošiljanja razpisne dokumentacije.

(5) Ministrstvo v času trajanja natečajnega roka ne sme nikomur posredovati seznama oseb, ki jim je posredovala natečajno dokumentacijo.

9. člen

(natečajna dokumentacija)

(1) Natečajna dokumentacija mora vsebovati vse potrebno, da se na njeni podlagi lahko predložijo popolne vloge za podelitev javnega pooblastila.

(2) Podatki v natečajni dokumentaciji morajo biti enaki podatkom, navedenim v objavi natečaja.

(3) Natečajna dokumentacija mora vsebovati zlasti:

– datum objave javnega natečaja in navedbo, da se javno pooblastilo podeljuje v skladu s tem zakonom in za njegovo izvajanje izdanih predpisov;

– navodila za pripravo in predložitev vloge;

– postopek izbire;

– opredelitev predmeta javnega naročila;

– pogoje, ki jih mora izpolnjevati nosilec javnega pooblastila;

– merila za izbiro nosilca javnega pooblastila;

– dokazila o izpolnjevanju pogojev, meril in drugih okoliščin;

– navedbo vrste in višine finančnega zavarovanja, s katerim vlagatelj zavaruje resnost vloge;

– rok za oddajo vloge;

– rok, do katerega vloga zavezuje vlagatelja;

– rok za sprejem in vročitev odločbe o podelitvi javnega pooblastila.

10. člen

(predložitev in javno odpiranje vloge)

(1) Minister določi tak rok za predložitev vlog za podelitev javnega pooblastila, ki glede na postavljene zahteve in pogoje iz natečajne dokumentacije omogoča izdelavo popolnih in kakovostnih vlog.

(2) Pravočasna predložitev vloge pomeni, da mora vlagatelj ministrstvu vlogo predložiti do datuma in ure, kakor je določeno v javni objavi natečaja.

(3) Vlagatelj sme vložiti le eno vlogo, ki pa jo lahko umakne, dopolni ali zamenja do poteka roka za oddajo vloge. Vloga je prosta upravne takse.

(4) Odpiranje vlog za izbor nosilca javnega pooblastila je javno. Na javnem odpiranju se vodi zapisnik, v katerega se vpišejo morebitne pripombe predstavnikov vlagateljev o poteku javnega odpiranja. Ministrstvo v osmih dneh vroči zapisnik o javnem odpiranju vsem vlagateljem.

(5) Ministrstvo vlog, ki so prispele po roku, določenem v javnem razpisu, in nepravilno predloženih vlog ne odpre, temveč jih neodprte takoj vrne pošiljatelju. O tem izda sklep, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

11. člen

(upravni postopek)

(1) O vlogah za podelitev javnega pooblastila ministrstvo odloča v upravnem postopku.

(2) Nepopolne ali nepravilne vloge ministrstvo zavrže s sklepom, proti kateremu je dovoljena posebna pritožba.

(3) Vloge vlagateljev, ki ne izpolnjujejo pogojev za podelitev javnega pooblastila iz 6. člena tega zakona, minister zavrne z odločbo, izdano posameznemu vlagatelju.

(4) O preostalih vlogah minister odloči z eno odločbo, s katero podeli javno pooblastilo vlagatelju, katerega vloga je bila v skladu z merili iz 7. člena tega zakona ocenjena najbolje, vloge preostalih vlagateljev pa zavrne.

(5) V odločbi iz prejšnjega odstavka minister določi rok za začetek izvajanja javnega pooblastila in vrsto ter višino finančnega zavarovanja za zakonito in pravilno izvajanje javnega pooblastila. Višina finančnega zavarovanja mora biti tolikšna, da pokrije pričakovane stroške ministrstva v zvezi z morebitnim odvzemom javnega pooblastila, novo podelitvijo javnega pooblastila in z izvajanjem nalog izdajatelja licenc v ministrstvu do takrat, ko novi izdajatelj licenc začne izvajati javno pooblastilo.

12. člen

(preklic javnega pooblastila)

(1) Minister z odločbo preklic javno pooblastilo izdajatelju licenc, če ugotovi:

– da izdajatelj licenc ne izpolnjuje pogojev iz 6. člena tega zakona;

– da izdajatelj licenc ali zaposleni pri izvajanju javnega pooblastila kršijo določbe Uredbe Sveta 684/92/EGS, Uredbe Sveta 881/92/EGS, tega zakona ali podzakonskih aktov, sprejetih na njegovi podlagi;

– da je izdajatelj licenc ali nekdo od zaposlenih pri svojem delu storil kaznivo dejanje, povezano z izvajanjem javnega pooblastila, kar je ugotovljeno s pravnomočno sodbo;

– da je izdajatelj licenc dal lažne izjave, podatke ali listine v postopku pridobivanja pooblastila ali preverjanja izpolnjevanja pogojev za pridobitev pooblastila;

– da ne omogoča nadzora iz 13. člena tega zakona ali ga ovira;

– da zaračunava ceno za izdajo licenc in druge svoje storitve v nasprotju s predpisom iz 14. člena tega zakona in

– na zahtevo izdajatelja licenc.

(2) Minister preklic javno pooblastilo, če ugotovi, da je kršitev iz prejšnjega odstavka take narave ali tako huda, da ni mogoče pričakovati, da bo izdajatelj licenc v prihodnje zakonito in pravilno izvajal javno pooblastilo.

(3) Pritožba proti odločbi o preklicu javnega pooblastila ne zadrži izvršitve.

(4) Ministrstvo objavi preklic javnega pooblastila v Uradnem listu Republike Slovenije.

(5) Z dnem prenehanja javnega pooblastila prevzame upravne naloge izdajatelja licenc druga oseba, ki je pridobila pooblastilo, če take osebe ni, pa ministrstvo.

(6) Dotedanji izdajatelj licenc mora novemu izdajatelju licenc ali ministrstvu z dnem prenehanja javnega pooblastila brezplačno prenesti vso dokumentacijo in evidence v elektronski obliki in na papirju, ki jih ima in vodi v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila. Če dotedanji izdajatelj licenc ne ravna v skladu s to določbo, lahko ministrstvo z odločbo odvzame navedeno dokumentacijo in evidence. Ta določba se uporablja tudi ob prenehanju javnega pooblastila zaradi poteka časa.

(7) O pritožbi zoper odločbo o preklicu iz četrtega odstavka tega člena ter o pritožbi zoper sklep iz drugega odstavka 11. člena odloča Vlada Republike Slovenije.

13. člen

(nadzor nad izdajateljem licenc)

(1) Upravni nadzor nad zakonitostjo in pravilnostjo izvajanja javnega pooblastila izdajatelja licenc opravlja ministrstvo. V okviru tega nadzora je ministrstvo dolžno od izdajatelja licenc pridobivati podatke o tem, ali še izpolnjuje predpisane pogoje za izvajanje javnega pooblastila in če svoje naloge opravljajo v skladu s predpisi.

(2) Za spremljanje stanja na področju izdajanja licenc imenuje minister komisijo, ki jo sestavljajo predstavniki ministrstva in združenj prevoznikov. Komisija obravnava probleme izvajanja javnih pooblastil izdajatelja licenc in nadzora nad njim ter daje v zvezi s tem ministru pobude in predloge. Sestavo, podrobnejše naloge in način dela komisije predpiše minister.

14. člen

(cena za izdajo licence in dovolilnice)

(1) Izvajanje upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila izdajatelj licenc zagotavlja s ceno, ki mu jo stranke plačujejo za izdajo licence, dovolilnice, določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic, izdajo dovoljenja, izdajo potrdila in ceno za druge naloge in storitve.

(2) Cene iz prejšnjega odstavka predpiše minister tako, da izdajatelju licenc omogoča pokritje stroškov v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila.

(3) Pri določitvi cen iz prvega odstavka tega člena minister upošteva raven lastne cene, ki jo je navedel izdajatelj licenc v svoji vlogi in je bila podlaga za izbiro izdajatelja licenc.

(4) Vloga za izdajo licence, izdajo potrdila o priglasitvi mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe in za dodelitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga ter za izdajo drugih posamičnih aktov ali potrdil, ki se izvajajo na podlagi podeljenega javnega pooblastila, je popolna, ko izpolnjuje splošne zahteve upravnega postopka in ko stranka plača ceno za izdajo tega akta.

(5) Za vloge iz prejšnjega odstavka in za akte izdajatelja licenc se upravna taksa ne plača.

15. člen

(evidenca in registri)

(1) Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidenc in registre:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- register vozniških redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

(2) Ministrstvo zagotavlja potrebne statistične analize na podlagi podatkov iz evidenc in registrov iz prejšnjega odstavka.

16. člen

(podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licence, licence Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobila odgovorna oseba za prevoze, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojšč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;

– podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po željeni količini;

– podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru vozniških redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz vozniških redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- podatki o linijah, na katerih se izvajajo posebni linijski prevozi;

- podatki o sklenjeni pogodbi za izvajanje teh prevozov.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;

- podatki o liniji in voznem redu;

- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;

- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,

- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidence in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih že vodijo ministrstvo, direkcija, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidence in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, direkcija in izdajatelj licenc te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Kadar ministrstvo, direkcija ali izdajatelj licence zbirajo podatke o pravni ali fizični osebi iz že obstoječih zbirk podatkov, o tem niso dolžni obvestiti tistega, na katerega se podatki nanašajo.

(4) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licence Skupnosti ali izvod licence;

- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;

- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;

- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;

- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;

- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti.

(5) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(6) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(7) Ministrstvo, direkcija in izdajatelj licenc zagotovijo prometnemu inšpektoratu dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

18. člen

(javnost podatkov)

(1) Podatki v naslednjih evidencah iz 15. člena tega zakona so javni v celoti v:

- evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov, razen podatka o EMŠO in podatkov o kaznivih dejanjih in prekrških imetnika licence;

- evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih potrdil za opravljanje prevozov potnikov za lastne potrebe, razen podatka o EMŠO;

- registru voznih redov v notranjem linijskem prometu, razen podatka o EMŠO;

- registru posebnih linijskih prevozov, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu, razen podatka o EMŠO;

- evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, razen podatkov o EMŠO in stalnem prebivališču.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, niso javni podatki o osebnem imenu, EMŠO voznika in podatki o usposobljenosti oziroma pridobljeni poklicni kvalifikaciji.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, nista javna podatka o registrski označbi in ekološki kakovosti vozil.

III. LICENCA ZA OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI PREVOZA

19. člen

(vrste licenc in izjeme)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v cestnem prometu se pridobi z licenco, razen če se ne pridobi z licenco Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS ali z dovoljenjem Skupnosti v skladu z Uredbo Sveta 881/92/EGS.

(2) Izdajatelj licenc izdaja poleg licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti licence za naslednje vrste prevozov:

1. v mednarodnem cestnem prometu:

- licenco za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, razen če se ne pridobi z dovoljenjem Skupnosti,

- licenco za mednarodni prevoz potnikov v cestnem prometu, razen če se ne pridobi z licenco Skupnosti;

2. v notranjem cestnem prometu:

- licenco za prevoz blaga v cestnem prometu,

- licenco za prevoz potnikov v cestnem prometu,

– licenco za avtotaksi prevoze.

(3) Licence iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti za naslednje vrste prevozov:

1. prevoz pošte kot javne storitve;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 85. člena tega zakona;

4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 82. člena tega zakona;

5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom;

6. prevoz blaga z vozili ali s skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;

7. prevoz s posebnimi vozili, ki so bila izdelana ali predelana za poseben namen in se z njimi ne morejo opravljati prevozi potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. avtodvigala, črpalke za beton, vozila za prevoz čebel, potujoče knjižnice, avtobus, predelan v avtodom), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja;

8. prevoz za osebne potrebe.

(4) Osebe, ki opravljajo mednarodne prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja teh prevozov pridobiti potrdilo v skladu s 34. členom tega zakona.

20. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:

- a) imeti dober ugled,
- b) imeti ustrezen finančni položaj,
- c) izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,
- d) biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe.

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljale prevoze za podjetje (odgovorna oseba).

(4) Pogoje in način pridobitve licence Skupnosti določa Uredba Sveta 684/92/EGS, dovoljenja Skupnosti pa Uredba Sveta 881/92/EGS.

21. člen

(dober ugled)

(1) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

– ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost cestnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;

– ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat pravnomočno kaznovana za hujši prekršek iste vrste, ki je posledica kršitve predpisov s področja:

- opravljanja prevozov potnikov ali blaga,
- varnosti cestnega prometa,
- časov voženj in obveznih počitkov voznikov,
- prevoza nevarnega blaga,

– preprečevanja dela in zaposlovanja na črno,

– varstva konkurence,

– plačilnega prometa,

– največjih dovoljenih mas ali dimenzij vozil v cestnem prometu ali

– varovanja okolja.

(3) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je bila izrečena kot glavna sankcija globa, višja od 3000 eurov oziroma za posameznika višja od 800 eurov.

(4) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe ali če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

22. člen

(ustrezen finančni položaj)

(1) Za opravljanje dejavnosti prevozov v cestnem prometu pomeni ustrezen finančni položaj po tem zakonu, da ima oseba, ki želi opravljati to dejavnost, na voljo kapital in rezerve v višini vsaj 9000 eurov za prvo motorno vozilo in 5000 eurov za vsako naslednje vozilo. Za pridobitev licence za opravljanje prevozov potnikov z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, mora imeti oseba kapital in rezerve v višini vsaj 3000 eurov za prvo motorno vozilo in 1500 eurov za vsako naslednje vozilo.

(2) Za dokaz finančne sposobnosti šteje vsaj eno od naslednjih dokazil:

- izpisek iz sodnega registra, iz katerega je razvidna višina ustanovitvenega kapitala;
- kopija bilance stanja, ki jo je prevoznik za preteklo leto predložil davčnemu organu;
- seznam posameznih opredmetenih osnovnih sredstev;
- dokazilo o lastništvu neobremenjenih nepremičnin, če z njimi odgovarja za svojo dejavnost;
- pogodba o namensko vezanem depozitu v banki;
- garancija banke ali druge finančne institucije, s katero se daje garancija za dobro poslovanje prevoznika v času, za katerega velja garancija.

23. člen

(strokovna usposobljenost odgovornih oseb za prevoze)

(1) Strokovno usposobljenost odgovorne osebe za prevoze izkazuje fizična oseba, ki je uspešno opravila preizkuse znanja, ki obsegajo najmanj potrebna znanja iz civilnega, gospodarskega, delovnega in socialnega prava, davčnih predpisov, poslovnega in finančnega vodenja podjetja, dostopa do trga prevozov v cestnem prometu, tehničnih standardov in vidikov poslovanja ter varnosti v cestnem prometu. Za pridobitev licence za prevoze v notranjem cestnem prometu so predpisana znanja omejena na predmete, ki se nanašajo na take prevoze, kar mora biti razvidno iz spričevala o preizkusu znanja. Osebe z določeno višješolsko, visokošolsko ali univerzitetno izobrazbo so lahko oproščene usposabljanja in izpita iz tistih predmetov, ki so jih uspešno opravile v okviru svojega izobraževanja.

(2) Preizkuse znanja iz prejšnjega odstavka opravlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške opravljanja izpita nosi kandidat ali kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat). Vsa organizacijska, strokovna in tehnična opravila za komisijo za preizkus znanja opravi izvajalec, ki ga izbere Ministrstvo za promet na podlagi javnega razpisa.

(3) Minister podrobneje predpiše zlasti vsebino znanj iz prvega odstavka tega člena, obliko in način opravljanja izpita, obliko in vsebino spričevala o opravljenem izpitu, izobrazbo, na podlagi katere je oseba lahko oproščena opravljanja izpita iz tistih predmetov, ki jih je uspešno opravila v okviru izobraževanja ter sestavo in način imenovanja komisije.

24. člen

(priznavanje dokazil o dobrem ugledu)

(1) Oseba, ki ima sedež ali običajno prebivališče v Republiki Sloveniji, izkazuje dober ugled z izpiskom iz kazenske evidence in evidence prekrškov. Izpisek iz kazenske evidence in evidence prekrškov pridobi organ, ki odloča o zahtevku, po uradni dolžnosti. Če take evidence ni, se ta dokument nadomesti z izjavo pod prisego te osebe pred notarjem ali notarko (v nadaljnjem besedilu: notar). Notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego.

(2) Za zadosten dokaz o dobrem ugledu osebe, ki je rezident ali rezidentka (v nadaljnjem besedilu: rezident) druge države članice Skupnosti, se šteje izpis iz kazenske evidence, če tega ni, pa enakovreden dokument, ki ga izda pristojni sodni ali upravni organ v državi, iz katere ta oseba izhaja ali prihaja.

(3) Kadar zahtev glede dobrega ugleda in dokazila o izpolnitvi teh zahtev ni mogoče dobiti z dokumentom iz prejšnjega odstavka, se za zadostno dokazilo za državljane ali državljanke (v nadaljnjem besedilu: državljani) drugih držav članic Skupnosti šteje potrdilo, ki ga izstavi pristojni sodni ali upravni organ v državi, iz katere izhaja ali prihaja tuji državljan, z navedbo, da so bile zahteve glede dobrega ugleda izpolnjene. Taka potrdila se nanašajo na posebna dejstva, ki so za državo gostiteljico pomembna.

(4) Če država članica, iz katere državljan izhaja ali prihaja, ne izda dokumenta, ki se zahteva v skladu s prejšnjima odstavkoma, se ta dokument nadomesti z izjavo pod prisego ali s slovesno izjavo te osebe pred pristojnim sodnim ali upravnim organom ali pred notarjem v državi članici Skupnosti, iz katere ta oseba izhaja ali prihaja. Tak organ ali notar izda potrdilo, s katerim potrjuje verodostojnost izjave pod prisego ali slovesne izjave.

(5) Ne sprejmejo se dokumenti, izdani v skladu s prvim, drugim, tretjim in četrtem odstavkom, če so predloženi več kot tri mesece po datumu izdaje.

25. člen

(priznavanje dokazil o finančnem položaju)

(1) Za zadostno dokazilo o ustreznem finančnem položaju se štejejo ustrezna potrdila oziroma dokazila iz drugega odstavka 22. člena tega zakona, ki jih izdajo banke v državi članici Skupnosti, iz katere izhaja ali prihaja državljan, ali drugi organi, ki jih ta država imenuje.

(2) Če dokazil o izpolnitvi zahtev o ustreznem finančnem položaju ni mogoče dobiti z dokumenti, navedenimi v prejšnjem odstavku, se kot zadosten dokaz za državljane iz drugih držav članic Skupnosti sprejme potrdilo, ki ga izda pristojni upravni organ v državi, iz katere izhaja ali prihaja državljan, z navedbo, da so bile zahteve o primernem finančnem položaju izpolnjene.

26. člen

(priznavanje dokazil o strokovni usposobljenosti)

(1) Kot zadostno dokazilo o strokovni usposobljenosti se priznajo spričevala iz 23. člena tega zakona oziroma spričevala, navedena v četrtem pododstavku četrtega odstavka 3. člena Direktive Sveta 96/26/ES, ki jih je izdala druga država članica Skupnosti na predpisanem obrazcu iz Priloge I a te direktive.

(2) Za gospodarske družbe, ki so bile pooblašene v Grčiji pred 1. januarjem 1981 ali v drugih državah članicah Skupnosti pred 1. januarjem 1975, se po državnih pravilih za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v domačem in/ali mednarodnem tovornem ali potniškem prometu kot zadostni dokaz o strokovni usposobljenosti sprejmejo potrdila, v katerih je navedeno, da se je zadevna dejavnost v državi članici dejansko izvajala tri leta, pod pogojem, da se dejavnost ni prenehala izvajati več kot pet let pred datumom predložitve potrdila.

(3) Kadar gre za pravno osebo, se potrdilo, v katerem je navedeno, da je ta oseba dejavnost dejansko izvajala, izda za eno od fizičnih oseb, ki je dejansko pristojna za prevozne dejavnosti podjetja.

27. člen

(postopek za pridobitev licence)

(1) Pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik vložijo pri izdajatelju licence zahtevo za izdajo licence s točno navedbo vrste prevozov, za katere želi pridobiti licenco, in predložijo dokazila o izpolnjevanju s tem zakonom predpisanih pogojev, razen tistih, ki jih v skladu s pravili splošnega upravnega postopka pridobi izdajatelj licenc sam.

(2) Izdajatelj licence mora največ štiri in vsaj dva meseca pred potekom veljavnosti licence imetniku licence poslati pisno obvestilo, s katerim ga opozori na potek veljavnosti licence in povabi, da vložijo zahtevo za izdajo nove licence.

(3) Izdajatelj licence odloči o izdaji licence najpozneje v 15 dneh po prejemu popolne vloge za izdajo licence. Kadar je število vlog za izdajo novih licenc (obnovitve licenc na vsakih pet let) večje, velja 30-dnevni rok od prejema popolne vloge, o čemer mora izdajatelj licenc takoj obvestiti stranko.

(4) Zoper odločbo izdajatelja licence je dovoljena pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe.

28. člen

(licenca in izvodi licence)

(1) Licenca se izda za dobo petih let, izvod licence za posamezno vozilo pa za čas veljavnosti licence.

(2) Izvod licence vsebuje podatke o izdajatelju, firmi in sedežu oziroma naslovu prevoznika, številki licence in datumu veljavnosti licence, vrsti prevozov, ki se z vozilom lahko opravljajo iz naslova izdane licence, morebitne opombe, datum izdaje izvoda, zaporedno številko izvoda, žig in podpis.

(3) Izdajatelj izda prevozniku izvod licence za toliko vozil, kolikor jih uporablja za izvajanje prevozov v cestnem prometu in za kolikor vozil izpolnjuje pogoj primerne finančnega položaja.

(4) Licence in izvodi licence za posamezna vozila niso prenosljivi na drugega prevoznika.

(5) Izvirnik licence se hrani na sedežu prevoznika. Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu oziroma med vožnjo pa mora imeti voznik v vozilu izvod licence.

(6) Minister predpiše obliko in vsebino zahteve za izdajo licence, obliko in vsebino licence in njenih izvodov, lahko pa tudi podrobneje uredi druga vprašanja pridobitve in odvzema licence.

29. člen

(pogoji za začetek izvajanja prevozov)

Domači prevoznik lahko začne izvajati tiste vrste prevozov potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu, ki so navedeni v licenci, z dnem vročitve licence. S posameznim vozilom se lahko opravlja prevoz, če ima voznik v vozilu izvod licence prevoznika, ki ima v lasti ali najemu oziroma lizingu to vozilo.

30. člen

(spremembe podatkov)

(1) Imetnik licence mora ob spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence, v 30 dneh po spremembi o tem obvestiti izdajatelja licence.

(2) Če je sprememba podatkov iz prejšnjega odstavka taka, da zahteva izdajo nove licence s pripadajočimi novimi izvodi, se obvestilo iz prejšnjega odstavka šteje za vlogo za izdajo take nove licence in izvodov licence.

(3) Imetnik licence prejme novo licenco s pripadajočimi novimi izvodi ob izročitvi licence, katere veljavnost z izročitvijo preneha.

(4) Ob izgubi, kraji ali uničenju licence ali izvoda licence mora imetnik licence to v osmih dneh preključiti v Uradnem listu Republike Slovenije. Ob predložitvi potrdila o preklicu se imetniku izda dvojni licence ali izvod licence.

31. člen

(začasni odvzem licence ali izvodov licence)

(1) Če izdajatelj licence sam ali na podlagi poročil pristojnih inšpekcijskih služb, policije ali carinski organov ugotovi, da je prevoznik v zadnjih dveh letih ponavljajoče več kot dvakrat kršil predpise iz drugega odstavka 21. člena tega zakona, mu glede na resnost kršitve in ob upoštevanju skupnega števila izvodov licenc začasno odvzame licenco oziroma začasno odvzame posamezen izvod licence. Pri tem se upoštevajo kršitve, za katere je bil prevoznik pravno-močno kaznovan.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka morajo nadzorni organi predložiti izdajatelju licence in navesti firmo ali osebno ime, sedež ali stalno prebivališče prevoznika, osebno ime, rojstne podatke in prebivališče voznika, znamko in registrsko označbo vozila, podatke o kršitvi ter opis kršitve. Izdajatelj licence za vsakega prevoznika vodi seznam storjenih kršitev, če pa za prevoznika ugotovi, da gre pri njem za ponavljajoče kršitve iz prejšnjega odstavka, mora začeti postopek v skladu s tem členom.

(3) Izdajatelj presoja resnost kršitve iz prvega odstavka tega člena glede na število storjenih kršitev v zadnjih dveh letih. Če je prevoznik storil tri kršitve, lahko izdajatelj izreče prevozniku samo začasni odvzem posameznih izvodov licence, pri čemer število odvzetih izvodov ne sme preseči 50 odstotkov vseh izdanih izvodov. Če ima prevoznik izdan samo en izvod licence, se mu lahko izreče začasni odvzem posameznega izvoda licence ne glede na prej navedene odstotke. Če je prevoznik storil štiri kršitve ali več, mu izdajatelj izreče začasni odvzem licence.

(4) Začasni odvzem licence ali začasni odvzem posameznih izvodov licence se lahko izreče v trajanju od enega do dvanajst mesecev. Pri določitvi trajanja ukrepa mora izdajatelj upoštevati tudi število predhodno izrečenih ukrepov v skladu s tem členom. Če se prevozniku izreče ukrep prvič, lahko ta ukrep traja največ tri mesece, drugič največ šest mesecev, tretjič in več pa do dvanajst mesecev.

(5) V odločbi o začasnem odvzemu licence ali začasnem odvzemu posameznih izvodov licence izdajatelj hkrati naloži domačemu prevozniku, da mu v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe izroči licenco oziroma izvode licence za čas trajanja ukrepa. O ukrepu iz prvega odstavka tega člena izdajatelj takoj obvesti prometni inšpektorat in ministrstvo.

(6) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasne odvzema posameznih izvodov licenc, teh ne izroči v predpisanem roku izdajatelju, se mu izreče začasni odvzem licence.

(7) Če prevoznik, ki mu je bil izrečen ukrep začasne odvzema licence, te izdajatelju ne izroči v predpisanem roku, se mu licence trajno odvzame po postopku, določenem v 32. členu tega zakona.

(8) Zoper odločbo iz tega člena je v 15 dneh dovoljena pritožba na ministrstvo.

32. člen

(preklic in odvzem licence)

(1) Izdajatelj licence z odločbo prekliče veljavnost licence in jo imetniku licence odvzame, če ugotovi katerega od naslednjih razlogov:

- da niso več izpolnjeni pogoji za pridobitev licence, razen če je izpolnjen kateri od pogojev za začasni odvzem licence oziroma njenih izvodov po prejšnjem členu;
- da imetnik licence preneha ali je izbrisan iz registra samostojnih podjetnikov posameznikov;
- da je namerno predložil netočne podatke, ki so potrebni za izdajo licence;

– da je bil prevozniku izrečen začasni odvzem licence v skladu s prejšnjim členom in te v predpisanem roku ne izroči izdajatelju;

– da mu je bil izrečen ukrep iz prejšnjega člena več kot dvakrat v obdobju trajanja licence.

(2) Če nastane razlog iz prve alineje prejšnjega odstavka zaradi smrti ali opravilne nesposobnosti samostojnega podjetnika posameznika ali osebe, ki v podjetju nepretrgano in dejansko opravlja prevoze, lahko izdajatelj licenc za največ eno leto ohrani v veljavi licenco in z odločbo naloži imetniku licence, da izpolni pogoje za pridobitev licence, če bi bila zaradi preklica in odvzema licence povzročena nesorazmerna škoda in je pričakovati, da bo v tem času podjetje ustrezno vodeno. Rok iz prejšnjega stavka se lahko podaljša za šest mesecev, če imetnik licence izkaže, da po svoji najboljši sposobnosti dela vse, da izpolni pogoje za pridobitev licence in je mogoče pričakovati, da bo v tem dodatnem roku te pogoje izpolnil.

(3) Če nastane razlog iz prve alineje prvega odstavka zaradi tega, ker imetnik licence ne izpolnjuje pogoja iz točke b) prvega odstavka 20. člena tega zakona, lahko izdajatelj licenc takrat, kadar na podlagi ekonomskih okoliščin podjetja predvideva, da bodo v skladu s finančnim načrtom pogoji o finančnem položaju ponovno trajno izpolnjeni v bližnji prihodnosti, za izpolnitev pogoja z odločbo določi največ enoletni rok.

(4) Imetnik licence mora v osmih dneh po prejemu dokončne odločbe o preklicu veljavnosti in odvzemu licence to vrniti izdajatelju licence skupaj z izvodi licenc. O preklicu in odvzemu licence izdajatelj licence takoj obvesti ministrstvo in prometni inšpektorat.

(5) Pristojni inšpektor ali inšpektorica (v nadaljnjem besedilu: inšpektor) predloži izdajatelju licence predlog za preklic veljavnosti in odvzem licence, če v okviru inšpekcijskega postopka ugotovi obstoj katerega od razlogov iz prvega odstavka tega člena.

33. člen

(obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno izkaznico o voznških kvalifikacijah, če pridobljenih voznških kvalifikacij ne izkazuje koda Skupnosti na voznškem dovoljenju (42. člen tega zakona);
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;

– če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo Sveta 3118/93/EGS, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;

– pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(2) Voznik domačega prevoznika, ki opravlja prevoz oseb z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, mora imeti poleg dokumentov iz prejšnjega odstavka v vozilu še potni nalog iz tretjega odstavka tega člena. Voznik avtotaksi prevoznika mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.

(3) Potni nalog je dokument prevoznika in mora vsebovati podatke o vrsti prevoza, firmi oziroma sedežu pre-

voznika, času veljavnosti potnega naloga, osebnem imenu voznika, glavne podatke o začetku, smeri in koncu vožnje, registrski označbi vozila, stanju kilometrskega števca ob začetku in koncu vožnje, številu prevoženih kilometrov in žig ter podpis pooblaščenice osebe, ki je izdala dokument.

(4) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(5) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(6) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(7) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniku in številko licence. Vsebinsko, obliko in način pritrjitve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka. Oznako izda izdajatelj licenc ob izdaji izvoda licence za posamezno vozilo.

34. člen

(potrdilo o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe)

(1) Osebe, ki želijo opravljati prevoze oseb za lastne potrebe z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev, morajo pred začetkom opravljanja prevozov pri izdajatelju licenc za ta vozila pridobiti potrdilo, da opravlja prevoze za lastne potrebe.

(2) Prevozi iz prejšnjega odstavka se lahko opravljajo samo na podlagi potrdila, ki ga izda izdajatelj licence v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Izdajatelj licence izda potrdilo, če oseba izkaže, da bo opravljala samo prevoze za lastne potrebe. Potrdilo se izda za vsako vozilo, s katerim bo ta oseba opravljala prevoze za lastne potrebe. Na potrdilu s podpisom in žigom tudi izvajalec prevoza potrdi, da bo prevoz opravljal za lastne potrebe.

(3) Za postopek pridobitve, preklica in odvzema potrdila ter spremembe podatkov se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pridobitev, preklic in odvzem ter spremembo podatkov licence.

IV. USPOSOBLJENOST VOZNIKOV

35. člen

(strokovna usposobljenost voznikov)

Vozniki, ki so državljani držav članic Skupnosti, in vozniki, ki so državljani tretjih držav in so zaposleni pri podjetju s sedežem v državi članici ali zanj delajo (v besedilu 35. do 43. člena in 139. člena tega zakona: vozniki) in ki opravljajo cestne prevoze v Republiki Sloveniji po javnih cestah in pri tem uporabljajo:

– vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih (UL L št. 237, z dne 24. 8. 1991, str. 1, z vsemi spremembami; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 91/439/EGS), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

– vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E, kakor določa Direktiva Sveta 91/439/EGS, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno;

morajo pridobiti temeljne kvalifikacije in se redno usposabljati v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

36. člen

(izjeme)

Obveznosti iz prejšnjega člena so oproščeni vozniki:

– vozil, pri katerih največja dovoljena hitrost ne presega 45 km/h;

– vozil, ki jih uporabljajo slovenska vojska, policija, civilna zaščita ali gasilci;

– vozil, na katerih se opravljajo preizkusne (testne) vožnje za tehnične izboljšave, popravila ali vzdrževanje novih ali obnovljenih vozil, ki še niso bila dana v uporabo;

– vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije;

– vozil, ki se uporabljajo za učne ure vožnje za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o pridobitvi kvalifikacij in rednem usposabljanju;

– vozil, ki prevažajo material in opremo, ki ju voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost;

– vozil, ki se uporabljajo za lastne in osebne potrebe.

37. člen

(temeljne kvalifikacije)

(1) Za pridobitev temeljnih kvalifikacij ni potrebna predhodna pridobitev voznškega dovoljenja.

(2) Kandidat pridobi temeljne kvalifikacije na naslednje načine:

– s preizkusom znanja,

– s pospešenim pridobivanjem temeljnih kvalifikacij.

(3) Način pridobitve temeljne kvalifikacije, ki vključuje samo preizkus znanja, obsega samo praktični in teoretični preizkus. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke a) osmega odstavka tega člena.

(4) Način pospešenega pridobivanja temeljnih kvalifikacij vključuje obvezno obiskovanje tečaja, ki se konča s preizkusom znanja. Po uspešno opravljenem preizkusu se kvalifikacije potrdijo s spričevalom iz točke b) osmega odstavka tega člena.

(5) Vozniki, ki so pridobili spričevalo o strokovni usposobljenosti, kakor je določeno v 23. členu tega zakona, so oproščeni preizkusov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena v zvezi z vsebinami iz teh preizkusov, ki jih določa prvi odstavek 23. člena.

(6) Temeljne kvalifikacije se pridobijo s sistemom pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije, poklicnim izobraževanjem za voznike in vsakim drugim izobraževanjem oziroma usposabljanjem, ki izpolnjuje zahteve tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. Katalog znanj za pridobitev nacionalne poklicne kvalifikacije, program poklicnega izobraževanja za voznike ali drug program izobraževanja oziroma usposabljanja morajo obsegati vsebinsko znanj, določenih s predpisom ministra iz 43. člena tega zakona, katalog znanj ali program izobraževanja oziroma usposabljanja pa mora pred začetkom njegovega izvajanja potrditi minister. Izvajalci nacionalnih poklicnih kvalifikacij, poklicnega izobraževanja za voznike ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja morajo imeti pooblastilo ministra iz prvega odstavka 41. člena. Po uspešno pridobljeni nacionalni poklicni kvalifikaciji, končanem poklicnem izobraževanju za voznike ali drugem izobraževanju oziroma usposabljanju se pridobljene temeljne kvalifikacije potrdijo z ustreznim spričevalom iz sedmega odstavka tega člena. To spričevalo se izroči udeležencu poleg listin, ki jih predvideva nacionalna poklicna kvalifikacija, program poklicne šole ali drugega izobraževanja oziroma usposabljanja.

(7) Spričevala, ki potrjujejo temeljne kvalifikacije, so:
 a) spričevalo, podeljeno na podlagi preizkusa ali
 b) spričevalo, ki potrjuje pospešeno pridobljene temeljne kvalifikacije.

38. člen (pravica vožnje)

(1) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz blaga, smejo voziti:

1. od 18. leta:
 - vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;
 - vozilo vozniških kategorij C1 in C1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;
2. od 21. leta vozilo vozniških kategorij C in C + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vozniki vozil, namenjenih za prevoz potnikov, smejo voziti:

1. od 21. leta:
 - vozilo vozniških kategorij D in D + E za prevoz potnikov na linijskih prevozi, ki niso daljši od 50 kilometrov, in vozilo vozniških kategorij D1 in D1 + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena;
 - vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke a) sedmega odstavka prejšnjega člena;
2. od 23. leta vozilo vozniških kategorij D in D + E, če imajo spričevalo iz točke b) sedmega odstavka prejšnjega člena.

(3) Vozniki iz prvega odstavka tega člena, ki prevažajo blago in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz prvega odstavka tega člena.

(4) Vozniki iz drugega odstavka tega člena, ki prevažajo potnike in imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena za eno od kategorij iz drugega odstavka tega člena, so oproščeni pridobivanja takšnega spričevala za vse druge kategorije vozil iz drugega odstavka tega člena.

(5) Od voznikov, ki prevažajo blago in razširijo ali spremenijo svoje dejavnosti tako, da prevažajo potnike, ali obratno, ter imajo spričevalo iz sedmega odstavka prejšnjega člena, se ne zahteva, da ponavljajo skupni del temeljnih kvalifikacij, ampak le dele, ki so specifični za nove kvalifikacije.

(6) Domači prevoznik ali prevoznik Skupnosti ne sme dati v upravljanje svojega vozila iz 35. člena tega zakona, če voznik ni upravičen voziti takega vozila skladno s prvim in drugim odstavkom tega člena.

39. člen (redno usposabljanje)

(1) Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona omogoča, da posodobijo zanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu in racionalni porabi goriva ter da širijo in osvežujejo znanja, ki so potrebna za pridobitev temeljnih kvalifikacij.

(2) Vozniku, ki opravi redno usposabljanje, se izda spričevalo, ki potrjuje tako usposabljanje.

(3) Prvi tečaj rednega usposabljanja opravijo vozniki, ki so imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona, v petih letih od izdaje navedenega spričevala.

(4) Voznik, ki je opravil prvi tečaj rednega usposabljanja, opravlja redno usposabljanje vsakih pet let pred iztekom veljavnosti spričevala, ki potrjuje redno usposabljanje.

(5) Imetniki spričevala iz sedmega odstavka 37. člena tega zakona ali imetniki spričevala iz drugega odstavka tega člena, ki ne opravljajo več poklica in se niso redno usposabljali, opravijo redno usposabljanje, preden spet začnejo opravljati poklic.

(6) Vozniki, ki opravljajo cestni prevoz blaga ali potnikov in so opravili tečaje rednega usposabljanja za eno od voz-

niških kategorij iz prvega ali drugega odstavka prejšnjega člena, so oproščeni obveznosti rednega usposabljanja za preostale kategorije, določene v navedenih odstavkih.

40. člen (pristojnost)

(1) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije vozniki, ki so državljani ene od držav članic Skupnosti in imajo v Republiki Sloveniji običajno prebivališče.

(2) V Republiki Sloveniji pridobijo temeljne kvalifikacije tudi vozniki, ki so državljani tretjih držav, če so zaposleni pri podjetju s sedežem v Republiki Sloveniji ali pa zanj delajo.

(3) Vozniki opravijo redno usposabljanje v Republiki Sloveniji, če imajo v njej stalno prebivališče ali v njej delajo.

41. člen (pooblaščen centri za usposabljanje)

(1) Izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja v skladu s 37. in 39. členom tega zakona opravljajo organizacije, ki jih na podlagi javnega razpisa pooblasti minister (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen centri za usposabljanje). Te organizacije so poklicne šole za voznike, organizacije, ki izvajajo nacionalne poklicne kvalifikacije ali vsake druge organizacije, ki izvajajo drug program izobraževanja oziroma usposabljanja.

(2) Pooblastilo izda minister z odločbo v upravnem postopku na zahtevo stranke organizaciji, ki izkaže, da:

- ima ustrezen program kvalifikacij in usposabljanja;
- ima ustrezne inštruktorje s potrebnimi kvalifikacijami;
- razpolaga s prostori za usposabljanje, učnimi pripomočki in gradivom ter voznim parkom za praktično delo.

(3) Ministrstvo izvaja nadzor nad izpolnjevanjem pogojev iz prejšnjega odstavka in izvajanjem pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

(4) Minister odvzame pooblastilo pooblaščenemu centru za usposabljanje, če pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali se izvajanje pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja ne izvaja v skladu s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko minister pooblastilo začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, če je mogoče pričakovati, da bo v tem času pooblaščen center za usposabljanje izpolnil pogoje iz drugega odstavka tega člena.

42. člen (izkaznica o vozniških kvalifikacijah)

(1) Upravni organ, pristojen za izdajo vozniških dovoljenj, izda na podlagi spričevala o pridobljenih temeljnih kvalifikacijah in spričevala o rednem usposabljanju izkaznico o vozniških kvalifikacijah in jo označi s kodo Skupnosti skupaj z ustreznimi kategorijami dovoljenj ali to označi na vozniškem dovoljenju.

(2) Označba kode Skupnosti na izkaznici o vozniških kvalifikacijah ali na vozniškem dovoljenju, ki jo je izdal pristojni organ druge države članice Skupnosti v skladu z Direktivo 2003/59/ES, izkazuje pridobljene vozniške kvalifikacije.

(3) Spričevala in drugi dokumenti organov in organizacij iz države, ki ni članica Skupnosti, se priznajo kot dokaz pridobljenih vozniških kvalifikacij, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

43. člen (pooblastilo)

Minister podrobneje predpiše načine pridobitve temeljnih kvalifikacij, vsebino znanj, ki jih vključuje posamezni način pridobitve temeljnih kvalifikacij, način izvedbe usposabljanja in preizkusa znanja ter vsebino in obliko spričevala, vsebino rednega usposabljanja, način izvedbe usposabljanja ter vse-

bino in obliko spričevala o rednem usposabljanju, pogoje za izdajo pooblastila pooblaščenim centrom za usposabljanje, vsebino vloge za pridobitev pooblastila in obrazec izkaznice o voznških kvalifikacijah ter kodo Skupnosti, ki izkazuje voznške kvalifikacije.

V. PREVOZ POTNIKOV

1. Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu

44. člen

(vrste prevoza potnikov)

Prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu se opravlja kot javni linijski prevoz, posebni linijski prevoz, občasni prevoz, avtotaksi prevoz in kot posebna oblika prevoza.

1.1 Javni prevoz potnikov

1.1.1 Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu

45. člen

(opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah, pomembnejših avtobusnih postajališčih in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi avtobusi.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

46. člen

(vozovnice)

(1) Potniki, ki uporabljajo linijski prevoz, razen posebnega linijskega prevoza, morajo imeti ves čas prevoza vozovnico.

(2) Potnik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja vozovnico predložiti v pregled.

47. člen

(obveščanje o zamudi avtobusov)

Voznik prevoznika mora pri opravljanju prevozov na liniji takoj obvestiti najbližjo avtobusno postajo, če med vožnjo nastanejo okoliščine, zaradi katerih bi imel predvidoma več kot 30 minut zamude.

48. člen

(prepoved ustavljanja)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo ali prepis veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz.

(2) Voznik ne sme ustavljati zunaj avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

49. člen

(prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni mogoče odvrniti (višja sila).

(3) O preinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, hkrati pa tudi direkcijo in pristojno inšpekcijo.

(4) Za trajno ustavitev izvajanja linije mora prevoznik dobiti posebno dovoljenje direkcije.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo lahko odvzame in podeli drugemu prevozniku. Če se ugotovi, da ni več potrebe po izvajanju prevoza na tej liniji, se vozni red za to linijo izbriše iz registra voznih redov.

50. člen

(gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijska območja, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Direkcija pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozi (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozi.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

51. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo direkciji predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevozeni kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen direkcija zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.

(3) Direkcija je dolžna zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje ter pomembnejša avtobusna postajališča javno objavljeni.

52. člen

(financiranje gospodarskih javnih služb)

(1) Gospodarska javna služba za izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov iz 50. člena tega zakona se financira iz cene storitev, proračuna Republike Slovenije in drugih virov. Višina sredstev za izvajanje gospodarske javne službe se za vsako leto določi s proračunom Republike Slovenije.

(2) S podeljevanjem koncesij, financiranjem in izvajanjem gospodarske javne službe se zagotavljajo predvsem prevozi, katerih namen je preusmeritev potnikov z osebnih prevozov na javna prevozna sredstva, uporaba kombiniranih oblik prevoza in usklajenost voznih redov vseh izvajalcev javnega potniškega prometa. Pri tem se namenja posebna pozornost kategorijam potnikov v dnevni migraciji, in sicer dijakom, študentom, delavcem in potnikom iz demografsko ogroženih območij.

(3) Če se opravljanje prevozov potnikov na določeni liniji v pogojih gospodarske javne službe uvede na predlog samoupravne lokalne skupnosti in je izvajanje linije pretežno v interesu te samoupravne lokalne skupnosti, jo je samoupravna lokalna skupnost dolžna sofinancirati.

53. člen

(linijski prevozi v mestnem prometu)

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, če ne posega v izvajanje javnega linijskega prevoza potnikov in če občina za to pridobi dovoljenje direkcije.

(3) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(4) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(5) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(6) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen

(opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom. Seznam potnikov je obvezen sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega

ga prevoza morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov. Prevoz potnikov, ki niso vpisani v seznam, je v posebnem linijskem prevozu prepovedan.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti direkcijo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Izjemoma se kot posebni linijski prevoz lahko opravlja tudi prevoz drugih vrst potnikov, ki niso naštet v prvem odstavku tega člena, v kraje in iz krajev, kjer ni javnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka mora prevoznik pridobiti dovoljenje direkcije. Pri izdaji dovoljenja direkcija upošteva naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega cestnega in železniškega prevoza,
- posebne potrebe posebnih kategorij uporabnikov prevoza,
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij.

1.1.3 Občasni prevozi potnikov

55. člen

(opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozih in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije potnikov.

1.1.4 Avtotaksi prevoz

56. člen

(avtotaksi)

(1) Avtotaksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda občina ali več občin skupaj, če je taka obveznost uvedena s predpisom take občine oziroma občin. Avtotaksi prevoznik ne sme prevzemati potnikov v občini, v kateri nima veljavnega dovoljenja, če je občina uvedla dovoljenja za avtotaksi prevoze, lahko pa jih vanjo prepelje.

(2) Dovoljenje izda pristojni organ občine podjetju, ki izpolnjuje naslednja pogoja:

- ima veljavno licenco za avtotaksi prevoze,
- ima zaposlene voznike, ki poznajo območje samoupravne lokalne skupnosti, če je tak pogoj določen v predpisu samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Občine ne smejo omejevati števila izdanih dovoljenj za avtotaksi prevoze, jih vezati na pogoj, da avtotaksi prevoznik ne opravlja teh prevozov v drugi samoupravni lokalni skupnosti ali na pogoj sedeža oziroma stalnega prebivališča v samoupravni lokalni skupnosti ali na katere koli druge diskriminacijske oziroma omejevalne pogoje.

(4) V občinah, ki niso uvedle dovoljenja za avtotaksi prevoze, se ti prevozi opravljajo na podlagi licence za avtotaksi prevoze.

(5) Občine lahko predpišejo standarde kakovosti izvajanja storitev avtotaksi prevozov, pri čemer ne smejo določati takih standardov glede videza in opreme vozila, ki bi onemogočali, da avtotaksi prevoznik pridobi dovoljenje tudi v drugi občini. Občine lahko določijo tudi avtotaksi postajališča in skladno z zakonom tudi način njihove uporabe.

57. člen

(uporaba taksimetra)

(1) Med prevozom potnikov z avtotaksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje.

Taksimeter mora biti nameščen tako, da je viden uporabnikom prevoza.

(2) Prevoznik, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje.

1.2 Posebna oblika prevozov

58. člen

(cestni turistični vlak)

Organizacijo, način in pogoje opravljanja posebne oblike prevozov potnikov z vlečnim vozilom, ki vleče dve ali več priklopnih vozil za prevoz potnikov (cestni turistični vlak), določa samoupravna lokalna skupnost.

59. člen

(prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo)

Prevozi invalidov ali bolnikov, ki potrebujejo redno oskrbo v zdravstvenih ustanovah (dializni bolniki ipd.), se kot posebna oblika prevozov opravljajo brez licence, če se s temi vozili prevažajo samo take osebe.

2. Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

60. člen

(delitev prevoza potnikov v mednarodnem cestnem prometu)

Prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v mednarodnem javnem linijskem prometu, posebnem linijskem prometu, kot občasni prevoz potnikov in kot prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami.

2.1 Javni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu

2.1.1 Javni linijski prevoz potnikov

61. člen

(pogoji za vzpostavitev mednarodnega linijskega prevoza potnikov)

(1) Javni prevoz potnikov v mednarodnem linijskem cestnem prometu (v nadaljnjem besedilu: mednarodni linijski prevoz potnikov) na območju Skupnosti se vzpostavlja in opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Mednarodni linijski prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, tranzitni prevoz čez Republiko Slovenijo, povezan s temi prevozi, in mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ga opravlja prevoznik iz države članice Skupnosti v drugo državo nečlanico Skupnosti, se vzpostavlja in opravlja v skladu z mednarodnimi pogodbami, ob upoštevanju načela vzajemnosti, ter na podlagi dovoljenja za izvajanje prevozov, ki ga izdajo direkcija in pristojni organi drugih držav, opravlja pa se v skladu s pogoji, ki jih določata ta zakon in mednarodna pogodba.

62. člen

(dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami Uredbe Sveta 684/92/EGS.

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravljata dva ali več prevoznikov, direkcija pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj

ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen

(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda direkcija.

(2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji;

- pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;

- če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;

- da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;

- domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja direkciji po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Direkcija izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija.

(6) Z dovoljenjem direkcija potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi direkcija.

64. člen

(vloga za izdajo dovoljenja)

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;

- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;

- itinerar in cenik vozovnic;

- število zahtevanih dovoljenj;

- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;

- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;

- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

(2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:

- podatke o firmi ali osebno imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;

- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;

- itinerar;
- število zahtevanih dovoljenj;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

65. člen

(obnova ali sprememba dovoljenja)

Za obnovo ali spremembo dovoljenja iz 63. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe o njegovi izdaji. Vlogi za obnovo ali spremembo dovoljenja prevoznik priloži samo dokumente, naštet v prejšnjem členu, ki se v času od izdaje prvotnega dovoljenja do vloge za obnovo ali spremembo dovoljenja spremenijo.

66. člen

(obveznost dovoljenja v vozilu)

Pri opravljanju mednarodnega linijskega prevoza potnikov na ozemlju Republike Slovenije mora biti v vozilu izvirnik dovoljenja iz 62. in 63. člena tega zakona.

67. člen

(splošni pogoji)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se mora opravljati v skladu s cenikom, voznim redom in itinerarjem, ki jih uskladi in določi domači in tuji prevoznik.

(2) Cenik, vozni red in itinerar mora potrditi direkcija.

68. člen

(način izvajanja)

Za stalnost in rednost prevozov na liniji v skladu z izdanim dovoljenjem je odgovoren prevoznik, ki mu je bilo izdano dovoljenje.

69. člen

(vzporedni prevoz z več vozili)

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov se lahko opravlja na isti liniji tudi z dodatnimi avtobusi ob tem, da so pogoji za izvajanje in organizacijo prevozov enaki.

(2) Pri opravljanju dodatnih voženj z vzporednim prevozom (bis vožnje) je dovoljeno izpuščanje določenih postajališč, pomembnejših postajališč in avtobusnih postaj.

(3) Z načinom opravljanja prevozov, določenim v prvem in drugem odstavku tega člena, prevoz ne izgubi statusa mednarodnega linijskega prevoza.

70. člen

(tranzitni linijski prevoz potnikov)

(1) Poleg pogojev, ki jih določata ta zakon ali mednarodna pogodba, se lahko v dovoljenju za opravljanje mednarodnega tranzitnega linijskega prevoza potnikov določi tudi, da:

- sme prevoznik na ozemlju Republike Slovenije sprejemati potnike za prevoz v državo, kjer ima prevoznik sedež, ali v tretjo državo,

- smejo potniki, pripeljeni iz države tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, če ta opravlja prevoz v državo nečlanico Skupnosti ali iz nje, izstopati na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Dovoljenje se lahko izda pod pogoji iz prve in druge alinee prejšnjega odstavka, če je v izvajanje takih prevozov z ustreznim deležem vključen tudi domači prevoznik.

71. člen

(uporaba določb o notranjem javnem linijskem cestnem prometu)

Objavljanje voznega reda, način in pogoji uporabe avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in po-

stajališč ter drugi pogoji in zahteve glede izvajanja prevozov v mednarodnem linijskem prevozu potnikov se izvajajo po določbah tega zakona o notranjem cestnem prevozu, tuji prevozniki pa morajo pri tem upoštevati tudi obveznosti, dogovorjene z mednarodno pogodbo.

72. člen

(začasna prekinitev ali trajna ustavitev prevoza)

(1) Če prevoznik iz ekonomskih in drugih utemeljenih razlogov ne more opravljati mednarodnega linijskega prevoza potnikov, za katerega mu je bilo izdano dovoljenje, mora vložiti pri direkciji zahtevo s podrobno utemeljitvijo razlogov za začasno prekinitev ali trajno ustavitev prevoza.

(2) Prevoz se sme začasno prekiniti ali trajno ustaviti, ko izda direkcija ustrezno dovoljenje.

2.1.2 Posebni linijski prevoz

73. člen

(opredelitev)

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi, ki ga za pretekli mesec pošlje direkciji do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu

74. člen

(občasni prevoz potnikov)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo Sveta 684/92/EGS, Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico, iz katere morajo biti razvidni odhodni in namembni kraji ter datum odhoda in datum konca prevoza. Potniške spremnice, uporabljene za občasne prevoze v obliki kabotaže, mora prevoznik vrniti direkciji, in sicer za pretekli mesec do 10. dne v tekočem mesecu.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;

2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;

3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republi-

ko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;

– potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;

– potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti enovito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;

4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;

5. prevozih praznih avtobusov, v kateri se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,

2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli direkcija.

75. člen

(prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami)

(1) Za prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu z izmeničnimi vožnjami potrebuje tuji prevoznik dovoljenje. Izvirnik tega dovoljenja mora imeti voznik med opravljanjem prevoza v vozilu.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če je iz prevoznikove vloge za izdajo dovoljenja razvidno, da so nameravani prevozi v nasprotju z določili tega člena.

(3) Prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami je storitev, ki obsega prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov v določenih časovnih presledkih v obe smeri z enega samega mesta odhoda v državi, kjer ima prevoznik sedež, na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje nazaj na mesto odhoda v poznejši vožnji isti prevoznik. Mesto odhoda in mesto prihoda sta mesti, kjer se potovanje začne in konča, pri čemer lokaciji vključujeta tudi okolico v krogu s polmerom 50 km.

(4) Med prevozom z izmeničnimi vožnjami potniki ne smejo vstopati ali izstopati.

(5) V nizu prevozov mora biti vozilo pri prvi povratni vožnji in zadnji vožnji prazno.

(6) Določbe tega člena veljajo tudi za izmenične vožnje v tranzitu čez Republiko Slovenijo.

76. člen

(potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Pri opravljanju občnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja direkcija.

2.2 Dokumenti in ukrepi

77. člen

(preklic dovoljenja)

(1) Direkcija lahko prekliče veljavnost dovoljenja za mednarodni linijski prevoz ali izmenične vožnje, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, če prevoznik prevoza ne opravlja v skladu z določbami tega zakona, določbami drugih predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in določbami mednarodnih pogodb.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka tega člena, ki je bilo izdano tujemu prevozniku, se prekliče tudi v primeru, če pristojni organ države, v kateri je prevoznik registriran, ne izda ustreznega dovoljenja za domačega prevoznika, ki je soizvajalec te linije.

(3) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena se lahko zaradi kršitev iz prvega in drugega odstavka tega člena začasno odvzame za čas od treh do dvanajst mesecev, ob ponovni kršitvi pa trajno.

78. člen

(začasna prepoved opravljanja prevozov v Republiki Sloveniji)

(1) Tujemu prevozniku direkcija ob hujših ali ponavljajočih se kršitvah tega zakona oziroma drugih predpisov v Republiki Sloveniji in mednarodnih pogodb začasno prepove opravljanje prevozov v Republiki Sloveniji. Teža ali ponavljanje kršitev se ugotavlja v skladu z 21. členom tega zakona. Za hujšo kršitev se šteje tudi, če prevoznik ne opravlja prevozov v skladu z izdanim dovoljenjem. Če pride do odstopanja od voznega reda zaradi formalnih postopkov pri prehajanju meja, se to ne šteje za hujšo kršitev, vendar mora biti tak razlog odstopanja izkazan z dokazili.

(2) Začasna prepoved opravljanja prevozov se lahko izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Če se ta ukrep izreče prevozniku prvič, se mu lahko izreče največ v trajanju šest mesecev.

(3) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(4) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti Direkcijo.

(5) Stroške izdaje in vsebine posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

79. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za linijski prevoz potnikov)

Dovoljenje za linijski prevoz med Republiko Slovenijo in državo, ki ni članica Skupnosti, preneha veljati po preteku roka, za katerega je bilo izdano, ali tri mesece po tem, ko dobi direkcija od imetnika obvestilo, da namerava opustiti dejavnost z navedbo razlogov. Imetnik dovoljenja mora en mesec prej z javno objavo obvestiti uporabnike o opustitvi dejavnosti.

80. člen

(obveznost prevoznika)

(1) Prevoznik v mednarodnem linijskem prometu mora, razen v primeru višje sile, opravljati prevoze na liniji tako, da

zagotavlja stalnost, rednost, varnost in druge pogoje, določene ob izdaji dovoljenja, dokler mu dovoljenje ne poteče.

(2) Prevoznik mora objaviti itinerar, postajališča, vozni red, cene in splošne prevozne pogoje tako, da zagotovi dostopnost informacij vsem uporabnikom.

81. člen

(medsebojno sodelovanje)

Republika Slovenija sodeluje z drugimi državami članicami Skupnosti glede obveščanja in zagotavljanja informacij, povezanih s:

- kršitvami predpisov Skupnosti s področja mednarodnega prevoza potnikov, ki jih povzroči prevoznik iz druge države, in o predloženih ukrepih ter kaznih,
- kaznimi zoper domače prevoznike za dejanja, storjena v drugi državi članici.

3. Prevoz oseb za lastne potrebe

82. člen

(opredelitev prevozov za lastne potrebe)

(1) Prevoz oseb za lastne potrebe je prevoz, ki ga izvajajo v nekomercialne in neprofitne namene fizične ali pravne osebe ter državni organi in je tak prevoz v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti ali nalog z njihovega delovnega področja. Vozila, ki se v ta namen uporabljajo, morajo biti v lasti te fizične ali pravne osebe oziroma organa ali ima ta pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe. Vozilo mora upravljati oseba, zaposlena pri fizični ali pravni osebi oziroma državnem organu, ali fizična oseba sama.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za prevoze, za katere velja Uredba Sveta 684/92/EGS.

VI. PREVOZ BLAGA

1. Vrste prevoza blaga

83. člen

(vrste prevoza blaga)

Prevoz blaga v notranjem in mednarodnem cestnem prometu se opravlja kot prevoz v komercialne namene in kot prevoz za lastne potrebe.

84. člen

(javni prevoz blaga v komercialne namene)

Prevoz blaga v komercialne namene je prevoz, za katerega se relacija, cena prevoza in drugi prevozni pogoji določijo s pogodbo, sklenjeno pisno, ustno ali s sklepčnimi dejanji med prevoznikom in naročnikom prevoza.

85. člen

(prevoz blaga za lastne potrebe)

Šteje se, da gre za prevoz blaga za lastne potrebe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- blago, ki se prevaža, mora biti v lasti izvajalca prevoza ali biti prodano, kupljeno, dano v najem, najeto, izdelano, dopolnjeno ali popravljeno s strani izvajalca prevoza;
- namen poti mora biti prevoz blaga do ali od izvajalca prevoza ali za njegov premik bodisi znotraj podjetja ali zunaj, vendar le za potrebe izvajalca prevoza;
- motorna vozila, uporabljena za tak prevoz, morajo voziti zaposleni pri izvajalcu prevoza;
- vozila morajo biti v lasti izvajalca prevoza ali najeta, s tem da izpolnjujejo pogoje, ki se nanašajo na uporabo vozil, najetih brez voznika za cestni prevoz blaga. Ta določba se ne nanaša za uporabo nadomestnega vozila v času, ko je vozilo, ki se običajno uporablja, v okvari.

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen

(dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov, in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga objavi na svoji spletni strani.

(3) Direkcija pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

87. člen

(delitev dovolilnic)

(1) Delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT (v nadaljnjem besedilu: dovolilnice) opravlja izdajatelj licenc na podlagi podeljenega javnega pooblastila (v nadaljnjem besedilu: delivec) v upravnem postopku. Delivec upošteva pri delitvi dovolilnic pogoje, merila in postopke, določene s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, sprejetimi za njegovo izvajanje.

(2) Stroški v zvezi z izdajanjem dovolilnic bremenijo domačega prevoznika. Te stroške predstavljajo cena obrazca dovolilnice, ki je prihodek proračuna Republike Slovenije, in stroški delitve dovolilnic. Višino cene obrazca dovolilnice določi minister, višina cene delitve dovolilnic pa se določi v skladu s 14. členom tega zakona.

(3) Direkcija glede na dogovore, ki jih je sklenilo ministrstvo s pristojnimi organi drugih držav na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, izmenja medsebojno dogovorjene količine dovolilnic in jih nato prenese delivcu.

88. člen

(pogoji za delitev dovolilnic)

Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu,
- je pri delivcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic.

89. člen

(merila za delitev dovolilnic)

(1) Pri delitvi dovolilnic glede na število posameznih vrst dovolilnic, pridobljenih od drugih držav ali mednarodnih organizacij, delivec upošteva naslednja merila, navedena po vrstnem redu vpliva na odločitve:

1. število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v določenem opazovanem obdobju;
2. število motornih vozil, registriranih za opravljanje prevozov blaga v mednarodnem cestnem prometu, za katere ima prevoznik veljavne izvode licence;
3. število in ekološka kakovost voznega parka (Euro 0, 1, 2, 3...; bolj zelena in varna vozila ...), ki se glede na kakovost ustrezno točkuje.

(2) Vpliv meril iz prejšnjega odstavka se v predpisu iz 101. člena tega zakona določi v smislu prizadevanja doseči naslednje cilje:

- enake možnosti vseh domačih prevoznikov za pridobitev dovolilnic;

- ustrezne možnosti novih domačih prevoznikov, ki želijo prvič pridobiti dovolilnice;
- učinkovita uporaba dovolilnic.

90. člen

(postopek določitve letnega načrta)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delivec določi letni načrt dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu med 1. in 15. septembrom pri delivcu vložiti vlogo za določitev letnega načrta. Prevozniku, ki v navedenem roku ne vложи vloge, delivec letnega načrta za naslednje leto ne določi.

(2) V vlogi za določitev letnega načrta prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V izračunu načrta so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Načrti dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni ter jih mora delivec objaviti na svoji spletni strani in na oglasni deski delivca, dostopni vsem prevoznikom.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delivcu pa mora takoj sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma predložil nepravilne podatke, se mu v letni načrt določi 50% dovolilnic, ki bi mu drugače pripadale.

(4) Delivec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice, in seznam prevoznikov, ki prejemajo dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega načrta delivec upošteva merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najpozneje do 15. oktobra tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni načrt, delivec pri določitvi načrta dodelitve dovolilnic upošteva merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

(6) Za določitev letnega načrta dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejemajo kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

91. člen

(postopek redne delitve dovolilnic)

(1) Na osnovi določenega letnega načrta delivec opravlja redno delitev dovolilnic v rednih delilnih obdobjih, ki so določena v predpisu, ki ga izda minister. O vsaki dodelitvi dovolilnic delivec odloči z odločbo. Rezultati vsake delitve dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

(2) Če prevoznik ne porabi in ne vrne vseh dovolilnic posamezne vrste, ki jih je prejel v preteklih delilnih obdobjih, mu delivec sorazmerno zmanjša dodelitev te vrste dovolilnic za naslednja delilna obdobja.

92. člen

(postopek delitve nerazdeljenih dovolilnic)

(1) Po opravljeni redni delitvi delivec oblikuje kvoto nerazdeljenih dovolilnic za delilno obdobje.

(2) Nekritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo vsem prevoznikom glede na njihove vloge vsak delovni dan ob upoštevanju pogojev in meril, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(3) Kritične dovolilnice iz kvote nerazdeljenih dovolilnic se delijo samo prevoznikom, ki imajo določen plan dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga za določeno obdobje. Delitev teh dovolilnic se izvaja tedensko na osnovi vlog, ki so prispele v preteklem tednu, upoštevaje pogoje in merila, ki so določeni v tem zakonu in podzakonskih predpisih.

(4) Rezultati delitve nerazdeljenih dovolilnic so javni in jih delivec objavi na svoji spletni strani.

93. člen

(predujem dovolilnic)

V posameznem delilnem obdobju lahko prevoznik z vlogo zaprosi za predujem dovolilnic iz naslednjih delilnih obdobj, če dodeljeno število dovolilnic v posameznem delilnem obdobju prevozniku ne zadošča za izvedbo vseh načrtovanih prevozov. Predujem dovolilnic iz naslednjega delilnega obdobja dobijo prevozniki, ki imajo v podzakonskem predpisu določen odstotek pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic iz preteklih obdobj. Delitev se opravlja vsak delovni dan glede na pogoje in merila, ki so določeni s tem zakonom in podzakonskimi predpisi.

94. člen

(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega letnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen, če prevoznik preneha opravljati dejavnost prevozov in če drugi domači prevoznik prevzame tudi vsa vozila, s katerimi opravlja prevoze, kakor tudi pri univerzalnem pravnem nasledstvu prevoznika.

(3) Delni prenos načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada posameznemu vozilu sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni načrt. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje prodaja vozila ali če je prevoznik vozilo dal v najem.

(4) Prenos dovolilnic CEMT je dovoljen ob prenehanju opravljanja dejavnosti ali ob prenosu delnega ali celotnega voznega parka. Dovoljena je tudi zamenjava vrste dovolilnice CEMT med prevoznikoma.

(5) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predloži skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(6) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona.

95. člen

(dodelitev dovolilnic CEMT in njihova uporaba)

(1) Uporaba dodeljenih dovolilnic CEMT se spremlja in vrednoti po sistemu točkovanja opravljenih prevozov blaga v skladu z akti organizacije CEMT v določenem obdobju in ob upoštevanju naslednjih meril:

- prevozi v tretje države ali iz njih;

- dvostranski prevozi;

- točkujejo se samo prevozi na določeni relaciji, za katere je dovolilnica potrebna;

- na območju Skupnosti se za prevoze v tretje države ali iz njih štejejo samo prevozi, ki jih prevoznik opravlja iz države članice Skupnosti v državo nečlanico in obratno.

(2) Prevoznik pridobiva točke glede na posamezno vrsto dovolilnice CEMT. Delivec iz mesečnega poročila o uporabi dovolilnice CEMT za vsakega prevoznika, ki ima dodeljeno

dovolilnico CEMT, izračuna, koliko točk je pridobil glede na opravljene vožnje v določenem obdobju. Na podlagi takega izračuna delivec prevoznike razvrsti po številu zbranih točk in naredi seznam. Dovolilnice se odvzamejo tistim prevoznikom, ki opravijo v opazovanem obdobju manjše število voženj za tretje države, kot je predpisano v podzakonskem predpisu, ki ureja delitev dovolilnic. Delivec vodi na podlagi vlog prevoznikov za pridobitev dovolilnic CEMT letni seznam prosilcev, ki je urejen glede na pogoje in merila, določena v tem zakonu in podzakonskih predpisih, ter iz tega izdela seznam tistih prevoznikov, ki so prejeli dovolilnico CEMT, in seznam tistih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT, jih pa niso prejeli (seznam prosilcev za dodelitev dovolilnic CEMT).

(3) Uporabnik dovolilnice mora za vsako vožnjo voditi dnevnik vožnje v skladu s pravili CEMT. Prevoznik mora izpolnjene dnevniške liste skupaj s poročilom o opravljenih prevozih ob koncu obdobja, določenega v podzakonskem aktu, vrniti delivcu. Prevoznika, ki ne odda pravočasno izpolnjenih dnevniških listov, delivec ne točkuje za tisti mesec, za katerega ni oddal dnevniških listov.

(4) Prevoznik mora vožnje, ki v dnevniku niso potrjene s carinskim pečatom, dokazati s prevozno listino (CMR).

(5) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja za prevoze med državami članicami organizacije CEMT in v tranzitu čez njena ozemlja. Uporabnik mora pri tem upoštevati morebitne prepovedi glede uporabe njihovega ozemlja, ki jih določajo posamezne države.

(6) Z dovolilnico CEMT ni dovoljeno opravljati kabotaže znotraj posamezne države članice organizacije CEMT ali voženj med državami članicami in državami, ki niso članice te organizacije.

(7) Dovolilnica CEMT se lahko uporablja le za eno vozilo. Dovolilnica CEMT in dnevnik voženj morata biti v vozilu ves čas potovanja, to je od nakladanja do razkladanja.

(8) Ime prevoznika, ki je vpisan na dovolilnico CEMT, mora biti isto kakor ime, ki je vpisano v prometnem dovoljenju vozila, pri najemu oziroma zakupu pa v najemni oziroma zakupni pogodbi za vozilo in na prevoznem dokumentu, ki spremlja tovor.

(9) Dovolilnico CEMT lahko podjetje, ki mu je bila izdana, uporablja tudi za najeta oziroma zakupljena vozila brez voznikov pod pogojem, da ima za ta vozila sklenjeno najemno oziroma zakupno pogodbo. Vozilo mora uporabljati izključno podjetje, ki ga je najelo oziroma zakupilo, upravljati pa ga sme voznik, ki je v tem podjetju zaposlen. V vozilu morajo biti ti dokumenti:

- pogodba o najemu oziroma zakupu, iz katere morajo biti jasno razvidni ime najemnika, ime najemodajalca, datum in trajanje pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;

- kadar voznik ni oseba, ki je vozilo najela, mora biti v vozilu tudi pogodba o delovnem razmerju med najemnikom vozila in voznikom, iz katere je razvidno ime delodajalca, ime voznika in trajanje dela za najemnika.

96. člen

(odvzem dovolilnic CEMT)

(1) Delivec odvzame dovolilnico CEMT:

- prevozniku, ki mu je prenehala veljavnost dovoljenja Skupnosti ali licence za opravljanje mednarodnega prevoza blaga, in sicer z dnem prenehanja veljavnosti dovoljenja oziroma licence;

- če prevoznik krši določbe mednarodnih pogodb, ki jih je Republika Slovenija sklenila z drugimi državami na področju mednarodnih prevozov stvari;

- če prevoznik krši določbe navodil o uporabi večstranskega kontingenta CEMT;

- če prevoznik dvakrat zapored ne vrne delivcu izpolnjenih dnevniških listov ali poročila za mesece, ko voženj ni opravljal;

- če ne dosega predpisanega števila voženj v opazovanem obdobju v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena.

(2) Prevoznik mora dovolilnico CEMT, ki mu je odvzeta, vrniti delivcu v osmih dneh od prejema dokončne odločbe o odvzemu dovolilnice CEMT. Če dovolilnice CEMT v predpisanem roku ne vrne, mu mora delivec ustaviti dodelitev vseh drugih dovolilnic, in sicer do vrnitve dovolilnice CEMT.

(3) Prevozniku, ki mu je bila odvzeta dovolilnica CEMT, lahko delivec dodeli novo dovolilnico v odločbi za določitev letnega načrta delitve dovolilnic za naslednje leto. Ta odstavek ne velja za prevoznika, ki sam vrne dovolilnico CEMT.

(4) Prevoznik, ki je izgubil dovolilnico CEMT, jo uničil ali mu je bila ukradena, mora preklicati njeno veljavnost v Uradnem listu Republike Slovenije. Po prejemu potrdila o objavi v Uradnem listu Republike Slovenije mu delivec izda nadomestno dovolilnico CEMT in o tem obvesti direkijo, ki prekliche veljavnost dovolilnice pri sekretariatu CEMT.

(5) Odvzete dovolilnice CEMT se dodelijo drugim prevoznikom, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovolilnic CEMT glede na vrstni red v seznamu prosilcev za dodelitev dovolilnic iz drugega odstavka prejšnjega člena.

97. člen

(uporaba dovolilnic)

(1) Dovolilnica mora biti ves čas izvajanja mednarodnega prevoza v vozilu in jo mora voznik pokazati in izročiti na vpogled na zahtevo pristojnih nadzornih organov.

(2) Uporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v 15 dneh po uporabi. Če prevoznik ne vrne vseh vrst dovolilnic iz predpreteklega delilnega obdobja, mu lahko delivec v celoti ali delno ustavi ali zmanjša naslednjo dodelitev dovolilnic. Neuporabljene dovolilnice mora prevoznik vrniti delivcu najpozneje v osmih dneh po preteku veljavnosti dovolilnice.

(3) Pri vračilu uporabljenih dovolilnic mora prevoznik priložiti seznam porabljenih dovolilnic po postopku in na obrazcu, ki ga predpiše minister. Na obrazcu se navede registrska označba vozila, s katerim je bila uporabljena dovolilnica, številka računa, s katerim je bil zaračunan prevoz, in številka tovornega lista. Pravilno uporabo dovolilnic delivec presoja na podlagi podatkov iz prevozne listine (CMR).

(4) Če prevoznik dodeljenih dovolilnic ne potrebuje, jih mora vrniti delivcu.

(5) Prevozniku, ki v dveh zaporednih delilnih obdobjih ni prevzel dodeljenih dovolilnic, delivec ustavi nadaljnjo dodelitev dovolilnic. Tak prevoznik se šteje za novega prevoznika.

(6) Porabljene dovolilnice domačega prevoznika hrani delivec v arhivu še tri leta od dneva prenehanja veljavnosti dovolilnice, podatke o prejetih in porabljenih dovolilnicah pa trajno in so arhivsko gradivo.

98. člen

(nepravilna uporaba dovolilnic)

(1) Delitev in pravilno uporabo dovolilnic spremlja delivec glede na vsako delilno obdobje. Če prevoznik uporabi dovolilnico v nasprotju z zakonom in drugimi predpisi, mu lahko delivec brez spremembe načrta število dodeljenih dovolilnic takoj v naslednjem obdobju zmanjša sorazmerno z nepravilno uporabljenimi dovolilnicami v prejšnjih obdobjih. Za nepravilno uporabo šteje tudi opustitev vrnitve neuporabljenih dovolilnic. Če je bilo prevozniku čez celo delilno leto zaradi nepravilne uporabe večkrat zmanjšano število dodeljenih dovolilnic, mu lahko delivec sorazmerno spremeni načrt dodelitve dovolilnic.

(2) Prevozniku, ki je nepravilno uporabil dovolilnico oziroma uporabil ponarejeno dovolilnico ali je opravil prevoz brez ustrezne dovolilnice in mu je bila na podlagi tega izreče-

na kazen prepovedi opravljanja prevozov v tuji državi, delivec že dodeljene dovolilnice odvzame za enako obdobje, kakor je bila izrečena prepoved. Prevoznik mora delivcu vrniti odvzete dovolilnice v treh dneh po prejemu odločbe o odvzemu.

(3) Nepravilna uporaba dovolilnice pomeni, da so na dovolilnici popravljeni podatki o prevozniku ali registrski številki vozila ali se podatki na dovolilnici ne skladajo s podatki iz prevozne listine. Delivec tako dovolilnico evidentira kot nepravilno uporabljeno dovolilnico in prevozniku zmanjša delitev dovolilnic v postopku redne delitve dovolilnic za ustrezno število nepravilno uporabljenih dovolilnic. Prevoznik, ki nepravilno uporabi dovolilnico, ne more pridobiti dovolilnic v postopku delitve nerazdeljenih dovolilnic v delilnih obdobjih, ki jih predpiše minister, pristojen za promet.

99. člen

(pritožba zoper odločbe delivca)

(1) Zoper vse odločbe delivca je dopustna pritožba na ministrstvo v 15 dneh od prejema odločbe. Pritožba ne zadrži izvršitve.

(2) Če se z odločbo druge stopnje prevozniku dodeli večje število dovolilnic, kot mu je bilo dodeljeno z odločbo prve stopnje, mu delivec premalo dodeljene dovolilnice dodeli iz kvote nerazdeljenih dovolilnic, ki je na razpolago za tekoče leto.

100. člen

(uporaba drugih predpisov)

Pri delitvi dovolilnic in dovolilnic CEMT delivec poleg določb tega zakona in drugih predpisov upošteva tudi določbe mednarodnih pogodb in določbe resolucij organizacije CEMT glede uporabe dovolilnic, ki jih izdaja ta organizacija.

101. člen

(izdaja podzakonskega akta)

Minister izda predpis, v katerem natančneje uredi in predpiše način in merila za delitev dovolilnic in dovolilnic CEMT, določitev letnega načrta delitve dovolilnic, delitev dovolilnic, predujem, prenos načrta in dovolilnic ter uporabo dovolilnic.

3. Dovolilnice in dovoljenja za tujega prevoznika in prevoznika Skupnosti

102. člen

(pogoji za opravljanje prevozov)

(1) Tuji prevoznik sme opravljati mednarodni prevoz blaga v Republiki Sloveniji, če ima voznik vozila ustrezno in pravilno izpolnjeno dovolilnico ali dovoljenje za prevoz blaga, ki ga izda direkcija, razen če ni drugače določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Določbe tega člena veljajo tudi za prevoznika Skupnosti, če opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo ali obratno, razen če z mednarodnim sporazumom ni dogovorjeno, da se tudi ti prevozi opravljajo brez dovolilnic.

(3) Mednarodni prevoz s tujim motornim vozilom, ki ima priklopno vozilo, se opravlja na podlagi ene dovolilnice.

(4) Če imata tuje motorno vozilo in priklopno vozilo registrski označbi različnih držav, je potrebna dovolilnica le za motorno vozilo, če ni v mednarodni pogodbi določeno drugače.

(5) Dovolilnica ali dovoljenje za prevoz blaga mora biti v tujem vozilu ves čas, ko je ta na ozemlju Republike Slovenije, in mora biti ustrezno in pravilno izpolnjeno.

(6) Dovolilnica ni prenosljiva na drugega prevoznika.

(7) Če nadzorni organi na mejnem prehodu ugotovijo, da voznik opravlja prevoz brez ustrezne in pravilno izpolnjene dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ne dovolijo vstopa v Republiko Slovenijo, dokler ne predloži ustrezne listine.

(8) Če nadzornim organom v notranjosti Republike Slovenije voznik ne predloži ustrezne dovolilnice ali dovoljenja, mu izrečejo predpisano sankcijo in ga napotijo iz države. V tem primeru nadzorni organ izda posebno dovoljenje za izstop iz države in o tem obvesti direkcijo.

(9) Stroške izdaje in vsebino posebnega dovoljenja iz prejšnjega odstavka določi minister.

103. člen

(uporaba dovolilnice)

(1) Voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora dovolilnico, ki jo v skladu z določbami tega zakona, predpisov Skupnosti ali mednarodnih pogodb potrebuje za prevoz, ki ga opravlja, pravilno izpolniti že pred prestopom državne meje Republike Slovenije.

(2) Šteje se, da je dovolilnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike v dovolilnici, zlasti firma oziroma ime in sedež prevoznika, ki opravlja prevoz, kraj in datum izdaje dovolilnice, podpis ter žig izdajatelja dovolilnice, registrska označba vozila, s katerim se opravlja prevoz, in datum, ura ter kraj vstopa v Republiko Slovenijo oziroma prestopa državne meje.

(3) Če na dovolilnici niso izpolnjeni podatki o prevozniku in vozilu, ki opravlja prevoz, ter podatki o datumu in uri prestopa državne meje Republike Slovenije, se šteje, da je bil prevoz opravljen brez dovolilnice in da dovolilnice ni v vozilu.

(4) Dovolilnica se lahko uporabi samo za tisto vrsto prevoza, ki je naveden na dovolilnici, in pod pogoji, navedenimi na dovolilnici.

(5) Dovolilnica CEMT se mora uporabljati v skladu s pravili organizacije CEMT, določbami tega zakona in predpisi, ki ga izda minister.

104. člen

(prevozi v tretjo državo)

(1) Tuji prevoznik ne sme opravljati prevoza blaga iz Republike Slovenije v tretjo državo in obratno, razen če ni to posebej določeno v mednarodni pogodbi.

(2) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja prevoz iz tretjih držav v Republiko Slovenijo in obratno le z dovolilnico, če z mednarodnim sporazumom ni določeno drugače.

105. člen

(prevozi brez dovolilnice)

(1) Dovolilnica za tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti ni potrebna:

- za prevoz za lastne potrebe ob pogoju vzajemnosti,
- za prevoz blaga z javnega letališča in na javno letališče, če pride do nesreče letala ali če mora letalo pristati v sili ali če so odpovedane letalske linije,
- za prevoz poškodovanega motornega vozila in njegove priklole,
- za prevoz posmrtnih ostankov,
- za prevoz blaga pri selitvi v ustreznih posebnih vozilih,
- za prevoz poštnih pošilk,
- za prevoz eksponatov, namenjenih za sejme in razstave,
- za prevoz pripomočkov in drugih potrebščin za gledališke, glasbene in druge kulturne prireditve, cirkuške predstave ali za filmska, radijska in televizijska snemanja,
- za prevoz mrtvih živali, razen če gre za industrijsko predelavo,
- za prevoz čebel in ribjega podmladka,
- za prevoz medicinskega in drugega materiala kot pomoč ob naravnih nesrečah in za prevoz blaga v humanitarne namene,
- za prazna vozila, s katerimi se zamenjajo pokvarjena vozila in prevzamejo prevoz blaga iz pokvarjenih vozil,

- za vozila tehnične pomoči za popravilo pokvarjenih vozil (servisna remontna vozila),
- za prevoz tovorov izključno v reklamne namene ali za pouk,
- za vozila z nosilnostjo do 3500 kg ali največjo dovoljeno maso do 6000 kg,
- za vozila, ki izvajajo kombinirani prevoz blaga skladno z mednarodnimi pogodbami in predpisi, ki urejajo kombinirani prevoz.

(2) Za prevoz iz prejšnjega odstavka mora imeti voznik v vozilu dokument, iz katerega je razvidno, da gre za enega od navedenih prevozov.

106. člen

(prepoved vožnje tujemu prevozniku)

Direkcija lahko začasno prepove tujemu prevozniku vožnjo po cestah v Republiki Sloveniji, če prevaža blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo in se ugotovi, da je to storil dvakrat ali večkrat. Prepoved se izreče za čas od treh do dvanajst mesecev. Ko se prepoved izreče prvič, se lahko izreče največ za šest mesecev. Nadzorni organi morajo obvestiti direkcijo, če ugotovijo, da je tuji prevoznik dvakrat ali večkrat prevažal blago v nasprotju z zakonom ali mednarodno pogodbo.

107. člen

(uporaba vozil za cestni prevoz blaga, najetih brez voznika)

(1) Republika Slovenija na svojem ozemlju dovoljuje uporabo motornih vozil, ki so jih najela podjetja, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti, zaradi prevoza med državami članicami Skupnosti, če:

- je vozilo registrirano v državi, kjer je ustanovljen oziroma ima sedež najemnik vozila in je dano v promet v skladu s predpisi te države članice;
- se pogodba nanaša le na najem vozila brez voznika in ji ni priložena pogodba o delu, sklenjena z istim podjetjem o voznem in spremljevalnem osebju;
- najeto vozilo uporablja le najemnik v času trajanja najemne pogodbe;
- najeto vozilo vozi le osebe najemnika;
- so dokumenti, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz prve, druge, tretje in četrte alinee v vozilu.

(2) Dokumenti iz pete alinee prejšnjega odstavka so:

- najemna pogodba ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime najemodajalca, ime najemnika, datum in veljavnost pogodbe ter identifikacijski podatki vozila;

- če voznik ni oseba, ki je najela vozilo, pogodba o zaposlitvi voznika ali overjen izpis iz te pogodbe, v katerem so navedeni zlasti ime delodajalca, ime delavca ter datum in veljavnost pogodbe o zaposlitvi ali novejši plačilni list.

(3) Dokumenti iz prejšnjega odstavka se lahko nadomestijo z enakovrednim dokumentom, ki ga izdajo pristojni organi države članice.

(4) Določbe prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporabljajo za prevoz za lastne potrebe.

VII. KABOTAŽA

1. Kabotaža pri prevozu potnikov

108. člen

(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo Sveta 12/98/ES.

(2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če direkcija izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

2. Kabotaža pri prevozu blaga

109. člen

(opravljanje kabotaže)

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo Sveta 3118/93/EGS in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež. Po prejemu te vloge izda direkcija posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

VIII. UKREPI OB KRIZI NA TRGU

110. člen

(ukrepi ob krizi na trgu prevoznih storitev)

(1) Ukrepe ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza blaga zaradi kabotaže prevoznikov Skupnosti ureja Uredba Sveta 3916/90/EGS.

(2) Ob krizi in resnih motnjah na trgu storitev prevoza potnikov in blaga v Republiki Sloveniji zaradi izvajanja kabotaže tujih prevoznikov lahko Vlada Republike Slovenije sprejme potrebne zaščitne ukrepe za zaščito domačih prevoznikov. Zaščitni ukrepi se sprejmejo za ublažitev krize, in sicer največ za obdobje šestih mesecev, ki se lahko podaljša samo enkrat.

(3) Vlada Republike Slovenije v primeru iz prvega in drugega odstavka ustanovi poseben krizni odbor, sestavljen iz predstavnikov ministrstva, ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, in predstavnikov prevoznikov. Krizni odbor, ki ga vodi ministrstvo, predlaga vladi ukrepe za odpravo krize na trgu prevoznih storitev.

(4) Kot kriza na trgu prevoznih storitev iz drugega odstavka tega člena se za uporabo tega zakona šteje, kadar gre za nedvomno preveliko ponudbo prevoznih storitev na trgu cestnega prevoza potnikov in blaga na dolgi rok in je ogrožen obstoj večjega števila domačih prevoznikov na področju cestnih prevozov potnikov ali blaga v Republiki Sloveniji ter je očitno, da v krajšem času ni mogoče pričakovati izboljšanja.

(5) Krizni odbor sodeluje z drugimi državami oziroma organizacijami ali postane del širšega medvladnega sodelovanja.

(6) Na podlagi izvajanja vzajemnosti pri opravljanju mednarodnih prevozov potnikov in blaga med posameznimi državami, ki niso članice Skupnosti, lahko minister predlaga Vladi Republike Slovenije takojšnje sprejetje ukrepov za doseganje vzajemnosti med sodelujočimi državami, ki niso članice Skupnosti.

IX. AVTOBUSNE POSTAJE, POMEMBNEJŠA AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA IN AVTOBUSNA POSTAJALIŠČA TER POSTAJE IN PARKIRIŠČA ZA TOVORNA VOZILA IN AVTOBUSE

111. člen

(storitve in opremljenost)

(1) Na avtobusnih postajah se opravljajo sprejem in odprava avtobusov ter potnikov, prodaja in predprodaja vozov-

nic ter rezervacije, prevzem in shranjevanje prtljage, dajanje informacij o prevozi in druge storitve, povezane s prevozi potnikov.

(2) Avtobusne postaje opravljajo sprejem in odpravo avtobusov v javnem linijskem, posebnem linijskem, občasnem in izmeničnem prevozu potnikov v skladu z razpoložljivim številom peronov, ki morajo biti ustrezno opremljeni in označeni tako, da je zagotovljena varnost potnikov in drugih oseb, ki se zadržujejo na območju postaje, nemoten prihod in odhod avtobusov ter izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka. Za zagotavljanje nalog iz tega in prejšnjega odstavka morajo biti organizirane ustrezne službe.

(3) Pomembnejše avtobusno postajališče opravlja naloge iz prejšnjih odstavkov glede na opremljenost postajališča in potrebe potnikov.

(4) Na avtobusnih postajah in pomembnejših avtobusnih postajališčih se lahko opravlja rezervacija in prodaja vozovnic samo za registrirane javne linijske prevoze.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje in prostor, podrobneje predpiše:

- opremljenost avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč,
- pogoje, storitve in način opravljanja storitev,
- dolžnost obveščanja o izvajanju registriranih javnih linijskih prevozov.

112. člen

(opravljanje dejavnosti)

(1) Dejavnost avtobusnih postaj lahko opravlja pravna ali fizična oseba, ki je registrirana za opravljanje te dejavnosti. Dejavnost se financira iz cene storitev in se opravlja pod tržnimi pogoji.

(2) Infrastrukturne objekte in prostore za opravljanje dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč zagotavljajo samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Infrastrukturne objekte in prostore upravljajo subjekti, ki izvajajo dejavnost avtobusnih postaj in pomembnejših avtobusnih postajališč. Samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci dejavnosti avtobusnih postaj in pomembnejših postajališč uredijo medsebojne odnose s pogodbo.

113. člen

(storitve in opremljenost postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse)

(1) Postaja za tovorna vozila opravlja sprejem in odpravo, parkiranje in varovanje tovornih vozil ter zagotavlja bivanje in nastanitev voznega osebja v skladu s splošnimi pogoji poslovanja.

(2) Javno parkirišče za tovorna vozila in avtobuse zagotavlja urejeno in varno parkiranje tovornih vozil in avtobusov ter minimalne higienske pogoje za vozno osebje.

(3) Oprema postaj za tovorna vozila in javnih parkirišč iz tega člena mora zagotavljati varno in nemoteno izvajanje nalog, določenih v tem členu. Pri tem morajo biti upoštevani varnost uporabnikov in drugih udeležencev v prometu, minimalni standardi glede higienskih pogojev ter varstvo okolja.

(4) Minister predpiše v soglasju z ministrom, pristojnim za okolje, opremljenost in način opravljanja storitev postaj in javnih parkirišč za tovorna vozila in avtobuse.

114. člen

(obveznost objave pogojev poslovanja)

(1) Storitve avtobusne postaje, pomembnejšega avtobusnega postajališča oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse so pod enakimi pogoji dostopne vsem uporabnikom.

(2) Delovni čas, cenik za opravljanje storitev in splošni pogoji poslovanja avtobusne postaje, pomembnejšega

avtobusnega postajališča oziroma parkirišča za tovorna vozila ali za avtobuse morajo biti objavljeni na vidnem mestu.

X. NOTRANJA KONTROLA

115. člen

(obveznost izvajanja)

(1) Domači prevoznik, ki izvaja javni prevoz potnikov ali blaga, ali podjetje, ki izvaja prevoz za lastne potrebe v cestnem prometu, mora opravljati trajno kontrolo nad izpolnjevanjem predpisanih zdravstvenih, delovnih in drugih pogojev, ki jih morajo izpolnjevati vozniki za varno upravljanje vozila, nad izpolnjevanjem predpisanih pogojev glede vozil in izvajanjem drugih predpisanih ukrepov, od katerih je odvisna varnost cestnega prometa.

(2) Z notranjo kontrolo se zagotavlja predvsem nadzor nad:

- zdravstvenimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki,
- psihofizičnim stanjem voznikov,
- načinom odrejanja posadk na vozila z vidika varnosti cestnega prometa, spoštovanjem delovnega časa, trajanja vožnje in obveznega počitka voznikov,
- izvajanjem dnevnih in periodičnih preventivnih pregledov vozil in opreme,
- brezhibnostjo in pravilno uporabo tahografa ter tahografskih vložkov,
- napravami, opremo in oznakami na vozilih,
- pravilno obremenitvijo vozil (število potnikov, teža tovora, pravilno natovarjanje, označevanje tovora ...),
- predpisanimi higienskimi oziroma tehničnimi pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozila,
- obnavljanjem in dopolnjevanjem znanja s področja prevozov in varnosti cestnega prometa,
- vodenjem evidenc, spremljanjem in analizo prometnih nesreč in prekrškov, v katerih so bili udeleženi vozniki in ukrepanju v zvezi s tem.

(3) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način izvajanja notranje kontrole.

(4) Organizacijo notranje kontrole, pristojnosti in izvajanje notranje kontrole uredi domači prevoznik s svojimi akti.

(5) Prevoznik mora izvesti ukrepe za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, ki jih je pri izvajanju notranje kontrole ugotovil sam ali ki jih je pri nadzoru izvajanja notranje kontrole ugotovil inšpektor.

(6) Določbe tega člena ne veljajo za organe in organizacije, ki opravljajo prevoze z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, medicinskim in humanitarnim prevozom.

XI. STAVKE

116. člen

(opravljanje prevozov potnikov in blaga ob stavki)

(1) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoze potnikov v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti izvajanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, ki je določen z mednarodnimi pogodbami, v javnem linijskem prevozu potnikov v notranjem prometu pa prevoz dnevne migracije potnikov (prevozi na delo in v šolo itd.).

(2) Domači prevozniki, ki izvajajo prevoz blaga v cestnem prometu, morajo med stavko zagotoviti nemoteno izvajanje prevozov živih živali, hitro pokvarljivega blaga, življenjskih potrebščin, nevarnih snovi in humanitarnih ter drugih vrst pomoči ob naravnih in drugih nesrečah.

XII. POOBLASTILA INŠPEKCIJSKIH IN DRUGIH
NADZORNIH ORGANOV

117. člen

(nadzorni in prekrškovni organi)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo prometni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

– prometni inšpektorat izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov;

– carinski organi so pooblašteni, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije, kjer izvajajo nadzor, carinsko kontrolo, trošarinski nadzor, trošarinsko kontrolo, inšpekcijski nadzor in carinske preiskave, preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki dovolilnice, dovoljenja in druge listine, predpisane v tem zakonu, drugih predpisih in mednarodnih pogodbah, ki jih morajo vozniki navedenih prevoznikov skladno z določbami 33. člena tega zakona na zahtevo izročiti na vpogled;

– policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu.

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblašteni, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo direkciji ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

118. člen

(inšpekcijsko nadzorstvo)

(1) Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravlja prometni inšpektorat. Neposredne naloge inšpekcijskega nadzorstva izvajajo inšpektorji za cestni promet (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji).

(2) Nadzor nad opravljanjem prevozov v cestnem prometu se opravlja na sedežu in drugih poslovnih prostorih prevoznika ali pri opravljanju prevozov, pri čemer imajo inšpektorji pravico ustaviti in pregledati vozilo. V ta namen uporabljajo označena službena vozila in posebno tehnično ter svetlobno opremo.

(3) Zaradi izvajanja ukrepov iz prejšnjega odstavka mora voznik ustaviti na mestu, ki ga odredi inšpektor z dajanjem predpisanih znakov, na način in po postopku, ki ga predpiše minister, v soglasju z ministrom, pristojnim za notranje zadeve.

(4) Pregled vozila pomeni pregled prevoznega sredstva in blaga, ki se vozi v ali na njem.

(5) Lastnik oziroma oseba, ki vozilo poseduje ali ga uporablja, ima pravico biti navzoč pri pregledu.

119. člen

(pogoji za inšpektorja)

(1) Inšpektor mora imeti univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo ustrezne smeri, vsaj pet let delovnih izkušenj in strokovni izpit za inšpektorja. Za posamezna področja nadzora mora izpolnjevati tudi druge posebne pogoje in funkcionalna znanja, določena v aktu o sistematizaciji delovnih mest.

(2) Vsebinsko in način opravljanja strokovnega izpita za inšpektorja predpiše minister, pristojen za promet.

120. člen

(naloge in pristojnosti inšpekcijskega nadzorstva)

(1) Inšpektor lahko pri opravljanju inšpekcijskega nadzora:

1. odredi odpravo kršitev zakona in drugih predpisov s področja prevozov v cestnem prometu v določenem roku;

2. prepove izvajanje konkretnega prevoza in nadaljnjih prevozov, če ugotovi, da se ta opravlja brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali brez dovoljenja, predpisanega z zakonom;

3. prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik nima izvoda licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti za posamezno vozilo ali z zakonom predpisanega dovoljenja, dokler ugotovljene nepravilnosti niso odpravljene;

4. lahko prepove uporabo vozil za prevoze v cestnem prometu, če ugotovi, da prevoznik ni označil in opremil vozil v skladu z določbami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

5. lahko odredi odpravo pomanjkljivosti in nepravilnosti na avtobusni postaji, pomembnejšem avtobusnem postajališču ali avtobusnem postajališču; če je v nevarnosti življenje ali zdravje ljudi, pa lahko prepove njihovo uporabo;

6. odredi druge ukrepe po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijsko nadzorstvo in pooblastila inšpektorjev.

(2) Če inšpektor ugotovi, da zavezanec ne spoštuje izrečene prepovedi inšpektorja in da kljub izdani odločbi nadaljuje oziroma ponavlja kršitve, lahko začasno odvzame vozilo, s katerim zavezanec krši predpise. Inšpektor se lahko odloči, da namesto vozila odvzame prometno dovoljenje in/ali registrske tablice vozila. Odvzem traja do takrat, ko zavezanec izpolni odredbe in pogoje iz odločbe inšpektorja. Začasno odvzeto vozilo se na stroške kršitelja odpelje in hrani na ustrezno varovanem mestu. Inšpektor lahko odvzame tudi druge predmete, s katerimi je bila storjena kršitev predpisov ali so bili uporabljeni pri kršitvi.

(3) Namesto odvzema iz prejšnjega odstavka lahko inšpektor pozove kršitelja, da določi mesto, kjer bo vozilo parkirano med trajanjem tega ukrepa. Vozilo mora biti med trajanjem ukrepa na tem mestu in se ne sme premikati. O vsaki nameravani spremembi lokacije vozila oziroma o morebitni odsvojitvi mora zavezanec obvestiti inšpektorja.

(4) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti ali izvodom licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti, ki jim je potekla veljavnost ali so bili preklicani oziroma izdani drugemu prevozniku, licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti odvzame in pošlje izdajatelju. O odvzemu se izda potrdilo.

(5) Če inšpektor ugotovi, da se prevoznik ali voznik izkazuje z licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti, dovoljenjem ali dovolilnico oziroma drugim dokumentom, ki ga mora imeti v vozilu skladno z določbami tega zakona in za katerega obstaja utemeljen dvom o njegovi pristnosti, oziroma če voznik ne spoštuje pogojev iz dovoljenja oziroma dovolilnice ali ga zlorablja, se mu ta dokument začasno odvzame. Začasno odvzeto dovoljenje ali dovolilnica se skupaj z zapisnikom pošlje direkciji, licenca ali drug dokument pa organu, ki je dokument izdal. Začasni odvzem lahko traja do ugotovitve pristnosti dokumenta, vendar največ do 60 dni. O začasnem odvzemu se izda potrdilo.

(6) Inšpektor ima pravico pridobiti podatke o pravnih osebah, samostojnih podjetnikih posameznikih ter njihovih odgovornih in pooblaščenih osebah, voznikih, podatke o lastniku vozil in vozilih ter druge podatke, potrebne za vodenje postopkov v zvezi s kršitvami tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi. V ta namen ima inšpektor pravico od oseb zahtevati dokument, s katerim te dokazujejo svojo identiteto.

121. člen

(izdaja odločbe o izrečenem ukrepu)

Če inšpektor izreče katerega od ukrepov ali prepovedi iz prvega odstavka prejšnjega člena, izda pisno odločbo o tem ukrepu v osmih dneh od ustnega izreka ukrepa osebi, na katero se ukrep nanaša.

122. člen

(nadzor in koordinacija nadzora)

(1) Organi iz prvega odstavka 117. člena tega zakona opravljajo nadzor nad izvajanjem določb tega zakona na celotnem ozemlju Republike Slovenije samostojno in v skupnih akcijah.

(2) Koordinacijo in načrtovanje stalnega nadzora v notranjosti Republike Slovenije opravlja prometni inšpektorat, ki od vseh organov, pristojnih za nadzor, tudi zbira in obdeluje podatke o opravljenih nadzorih in ugotovljenih kršitvah tega zakona. Vsi pristojni organi morajo prometnemu inšpektoratu poslati poročila o opravljenih skupnih nadzorih in izvedenih ukrepih.

(3) Način nadzora in koordinacije med nadzornimi organi natančneje določi Vlada Republike Slovenije.

123. člen

(evidenca nadzorov)

(1) Prometni inšpektorat vodi evidenco o opravljenih nadzorih v skladu s tem zakonom in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se vodijo naslednji podatki:

- datum in kraj opravljenega nadzora,
- ime oziroma firma in sedež osebe, ki ji je bil izrečen ukrep v postopku inšpekcijskega nadzora,
- število kontroliranih vozil in voznikov,
- število in struktura ugotovljenih kršitev (predpis in člen).

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

124. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 2500 do 4200 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu brez licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti ali v nasprotju z izdano licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenjem Skupnosti (19. člen).

(2) Z globo od 420 do 1250 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen

(prekrški)

(1) Z globo 2500 do 4200 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo Sveta 12/98/ES in Uredbo Sveta 3118/93/EGS (108. in 109. člen);

2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 420 do 850 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

126. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1700 do 2500 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. omogoči uporabo svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma njihovega izvoda drugi pravni osebi, fizični osebi, ki samostojno opravlja dejavnost, ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tujo licenco, licenco Skupnosti ali dovoljenje Skupnosti oziroma njihov izvod (tretji odstavek 28. člena);

2. opusti prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na liniji, za katero ima koncesijo in registriran vozni red (prvi odstavek 49. člena);

3. opravlja linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu brez koncesije (50. člen);

4. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 54. členom;

5. opravlja občasne prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu v nasprotju s 55. členom;

6. opravlja ali opravi mednarodni linijski prevoz potnikov brez izvirnika dovoljenja ali dovoljenja Skupnosti (61., 62., 63. in 66. člen);

7. posodi svoje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov drugi pravni osebi, fizični osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku ali uporablja tuje dovoljenje ali dovoljenje Skupnosti (62. in 63. člen);

8. opravlja posebni linijski prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu na območju Republike Slovenije v nasprotju z Uredbo Sveta 684/92/EGS in Uredbo Komisije 2121/98/ES (73. člen);

9. brez dovolilnice ali izpolnjene ustrezne potniške spremnice opravlja občasne oziroma brez dovoljenja opravlja izmenične prevoze potnikov v mednarodnem cestnem prometu (74., 75. in 76. člen);

10. nima akta o notranji kontroli ali v okviru objektivnih možnosti ne izvaja trajne kontrole ali ne izvaja trajne notranje kontrole ali ne odredi ukrepov za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti (115. člen);

11. ne zagotovi opravljanja prevozov potnikov ali blaga v cestnem prometu med stavko v skladu s 116. členom tega zakona;

12. ne ravna po izrečenem ali izdanem ukrepu ali prepovedi inšpektorja (120. člen).

(2) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

127. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 1250 do 1700 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33. in 34. člen);

2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);

3. med opravljanjem prevoza potnikov voznik avtotaksi vozila nima vklopljenega taksimetra od začetka do konca vožnje ali ta ni viden uporabnikom (57. člen);

4. če v vozilu nima izvirnika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66. in 75. člen);

5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (68. člen).

(2) Z globo od 420 do 650 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 420 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4. in 5. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 420 do 1250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen);

2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);

3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo Sveta 3118/93/EGS, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);

4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;

5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);

6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);

7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);

8. opravlja avtotaksi prevoze brez dovoljenja občine, kadar je to zahtevano (56. člen);

9. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);

10. upravljavec postaje za tovorna vozila oziroma javnega parkirišča za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem

mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (113. člen);

11. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

129. člen

(prekrški)

Z globo od 420 do 1200 eurov se kaznuje za prekršek voznik tujega prevoznika ali prevoznika Skupnosti, ki pravilno ne izpolni dovolilnice za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu (103. člen).

130. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 420 do 850 eurov se kaznuje za prekršek domača pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če vozila, ki se uporabljajo za prevoze v cestnem prometu, nimajo oznak in opreme, kot so določene s predpisom, izdanim na podlagi tega zakona (šesti odstavek 33. člena).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba domače pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je ista fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik.

131. člen

(prekrški)

Z globo od 170 do 420 eurov se kaznuje za prekršek voznik:

1. če vozi avtobus ali tovorno vozilo, čeprav nima ustrezne usposobljenosti ali nima predpisane starosti (38. člen);

2. če inšpektorju ne pokaže oziroma ne izroči na vpogled zahtevanih dokumentov ali če mu ne omogoči pregleda opreme, oznak in tovora (33. in 120. člen);

3. če pri opravljanju linijskih prevozov pravočasno ne obvesti o zamudi najbližje avtobusne postaje (47. člen);

4. če ustavlja ali ustavi zunaj mest postankov, ki so določeni v voznem redu, ali nima s seboj voznega reda ali vozi v nasprotju z voznim redom (48. člen);

5. če potniška spremnica v mednarodnem cestnem prometu ni pravilno izpolnjena (76. člen);

6. če med vožnjo v vozilu nima dokazil oziroma dokumentov iz devetega odstavka 95. in 107. člena;

7. če na znak inšpektorja ne ustavi vozila (118. člen).

132. člen

(prekršek)

Z globo 40 eurov se kaznuje potnik, če na zahtevo pristojnega inšpektorja ne predloži v pregled vozovnice (46. člen).

133. člen

(postopek o prekršku zoper prevoznika s sedežem ali podružnico zunaj Republike Slovenije)

Če prekršek, določen v tem zakonu, stori pravna ali fizična oseba ali voznik te pravne ali fizične osebe, ki nima sedeža ali podružnice v Republiki Sloveniji, se šteje, da je zastopnik tuje pravne ali fizične osebe voznik vozila, s katerim je bil storjen prekršek.

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

134. člen

(izdaja izvršilnih predpisov)

Podzakonski predpisi, določeni s tem zakonom, morajo biti izdani v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

135. člen

(začasno vodenje evidence)

Do vzpostavitve enotne centralne evidence iz 17. člena tega zakona, ki jo vodi ministrstvo za promet, vodita evidence, navedene v prvem do šestem odstavku 16. člena tega zakona, Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije, evidence in registre, navedene v sedmem do desetem odstavku 16. člena tega zakona, pa vodi direkcija, vendar najdlje do poteka roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06).

136. člen

(javno pooblastilo)

(1) Javno pooblastilo iz 5. člena tega zakona podeli minister v devetih mesecih po uveljavitvi predpisa iz drugega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Nosilec javnega pooblastila začne upravne naloge na podlagi javnega pooblastila izvajati s potekom roka iz 32. člena Zakona o gospodarskih zbornicah (Uradni list RS, št. 60/06), do takrat pa opravljata naloge izdajatelja licenc in delivca dovolilnic Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) V roku iz prejšnjega odstavka morata Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtna zbornica Slovenije prenesti na nosilca javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona vse evidence in dokumentacijo, ki je potrebna za izvajanje upravnih nalog na podlagi javnega pooblastila.

137. člen

(dovolilnice in veljavnost licenc)

(1) Osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, določen letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu, obdržijo določeni načrt in lahko dovolilnice še vedno prejemajo.

(2) Domači prevozniki, ki ob uveljavitvi tega zakona oziroma na dan, ko začne nosilec javnega pooblastila izvajati upravne naloge na podlagi javnega pooblastila v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena že imajo licenco za opravljanje dejavnosti prevoza, ta licenca in njeni izvodi veljajo do izteka njene veljavnosti. Ob vložitvi vloge za izdajo nove licence ali novih izvodov licence v skladu s tem zakonom morajo izpolnjevati pogoje, kot jih določa ta zakon.

(3) Do uveljavitve predpisa iz šestega odstavka 28. člena tega zakona se za izdajo licence ali izvodov

licence po tem zakonu uporabljajo obrazci, predpisani s predpisom iz četrte alineje četrtega odstavka 141. člena tega zakona, s tem da se v obrazcih rubrika »registrarska oznaka« in rubrika »znamka in tip vozila« prečrtata.

138. člen

(pridobljene pravice odgovornih oseb)

(1) Za pridobitev strokovne usposobljenosti odgovornih oseb za prevoze se do uveljavitve predpisa iz tretjega odstavka 23. člena tega zakona uporablja Pravilnik o pogojih za pridobitev licenc za prevoze v cestnem prometu, načinu in postopku njihove pridobitve ter o načinu vodenja evidence o izdanih licencah (Uradni list RS, št. 50/97, 69/97, 76/97 in 82/98) ter Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99).

(2) Za odgovorne osebe, ki so opravile preizkus strokovne usposobljenosti v skladu s pravilnikom iz prejšnjega odstavka, se šteje, da izpolnjujejo pogoj strokovne usposobljenosti za odgovorne osebe v skladu s tem zakonom.

139. člen

(uporaba členov glede strokovne usposobljenosti voznikov)

(1) Zahteve tega zakona o pridobitvi temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov (35. do 39. člen) se za voznike vozil za prevoz potnikov (kategorije D1, D1 + E, D ali D + E) začnejo uporabljati 10. septembra 2008, za voznike vozil za prevoz blaga (kategorije C1, C1 + E, C ali C + E) pa 10. septembra 2009.

(2) Šteje se, da imajo pridobljeno temeljno kvalifikacijo tisti vozniki, ki so:

– do datumov iz prejšnjega odstavka pridobili nacionalno kvalifikacijo voznik oziroma voznica v cestnem prometu ali uspešno končali poklicno izobraževanje za voznike, ali

– imeli ob uveljavitvi tega zakona priznano strokovno usposobljenost voznikov na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(3) Ne glede na prvi odstavek se določbe 35. do 39. člena tega zakona uporabljajo od uveljavitve tega zakona dalje za voznike, ki v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL št. 370, z dne 31. 12. 1985, str. 1, z vsemi spremembami) še niso dovolj stari za vožnjo posameznih kategorij vozil.

140. člen

(pridobitev pooblastila ministra)

(1) Organizacije, ki bodo izvajale pridobivanje temeljnih kvalifikacij za voznike iz tretjega odstavka prejšnjega člena, morajo v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona pridobiti pooblastilo ministra iz 41. člena tega zakona.

(2) Do pridobitve pooblastila iz 41. člena tega zakona vozniki iz tretjega odstavka prejšnjega člena pridobijo temeljno kvalifikacijo v sistemu pridobitve nacionalne poklicne kvalifikacije.

141. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 26/05 – uradno prečiščeno besedilo) in določba 1. točke tarifne številke 33 Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 114/05 – uradno prečiščeno besedilo).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati naslednja predpisa:

– Pravilnik o minimalnih tehničnih in drugih pogojih za parkirna mesta za motorna in priklopna vozila ter mesta za njihovo vzdrževanje (Uradni list RS, št. 63/02);

– Uredba o višini, časovnih obdobjih ter načinu dodelitve začasne subvencije avtobusnim prevoznikom, ki opravljajo javne medkrajeвне linijske prevoze potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 68/01, 117/02 in 85/03).

(3) Z dnem uveljavitve tega se prenehajo uporabljati naslednji predpisi:

– Pravilnik o obrazcu in načinu vodenja kontrolne listine za domačega avtobusnega prevoznika (Uradni list RS, št. 70/95);

– Navodilo o postopku in načinu dokazovanja poravnave davčnih obveznosti pri pridobivanju dovolilnic za prevoz stvari v mednarodnem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 79/98);

– Daljinar s časi vožnje relacij primestnih in medkrajevnih avtobusnih vozniških redov v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 22/00 in 15/01);

– Pravilnik o avtobusnih vozniških redih (Uradni list RS, št. 29/00, 37/00, 35/01 in 46/01).

(4) Do izdaje ustreznih podzakonskih predpisov na podlagi tega zakona se še uporabljajo naslednji predpisi, če niso v nasprotju s tem zakonom:

– Pravilnik o programu preizkusa strokovne usposobljenosti ter o postopku in načinu opravljanja preizkusa za pridobitev licence za prevoze v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 33/96, 61/97, 15/98 in 29/99);

– Odredba o prigrisatvi posebnih linijskih prevozov (Uradni list RS, št. 94/01);

– Pravilnik o obliki in vsebini obrazca ter načinu vodenja potniške spremnice za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 16/02);

– Pravilnik o licencah za opravljanje prevozov v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02 in 108/03);

– Pravilnik o postopku, po katerem inšpektorji Prometnega inšpektorata Republike Slovenije ustavljajo vozila v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 40/03);

– Pravilnik o opremljenosti avtobusnih postaj, pomembnejših avtobusnih postajališč in avtobusnih postajališč ter načinu opravljanja storitev avtobusnih postaj (Uradni list RS, št. 86/04);

– Uredba o koncesijah za opravljanje gospodarske javne službe izvajanja javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu (Uradni list RS, št. 88/04);

– Pravilnik o notranji kontroli (Uradni list RS, št. 137/04);

– Pravilnik o oznakah in opremi vozil, s katerimi se opravljajo prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 137/04);

– Pravilnik o delitvi dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 82/02, 92/03, 129/03, 11/04 in 120/05).

142. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 326-07/92-2/49

Ljubljana, dne 30. novembra 2006

EPA 1072-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

MINISTRSTVA

5489. Pravilnik o obliki in načinu vodenja evidenc in poročil o prepovedanih drogah

Na podlagi 24. člena ter v zvezi z 22. in 23. členom Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdl-A in 47/04 – ZdZPZ) izdaja minister za zdravje

PRAVILNIK

o obliki in načinu vodenja evidenc in poročil o prepovedanih drogah

1. člen

Ta pravilnik določa obliko in način vodenja evidenc in poročil o prepovedanih drogah, ki jih morajo voditi in pripravljati pravne in fizične osebe, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo.

2. člen

Pravne in fizične osebe, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo, morajo voditi evidence o proizvodnji, uvozu, nabavi oziroma dobavi, izvozu, prodaji oziroma odpremi in zalogah prepovedanih drog (v nadaljnjem besedilu: evidenca o prepovedanih drogah), ločeno za vsako enoto skladiščenja oziroma proizvodno enoto in za vsako prepovedano drogo.

3. člen

Evidenco o prepovedanih drogah podpiše odgovorna oseba.

Evidence o prepovedanih drogah, ki jih vsebujejo zdravila iz drugega odstavka 39. člena Pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini (Uradni list RS, št. 59/03 in 114/03), je treba voditi ločeno.

Če uvoz in izvoz prepovedanih drog potekata prek carinskih skladišč, morajo evidence o prepovedanih drogah za ta skladišča poleg podatkov iz 22. člena Zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami (Uradni list RS, št. 108/99, 44/00, 2/04 – ZZdl-A in 47/04 – ZdZPZ) vsebovati tudi številko in datum dovoljenja države izvoznice za izvoz oziroma vnos na carinsko skladišče ter številko dovoljenja Ministrstva za zdravje za uvoz oziroma sprostitev v prost promet iz carinskega skladišča.

4. člen

Poročila iz 1. točke 23. člena zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami morajo pravne in fizične osebe, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo, posredovati v pisni in elektronski obliki na obrazcu A, ki je priloga 2 tega pravilnika, in po navodilih, ki so priloga 1 tega pravilnika.

Poročila iz 2. točke 23. člena zakona o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami morajo pravne in fizične osebe, ki proizvajajo in opravljajo promet s prepovedanimi drogami na debelo, posredovati v pisni in elektronski obliki na obrazcu B, ki je priloga 3 tega pravilnika, in po navodilih, ki so priloga 1 tega pravilnika.

5. člen

Trimesečna poročila morajo za vsako posamezno prepovedano drogo in posebej za uvoz ter posebej za izvoz vsebovati naslednje podatke:

– ime in naslov pravne in fizične osebe, ki proizvaja in/ali opravlja promet s prepovedanimi drogami;
– ime odgovorne osebe (telefon, faks, naslov elektronske pošte);

– ime osebe, ki je poročilo pripravila (telefon, faks, naslov elektronske pošte);

– datum poročila;

– navedbo, ali gre za uvoz ali izvoz;

– slovensko mednarodno nelastniško ime (INN) prepovedane droge;

– številko uvoznega oziroma izvoznega dovoljenja, na podlagi katerega je bila prepovedana droga uvožena oziroma izvožena;

– državo uvoza/izvoza;

– količino baze prepovedane droge v gramih, navedeno na dovoljenju;

– dejansko uvoženo/izvoženo količino baze prepovedane droge v gramih (realizirana količina);

– datum uvoza/izvoza (realizacije).

Trimesečno poročilo podpiše odgovorna oseba.

Podatke o prepovedanih drogah, ki jih vsebujejo zdravila iz drugega odstavka 39. člena pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini, je treba predložiti ločeno.

Če uvoz in izvoz prepovedanih drog potekata prek carinskih skladišč, morajo trimesečna poročila za ta skladišča poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi številko in datum dovoljenja države izvoznice za izvoz oziroma vnos na carinsko skladišče ter številko dovoljenja Ministrstva za zdravje za uvoz oziroma sprostitev v prost promet iz carinskega skladišča ali za ponovni izvoz.

6. člen

Letna poročila morajo za vsako posamezno prepovedano drogo in posebej za uvoz ter posebej za izvoz vsebovati naslednje podatke:

– ime in naslov pravne in fizične osebe, ki proizvaja in/ali opravlja promet s prepovedanimi drogami;

– ime odgovorne osebe (telefon, faks, naslov elektronske pošte);

– ime osebe, ki je poročilo pripravila (telefon, faks, naslov elektronske pošte);

– datum poročila;

– navedbo, ali gre za uvoz ali izvoz;

– slovensko mednarodno nelastniško ime (INN) prepovedane droge;

– letno količino baze dejansko uvožene/izvožene prepovedane droge v gramih (realizirana količina);

– morebitne izgube/uničenja/poškodovanja baze prepovedane droge v gramih, vključno z zbranimi in uničenimi odpadnimi količinami baze prepovedane droge, ki morajo biti v prilogi poročila natančno obrazložene in podprte z ustreznimi dokazili (reklamacijski zapisnik, zapisnik o uničenju idr.);

– stanje zalog na zadnji dan prejšnjega koledarskega leta.

Letno poročilo podpiše odgovorna oseba.

Podatke o prepovedanih drogah, ki jih vsebujejo zdravila iz drugega odstavka 39. člena pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini, je treba predložiti ločeno.

Če uvoz in izvoz prepovedanih drog potekata prek carinskih skladišč, morajo letna poročila vsebovati tudi podatke o prepovedanih drogah za ta skladišča (sprostitvev v prost promet ali ponovni izvoz).

Letno poročilo mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebovati tudi podatke o uporabi prepovedanih drog za proizvodnjo drugih prepovedanih drog, pri čemer je potrebno navesti podatke o vrsti in količini uporabljene prepovedane droge in vrsti ter količini proizvedene nove prepovedane droge.

V primeru proizvodnje mora letno poročilo vsebovati tudi:

– letno količino baze proizvedene prepovedane droge;

– letno količino uporabljene baze prepovedane droge za proizvodnjo snovi in izdelkov, ki ne sodijo med prepovedane droge;

– letno količino uporabljene prepovedane droge za proizvodnjo zdravil iz drugega odstavka 39. člena pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini.

Iz podatkov v letnem poročilu mora biti razvidna poraba posamezne prepovedane droge v Republiki Sloveniji.

7. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika se preneha uporabljati Pravilnik o vsebini in načinu vodenja evidenc in poročil ter o rokih za pošiljanje podatkov o proizvodnji in prometu mamil (Uradni list SFRJ, št. 54/79 in 4/80), razen v delu, ki se nanaša na gojenje opijskega maka in vodenje evidenc o njem.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-22/2003

Ljubljana, dne 17. novembra 2006

EVA 2003-2711-0068

Andrej Bručan l.r.

Minister
za zdravje

Priloga 1**NAVODILA ZA IZPOLNJEVANJE OBRAZCEV ZA ČETRILETNA in LETNA POROČILA O PROIZVODNJI in PROMETU S PREPOVEDANIMI DROGAMI**

Obrazec a je namenjen za četrletna, obrazec b pa za letna poročila o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami. Obrazca sta razdeljena v tabele.

Tabeli 1a in 4a

Vsebujeta podatke o uvoženih/izvoženih količinah prepovedanih drog ter državah uvoznicah/izvoznicah za posamezno četrletje leta.

Tabeli 2a in 5a

Vsebujeta natančnejšo specifikacijo podatkov o uvozu/izvozu za posamezno četrletje leta.

Tabela 3a

Se nanaša na promet v okviru carinskih skladišč ter sprostitev prepovedane droge v prost promet za posamezno četrletje leta.

V 2. stolpec je treba vnesti ime države izvoznice in številko dovoljenja države izvoznice za izvoz – vnos v carinsko skladišče.

V 3. stolpec je treba vnesti številko dovoljenja Ministrstva za zdravje za uvoz – vnos v carinsko skladišče.

Ker je treba pridobiti izvozno ali uvozno dovoljenje Ministrstva za zdravje tudi za dvig prepovedanih drog iz carinskega skladišča (sprostitvev v prost promet), se 4. in 5. stolpec nanašata na to dovoljenje. V 6. in 7. stolpec je treba vnesti podatke o dejanskih dvigih iz carinskih skladišč – sprostitvi v prost promet, ki se v skladu z nacionalno carinsko zakonodajo štejejo kot uvoz.

Tabela 1b

Vsebuje zgoščen pregled/rekapitulacijo podatkov o proizvodnji in prometu s prepovedanimi drogami v koledarskem letu.

Vse naslednje tabele z oznako "b" so namenjene specifikaciji posameznih postavk iz tabele 1b.

Tabeli 2b in 4b

Vsebujeta podatke o količinah ter državah uvoznicah/izvoznicah za posamezne prepovedane droge v koledarskem letu. Skupna uvožena/izvožena količina v drugi vrstici se mora skladati s podatki 3. oziroma 4. stolpca tabele 1b.

Tabela 3b

Se nanaša na promet v okviru carinskih skladišč ter sprostitev prepovedane droge v prost promet v koledarskem letu.

V 2. stolpec je treba vnesti količino uvožene baze prepovedane droge, vnesene v carinsko skladišče. Količine iz tega stolpca morajo biti vključene v podatke o skupnih uvoženih količinah prepovedanih drog v tabeli 1b in 2b.

Ker se v skladu z nacionalno carinsko zakonodajo kot uvoz šteje šele sprostitev v prost promet in ker je treba pridobiti izvozno ali uvozno dovoljenje Ministrstva za zdravje tudi za dvig prepovedanih drog iz carinskega skladišča (sprostitvev v prost promet), se 3. in 5. stolpec

nanašata na sprostitev prepovedane droge v prost promet. **Podatki o sprostitvi prepovedane droge iz carinskih skladišč v prost promet ne smejo biti vključeni v podatke o uvozu.** 4. stolpec je treba izpolniti v primeru prenosa prepovedane droge iz enega carinskega skladišča v drugo. V tem primeru se **prenesene količine ne štejejo kot uvoz.** Lastnik drugega carinskega skladišča o njih ne poroča v tabelah 1b in 2b.

1., 2., 3. in 4. stolpec izpolnijo samo lastniki carinskih skladišč.

1. in 5. stolpec izpolnijo tisti, ki prepovedano drogo uvozijo – sprostijo v prost promet iz carinskega skladišča, ki ni njihova last.

Tabela 5b

Se nanaša na specifikacije porabe prepovedane droge (uporaba v analizne namene, posebne državne namene) v koledarskem letu. Seštevek količin, navedenih v tej tabeli, se mora skladati s podatkom v 5. stolpcu tabele 1b.

Tabela 6b

Se nanaša na specifikacije izgub/uničenj prepovedane droge v proizvodnji ali v prometu na debelo v koledarskem letu. 2. stolpec izpolnjujejo le proizvajalci. Seštevek podatkov iz 2. in 3. stolpca te tabele se mora skladati s podatkom v 6. stolpcu tabele 1b.

Tabela 7b

Se nanaša na specifikacije zalog prepovedane droge (zaloge na carinskem in zaloge na rednem skladišču, podatki o "referenčnih vzorcih") 31. decembra koledarskega leta. Seštevek količin 2. in 4. stolpca te tabele se mora skladati s podatkom v 7. stolpcu tabele 1b.

V obrazcu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

Proizvodnja pomeni vse postopke, kjer se pridobivajo prepovedane droge, vključno s prečiščevanjem in pretvorbo ene prepovedane droge v drugo.

Uvoz in izvoz pomenita fizični prenos prepovedane droge iz carinskega območja ene države na carinsko območje druge države. Uvoz vključuje tudi vnos blaga iz tujine v carinsko skladišče (kjer je blago še neocarinjeno), svobodno luko ali prosto cono na carinskem območju Republike Slovenije. Izvoz vključuje tudi iznos blaga iz carinskega skladišča (kjer je blago še neocarinjeno), svobodne luke ali proste cone na tuja carinska območja, četudi se taka transakcija tehnično ne obravnava z nacionalnimi carinskimi zakoni kot dejanski uvoz in izvoz.

Če se blago iz kakršnihkoli razlogov iz države uvoznice vrne v državo izvoznico, se šteje v prvotni državi uvoznici za izvoz, v prvotni državi izvoznici pa za uvoz.

Država uvoznica/izvoznica pomeni državo, ki je izdala uvozno/izvozno dovoljenje.

Poraba v poročilu pomeni vsa dejanja dobave prepovedane droge pravni ali fizični osebi za promet na drobno, za medicinsko uporabo ali znanstveno-raziskovalne namene, kar pomeni, da se za porabo štejejo tudi referenčni standardi in prepovedane droge za analizne namene.

Zaloge so količine prepovedane droge na območju države za domačo porabo, proizvodnjo drugih drog ali izvoz. Sem se smiselno štejejo tudi referenčni vzorci.

Posebna opozorila:

1) Treba je biti posebej pozoren, da dviga blaga iz carinskega skladišča (kjer je blago še neocarinjeno), svobodne luke ali proste cone na carinskem območju Republike Slovenije (sprostitve v prost promet v Republiki Sloveniji) ne obravnavamo kot uvoz in da prenosa blaga iz države v carinska skladišča (kjer je blago še neocarinjeno), svobodne luke ali proste cone na carinskem območju Republike Slovenije ne obravnavamo kot izvoz, čeprav je tudi za dvig prepovedanih drog iz carinskega skladišča (sprostitve v prost promet ali ponovni izvoz) treba pridobiti izvozno ali uvozno dovoljenje Ministrstva za zdravje.

Sprostitve v prost promet iz carinskih skladišč ne šteje za uvoz po gornji definiciji in zato podatki o njem ne sodijo v tabele 1a, 2a, 1b in 2b (podatki se navajajo v tabelah 3a in 3b).

2) V poročilih je treba navajati slovensko mednarodno nelastniško ime (INN) **baze** prepovedane droge (npr. kodein in **NE** kodeinijev klorid/fosfat; morfin in **NE** morfinijev klorid).

3) Dejanska količina prepovedane droge v majhnih enodmernih vsebnikih (viale ali ampule) se lahko razlikuje od njene nominalne vrednosti. Da bi se izognili potencialnim neskladnostim med podatki, ki jih posredujejo izvozniki in uvozniki, naj poročilo vsebuje samo vrednosti nominalne vsebnosti prepovedane droge.

4) Podatke o prepovedanih drogah, vsebovanih v zdravilih iz drugega odstavka 39. člena Pravilnika o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini (Uradni list RS, št. 59/03 in 114/03), je treba navesti ločeno. Količine se ne smejo prištevati drugim količinam (npr. podatki o kodeinu, ki je vsebovan v Plivadonu, se ne prištevajo siceršnjim količinam kodeina, in morajo biti posebej označeni).

tabela 2a - vnos na carinsko območje RS (uvoz/vnos v carinsko skladišče in običajen uvoz)

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	Država izvoznica	Številka dovoljenja RS za uvoz	Količina baze prepovedane droge, navedene na dovoljenju (g)	Dejansko uvožena (realizirana) količina baze prepovedane droge (g)	Datum uvoza (realizacije)

Če gre za uvoz referenčnih standardov oziroma uporabo za analizne namene, označiti z *R

tabela 3a - promet v okviru carinskih skladišč na carinskem območju RS

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	Država izvoznica in št. dovoljenja države izvoznice za izvoz-vnos v carinsko skladišče	Številka dovoljenja RS za uvoz-vnos v carinsko skladišče	Številka dovoljenja Ministrstva za zdravje RS za uvoz-sprostitev v prost promet iz carinskega skladišča*	Količina baze prepovedane droge, navedene na dovoljenju za uvoz-sprostitev v prost promet iz carinskega skladišča* (g)	Dejansko uvožena (realizirana) količina baze prepovedane droge - sproščena v prost promet iz carinskega skladišča (g)	Datum uvoza (realizacije) - sprostitev v prost promet iz carinskega skladišča*

*navesti ime lastnika carinskega skladišča

IZVOZ prepovedanih drog

tabela 4a - iznos iz carinskega območja Republike Slovenije (običajen izvoz in izvoz v carinsko skladišče izven carinskega območja RS)

Mednarodno nelastniško prepovedane droge →																				
skupna količina (g) →																				
količina (g) → izvožena v državo ↓																				

tabela 5a - iznos iz carinskega območja Republike Slovenije (običajen izvoz in izvoz v carinsko skladišče izven carinskega območja RS)

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	Država uvoznica	Št. dovoljenja za izvoz RS	Količina baze prepovedane droge, navedene na dovoljenju (g)	Dejansko izvožena (realizirana) količina baze prepovedane droge (g)	Datum izvoza (realizacije)

Podpis odgovorne osebe:

obrazec b

PRILOGA 3**POROČILO O PREPOVEDANIH DROGAH ZA LETO _____***Uvoznik/Izvoznik:*

Odgovorna oseba:
telefon:
fax:
e-mail:

Poročilo pripravil (a):
telefon:
fax:
e-mail:

*Datum poročila:***PROIZVODNJA IN PROMET s prepovedanimi drogami**

tabela 1b - proizvodnja in promet s prepovedanimi drogami - povzetek

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	količina baze proizvedene prepovedane droge (g)	skupna količina baze uvožene prepovedane droge (g)	skupna količina baze izvožene prepovedane droge (g)	količina baze uporabljene prepovedane droge v RS (g)	skupna količina uničene/izgubljene baze prepovedane droge (g)	skupne zaloge prepovedane droge na dan 31. december (g)

UVOZ prepovedanih drog

tabela 2b - vnos na carinsko območje Republike Slovenije (uvoz/vnos v carinsko skladišče in običajen uvoz)

Mednarodno nelastniško prepovedane → droge	ime droge									
skupna količina (g) →	uvožena									
količina (g) → uvožena iz države ↓										

tabela 3b - promet v okviru carinskih skladišč

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	količina baze prepovedane droge, uvožene-vnesene v carinsko skladišče (g)	količina baze prepovedane droge, uvožene- iznesene iz lastnega carinskega skladišča (sprostitve v prost promet) (g)	količina baze prepovedane droge, prenesene iz lastnega carinskega skladišča v carinsko skladišče druge pravne ali fizične osebe* (transfer) (g)	količina baze prepovedane droge, uvožene- iznesene iz carinskega skladišča**, ki ni last pravne ali fizične osebe, ki opravlja promet na debelo s prepovedanimi drogami (sprostitve v prost promet) (g)

*navesti ime pravne ali fizične osebe, ki opravlja promet na debelo s prepovedanimi drogami

** navesti ime lastnika carinskega skladišča v RS

IZVOZ prepovedanih drog

tabela 4b - iznos iz carinskega območja Republike Slovenije (običajen izvoz in izvoz v carinsko skladišče izven carinskega območja RS)

Mednarodno nelastniško prepovedane →	ime droge																			
skupna količina (g) →	izvožena																			
količina (g) →																				
izvožena v državo ↓																				

PORABA prepovedanih drog

tabela 5b - poraba prepovedanih drog

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	količine baze prepovedane droge za analizne namene (g)	količine baze prepovedane droge za posebne druge namene* (g)	preostale količine baze prepovedane droge, izdane v prometu na drobno, za medicinsko uporabo ali znanstveno- raziskovalne namene (g)

*specificirati (npr. za državne namene)

IZGUBE/UNIČENJA prepovedanih drog

tabela 6b - izgube/uničenja prepovedanih drog

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	količina izgube baze prepovedane droge med proizvodnjo (kalo) (g)	količina izgube/uničenja* baze prepovedane droge(g)	razlog izgube/uničenja	datum izgube/uničenja prepovedane droge

Priloge*1: natančna obrazložitev glede vzrokov s sklici na ustrežna dokazila (reklamacijski zapisnik, zapisnik o uničenju, idr.)

ZALOGE prepovedanih drog

tabela 7b - zaloge prepovedanih drog

Mednarodno nelastniško ime prepovedane droge	zaloge baze prepovedane droge v carinskem skladišču na dan 31. december (g)	referenčni vzorci baze prepovedane droge na 31. december (g)	zaloge baze prepovedane droge v rednem skladišču na dan 31. december (vključno z referenčnimi vzorci) (g)

Podpis odgovorne osebe:

**5490. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o sestavi kozmetičnih proizvodov**

Na podlagi 10. in 11. člena Zakona o kozmetičnih proizvodih (Uradni list RS, št. 110/03 – prečiščeno besedilo in 47/04 – ZdZPZ) izdaja minister za zdravje

P R A V I L N I K
o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o
sestavi kozmetičnih proizvodov

1. člen

V Pravilniku o sestavi kozmetičnih proizvodov (Uradni list RS, št. 35/05, 73/05, 100/05, 26/06 in 92/06) se v 1. členu besedilo "Direktive Komisije 2006/65/ES z dne 19. julija 2006 o spremembi Direktive Sveta 76/768/EGS o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kozmetičnimi izdelki za namen prilagoditve prilog II in III k Direktivi tehničnemu napredku (UL L št. 198 z dne 20. 7. 2006, str. 11)" nadomesti z besedilom "Direktive Komisije 2006/78/ES z dne 29. septembra 2006 o spremembi Direktive Sveta 76/768/EGS v zvezi s kozmetičnimi izdelki zaradi prilagoditve Priloge II k tej direktivi tehničnemu napredku (UL L št. 271 z dne 30. 9. 2006, str. 56)".

2. člen

Dobavitelji kozmetičnih proizvodov morajo najpozneje do 30. marca 2007 uskladiti sestavo kozmetičnih proizvodov z Direktivo 2006/78/ES.

3. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-4/2006-UK
Ljubljana, dne 22. novembra 2006
EVA 2006-2711-0185

Andrej Bručan l.r.
Minister
za zdravje

**5491. Minimalna zajamčena donosnost na vplačano
čisto premijo prostovoljnega dodatnega
zavarovanja za mesec november 2006**

Na podlagi šestega odstavka 298. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo in 112/06 – odl. US) objavlja minister za finance

MINIMALNO ZAJAMČENO
DONOSNOST
na vplačano čisto premijo prostovoljnega
dodatnega zavarovanja za mesec november
2006

Minimalna zajamčena donosnost, izračunana na podlagi 298. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/06 – uradno prečiščeno besedilo in 112/06 – odl. US) in Pravilnika o izračunu povprečne donosnosti do dospelja državnih vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 120/05 in 114/06 – ZUE), za mesec november 2006 znaša 1,44% na letni ravni oziroma 0,12% na mesečni ravni.

Št. 4021-6/2006/37
Ljubljana, dne 1. decembra 2006

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
za finance

USTAVNO SODIŠČE**5492. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 162.
člena Zakona o javnih uslužbencih in 86. člena
Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona
o javnih uslužbencih**

Številka: U-I-227/06-27
Datum: 16. 11. 2006

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus pobude Biserke Perovšek iz Ljubljane na seji 16. novembra 2006

o d l o č i l o:

1. Drugi odstavek 162. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/02, 23/05, 35/05 – ur. p. b.) se razveljavi.

2. Člen 86 Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 113/05) se razveljavi.

O b r a z l o ž i t e v**A.**

1. Pobudnica je v pobudi, ki jo je vložila 22. 3. 2006, navajala, da izpodbija drugi odstavek 162. člena Zakona o javnih uslužbencih (v nadaljevanju ZJU), ki določa, da lahko predstojnik javnemu uslužbencu redno odpove pogodbo o zaposlitvi ob upoštevanju odpovednega roka kadarkoli od prvega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem javni uslužbenec v skladu z veljavno zakonodajo doseže polno starost in polno pokojninsko dobo za upokojitev.¹ Uveljavljala je neskladje izpodbijane določbe s členi 14, 15 in 49 Ustave. Sklicevala se je na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-49/98 z dne 25. 11. 1999 (Uradni list RS, št. 101/99 in OdlUS VIII, 266). Zatrjevala je, da izpolnitev določene starosti oziroma določenega števila let pokojninske dobe ne more pomeniti utemeljenega razloga za prenehanje delovnega razmerja.

2. Pobudnica v dopolnitvi pobude z dne 10. 4. 2006 izrecno navaja, da ne zatrjuje več neskladja izpodbijane določbe s 15. in z 49. členom Ustave, temveč le neskladje z 2. in s 14. členom Ustave. Neskladje z 2. členom Ustave utemeljuje z navedbo, da izpodbijana določba posega v načelo jasnosti in določnosti predpisov, ker niso določeni kriteriji, na podlagi katerih bi predstojnik odločal, ali bo javnemu uslužbencu odpovedal pogodbo o zaposlitvi. Poleg tega naj bi bila izpodbijana določba terminološko neusklajena z Zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99 in nasl. – v nadaljevanju ZPIZ-1), ki pojma polna pokojninska doba ne pozna več. V neskladju z 2. členom Ustave naj bi bila tudi zato, ker naj bi posegala v pričakovane pravice javnih uslužbencev, da bi lahko z doseganjem višje starosti in daljše delovne dobe pri odmeri starostne pokojnine dosegli višje odstotke v skladu z 51. členom ZPIZ-1. Neskladje s 14. členom Ustave dodatno uveljavlja z vidika diskriminacije na podlagi spola (prvi odstavek 14. člena Ustave). Meni, da je diskriminirana na podlagi spola tako z vidika izpolnjevanja pogoja polne starosti kot tudi z vidika pogoja

¹ Gre za dodaten razlog za redno odpoved pogodbe o zaposlitvi, ki ga je uvedel Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih uslužbencih (v nadaljevanju ZJU-B).

polne pokojninske dobe. Pobudnica zatrjuje tudi, da je na podlagi spola diskriminirana znotraj skupine zavarovancev oziroma javnih uslužbenecv, ki se jim je štela delovna doba s povečanjem. Opozarja, da izpodbijana določba nasprotuje vodilom in zavezam, ki jih je Republika Slovenija prevzela s spremenjeno Evropsko socialno listino (Uradni list RS, št. 24/99, MP, št. 7/99 – MESL), in zavezam, ki jih določa Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah (Uradni list SFRJ, št. 7/71 in Uradni list RS, št. 35/92, MP, 9/92).

3. Pobudnica je pobudo dopolnila še z vlogama z dne 25. 4. 2006 in z dne 23. 5. 2006, v katerih dodatno utemeljuje razloge za neustavnost izpodbijane določbe in prilaga različne listine, s katerimi utemeljuje svoj pravni interes. Dodatno uveljavlja neskladje s 14. členom Ustave z vidika diskriminacije na podlagi statusa veteranke.

4. Državni zbor na pobudo ni odgovoril. Vlada in Ministrstvo za javno upravo navajata, da je cilj izpodbijane določbe doseči zmanjšanje števila zaposlenih v javni upravi in s tem zmanjševanje stroškov in racionalizacijo delovanja javne uprave. Navedeni cilj naj bi dosegla tako, da naj ji ne bi bilo treba uporabiti ukrepov, ki bi bistveno posegali v socialni položaj posameznikov, kar bi se ob morebitnem ugotavljanju presežnih javnih uslužbenecv lahko zgodilo. Meni, da se presoja ustavnosti izpodbijane določbe ne bi smela navezovati na pokojninski sistem, ampak na delovnopравни sistem. Navaja, da izpodbijana določba ne določa ex lege odpovedi pogodbe o zaposlitvi, saj naj bi bilo nadaljevanje dela po izpolnitvi pogojev za upokožitev stvar soglasja med javnim uslužbencem in predstojnikom. Zaradi tega po mnenju Vlade izpodbijana določba ni v nasprotju s priporočilom Mednarodne organizacije dela št. 162, ki se nanaša na starejše delavce in iz katerega izhaja, da je upokožitev prostovoljna, starost za upokožitev pa fleksibilna. Vlada tudi meni, da ne gre za neenako obravnavanje javnih uslužbenecv v primerjavi z delavci, ki so zaposleni v gospodarstvu, ker jim v primeru redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi ni preprečeno opravljanje dela pri drugem delodajalcu. Ker naj izpodbijana določba ne bi omogočala neposrednega upokoževanja, naj se ne bi bilo mogoče sklicevati na odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-49/98. Vlada še navaja, da izpodbijana določba prav tako ni v neskladju z 49. členom Ustave, saj ta ustavna določba ne zagotavlja trajnosti zaposlitve na določenem delovnem mestu.

B. – I.

5. Ustavno sodišče je s sklepom št. U-I-227/06 z dne 31. 5. 2006 na podlagi 39. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94 – v nadaljevanju ZUstS) do končne odločitve zadržalo izvrševanje izpodbijane določbe. Pobudo je sprejelo in zaradi medsebojne povezanosti (gre za v bistvenem enaki določbi) po 30. členu ZUstS začelo postopek tudi za oceno ustavnosti 86. člena ZJU-B. Ker so bili izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS, je nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

B. – II.

6. Izpodbijani drugi odstavek 162. člena ZJU določa, da lahko predstojnik javnemu uslužbencu redno odpove pogodbo o zaposlitvi ob upoštevanju odpovednega roka kadarkoli od prvega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem javni uslužbenec v skladu z veljavno zakonodajo doseže polno starost in polno pokojninsko dobo za upokožitev. Ob tem novela ZJU-B v okviru prehodnih določb določa, da lahko predstojnik odpove pogodbo o zaposlitvi tudi tistim javnim uslužbencem, ki so v skladu z veljavno zakonodajo do uveljavitve novele že dosegli polno starost in polno pokojninsko dobo za upokožitev (86. člen ZJU-B).

7. Eno od načel pravne države zahteva, da so predpisi jasni in določni, tako da je mogoče ugotoviti vsebino

in namen norme. To velja za vse predpise, zlasti pa je to pomembno pri predpisih, ki vsebujejo pravne norme, ki določajo pravice ali dolžnosti pravnih subjektov. Zahteva po jasnosti in določnosti predpisa ne pomeni, da morajo biti predpisi taki, da jih ne bi bilo treba razlagati. Uporaba predpisov vedno pomeni njihovo razlago in tako kot vsi drugi predpisi, so tudi zakoni predmet razlage. Z vidika pravne varnosti, ki je eno od načel pravne države iz 2. člena Ustave, pa postane predpis sporen takrat, kadar s pomočjo pravil o razlagi pravnih norm ne moremo priti do jasne vsebine predpisa (odločba št. U-I-32/02 z dne 10. 7. 2003, Uradni list RS, št. 73/03 in OdlUS XII, 71). Ustavno sodišče je izpodbijano zakonsko določbo preizkusilo z vidika zgoraj navedenih zahtev.

8. Na podlagi izpodbijane določbe lahko predstojnik javnemu uslužbencu redno odpove pogodbo o zaposlitvi takrat, ko javni uslužbenec v skladu z veljavno zakonodajo doseže polno starost in polno pokojninsko dobo za upokožitev. Polna starost je v 8. in 52. členu ZPIZ-1 opredeljena kot starost, ki zagotavlja zavarovancu odmero pokojnine v višini, odvisni le od dopolnjene pokojninske dobe in je za moškega 63 let, za žensko pa 61 let.² Pojma polna pokojninska doba pa ZPIZ-1 ne pozna. Člen 8 ZPIZ-1 opredeljuje le pokojninsko dobo, in sicer kot zavarovalno in posebno dobo, glede na katero se ugotavljajo pogoji za pridobitev pravice do pokojnine in glede na katero se določi odstotek za odmero pokojnine. Pokojninska doba ni omejena z zakonom, in sicer zato, ker ZPIZ-1 omogoča, da se z višanjem dosežene pokojninske dobe zvišuje tudi odstotek odmere pokojnine (50. člen ZPIZ-1). Zato ni mogoče ugotoviti, kdaj naj bi posameznik izpolnil pogoj polne pokojninske dobe, oziroma ni mogoče ugotoviti, od katerega trenutka dalje naj bi predstojnik javnemu uslužbencu lahko redno odpovedal pogodbo o zaposlitvi.

9. Glede na navedeno je drugi odstavek 162. člena ZJU v neskladju z 2. členom Ustave, zato ga je Ustavno sodišče razveljavilo (1. točka izreka). Iz enakih razlogov, kot je Ustavno sodišče ugotovilo, da je v neskladju z Ustavo drugi odstavek 162. člena ZJU, je v neskladju z Ustavo tudi 86. člen ZJU-B (2. točka izreka). Ker je Ustavno sodišče navedeni določbi razveljavilo že iz tega razloga, ju ni bilo treba presojati z vidika skladnosti z drugimi ustavnimi določbami, med drugim tudi ne z vidika, ali bi moral zakonodajalec določiti kriterije, na podlagi katerih bi predstojnik odločal o odpovedi pogodbe o zaposlitvi. Če se bo zakonodajalec odločil, da razveljavljeni določbi nadomesti z novimi, pa Ustavno sodišče opozarja na stališča, ki izhajajo iz njegove odločbe št. U-I-49/98, in na stališča Sodišča Evropske skupnosti, ki so bila sprejeta dne 26. 2. 1986 v zadevah Vera Mia Beets - Proper proti Van Lanschot Bankiers, C-262/84, ECR 1986, str. 773, Marshall proti Southampton and South West Area Authority (Teaching), C-152/84, ECR 1986, str. 723 in Roberts proti Tate and Lyle Industries, C-151/84, ECR 1986, str. 703.

C.

10. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 43. in 30. člena ZUstS v sestavi: predsednik dr. Janez Čebulj ter sodnice in sodniki Lojze Janko, Milojka Modrijan, dr. Ciril Ribičič, dr. Mirjam Škrk, Jože Tratnik in dr. Dragica Wedam Lukič. Odločbo je sprejelo soglasno. Sodnik Čebulj je dal pritrdilno ločeno mnenje.

Predsednik
dr. Janez Čebulj l.r.

² V členih 413 in 414 ZPIZ-1 (prehodni določbi) je določeno postopno dviganje polne starosti za zavarovance. Leta 2006 je npr. polna starost za moškega 61 let in 6 mesecev, za žensko pa 55 let in 4 mesece.

BANKA SLOVENIJE

5493. Sklep o splošnih pravilih izvajanja denarne politike

Na podlagi tretjega odstavka 15. člena ter prvega odstavka 31. člena in v zvezi z 58. in 61. členom Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P

O SPLOŠNIH PRAVILIH IZVAJANJA DENARNE POLITIKE

1 SPLOŠNE DOLOČBE

Banka Slovenije s tem sklepom določa pravila za izvajanje denarne politike v povezavi s *Smernico Evropske centralne banke z dne 31. avgusta 2000 o instrumentih denarne politike in postopkih Eurosistema* (ECB/2000/7) in njenimi spremembami (v nadaljevanju: smernica) ter *Splošno dokumentacijo o instrumentih in postopkih monetarne politike Eurosistema* (v nadaljevanju: Splošna dokumentacija), ki jo je izdala Evropska centralna banka (v nadaljevanju: ECB) in ki je priloga k smernici.

1.1 Pristop k pravilom za izvajanje denarne politike

Nasprotna stranka pristopi k pravilom za izvajanje denarne politike po tem sklepu s podpisom okvirne pogodbe. Banka Slovenije zavrne pristop, če stranka ne izpolnjuje splošnih pravil primernosti po tem sklepu, in jo o tem pisno obvesti.

1.2 Izmenjava sporočil in sklenitev posla

Izmenjava sporočil med nasprotno stranko in Banko Slovenije poteka na način, ki je določen s tem sklepom ali z uporabniškimi priročniki za nasprotne stranke, ki jih Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani (www.bsi.si). Druge oblike izmenjave sporočil se uporabljajo v primerih, če se stranki za določen način izmenjave sporočil v posameznem primeru izrecno dogovorita.

Nalogi in sporočila, ki jih posreduje nasprotna stranka, v razmerju do Banke Slovenije učinkujejo le, če so posredovani na način, ki je določen s tem sklepom oziroma uporabniškimi priročniki. Šteje se, da je nasprotna stranka sporočilo prejela, ko ji je bilo dostavljeno na dogovorjeni način.

Posel med nasprotno stranko in Banko Slovenije je sklenjen, ko Banka Slovenije pošlje nasprotni stranki potrditev o sklenitvi posla, razen če je za posamezne primere izrecno določeno drugače. Potrditev o sklenitvi posla se posreduje v skladu s tem sklepom ali z uporabniškimi priročniki, razen če je za določene primere izrecno določeno ali dogovorjeno drugače.

1.3 Zastopanje in pooblaščenki podpisniki za sklepanje poslov

Nasprotna stranka posreduje Banki Slovenije pisni seznam oseb, ki so pooblaščenke zastopati nasprotno stranko pri sklepanju poslov in drugih aktivnostih v imenu nasprotne stranke na podlagi tega sklepa. Nasprotna stranka mora predložiti tudi vzorce podpisov oseb, ki so pooblaščenke podpisovati dokumentacijo v imenu nasprotne stranke v skladu z internimi organizacijskimi pravili nasprotne stranke.

Nasprotna stranka mora vnaprej obvestiti Banko Slovenije o vsakršni spremembi pooblastil oziroma oseb, ki so pooblaščenke zastopati nasprotno stranko pri poslih v skladu s tem sklepom. Sprememba pooblastil za zastopanje, ki je nasprotna stranka ni vnaprej in izrecno sporočila Banki Slovenije, ne učinkuje v razmerjih z Banko Slovenije po tem sklepu, čeprav je bila sprememba vpisana v javni register.

Banka Slovenije posreduje nasprotnim strankam seznam oseb, ki so pooblaščenke zastopati Banko Slovenije pri sklepanju poslov na podlagi tega sklepa. Nasprotna stranka lahko vzorce podpisov pooblaščenih oseb za zastopanje Banke Slovenije pridobi na sedežu Banke Slovenije.

1.4 Izpolnitve obveznosti s poboto

Nasprotna stranka svoje obveznosti do Banke Slovenije iz poslov, sklenjenih na podlagi tega sklepa, ne more izpolniti na podlagi pobota s svojo terjatvijo, ki jo ima do Banke Slovenije iz istovrstnih ali drugih poslov, razen če se stranki v posameznem primeru izrecno dogovorita drugače.

1.5 Ukrepi Banke Slovenije

Če pride do katerega koli od naslednjih primerov:

- pristojni sodni ali drug organ sprejme odločitev o uvedbi postopka prenehanja nasprotne stranke ali odločitev o določitvi likvidacijskega, stečajnega upravitelja ali podobne osebe za nasprotno stranko ali odločitev o kakršnem koli drugem podobnem postopku;
- pristojni sodni ali drug organ sprejme odločitev o izvedbi ukrepa prisilne poravnave, prisilne uprave, reorganizacije nasprotne stranke ali drugega podobnega ukrepa z namenom varovanja ali sanacije finančnega položaja nasprotne stranke in v izogib sprejetju odločitve, kot je navedena v alineji (a);
- nasprotna stranka poda pisno izjavo o njeni nezmožnosti plačila vseh dolgov ali njihovega dela ali nezmožnosti izpolnitve obveznosti iz transakcij denarne politike, ali o prostovoljnem splošnem sporazumu ali dogovoru, ki ga je sklenila z upniki, ali če nasprotna stranka je ali se smatra, da je nesolventna, ali če se smatra, da ni zmožna plačati svojih obveznosti;

- (d) je uveden postopek za sprejem odločitev iz alinej (a) ali (b);
- (e) so zagotovila nasprotna stranke ali druge njene izjave pred sklenitvijo pogodbe, ki jih je dala, netočna ali neresnična, ali so netočne ali neresnične izjave in zagotovila, za katere se v skladu s predpisi šteje, da jih je dala nasprotna stranka;
- (f) je nasprotni stranki trajno ali začasno odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti po Direktivi 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ali po Direktivi 93/22/EGS o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (vključno s spremembami teh dveh direktiv) ali po direktivah, ki ju nadomestijo, in kot so implementirane v relevantni državi članici,
- (g) je nasprotna stranka trajno ali začasno izključena iz članstva v katerem koli plačilnem sistemu ali ureditvi, prek katerih potekajo plačila v okviru transakcij denarne politike, ali (razen pri valutnih zamenjavah) je nasprotna stranka trajno ali začasno izključena iz članstva v katerem koli sistemu poravnave poslov z vrednostnimi papirji, ki se uporablja za poravnavo transakcij denarne politike Eurosistema;
- (h) če so zoper nasprotno stranko sprejetih ukrepi, določeni v členih od 29 do 37 Direktive 2006/48/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano);
- (i) (v zvezi s povratnimi transakcijami) nasprotna stranka ne izpolnjuje ukrepov za obvladovanje tveganj;
- (j) (v zvezi z repo pogodbami) nasprotna stranka ne plača nakupne cene ali cene povratnega nakupa ali ne izroči kupljenega ali ponovno odkupljenega finančnega premoženja; ali če (v zvezi z zavarovanimi posojili) nasprotna stranka ne izroči finančnega premoženja ali ne odplača posojila na ustrezen datum za plačilo ali izročitev;
- (k) (v zvezi z valutnimi zamenjavami in vezanimi depoziti) nasprotna stranka ne plača zneska, zahtevanega v eurih ali v tuji valuti na datum plačila;
- (l) v zvezi z nasprotno stranko nastane dogodek (ki se vsebinsko ne razlikuje od dogodkov, določenih v tej točki) v zvezi s pogodbo, sklenjeno zaradi upravljanja deviznih rezerv ali lastnih sredstev katere koli članice Eurosistema;
- (m) nasprotna stranka ne posreduje relevantnih informacij, kar ima resne posledice za Banko Slovenije;
- (n) nasprotna stranka ne izpolnjuje katerih koli drugih obveznosti iz povratnih transakcij in valutnih zmenjav, in če nasprotna stranka takšnih neizpolnitev ne odpravi (če se neizpolnitev lahko odpravi) v največ 30 dneh v primeru zavarovanih transakcij in v največ 10 dneh pri valutnih zamenjavah po prejemu zahtevka Banke Slovenije za izpolnitev obveznosti;
- (o) pri nasprotni stranki nastopijo dogodki iz alinej (a) do (n) v zvezi s katero koli pogodbo s katero koli drugo članico Eurosistema, ki je bila sklenjena zaradi izvajanja operacij denarne politike, in je zaradi teh dogodkov ta druga članica Eurosistema uveljavila svojo pravico do odstopa od katere koli transakcije v skladu s takšno pogodbo zaradi neizpolnitve obveznosti;

lahko Banka Slovenije:

- nasprotno stranko začasno ali trajno izključi iz uporabe instrumentov denarne politike,
- odstopi od vseh sklenjenih posamičnih poslov in opravi obračun v skladu z določbami točke 1.6 (pobot zaradi predčasnega prenehanja),
- zahteva plačilo zamudnih obresti poleg obresti in kazni iz poglavja 8,
- zahteva plačilo druge škode, ki ji nastane zaradi odstopa od posamičnih poslov,
- Banka Slovenije lahko izvede ukrepe iz prejšnjih alinej ne glede na krivdo nasprotna stranke za dogodke iz alinej (a) do (o) te točke.

V primerih iz prejšnjega odstavka:

- iz alineje (a) Banka Slovenije izvede ukrepe proti nasprotni stranki, ne da bi jo o tem obvestila,
- iz alinej (b) in (c) lahko Banka Slovenije izvede ukrepe proti nasprotni stranki brez obvestila ali pa jo o ukrepu, ki ga bo izvedla, obvesti,
- v primerih iz alinej od (d) do (o) Banka Slovenije o ukrepu, ki ga bo izvedla, nasprotno stranko obvesti. V obvestilu o ukrepu lahko Banka Slovenije po prostem preudarku odloči, da stranki omogoči, da v roku, ki ga določi Banka Slovenije, odpravi primer. Rok za odpravo lahko traja največ tri delovne dni Banke Slovenije.

V primerih, ko Banka Slovenije izvede ukrepe, ne da bi nasprotno stranko o tem obvestila, obvesti nasprotno stranko o ukrepih naknadno.

V primerih, ko Banka Slovenije stranko pred izvedbo ukrepa obvesti, v obvestilu o ukrepu določi tudi začetek učinkovanja takega ukrepa.

Banka Slovenije lahko zaradi razlogov varnega poslovanja nasprotno stranko začasno ali trajno izključi iz uporabe instrumentov denarne politike.

1.6 Obračun dospelih obveznosti ob odstopu

1.6.1 V primeru, ko Banka Slovenije odstopi od vseh posamičnih poslov, se šteje, da so posamični posli dospeli z dnem, ko Banka Slovenije pošlje obvestilo o odstopu.

1.6.2 Pri dospelosti posamičnih poslov iz naslova valutnih zmenjav se višina dospelih obveznosti določi tako, da Banka Slovenije določi nadomestne vrednosti zneskov v eurih in zneskov povratnega prenosa v tuji valuti, z namenom, da te nadomestne vrednosti predstavljajo zneske, ki zagotovijo Banki Slovenije ekonomski ekvivalent kakršnih koli plačil, ki bi

bila sicer potrebna. Na osnovi tako določenih zneskov Banka Slovenije (na datum povratnega prenosa) izračuna, kaj vsaka stranka dolguje drugi. Dolgovani zneski posamezne stranke se, kjer je potrebno, preračunajo v eure (v skladu z določbo petega odstavka poglavja 3.2.1) in pobotajo s terjanimi zneski te stranke iz naslova valutnih zamenjav. Stranka, pri kateri je vsota dolgovanih zneskov večja od vsote terjanih zneskov, plača razliko v zneskih, ki zapade v plačilo prvi naslednji dan po odpošiljavi obvestila Banke Slovenije iz točke 1.6.1, ko so vsi deli sistema TARGET, potrebni za izvršitev plačila, operativni.

V primeru zamude roka iz prejšnjega odstavka tečejo tudi zakonske zamudne obresti.

1.6.3 Pri dospelosti ostalih posamičnih poslov se pogodbene obresti obračunajo do dneva dospelosti poslov, kot je določen v točki 1.6.1. Tako obračunane obveznosti iz posamičnih poslov se pobotajo na dan dospelosti.

Banka Slovenije ali nasprotna stranka morata v roku najkasneje treh delovnih dni Banke Slovenije od datuma odpošiljanja obvestila Banke Slovenije o odstopu poplačati nepobotane obresti in glavnice iz posamičnih poslov.

Po preteku roka iz prejšnjega odstavka tečejo tudi zakonske zamudne obresti.

1.7 Prepoved razpolaganja

Nasprotna stranka svojih pravic in obveznosti do Banke Slovenije ne sme prenašati, zaračunavati ali drugače obravnavati brez predhodnega pisnega soglasja Banke Slovenije.

1.8 Storitve tretjih oseb

Banka Slovenije lahko za izvedbo posameznih opravil, povezanih s sklepanjem ali z izvršitvijo poslov, sklenjenih v skladu s tem sklepom, pooblasti tretjo osebo.

1.9 Varovanje zaupnih podatkov in posredovanje podatkov

Vse informacije in podatki, povezani s sklenitvijo ali izvršitvijo poslov, sklenjenih na podlagi tega sklepa, se med strankama obravnavajo kot poslovna skrivnost in se ne smejo razkriti tretjim osebam brez izrecne privolitve druge stranke.

Obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz prejšnjega odstavka za stranki ne velja v primeru posredovanja podatkov ECB in pristojnim državnim organom, ki so pooblaščenici pridobiti navedene podatke v skladu z zakonskimi pristojnostmi.

Nasprotna stranka je dolžna na zahtevo Banki Slovenije posredovati podatke v zvezi z operacijami denarne politike Euro-sistema.

1.10 Valuta plačil

Vsa plačila, ki se izvajajo v okviru operacij denarne politike, so v eurih, razen plačil v tujih valutah pri valutnih zamenjavah.

1.11 Odgovornost

Vsaka stranka je dolžna skrbeti za pravilno delovanje strojne in programske opreme, ki omogoča sklepanje in izvedbo poslov v skladu s tem sklepom ter preprečiti nepooblaščen dostop tretjim osebam do komunikacijskih sredstev ter druge opreme, ki je namenjena izmenjavi sporočil med Banko Slovenije in nasprotno stranko.

Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki jo nasprotna stranka utрпи zaradi neizpolnitve, zamude ali nepravilne izpolnitve posla, sklenjenega na podlagi tega sklepa, razen če nasprotna stranka dokaže, da je škoda posledica ravnanja Banke Slovenije ali njenih delavcev, ki so pri izvrševanju svojih obveznosti ravnali naklepno ali z veliko malomarnostjo.

Banka Slovenije zlasti ne odgovarja za škodo, ki je posledica nedelovanja ali nepravilnega delovanja strojne ali programske opreme ter nedelovanja ali nepravilnega delovanja komunikacij med Banko Slovenije in nasprotno stranko.

V primeru, ko je Banka Slovenije za posamezna opravila v zvezi s sklenitvijo ali izvršitvijo poslov v skladu s tem sklepom pooblastila tretjo osebo, Banka Slovenije v razmerju do nasprotne stranke odgovarja le za izbiro tretje osebe. Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, če je pri izbiri tretje osebe ravnala s skrbnostjo dobrega gospodarja.

Banka Slovenije v nobenem primeru ne odgovarja za posredno škodo, ki jo nasprotna stranka utрпи v zvezi s posli, sklenjenimi na podlagi tega sklepa.

Nasprotna stranka odgovarja za škodo, ki nastane Banki Slovenije, če je škoda posledica naklepnega ali malomarnega ravnanja nasprotne stranke, okoliščin, za katere odgovarja nasprotna stranka, oziroma naklepnega ali malomarnega ravnanja oseb, za katere nasprotna stranka odgovarja. V vsakem primeru je nasprotna stranka odgovorna za škodo, ki nastane Banki Slovenije zaradi nepooblaščenega dostopa tretjih oseb do komunikacijskih sredstev na strani nasprotne stranke ali zaradi nezakonitega ravnanja oseb, za katere odgovarja.

1.12 Čas poslovanja ob delovnih dneh Banke Slovenije

Posli iz naslova operacij denarne politike se ob delovnih dneh Banke Slovenije praviloma izvajajo med 8:30 uro in 17:00 uro, kolikor ni s tem sklepom ali z uporabniškimi priročniki za nasprotne stranke, ki jih Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani (www.bsi.si), za določene operacije izrecno drugače določeno ali če se za posamezne primere Banka Slovenije in nasprotna stranka izrecno ne dogovorita drugače.

Vse ure, navedene v tem dokumentu, se nanašajo na srednjeevropski čas (CET).

1.13 Stroški in nadomestila

Nasprotna stranka je dolžna za storitve Banke Slovenije, povezane s sklenitvijo oziroma izvedbo posla, sklenjenega na podlagi tega sklepa, Banki Slovenije plačati nadomestila v skladu z vsakokrat veljavno tarifo, po kateri se zaračunavajo nadomestila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije.

1.14 Uporaba prava

Za razmerja med Banko Slovenije in nasprotno stranko se glede poslov, sklenjenih v skladu s tem sklepom, uporablja slovensko pravo.

V primeru, ko nasprotna stranka za zavarovanje terjatev Banke Slovenije iz poslov, sklenjenih v skladu s tem sklepom, vzpostavi v korist Banke Slovenije zavarovanje na tržnem finančnem premoženju, ki se nahaja v euroobmočju, ki ni Slovenija, ali na netržnem finančnem premoženju, pri katerem se glede razmerja med nasprotno stranko (ali upnikom) in dolžnikom/izdajateljem uporablja pravo druge države članice, se glede pravne narave takšnega zavarovanja, glede učinkovanja zavarovanja, zahtev po obličnosti dogovora o vzpostavitvi in prenehanju zavarovanja ter glede poplačila terjatev Banke Slovenije iz zavarovanja, uporablja pravo države članice, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje, oziroma pravo države članice, ki velja med nasprotno stranko (ali upnikom) in njenim dolžnikom/izdajateljem netržnega finančnega premoženja.

Za potrebe ugotavljanja prava, ki se uporablja za presojanje pravnih razmerij iz prejšnjega odstavka, se kot država, v kateri se nahaja finančno premoženje, šteje država, katere pravo velja za register, v katerem je finančno premoženje vpisano.

2 PRIMERNE NASPROTNE STRANKE

2.1 SPLOŠNA MERILA PRIMERNOSTI

Nasprotnne stranke Banke Slovenije v operacijah denarne politike Eurosistema morajo izpolnjevati naslednja splošna merila primernosti:

- a) Samo obvezniki v sistemu obveznih rezerv Eurosistema v skladu s členom 19.1 Statuta ESCB in ECB, ki morajo izpolnjevati obvezne rezerve pri Banki Slovenije, so primerne nasprotnne stranke, to so banke in hranilnice, kot so opredeljene v 14. a členu Zakona o Banki Slovenije.
- b) Nasprotnne stranke morajo biti finančno trdne. Biti morajo subjekt najmanj ene oblike nadzora s strani nacionalnih organov, harmoniziranega z zahtevami EU/Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljevanju: EGP). Harmoniziran nadzor kreditnih institucij temelji na Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (Uradni list Evropske unije (UL), L 177 z dne 30. junija 2006, stran 1).

Kljub temu so lahko nasprotnne stranke tudi finančno trdne institucije, ki so predmet neharmoniziranega nacionalnega nadzora primerljive kvalitete, npr. v Republiki Sloveniji ustanovljene podružnice institucij, ki imajo sedež izven EGP.

- c) Nasprotnne stranke morajo izpolnjevati naslednja operativna kriterija:
 - imeti morajo odprt poravnalni račun v sistemu RTGS^{plus} Deutsche Bundesbank in
 - vpisane morajo biti v sodni register v Republiki Sloveniji.

Nasprotnne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti in so pristopile k pravilom za izvajanje denarne politike po tem sklepu, lahko preko Banke Slovenije:

- dostopajo do odprtih ponudb Eurosistema in
- se udeležujejo operacij odprtega trga na podlagi standardnih avkcij.

Pri dokončnih transakcijah ni vnaprejšnjih omejitev glede kroga nasprotnih strank.

2.2 MERILA ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA HITRE AVKCIJE IN DVOSTRANSKE OPERACIJE

Pri dokončnih transakcijah ni vnaprejšnjih omejitev glede kroga nasprotnih strank.

Pri valutnih zamenjavah, ki se izvajajo za namene denarne politike, morajo biti nasprotnne stranke sposobne učinkovito opravljati devizne transakcije velikega obsega v katerih koli tržnih pogojih. Krog nasprotnih strank za valutne zamenjave je enak krogu nasprotnih strank, ki se nahajajo v euroobmočju in so izbrane za posege Eurosistema na deviznem trgu. Merila in postopke, ki se uporabljajo za izbiro nasprotnih strank za posege na deviznem trgu, določa Priloga 3.

Pri drugih operacijah, ki se izvajajo na podlagi hitrih avkcij in dvostranskih postopkov (povratne transakcije finega uravnavanja in zbiranje vezanih depozitov), Banka Slovenije izmed nasprotnih strank, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti, kot jih opredeljuje poglavje 2.1, izbere določene primerne nasprotnne stranke. Najpomembnejše merilo pri izboru je aktivnost na denarnem trgu.

Banke Slovenije o izboru primernih nasprotnih strank za hitre avkcije in dvostranske operacije obvesti posamezne izbrane nasprotnne stranke.

3 INSTRUMENTI DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

3.1 RAZLIKOVANJE MED OPERACIJAMI ODPRTEGA TRGA IN ODPRTIMA PONUDBAMA

Z namenom izvajanja denarne politike Eurosistema imajo primerne nasprotne stranke Banke Slovenije dostop do naslednjih vrst instrumentov denarne politike Eurosistema:

a) Operacije odprtega trga, ki so iniciirane s strani Eurosistema in se delijo na:

- operacije glavnega refinanciranja,
- operacije dolgoročnejšega refinanciranja,
- operacije finega uravnavanja in
- strukturne operacije.

Eurosistem izvaja operacije odprtega trga v obliki povratnih transakcij na podlagi repo pogodb ali posojil, zavarovanih z zastavo primerne finančne premoženja (v nadaljevanju: zavarovana posojila), dokončnih transakcij, izdaje dolžniških certifikatov ECB, valutnih zamenjav ali zbiranja vezanih depozitov.

b) Odprti ponudbi, ki sta primernim nasprotnim strankam na voljo na njihovo pobudo, sta:

- mejno posojilo in
- mejni depozit.

3.2 RAZLIKOVANJE MED POVRATNIMI IN DOKONČNIMI TRANSAKCIJAMI

3.2.1 Povratne transakcije

Povratne transakcije so operacije, pri katerih Eurosistem kupuje ali prodaja primerno finančno premoženje na podlagi repo pogodb ali zavarovanih posojil. Pri povratni transakciji sta datum in znesek povratnega (drugega) dela operacije dogovorjena ob sklenitvi posamezne transakcije.

Nacionalne centralne banke lahko izvajajo povratne transakcije bodisi na podlagi repo pogodbe, tj. prenosa lastništva primerne finančne premoženja s prodajalca na kupca ob istočasnem dogovoru, da bo lastništvo nad finančnim premoženjem enkrat v prihodnosti preneseno nazaj na dolžnika, ali z zavarovanimi posojili, kjer upnik dobi izvršljivo pravico unovčitve finančne premoženja, ki je bilo dano v zavarovanje terjatve, vendar kjer, ob predpostavljani izpolnitvi dolžnikove obveznosti, lastništvo nad finančnim premoženjem obdrži dolžnik.

Banka Slovenije sklepa povratne transakcije v obliki zavarovanih posojil.

Razlika med nakupno ceno in ceno ponovnega nakupa pri repo pogodbi je enaka obrestim na izposojeni ali posojeni denarni znesek v času do dospelosti posla, tj. cena ponovnega nakupa vključuje obresti posla. Obresti povratne transakcije v obliki zavarovanega posojila se določijo na podlagi obrestne mere, zneska posojila in roka dospelosti operacije. Obresti povratne transakcije se obračunajo linearno, pri šteju dni se uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

V povezavi s povratnimi transakcijami se vsi zneski v valutah, ki niso euro (ali nacionalne denominacije le-tega), v euro preračunajo po dnevnem referenčnem tečaju ECB oziroma, kolikor ta ne bi bil določen, po promptnem deviznem tečaju, po katerem bi ECB delovni dan pred dnevom preračuna prodajala euro za zadevno tujo valuto.

3.2.2 Dokončne transakcije

Dokončne transakcije so operacije, pri katerih Eurosistem na trgu dokončno kupuje ali prodaja primerno finančno premoženje. Dokončna transakcija je popoln prenos lastništva s prodajalca na kupca, ne da bi bil pri tem predviden poznejši prenos lastništva nazaj na prodajalca.

Te transakcije Banka Slovenije izvaja v skladu s tržnimi običaji, ki veljajo za dolžniške instrumente, uporabljene v transakciji. Pri določitvi cen Banka Slovenije deluje v skladu s tržnimi običaji, ki se najbolj pogosto uporabljajo za dolžniški instrument, uporabljen v transakciji.

3.3 OPERACIJE GLAVNEGA REFINANCIRANJA

Operacije glavnega refinanciranja so najpomembnejše operacije odprtega trga Eurosistema in imajo osrednjo vlogo pri uravnavanju tržnih obrestnih mer in likvidnosti ter signaliziranja naravnosti denarne politike.

Glavne značilnosti operacij glavnega refinanciranja so naslednje:

- so povratne operacije povečevanja likvidnosti;
- izvajajo se redno vsak teden;
- običajno imajo rok dospelosti en teden;
- izvajajo se kot standardne avkcije v skladu s postopki, opisanimi v poglavju 4.3.2;
- protiponudbe lahko posredujejo vse nasprotne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti v skladu s poglavjem 2.1, in
- vse primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev je primerno za zavarovanje operacij glavnega refinanciranja.

3.4 OPERACIJE DOLGOROČNEJŠEGA REFINANCIRANJA

Operacije dolgoročnejšega refinanciranja so namenjene zagotavljanju dodatnega dolgoročnejšega refinanciranja finančnega sektorja. S temi operacijami Eurosistem praviloma ne želi signalizirati trgu namer glede obrestnih mer. Zato se operacije dolgoročnejšega refinanciranja običajno izvajajo v obliki avkcij z variabilno obrestno mero, ECB pa občasno objavi obseg refinanciranja, razpoložljivega v prihodnjih avkcijah. V izrednih okoliščinah lahko Eurosistem operacije dolgoročnejšega refinanciranja izvede tudi v obliki avkcije s fiksno obrestno mero.

Glavne značilnosti operacij dolgoročnejšega refinanciranja so:

- so povratne operacije povečevanja likvidnosti;
- izvajajo se redno vsak mesec;
- običajno imajo rok dospelosti tri mesece;
- izvajajo se kot standardne avkcije v skladu s postopki, opisanimi v poglavju 4.3.3;
- protiponudbe lahko posredujejo vse nasprotnne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti v skladu s poglavjem 2.1, in
- vse primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev je primerno za zavarovanje operacij dolgoročnejšega refinanciranja.

3.5 OPERACIJE FINEGA URAVNAVANJA

Eurosistem izvaja operacije finega uravnavanja predvsem z namenom izravnati učinke, ki jih imajo na obrestne mere nepričakovana nihanja likvidnosti. Operacije finega uravnavanja so lahko v obliki:

- povratnih operacij;
- valutnih zamenjav;
- zbiranja vezanih depozitov in
- dokončnih transakcij.

3.5.1 Povratne operacije finega uravnavanja

Glavne značilnosti povratnih operacij finega uravnavanja so naslednje:

- lahko so v obliki operacije povečevanja likvidnosti ali zmanjševanja likvidnosti;
- njihova pogostost ni standardizirana;
- njihov rok dospelosti ni standardiziran;
- povratne transakcije finega uravnavanja za povečevanje likvidnosti se običajno izvajajo kot hitre avkcije, čeprav obstaja tudi možnost uporabe dvostranskih postopkov (glej poglavji 4.3.5 in 4.4);
- povratne transakcije finega uravnavanja za zmanjševanje likvidnosti se praviloma izvajajo kot dvostranski postopki (glej poglavje 4.4);
- Banka Slovenije v skladu z merili, določenimi v poglavju 2.2, izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje v povratnih operacijah finega uravnavanja in
- vse primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev je primerno za zavarovanje povratnih operacij finega uravnavanja.

3.5.2 Valutne zamenjave

Valutne zamenjave, ki se izvajajo za namene denarne politike, so operacije, pri katerih Banka Slovenije promptno kupuje (ali prodaja) euro za tujo valuto in istočasno terminsko prodaja (ali kupuje) euro za tujo valuto na določen dan v prihodnosti.

Glavne značilnosti valutnih zamenjav so naslednje:

- lahko so v obliki operacije povečevanja likvidnosti ali zmanjševanja likvidnosti;
- njihova pogostost ni standardizirana;
- njihov rok dospelosti ni standardiziran;
- izvajajo se kot hitre avkcije ali dvostranski postopki (glej poglavji 4.3.7 in 4.4) in
- Banka Slovenije v skladu z merili, ki jih določata poglavje 2.2 in Priloga 3, izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje pri valutnih zamenjavah.

Tuja valuta je katera koli zakonita valuta, ki ni euro. Eurosistem praviloma sklepa posle samo v valutah, s katerimi se veliko trguje, in v skladu z običajno tržno prakso. V vsaki operaciji se Banka Slovenije in nasprotna stranka dogovorijo o swap točkah transakcije. Swap točke so razlika med deviznim tečajem terminskega posla in deviznim tečajem promptnega posla. Swap točke za euro nasproti tuji valuti kotirajo v skladu s splošnimi tržnimi običaji.

Okvir 1: Valutne zamenjave

S = promptni devizni tečaj (na datum sklenitve valutne zamenjave) med eurom (EUR) in tujo valuto ABC

$$S = \frac{x \times ABC}{1 \times EUR}$$

F_M = terminski devizni tečaj med eurom in tujo valuto ABC na dan povratnega nakupa pri valutni zamenjavi (M)

$$F_M = \frac{y \times ABC}{1 \times EUR}$$

Δ_M = terminske točke med eurom in tujo valuto ABC na dan povratnega nakupa pri valutni zamenjavi (M)

$$\Delta_M = F_M - S$$

$N(.)$ = promptni znesek valute; $N(.)_M$ je terminski znesek tuje valute:

$$N(ABC) = N(EUR) \times S \quad \text{ali} \quad N(EUR) = \frac{N(ABC)}{S}$$

$$N(ABC)_M = N(EUR)_M \times F_M \quad \text{ali} \quad N(EUR)_M = \frac{N(ABC)_M}{F_M}$$

“Promptni devizni tečaj”, z ozirom na posamezno transakcijo, pomeni devizni tečaj (kakor je izračunan v skladu s petim odstavkom poglavja 3.2.1), ki se uporablja pri preračunu zneska v eurih v ustrezen znesek v tuji valuti, povezanim s to transakcijo in ki ga je ena stranka dolžna prenesti na drugo na datum prenosa proti plačilu zneska v eurih; ta devizni tečaj je naveden v potrditvi posla.

“Terminski devizni tečaj” pomeni devizni tečaj, ki se izračuna v skladu s petim odstavkom poglavja 3.2.1, in se uporablja pri preračunu zneska v eurih v ustrezen znesek v tuji valuti, ki ga je ena stranka obvezana prenesti na drugo na datum povratnega prenosa proti plačilu zneska v eurih; ta devizni tečaj je naveden v potrditvi posla.

“Znesek povratnega nakupa v tuji valuti” pomeni znesek v tuji valuti, katerega se zahteva za nakup zneska v eurih na dan povratnega nakupa.

“Datum nakupa” pomeni, v zvezi s katero koli transakcijo, datum (in, kjer je primerno, čas na ta datum), ko mora ena stranka prenesti znesek v eurih na račun druge stranke, to je, v izogib nejasnosti, datum (in, kjer je primerno, čas na ta datum), na katerega bo, v skladu z dogovorom med strankama, izvedena poravnava prenosa zneska v eurih.

“Dan povratnega nakupa” pomeni, v zvezi s katero koli transakcijo, datum (in, kjer je primerno, čas na ta datum), ko mora ena stranka povratno prenesti znesek v eurih na račun druge stranke.

Valutna zamenjava se sklene po pogojih, ki so predpisani s tem sklepom, ko Banka Slovenije potrdi sprejeto protiponudbo nasprotni stranke (glej poglavji 4.4 in 4.3.7). Stranki si izmenjata tudi elektronske potrditve posla. Vse izmenjane potrditve posla med obema strankama po telefaksu, telefonu in elektronsko imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu.

Plačila se izvedejo na datum nakupa in na dan povratnega nakupa v dogovorjenih zneskih na račune, v skladu z določbami v potrditvah posla, v prosto prenosljivih sredstvih, in na način, ki je običajen za plačila za zadevno valuto.

3.5.3 Zbiranje vezanih depozitov

Nasprotni stranke lahko na pobudo Eurosistema pri Banki Slovenije vežejo obrestovane vezane depozite. Depoziti nasprotnih strank so vezani za določen rok in s fiksno obrestno mero. Banka Slovenije nasprotnim strankam v zameno za depozite ne da zavarovanja.

Obresti vezanih depozitov se obračunajo linearno, pri šteju dni se uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«. Obresti se izplačajo ob dospelosti depozita.

Glavne značilnosti vezanih depozitov so:

- depoziti se zbirajo z namenom zmanjšanja likvidnosti;
- pogostost zbiranja depozitov ni standardizirana;

- rok dospelosti depozitov ni standardiziran;
- depozite se običajno zbira na hitrih avkcijah, čeprav obstaja tudi možnost uporabe dvostranskih postopkov (glej poglavji 4.3.6 in 4.4) in
- Banka Slovenije v skladu z merili, določenimi v poglavju 2.2, izbere omejeno število nasprotnih strank, od katerih zbira vezane depozite.

3.5.4 Dokončne transakcije finega uravnavanja

Glavne značilnosti dokončnih transakcij so:

- lahko so v obliki operacije povečevanja likvidnosti (dokončni nakup) ali zmanjševanja likvidnosti (dokončna prodaja);
- njihova pogostost ni standardizirana;
- izvajajo se kot dvostranski postopki (glej poglavje 4.4);
- pri dokončnih transakcijah ni vnaprejšnjih omejitev glede kroga nasprotnih strank in
- dokončne transakcije se ne izvajajo z netržnim primernim finančnim premoženjem.

3.6 STRUKTURNE OPERACIJE

Strukturne operacije se izvajajo, kadar želi ECB prilagoditi strukturno pozicijo Eurosistema nasproti finančnemu sektorju.

Strukturne operacije se izvajajo v obliki:

- povratnih transakcij;
- izdaje dolžniških certifikatov ECB ali
- dokončnih transakcij.

3.6.1 Povratne strukturne operacije

Glavne značilnosti povratnih strukturnih operacij so naslednje:

- so operacije povečevanja likvidnosti;
- pogostost operacij je lahko redna ali občasna;
- rok dospelosti operacij ni vnaprej standardiziran;
- izvajajo se kot standardne avkcije (glej poglavje 4.3.4);
- protiponudbe lahko posredujejo vse nasprotne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti, določena v poglavju 2.1, in
- vse primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev je primerno za zavarovanje povratnih strukturnih operacij.

3.6.2 Izdaja dolžniških certifikatov ECB

ECB lahko izda dolžniške certifikate s ciljem prilagajanja strukturne pozicije Eurosistema nasproti finančnemu sektorju, tako da bi se ustvaril (ali povečal) primanjkljaj likvidnosti na trgu.

Certifikati ECB predstavljajo dolg ECB do imetnika tega instrumenta. Certifikati se izdajo in hranijo v nematerializirani obliki pri registrih vrednostnih papirjev v euroobmočju. ECB ne postavlja nikakršnih omejitev glede prenosljivosti certifikatov.

Certifikati se izdajo z diskontom, tj. izdajo se v znesku, ki je manjši od nominalnega zneska, izplačajo pa se v nominalnem znesku. Razlika med zneskoma izplačila in vpisa je enaka obračunanim obrestim na znesek izdaje po dogovorjeni obrestni meri za obdobje do dospelosti certifikata. Obresti se obračunajo linearno, pri šteju dni se uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

Glavne značilnosti dolžniških certifikatov ECB so:

- certifikati se izdajo za zmanjšanje likvidnosti na trgu;
- certifikati se lahko izdajajo redno ali občasno;
- certifikati imajo rok dospelosti krajši od 12 mesecev;
- certifikate prodaja Banka Slovenije v imenu ECB na standardni avkciji in
- protiponudbe za vpis certifikatov lahko posredujejo vse nasprotne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti, določena v poglavju 2.1.

3.6.3 Dokončne strukturne transakcije

Za dokončne strukturne transakcije veljajo iste značilnosti kot za dokončne operacije finega uravnavanja, opisane v poglavjih 3.2.2 in 3.5.4.

3.7 MEJNO POSOJILO

Nasprotna stranka lahko prek odprte ponudbe za mejno posojilo pri Banki Slovenije pridobijo posojilo z ročnostjo čez noč. Posojilo je obrestovano po vnaprej določeni obrestni meri. Nasprotna stranka mora ob koriščenju posojila zagotoviti zadostno količino primernega finančnega premoženja za zavarovanje terjatve v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Namen instrumenta je zadovoljiti začasne likvidnostne potrebe nasprotnih strank. V normalnih okoliščinah obrestna mera mejnega posojila predstavlja zgornjo mejo tržne obrestne mere za denar čez noč.

Banka Slovenije odobri mejno posojilo v obliki zavarovanega posojila.

Dostop do mejnega posojila imajo institucije, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti za nasprotne stranke, določena v poglavju 2.1. Dostop je mogoč na delovne dneve sistema RTGS^{plus} v skladu s postopki in roki, opredeljenimi v poglavju 4.1.1. Rok vračila mejnega posojila je naslednji delovni dan sistema RTGS^{plus}, in sicer ob odprtju sistema TARGET. Vračilo posojila se izvede s pretvorbo mejnega posojila, tako glavnice kot obresti, v posojilo čez dan.

Razen zahteve po predložitvi zadostnega zneska primernega finančnega premoženja za zavarovanje terjatve ni drugih omejitev glede zneska mejnega posojila.

Obrestno mero Eurosistem objavi vnaprej, obresti se obračunajo linearno, ob upoštevanju konvencije »dejansko število dni/360 dni v letu«. ECB lahko kadar koli spremeni obrestno mero z veljavnostjo najprej naslednji delovni dan Eurosistema. Obrestna mera je objavljena na spletni strani ECB (www.ecb.int) in spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Dostop do mejnega posojila se odobri izključno v skladu s cilji in splošnimi usmeritvami denarne politike ECB. ECB lahko kadar koli prilagodi pogoje instrumenta ali ga začasno prekliče.

3.8 MEJNI DEPOZIT

Nasprotne stranke lahko uporabijo odprto ponudbo za mejni depozit za deponiranje likvidnosti pri Banki Slovenije čez noč. V zameno za depozite Banka Slovenije nasprotnim strankam ne daje zavarovanja. Depoziti se obrestujejo po vnaprej določeni obrestni meri. V normalnih okoliščinah obrestna mera mejnega depozita predstavlja spodnjo mejo tržne obrestne mere za denar čez noč.

Dostop do mejnega depozita imajo institucije, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti za nasprotne stranke, določena v poglavju 2.1. Dostop je mogoč na delovne dneve sistema RTGS^{plus} v skladu s postopki in roki, opredeljenimi v poglavju 4.1.2. Banka Slovenije vrne mejni depozit nasprotni stranki naslednji delovni dan Banke Slovenije po dnevu deponiranja, in sicer ob odprtju sistema TARGET.

Znesek mejnega depozita ni omejen. Obrestno mero objavi Eurosistem vnaprej, obresti se obračunajo linearno, ob upoštevanju konvencije »dejansko število dni/360 dni v letu«. ECB lahko kadar koli spremeni obrestno mero, z veljavnostjo najprej naslednji delovni dan Eurosistema. Obrestna mera je objavljena na spletni strani ECB (www.ecb.int) in spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Obresti depozita se plačajo ob dospelosti depozita.

Dostop do mejnega depozita se odobri izključno v skladu s cilji in splošnimi usmeritvami denarne politike ECB. ECB lahko kadar koli prilagodi pogoje instrumenta ali ga začasno prekliče.

Tabela 1: Operacije denarne politike Eurosistema

Operacije denarne politike	Smer operacije		Ročnost	Frekvenca	Postopek
	Povečevanje likvidnosti	Zmanjševanje likvidnosti			
Operacije odprtega trga					
Operacije glavnega refinanciranja (OGR)	- Povratne transakcije	-	En teden	Tedensko	Standardne avkcije
Operacije dolgoročnejšega refinanciranja (ODR)	- Povratne transakcije	-	Tri mesece	Mesečno	Standardne avkcije
Operacije finega uravnavanja (OFU)	- Povratne transakcije	- Povratne transakcije	Nestandardizirana	Občasno	Hitre avkcije / dvostranski postopki
	- Valutne zamenjave	- Valutne zamenjave - Zbiranje vezanih depozitov			
	- Dokončni nakupi	- Dokončne prodaje			
Strukturne operacije (SO)	- Povratne transakcije	- Izdaja dolžniških certifikatov	Standardizirana / nestandardizirana	Redno in občasno	Standardne avkcije
	- Dokončni nakupi	- Dokončne prodaje	-	Občasno	Dvostranski postopki
Odpрте ponudbe					
Mejno posojilo (MPS)	- Povratne transakcije	-	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	
Mejni depozit (MDP)	-	- Depoziti	Čez noč	Dostop po prostem preudarku nasprotnih strank	

4 POSTOPKI PRI OPERACIJAH DENARNE POLITIKE EUROSISTEMA

4.1 POSTOPKI PRI ODPRTIH PONUDBAH

4.1.1 Postopki pri mejnem posojilu

Banka Slovenije sprejema zahtevo nasprotne stranke za odobritev mejnega posojila vsak delovni dan sistema RTGS^{plus} v času od odprtja sistema TARGET do najpozneje 30 minut po dejanskem zaprtju sistema TARGET (oz. 60 minut po dejanskem zaprtju sistema TARGET na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv). Splošno pravilo je, da se sistem TARGET odpre ob 7:00 uri in zapre ob 18:00 uri.

Nasprotna stranka posreduje zahtevo Banki Slovenije v skladu z Operativnim priročnikom za nasprotne stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki črpanja in vračila posojila čez dan in mejnega posojila, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). SWIFT sporočila, ki so posredovana med Banko Slovenije in nasprotno stranko v zvezi z odobritvijo mejnega posojila, imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu.

Nasprotna stranka mora najkasneje ob posredovanju zahteve za odobritev mejnega posojila zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

V primeru, da nasprotna stranka do zaprtja sistema TARGET ne vrne posojila čez dan, ki ga je črpala na ta dan, se znesek nevrnjenega posojila čez dan pretvori v mejno posojilo pod pogoji, ki ta dan veljajo za odprto ponudbo mejnega posojila.

Dospelost mejnega posojila je naslednji delovni dan sistema RTGS^{plus} po odobritvi mejnega posojila ob odprtju sistema TARGET, ko se znesek mejnega posojila, povečan za znesek obresti iz mejnega posojila, pretvori v posojilo čez dan.

4.1.2 Postopki pri mejnem depozitu

Banka Slovenije sprejema zahtevek nasprotne stranke za vplačilo mejnega depozita pri Banki Slovenije vsak delovni dan sistema RTGS^{plus} v času od odprtja sistema TARGET do najpozneje 30 minut po dejanskem zaprtju sistema TARGET (oz. 60 minut po dejanskem zaprtju sistema TARGET na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv). Splošno pravilo je, da se sistem TARGET odpre ob 7:00 uri in zapre ob 18:00 uri.

Nasprotna stranka posreduje zahtevek za vpis mejnega depozita tako, da pošlje Banki Slovenije pravilno izpolnjen SWIFT nalog MT 202. V SWIFT nalog navede znesek vpisa, kot vrsto posla navede M6210, v prvo vrstico polja 72 navede:/RECM05228750105 in v drugo vrstico: mejni depozit.

SWIFT sporočila, ki so posredovana med Banko Slovenije in nasprotno stranko v zvezi s sklenitvijo mejnega depozita, imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu.

Naslednji delovni dan Banke Slovenije po nakazilu mejnega depozita Banka Slovenije ob odprtju sistema TARGET nakaže nasprotni stranki na njen poravnalni račun v sistemu RTGS^{plus} znesek mejnega depozita in obresti iz mejnega depozita. V primeru, da je naslednji dan po vplačilu depozita delovni dan sistema RTGS^{plus} in hkrati nacionalni praznik v Republiki Sloveniji, se depozit na ta dan ne izplača, ampak se izplača prvi naslednji delovni dan Banke Slovenije.

V primeru, da zahtevek nasprotne stranke za vpis mejnega depozita ni pravilno izpolnjen, Banka Slovenije zavrne njen zahtevek tako, da vrne sredstva nasprotni stranki isti dan oziroma najkasneje naslednji delovni dan Banke Slovenije zjutraj brez obresti.

4.2 POSTOPKI PRI POSOJILU ČEZ DAN

Nasprotna stranka lahko posreduje Banki Slovenije zahtevo za odobritev posojila čez dan v obliki zavarovanega posojila vsak delovni dan sistema RTGS^{plus} v času od odprtja sistema TARGET in najkasneje do trenutka, ki še omogoča, da Banka Slovenije odobri zahtevo in nakaže znesek posojila na poravnalni račun nasprotne stranke v sistemu RTGS^{plus} pred zaprtjem sistema TARGET.

Nasprotna stranka posreduje zahtevo Banki Slovenije v skladu z Operativnim priročnikom za nasprotne stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki črpanja in vračila posojila čez dan in mejnega posojila, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). SWIFT sporočila, ki so posredovana med Banko Slovenije in nasprotno stranko v zvezi z odobritvijo posojila čez dan, imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu.

Nasprotna stranka mora najkasneje ob posredovanju zahteve za odobritev posojila čez dan zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

Nasprotna stranka mora vrniti znesek odobrenega posojila čez dan isti dan, kot je bilo posojilo odobreno, in sicer do zaprtja sistema TARGET na poravnalni račun Banke Slovenije v sistemu RTGS^{plus}, v skladu z Operativnim priročnikom za nasprotne stranke in Banko Slovenije v zvezi s postopki črpanja in vračila posojila čez dan in mejnega posojila.

V primeru, da nasprotna stranka do zaprtja sistema TARGET ne vrne posojila čez dan, se znesek nevrnjenega posojila čez dan pretvori v mejno posojilo pod pogoji, ki ta dan veljajo za odprto ponudbo mejnega posojila. Naslednji delovni dan sistema RTGS^{plus} se ob odprtju sistema TARGET znesek mejnega posojila, povečan za znesek obresti iz mejnega posojila, pretvori v posojilo čez dan.

Dospelost mejnega posojila, ki je bilo črpáno na podlagi zahteve nasprotne stranke, je naslednji delovni dan sistema RTGS^{plus} po odobritvi mejnega posojila ob odprtju sistema TARGET, ko se znesek mejnega posojila, povečan za znesek obresti iz mejnega posojila, pretvori v posojilo čez dan.

4.3 AVKCIJSKI POSTOPKI

4.3.1 Splošne določbe

Avkcijski postopki Eurosistema se izvajajo v šestih operativnih korakih:

- Korak 1** *Najava avkcije*
Objava s strani ECB prek javnih elektronskih medijev (če je najava avkcije javno objavljena)
- Korak 2** *Priprava in posredovanje protiponudb s strani nasprotnih strank*
- Korak 3** *Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema*
- Korak 4** *Dodelitev in objava rezultatov avkcije*
 - Odločitev ECB o dodelitvi
 - Objava s strani ECB prek javnih elektronskih medijev (če se rezultati avkcije javno objavijo)
- Korak 5** *Pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom*
- Korak 6** *Poravnava transakcij*

4.3.1.1 Vrste avkcij

Standardne in hitre avkcije

Avkcije se lahko izvajajo v obliki *standardnih avkcij* ali *hitrih avkcij*. Postopki so pri obeh vrstah avkcij enaki razen časovnega okvira izvedbe. Standardne avkcije se izvedejo najkasneje v roku 24 ur (od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom), poravnava operacije pa je običajno naslednji dan, ko so odprti vsi nacionalni sistemi BPRČ in sistemi poravnave vrednostnih papirjev. Hitre avkcije se običajno izvedejo v roku 90 minut (od najave avkcije do pošiljanja obvestil uspešnim ponudnikom), poravnava operacije pa je isti dan.

Preko standardnih avkcij se izvajajo: operacije glavnega refinanciranja, operacije dolgoročnejšega refinanciranja, povratne strukturne operacije za povečevanje likvidnosti in izdaja dolžniških certifikatov ECB. Preko hitrih avkcij se lahko izvajajo: povratne transakcije za povečevanje in zmanjševanje likvidnosti, zbiranje vezanih depozitov in valutne zamenjave.

Avkcije s fiksno in avkcije z variabilno mero

Eurosistem lahko izvaja *avkcije s fiksno mero* ali *z variabilno mero*. Pri avkciji s fiksno mero ECB vnaprej določi obrestno mero, nasprotni stranke pa licitirajo znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel po vnaprej določeni fiksni obrestni meri. Pri avkcijah z variabilno mero nasprotni stranke licitirajo zneske in obrestne mere, pri katerih so pripravljene skleniti posel.

Pri *avkcijah s fiksno mero* se protiponudbe, ki so jih podale nasprotni stranke, seštejejo. Če skupni znesek protiponudb presega znesek za dodelitev, se predložene protiponudbe dodelijo sorazmerno glede na razmerje med zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro. Vendar se lahko ECB na avkciji s fiksno mero odloči dodeliti vsakemu ponudniku minimalni znesek/odstotek.

Pri *avkcijah v eurih z variabilno obrestno mero*, na katerih Eurosistem povečuje likvidnost, se protiponudbe razvrstijo po padajočem vrstnem redu glede na licitirano obrestno mero. Protiponudbe z najvišjimi obrestnimi merami se sprejmejo najprej, medtem ko se protiponudbe z vedno nižjimi obrestnimi merami sprejemajo, dokler se ne izčrpa celotni znesek za dodelitev. Če pri najnižji sprejeti obrestni meri (tj. pri mejni obrestni meri) skupni znesek protiponudb po tej obrestni meri presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

Pri avkcijah z variabilno obrestno mero, na katerih Eurosistem zmanjšuje likvidnost (takšne avkcije se lahko uporabljajo za izdajo dolžniških certifikatov in zbiranje vezanih depozitov), se protiponudbe razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu licitiranih obrestnih mer (ali v padajočem vrstnem redu licitiranih cen). Protiponudbe z najnižjimi obrestnimi merami (najvišjimi cenami) se sprejmejo najprej, medtem ko se protiponudbe z vedno višjimi obrestnimi merami (nižjimi cenami) sprejemajo, dokler se ne izčrpa celoten znesek likvidnosti, ki jo želi Eurosistem z operacijo zmanjšati. Če pri najvišji obrestni meri (najnižji ceni) od sprejetih (tj. pri mejni obrestni meri/ceni) skupni znesek protiponudb po tej obrestni meri presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri/ceni. Pri izdaji dolžniških certifikatov se znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, zaokroži na najbližji mnogokratnik nominalne vrednosti dolžniških certifikatov. Pri drugih operacijah zmanjševanja likvidnosti se znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, zaokroži na najbližji euro.

Pri avkcijah z variabilno obrestno mero se lahko ECB odloči, da vsakemu uspešnemu ponudniku dodeli minimalni znesek.

Pri dodelitvi na *avkcijah valutnih zamenjav z variabilno swap mero*, na katerih Eurosistem povečuje likvidnost, se protiponudbe razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu glede na licitirane swap točke.

Kotacije swap točk se razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu, ob upoštevanju predznaka kotacije, ki je odvisen od predznaka obrestne razlike med tujo valuto in eurom. Če je za dano ročnost valutne zamenjave obrestna mera za tujo valuto višja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točke pozitivna (tj. euro kotira s premijo glede na tujo valuto). Če je, nasprotno, obrestna mera za tujo valuto nižja od ustrezne obrestne mere za euro, je kotacija swap točke negativna (tj. euro kotira z diskontom glede na tujo valuto).

Najprej se sprejmejo protiponudbe z najnižjimi kotacijami swap točk, nato pa se sprejemajo protiponudbe z vedno višjimi kotacijami swap točk, in sicer dokler se ne izčrpa celotni znesek za dodelitev v osnovni valuti. Če pri najvišji sprejeti kotaciji

swap točk (tj. pri mejni kotaciji swap točk) skupni znesek protiponudb po tej kotaciji presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

Pri dodelitvi na *avkcijah valutnih zamenjav z variabilno swap mero*, na katerih Eurosistem *zmanjšuje likvidnost*, se protiponudbe razvrstijo po padajočem vrstnem redu licitiranih kotacij swap točk. Ponudbe z najvišjimi kotacijami swap točk se sprejmejo najprej, medtem ko se naslednje nižje kotacije swap točk sprejemajo, dokler se ne izčrpa celotni znesek v osnovni valuti. Če pri najnižji sprejeti kotaciji swap točk (tj. pri mejni kotaciji swap točk) skupni znesek protiponudb po tej kotaciji presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni kotaciji swap točk. Znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, se zaokroži na najbližji euro.

Avkcija nizozemskega tipa in avkcija ameriškega tipa

Pri dodelitvi lahko Eurosistem pri avkcijah z variabilno mero uporabi *avkcijo z enotno mero* (*avkcija nizozemskega tipa*) ali *avkcijo z različnimi merami* (*avkcija ameriškega tipa*). Pri uporabi avkcije nizozemskega tipa se ista dodeljena obrestna mera/cena/swap točke uporabi za vse sprejete protiponudbe in je enaka mejni obrestni meri/ceni/swapam točki, pri kateri se izčrpa skupni znesek dodelitve na avkciji. Pri uporabi avkcije ameriškega tipa je dodeljena obrestna mera/cena/swap točke enaka ponujeni obrestni meri/ceni/swap točkam pri vsaki posamezni sprejeti protiponudbi.

4.3.1.2 Najava avkcije

ECB javno najavi standardne avkcije prek elektronskih medijev. Javna najava avkcije običajno vsebuje naslednje podatke:

- referenčna številka avkcije,
- datum avkcije,
- vrsta operacije (povečevanje ali zmanjševanje likvidnosti in vrsta instrumenta denarne politike, ki se bo uporabil),
- rok dospelosti operacije,
- vrsta avkcije (avkcija s fiksno mero ali avkcija z variabilno mero),
- metoda dodelitve (avkcija nizozemskega tipa ali avkcija ameriškega tipa),
- predvideni znesek operacije (običajno samo pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja),
- obrestna mera/cena/swap točke, ki je določena za avkcijo (pri avkcijah s fiksno mero),
- izklicna obrestna mera/cena/swap točke (če je predvideno),
- datum začetka in datum dospelosti operacije (če je predvideno) ali datum valutacije in datum dospelosti instrumenta (pri izdaji dolžniških certifikatov),
- valute, uporabljene v operaciji, in osnovna valuta (pri valutnih zamenjavah),
- referenčni promptni devizni tečaj, ki se uporablja za izračun protiponudbe (pri valutnih zamenjavah),
- zgornja meja protiponudbe (če je predvideno),
- minimalni posamezni znesek dodelitve (če je predvideno),
- minimalni odstotek dodelitve (če je predvideno),
- rok za predložitev protiponudb,
- nominalna vrednost certifikatov (pri izdaji dolžniških certifikatov) in
- ISIN koda izdaje (pri izdaji dolžniških certifikatov).

Eurosistem hitre avkcije običajno javno najavi vnaprej, vendar se v izrednih okoliščinah ECB lahko odloči, da hitre avkcije ne najavi. Najava hitrih avkcij poteka po enakih postopkih kakor za standardne avkcije.

4.3.1.3 Zbiranje in posredovanje protiponudb s strani nasprotnih strank

Protiponudbe nasprotnih strank morajo biti pripravljene v skladu z vzorcem, ki ga za zadevno operacijo določi Banka Slovenije (Priloga 2). Protiponudbe morajo nasprotne stranke predložiti Banki Slovenije. Protiponudbe ene institucije lahko predloži samo ena poslovalnica (bodisi sedež ali izbrana podružnica) v Republiki Sloveniji.

Pri avkcijah s fiksno mero morajo nasprotne stranke v svojih protiponudbah navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z Banko Slovenije. Pri valutnih zamenjavah s fiksno swap mero nasprotna stranka navede znesek v osnovni valuti, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije.

Pri avkcijah z variabilno mero lahko nasprotne stranke predložijo do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami/ceni/swap točkami. V vsaki protiponudbi morajo navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z Banko Slovenije, in ustrezno obrestno mero/ceno/swap točke.

V zvezi z izdajo dolžniških certifikatov ECB lahko ECB sklene, da morajo protiponudbe vsebovati licitirano ceno in ne obrestno mero. V takšnih primerih se morajo cene navesti kot odstotek nominalnega zneska. Pri valutnih zamenjavah z variabilno swap mero je treba navesti znesek v osnovni valuti, v višini katerega je nasprotna stranka pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije, ter swap točke.

Licitirane obrestne mere morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke. Pri operacijah valutnih zamenjav z variabilno swap mero morajo biti swap točke navedene v skladu s splošnimi tržnimi običaji, protiponudbe pa morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 swap točke.

Pri operacijah glavnega refinanciranja, operacijah finega uravnavanja in strukturnih operacijah znaša najnižji znesek protiponudbe 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki ta znesek presegajo, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni licitirani višini obrestne mere/cene/swap točk.

Pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja znaša najnižji znesek protiponudbe 100.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji določeni znesek protiponudbe, morajo biti izražene kot mnogokratniki 10.000 EUR. Najnižji znesek protiponudbe se uporablja pri vsaki posamezni višini licitirane obrestne mere.

ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe. Vsaka tovrstna omejitev zgornje meje protiponudbe se vedno navede v javni najavi avkcije.

Nasprotna stranke morajo zagotoviti, da imajo za denarni znesek, ki jim je bil dodeljen, vedno na razpolago zadostno višino zavarovanja oziroma da imajo, v primeru operacij umika likvidnosti, vedno na razpolago denarna sredstva za poravnavo. Če nasprotna stranka ni sposobna zagotoviti zadostnega zneska zavarovanja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen na avkciji, ji Banka Slovenije izreče sankcijo.

4.3.1.4 Objava rezultatov

Rezultate standardnih in hitrih avkcij ECB javno objavi prek elektronskih medijev. Javno sporočilo o rezultatih avkcije običajno vsebuje naslednje podatke:

- referenčna številka avkcije,
- datum avkcije,
- vrsta operacije,
- rok dospelosti operacije,
- skupni znesek protiponudb s strani nasprotnih strank Eurosistema,
- število ponudnikov,
- valute, uporabljene v operaciji (pri valutnih zamenjavah),
- skupni dodeljeni znesek,
- odstotek dodelitve (pri avkcijah s fiksno mero),
- promptni devizni tečaj (pri valutnih zamenjavah),
- mejna obrestna mera/cena/swap točke in odstotek dodelitve pri mejni obrestni meri/ceni/swap točkah (pri avkcijah z variabilno mero),
- najnižja licitirana obrestna mera/cena/swap točke, najvišja licitirana obrestna mera/cena/swap točke in tehtana povprečna obrestna mera/cena/swap točke dodelitve (pri avkcijah ameriškega tipa),
- datum začetka in datum dospelosti operacije (če je predvideno) ali datum valute in datum dospelosti instrumenta (pri izdaji dolžniških certifikatov),
- minimalni posamezni znesek dodelitve (če je predvideno),
- minimalni odstotek dodelitve (če je predvideno),
- nominalna vrednost certifikatov (pri izdaji dolžniških certifikatov) in
- ISIN koda izdaje (pri izdaji dolžniških certifikatov).

Banka Slovenije obvesti uspešne ponudnike o rezultatih dodelitve neposredno.

Sporočila, ki so posredovana med Banko Slovenije in nasprotno stranko po telefaksu in telefonu pri avkcijskih postopkih, imajo med strankama naravo pisne listine in služijo kot dokaz o sklenjenem poslu.

4.3.2 Postopki pri operacijah glavnega refinanciranja

Običajni urnik izvedbe avkcije in poravnave pri operacijah glavnega refinanciranja, ki se izvajajo v obliki standardnih avkcij in po vnaprej objavljenem koledarju:

Ponedeljek (T-1)	15:30	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
Torek (T)	9:30	Rok za posredovanje protiponudb nasprotnih strank
	11:15	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
	11:45	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije
	13:00	Zagotovitev zavarovanja
Sreda (T+1)	14:00	Poravnava transakcij
	14:00	Vračilo dospele operacije
Sreda v naslednjem tednu	14:00	Vračilo dospele operacije

T – trgovalni dan

Koledar za izvajanje operacij glavnega refinanciranja in operacij dolgoročnejšega refinanciranja Eurosistema za tekoče leto se objavi najmanj 3 mesece pred začetkom leta na spletni strani ECB (www.ecb.int) in spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Ker ECB pri pripravi okvirnega koledarja upošteva državne praznike v posameznih državah članicah, so možna odstopanja od običajnih trgovalnih dni.

4.3.2.1 Posredovanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranke posreduje protiponudbe za operacijo glavnega refinanciranja Banki Slovenije po telefaksu, pogoje iz protiponudb pa mora naknadno potrditi še po telefonu. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Nasprotna stranka pošlje protiponudbe in jih naknadno potrdi po telefonu na dan najave avkcije do 16:30 ure (če je dan najave avkcije delovni dan Banke Slovenije) oziroma na trgovalni dan od 8:00 ure do izteka roka za posredovanje protiponudb.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za posredovanje protiponudb.

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2a). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Operacija glavnega refinanciranja«
- Postopek: »Standardna avkcija«
- Tip instrumenta: »Povratna transakcija«.

Pri avkciji s fiksno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami. Nasprotna stranka razvrsti protiponudbe po vrstnem redu od protiponudbe z najvišjo do protiponudbe z najnižjo obrestno mero. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije. Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

Pri avkciji z variabilno mero morajo biti licitirane obrestne mere enake ali višje od izklicne obrestne mere. Če so višje od izklicne obrestne mere, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke.

4.3.2.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka za posredovanje protiponudb. Banka Slovenije zavrže protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.2.1. Zavržejo se vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Ko Banka Slovenije zavrže protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko po telefonu.

4.3.2.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.2.4 Postopek poravnave in vračila

Nasprotna stranka mora najkasneje do 13:00 ure na dan poravnave operacije, ki je praviloma naslednji delovni dan Eurosistema po sprejetju protiponudb, zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na njen poravnalni račun znesek sprejetih protiponudb (v nadaljevanju: nakazilo) do 14:00 ure na dan poravnave operacije. V primeru, da nasprotna stranka ni zagotovila zavarovanja v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del nakazilado višine zagotovljenega zavarovanja.

Na dan dospelosti operacije nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen poravnalni račun glavnico in obresti iz naslova dospele operacije do 14:00 ure. Pri izračunu obresti se uporablja linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

Če na dan poravnave nove operacije nasprotni stranki dospe istovrstna operacija, se nakazilo in vračilo glavnice in obresti netirata in znesek razlike bodisi Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki (če je nakazilo višje od vsote vračila glavnice in obresti dospele operacije) bodisi nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije (če je nakazilo nižje od vsote vračila glavnice in obresti dospele operacije).

Po prejemu vračila glavnice in obresti Banka Slovenije nasprotni stranki sprosti zavarovanje v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

4.3.3 Postopki pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja

Običajni urnik izvedbe avkcije in poravnave pri operacijah dolgoročnejšega refinanciranja, ki se izvajajo v obliki standardnih avkcij in po vnaprej objavljenem koledarju:

Torek (T-1)	15:30	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
Zadnja sreda v mesecu (T)	9:30	Rok za posredovanje protiponudb nasprotnih strank
	11:15	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
	11:45	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije
Četrtek (T+1)	13:00	Zagotovitev zavarovanja
Dan dospelosti operacije (običajno četrtek, ki sledi zadnji sredi v mesecu čez tri mesece)	14:00	Poravnava transakcij
	14:00	Vračilo dospele operacije

T – trgovalni dan

Koledar za izvajanje operacij glavnega refinanciranja in operacij dolgoročnejšega refinanciranja Eurosistema za tekoče leto se objavi najmanj 3 mesece pred začetkom leta na spletni strani ECB (www.ecb.int) in spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Ker ECB pri pripravi okvirnega koledarja upošteva državne praznike v državah članicah, so možna odstopanja od običajnih trgovalnih dni.

4.3.3.1 Posredovanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranka posreduje protiponudbe Banki Slovenije po telefaksu pogoje iz protiponudb pa mora naknadno potrditi še po telefonu. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Nasprotna stranka pošlje protiponudbe in jih potrdi po telefonu na dan najave avkcije do 16:30 ure (če je ta dan delovni dan Banke Slovenije) oziroma na trgovalni dan od 8:00 ure do izteka roka za posredovanje protiponudb.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za pošiljanje protiponudb.

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2a). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Operacija dolgoročnejšega refinanciranja«
- Postopek: »Standardna avkcija«
- Tip instrumenta: »Povratna transakcija«.

Pri avkciji s fiksno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero pa lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami. Nasprotna stranka razvrsti protiponudbe po vrstnem redu od protiponudbe z najvišjo do protiponudbe z najnižjo obrestno mero. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije. Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 100.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 10.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

Pri avkciji z variabilno mero morajo biti licitirane obrestne mere enake ali višje od izklicne obrestne mere. Če so višje od izklicne obrestne mere, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke.

4.3.3.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka za pošiljanje protiponudb. Banka Slovenije zavrže protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.3.1, in sicer zavrže vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če Banka Slovenije zavrže protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko.

4.3.3.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.3.4 Postopek poravnave in vračila

Nasprotna stranka mora najkasneje do 13:00 ure na dan poravnave operacije, ki je praviloma naslednji delovni dan Eurosistema po sprejetju protiponudb, zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na njen poravnalni račun znesek sprejetih protiponudb (nakazilo) do 14:00 ure na dan poravnave operacije. V primeru, da nasprotna stranka ni zagotovila zavarovanja v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del nakazila do višine zagotovljenega zavarovanja.

Na dan dospelosti operacije nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen poravnalni račun glavnico in obresti iz naslova dospelosti operacije do 14:00 ure. Pri izračunu obresti se uporablja linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«. Po prejemu vračila glavnice in obresti Banka Slovenije nasprotni stranki sprosti zavarovanje v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

Če na dan poravnave nove operacije nasprotni stranki dospe istovrstna operacija, se nakazilo in vračilo glavnice in obresti netirata in znesek razlike bodisi Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki (če je nakazilo višje od vsote vračila glavnice in obresti dospelosti operacije) bodisi nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije (če je nakazilo nižje od vsote vračila glavnice in obresti dospelosti operacije).

4.3.4 Postopki pri povratnih strukturnih operacijah

Običajni urnik izvedbe povratnih strukturnih operacij, ki se izvajajo v obliki standardnih avkcij, vendar ne po vnaprej objavljenem koledarju (ni standardizirane frekvence in standardizirane dospelosti):

Dan T-1	15:30	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
Dan T	9:30	Rok za posredovanje protiponudb nasprotnih strank
	11:15	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev
	11:45	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije
Dan T+1	13:00	Zagotovitev zavarovanja
	14:00	Poravnava transakcij
Dan dospelosti operacije	14:00	Vračilo dospele operacije

T – trgovalni dan

Avkcije se običajno izvajajo in poravnavajo samo na dneve, ki so delovni dnevi nacionalnih centralnih bank v vseh državah članicah.

4.3.4.1 Pošiljanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranka posreduje protiponudbe Banki Slovenije po telefaksu, pogoje iz protiponudb pa mora naknadno potrditi še po telefonu. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Nasprotna stranka pošlje protiponudbe in jih potrdi po telefonu na dan najave avkcije do 16:30 ure (če je ta dan delovni dan Banke Slovenije) oziroma na trgovalni dan od 8:00 ure do izteka roka za posredovanje protiponudb.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za pošiljanje protiponudb.

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2a). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Strukturna operacija«
- Postopek: »Standardna avkcija«
- Tip instrumenta: »Povratna transakcija«.

Pri avkciji s fiksno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero pa lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami. Nasprotna stranka razvrsti protiponudbe po vrstnem redu od protiponudbe z najvišjo do protiponudbe z najnižjo obrestno mero. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije. Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

Pri avkciji z variabilno mero morajo biti licitirane obrestne mere enake ali višje od izklicne obrestne mere. Če so višje od izklicne obrestne mere, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke.

4.3.4.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka, določenega s strani ECB. Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.4.1, in sicer zavrne vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko.

4.3.4.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.4.4 Postopek poravnave in vračila

Nasprotna stranka mora najkasneje do 13:00 ure na dan poravnave operacije, ki je praviloma naslednji delovni dan Eurosistema po sprejetju protiponudb, zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na njen poravnalni račun znesek sprejetih protiponudb (nakazilo) do 14:00 ure na dan poravnave operacije. V primeru, da nasprotna stranka ni zagotovila zavarovanja v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del nakazila do višine zagotovljenega zavarovanja.

Na dan dospelosti operacije nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen poravnalni račun glavnico in obresti iz naslova dospele operacije do 14:00 ure. Pri izračunu obresti se uporablja linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

Po prejemu vračila glavnice in obresti Banka Slovenije nasprotni stranki sprosti zavarovanje v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

4.3.5 Postopki pri povratnih operacijah finega uravnavanja za povečevanje likvidnosti

Okvirni urnik izvedbe hitre avkcije pri povratnih operacijah finega uravnavanja za povečevanje likvidnosti, ki se ne izvajajo po vnaprej objavljenem koledarju (ni standardizirane frekvence in standardizirane dospelosti):

Dan T	Minute (kumulativno od najave)	
	0	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če je najava avkcije javno objavljena)
	+30 (30)	Rok za pošiljanje protiponudb nasprotnih strank
	+55 (85)	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če se rezultati avkcije javno objavijo)
	+10 (95)	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije Poravnava transakcij
Dan dospelosti operacije	14:00	Vračilo dospele operacije

T – trgovalni dan

Banka Slovenije sodeluje v teh operacijah takrat, ko so trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi Banke Slovenije. Takoj po najavi avkcije s strani ECB Banka Slovenije o tem po telefonu obvesti vse primerne nasprotne stranke, ki so izbrane za izvajanje povratnih operacij finega uravnavanja v skladu z določbami poglavja 2.2.

4.3.5.1 Pošiljanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranka posreduje protiponudbe Banki Slovenije po telefaksu pred iztekom roka za pošiljanje protiponudb, ki ga določi ECB. Naknadno mora nasprotna stranka potrditi pogoje iz protiponudb po telefonu, najkasneje do izteka roka za pošiljanje protiponudb. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2a). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Operacija finega uravnavanja«
- Postopek: »Hitra avkcija«
- Tip instrumenta: »Povratna transakcija (povečevanje likvidnosti)«.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za pošiljanje protiponudb.

Pri avkciji s fiksno obrestno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero pa lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami. Nasprotna stranka razvrsti protiponudbe po vrstnem redu od protiponudbe z najvišjo do protiponudbe z najnižjo obrestno mero. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije. Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

V primeru avkcije z variabilno obrestno mero morajo biti licitirane obrestne mere enake ali višje od izklicne obrestne mere. Če so višje od izklicne obrestne mere, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke.

4.3.5.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka, določenega s strani ECB. Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.5.1, in sicer zavrne vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko.

4.3.5.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.5.4 Postopek poravnave in vračila

Nasprotna stranka mora najkasneje do poravnave operacije zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na dan poravnave, ki je običajno enak trgovalnemu dnevu, na njen poravnalni račun znesek sprejetih protiponudb (nakazilo). V primeru, da nasprotna stranka ni zagotovila zavarovanja v skladu finančne-

ga premoženja pri Banki Slovenije v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del nakazila do višine zagotovljenega zavarovanja.

Na dan dospelosti operacije nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen poravnalni račun glavnico in obresti iz naslova dospelosti operacije ob 14:00 uri. Pri izračunu obresti se uporablja linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

Po prejemu vračila glavnice in obresti Banka Slovenije nasprotni stranki sprostí zavarovanje v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

4.3.6 Postopki pri operacijah finega uravnavanja v obliki vezanih depozitov

Okvirni urnik izvedbe hitre avkcije pri zbiranju vezanih depozitov, ki se ne izvajajo po vnaprej objavljenem koledarju (ni standardizirane frekvence in standardizirane dospelosti):

Dan T	Minute (kumulativno od najave)	
	0	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če je najava avkcije javno objavljena)
	+30 (30)	Rok za pošiljanje protiponudb nasprotnih strank
	+55 (85)	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če se rezultati avkcije javno objavijo)
	+10 (95)	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije
		Poravnava transakcij
Dan dospelosti operacije	14:00	Vračilo dospelosti operacije

T – trgovalni dan

Banka Slovenije sodeluje v teh operacijah takrat, ko so trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi Banke Slovenije. Takoj po najavi avkcije s strani ECB Banka Slovenije o tem po telefonu obvesti vse primerne nasprotne stranke, ki so izbrane za izvajanje zbiranja vezanih depozitov v skladu z določbami poglavja 2.2.

4.3.6.1 Pošiljanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranka posreduje protiponudbe Banki Slovenije po telefaksu pred iztekom roka za pošiljanje protiponudb ki ga določi ECB. Naknadno mora nasprotna stranka potrditi pogoje iz protiponudb po telefonu, najkasneje do izteka roka za pošiljanje protiponudb. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2a). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Operacija finega uravnavanja«
- Postopek: »Hitra avkcija«
- Tip instrumenta: »Vezani depozit«.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za pošiljanje protiponudb.

Pri avkciji s fiksno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero pa lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi obrestnimi merami. Nasprotna stranka razvrsti protiponudbe po vrstnem redu od protiponudbe z najnižjo do protiponudbe z najvišjo obrestno mero. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek, v višini katerega je pripravljena skleniti posel z Banko Slovenije. Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

V primeru avkcije z variabilno mero morajo biti licitirane obrestne mere enake ali nižje od izklicne obrestne mere. Če so nižje od izklicne obrestne mere, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 odstotne točke.

4.3.6.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka, določenega s strani ECB. Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.6.1, in sicer zavrne vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko.

4.3.6.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.6.4 Postopek poravnave in vračila

Nasprotna stranka mora na dan poravnave, ki je običajno enak trgovalnemu dnevu operacije, na poravnalni račun Banke Slovenije nakazati znesek sprejetih protiponudb.

Na dan dospelosti operacije Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na njen poravnalni račun glavnico in obresti iz naslova dospele operacije do 14:00 ure. Pri izračunu obresti se uporablja linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija »dejansko število dni/360 dni v letu«.

4.3.7 Postopki pri operacijah finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav

Okvirni urnik izvedbe hitre avkcije pri operacijah finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav, ki se ne izvajajo po vnaprej objavljenem koledarju (ni standardizirane frekvence in standardizirane dospelosti):

Dan T	Minute (kumulativno od najave)	
	0	Najava avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če je najava avkcije javno objavljena)
	+30 (30)	Rok za pošiljanje protiponudb nasprotnih strank
	+55 (85)	Objava rezultatov avkcije s strani ECB preko javnih elektronskih medijev (če se rezultati avkcije javno objavijo)
	+10 (95)	Potrditev sprejetih protiponudb nasprotnih strank s strani Banke Slovenije
Dan T, T+1 ali T+2 (Dan poravnave)		Poravnava transakcij
Dan povratnega nakupa		Povratni nakup

T – trgovalni dan

Banka Slovenije sodeluje v teh operacijah takrat, ko so trgovalni dan, dan poravnave in dan vračila delovni dnevi Banke Slovenije. Takoj po najavi avkcije s strani ECB Banka Slovenije o tem po telefonu obvesti vse primerne nasprotne stranke, ki so izbrane za izvajanje operacij finega uravnavanja v obliki valutnih zamenjav.

4.3.7.1 Pošiljanje protiponudb nasprotnih strank

Nasprotna stranka posreduje protiponudbe Banki Slovenije po telefaksu pred iztekom roka za pošiljanje protiponudb, ki ga določi ECB. Naknadno mora nasprotna stranka potrditi pogoje iz protiponudb po telefonu, najkasneje do izteka roka za pošiljanje protiponudb. Številki telefaksa in telefona sta objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Protiponudbe mora nasprotna stranka posredovati na predpisanem obrazcu (Priloga 2b). Protiponudbe morajo biti pravilno izpolnjene in podpisane s strani pooblaščenih podpisnikov. Kot vrsto operacije nasprotna stranka v obrazcu navede:

- Ime operacije: »Operacija finega uravnavanja«
- Postopek: »Hitra avkcija«
- Tip instrumenta: »Valutna zamenjava (povečevanje likvidnosti)« ali »Valutna zamenjava (zmanjševanje likvidnosti)«.

Nasprotna stranka lahko umakne protiponudbe ali posreduje popravljene protiponudbe do izteka roka za pošiljanje protiponudb.

Pri avkciji s fiksno mero nasprotna stranka pošlje eno protiponudbo, pri avkciji z variabilno mero pa lahko nasprotna stranka pošlje do deset protiponudb z različnimi swap točkami. Pri vsaki protiponudbi mora navesti znesek v eurih, ki ga Banka Slovenije želi prodati (in ponovno kupiti) ali kupiti (in ponovno prodati). Najnižji znesek vsake izmed protiponudb nasprotne stranke znaša 1.000.000 EUR. Protiponudbe, ki presegajo najnižji znesek, morajo biti izražene kot mnogokratniki 100.000 EUR. ECB lahko določi zgornjo mejo protiponudbe, da bi preprečila nesorazmerno visoke protiponudbe.

V primeru avkcije z variabilno mero morajo biti pri operacijah povečevanja (umikanja) likvidnosti licitirane swap točke enake ali višje (nižje) od izklicnih swap točke. Če so različne od izklicnih swap točk, morajo biti izražene kot mnogokratniki 0,01 swap točke.

4.3.7.2 Neveljavnost protiponudb

Protiponudbe nasprotne stranke so neveljavne, če jih nasprotna stranka posreduje oz. potrdi po izteku roka, določenega s strani ECB. Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, če ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4.3.7.1, in sicer zavrne vse protiponudbe nasprotne stranke, če vsaj ena protiponudba ne izpolnjuje navedenih pogojev. Če Banka Slovenije zavrne protiponudbe nasprotne stranke, o svoji odločitvi takoj obvesti nasprotno stranko.

4.3.7.3 Obveščanje uspešnih ponudnikov

Banka Slovenije do predpisanega roka s potrditvijo sprejetih protiponudb po telefaksu obvesti posamezne nasprotne stranke, katerih protiponudbe so bile sprejete.

4.3.7.4 Postopek poravnave in vračila

Glej tudi poglavje 3.5.2.

Valutne zamenjave za povečevanje likvidnosti

V primeru valutnih zamenjav za povečevanje likvidnosti mora nasprotna stranka v skladu z določbami v potrditvah posla nakazati Banki Slovenije na korespondenčni račun v tujini znesek sprejetih protiponudb v tuji valuti. Banka Slovenije nakaže na dan poravnave nasprotni stranki na njen poravnavni račun znesek sprejetih protiponudb v eurih v skladu z določbami v potrditvah posla. V primeru, da nasprotna stranka ni nakazala dogovorjenega zneska v tuji valuti v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del zneska sprejetih protiponudb v eurih v odvisnosti od višine nakazanega zneska v tuji valuti.

Ob dospelosti Banka Slovenije v skladu z določbami v potrditvah posla nakaže nasprotni stranki na njen korespondenčni račun v tujini dogovorjeni znesek povratne prodaje v tuji valuti iz naslova dospele operacije. Na dan povratnega nakupa nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen poravnavni račun v skladu z določbami v potrditvah posla dogovorjeni znesek povratne prodaje v eurih.

Valutne zamenjave za zmanjševanje likvidnosti

V primeru valutnih zamenjav za zmanjševanje likvidnosti mora nasprotna stranka na dan poravnave nakazati Banki Slovenije na njen poravnavni račun znesek sprejetih protiponudb v eurih v skladu z določbami v potrditvah posla. Banka Slovenije nakaže v skladu z določbami v potrditvah posla nasprotni stranki na njen korespondenčni račun v tujini znesek sprejetih protiponudb v tuji valuti. V primeru, da nasprotna stranka ni nakazala dogovorjenega zneska v eurih v predpisanem roku, ji Banka Slovenije nakaže le del zneska sprejetih protiponudb v tuji valuti v odvisnosti od višine nakazanega zneska v eurih.

Na dan povratnega nakupa nasprotna stranka nakaže Banki Slovenije na njen korespondenčni račun v tujini dogovorjeni znesek povratne prodaje v tuji valuti v skladu z določbami v potrditvah posla. Banka Slovenije nakaže nasprotni stranki na njen poravnavni račun dogovorjeni znesek povratne prodaje v eurih iz naslova dospele operacije v skladu z določbami v potrditvah posla.

4.4 POSTOPKI PRI DVOSTRANSKIH OPERACIJAH

V obliki dvostranskih operacij se lahko izvajajo:

- operacije finega uravnavanja: povratne transakcije (za povečevanje ali zmanjševanje likvidnosti), zbiranje vezanih depozitov, valutne zamenjave (za povečevanje ali zmanjševanje likvidnosti), dokončne transakcije in
- strukturne operacije: dokončne transakcije.

Pri dvostranskih transakcijah izvaja Banka Slovenije operacije z eno ali več nasprotnimi strankami brez uporabe avkcijških postopkov.

Ob aktiviranju dvostranske operacije Banka Slovenije neposredno vzpostavi stik po telefonu z eno ali več primernimi nasprotnimi strankami, ki izpolnjujejo pogoje iz poglavja 2.2 in so izbrane za sodelovanje pri dvostranski operaciji. Na podlagi natančnih navodil, ki jih prejme s strani ECB, se Banka Slovenije odloči, ali bo sklenila posel z nasprotno stranko. Po sklenitvi posla Banka Slovenije po telefonu in naknadno po telefaksu nasprotni stranki posreduje potrditev sklenjenega posla. Poravnava transakcij poteka preko Banke Slovenije.

Če bi Svet ECB odločil, da lahko v izrednih okoliščinah dvostranske operacije izvaja tudi sama ECB (ali ena ali več nacionalnih centralnih bank, ki bi delovale kot operativna enota ECB), bi se postopki za tovrstne operacije ustrezno prilagodili. V tem primeru bi ECB (ali Banka Slovenije v vlogi operativne enote ECB) neposredno vzpostavila stik z eno ali več nasprotnimi strankami na območju Republike Slovenije, izbranimi v skladu z merili iz poglavja 2.2. ECB (ali Banka Slovenije v vlogi operativne enote ECB) bi se odločila, ali bo sklenila posel z nasprotnimi strankami. Transakcije bi se kljub temu poravnale na decentraliziran način preko Banke Slovenije.

V primeru povratnih transakcij za povečevanje likvidnosti mora nasprotna stranka najkasneje do poravnave operacije zagotoviti zavarovanje svoje obveznosti v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije v skladu z določbami poglavij 5 in 6.

Frekvenca izvajanja dvostranskih operacij ni standardizirana. Prav tako ni standardizirana dospelost operacij.

Dvostranske operacije se običajno javno ne objavijo. ECB lahko dodatno odloči, da se tudi rezultati dvostranske operacije ne objavijo javno.

Dvostranske operacije finega uravnavanja se lahko izvajajo na katerikoli delovni dan Eurosistema. Banka Slovenije sodeluje pri izvedbi teh dvostranskih operacij le na delovni dan Banke Slovenije. Dokončne transakcije, izvedene v obliki dvostranskih strukturnih operacij, se praviloma izvajajo in poravnajo na dneve, na katere so vse sodelujoče nacionalne centralne banke odprte za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema.

Pri dokončnih transakcijah, ki se izvajajo preko borz ali tržnih agentov, ni vnaprejšnjih omejitev glede kroga nasprotnih strank. Postopki sklenitve posla in poravnave se izvajajo v skladu s tržnimi konvencijami, ki veljajo za vrsto finančnega premoženja, ki ga Banka Slovenije kupuje oz. prodaja.

4.5 POSTOPKI PORAVNAVE

4.5.1 Splošni opis

Denarne transakcije na podlagi odprtih ponudb Eurosistema ali operacij odprtega trga se poravnajo prek poravnalnih računov nasprotnih strank in Banke Slovenije v sistemu RTGS^{plus}. Po zaprtju sistema TARGET se denarne transakcije iz odprtih ponudb Eurosistema poravnajo prek domačih računov nasprotnih strank pri Banki Slovenije.

Denarne transakcije se poravnajo šele po (ali ob) dokončni vključitvi primernega finančnega premoženja nasprotne stranke za zavarovanje terjatev operacije v sklad finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

Operacije odprtega trga na podlagi standardnih avkcij (tj. operacije glavnega refinanciranja, operacije dolgoročnejšega refinanciranja in strukturne operacije) se običajno poravnajo na prvi dan po trgovanem dnevu, ko so odprti vsi ustrezni nacionalni sistemi BPRČ in vsi ustrezni sistemi poravnave vrednostnih papirjev (SPVP). Podrobnejše določbe so v poglavju 4.3. Poravnava odprtih ponudb je opisana v poglavjih 4.1.1 in 4.1.2.

4.5.2 Postopki ob koncu dneva

Postopki ob koncu dneva so opredeljeni v Splošnih pogojih vodenja domačih računov pri Banki Slovenije, ki so objavljeni na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si). Praviloma je čas zaprtja sistema TARGET 18:00 ura. Po času zaprtja se nadaljnji plačilni nalogi za obdelavo v sistemu RTGS^{plus} ne sprejemajo, čeprav so preostali plačilni nalogi, ki so bili sprejeti pred časom zaprtja, še vedno v obdelavi. Nasprotne stranke morajo zahtevek za dostop do mejnega posojila ali vpisa mejnega depozita predložiti Banki Slovenije najpozneje 30 minut po dejanskem zaprtju sistema TARGET. Skrajni rok za zahtevek za dostop do odprtih ponudb Eurosistema se na zadnji delovni dan Eurosistema v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv podaljša za dodatnih 30 minut.

Tabela 2: Urnik poravnave in vračila za nekatere instrumente denarne politike in posojila čez dan

Instrument	Dan najave avkcije	Dan avkcije	Dan poravnave	Potrditev posla	Rok za zagotovitev zavarovanja	Denarna poravnava	Rok za denarno poravnavo	Dan vračila	Vračilo	Rok za vračilo
Operacije glavnega refinanciranja (stand. avkcija)			del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	telefaks, telefon	13:00	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T+1 do 14:00 ure	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Operacije dolgoročnejšega refinanciranja (stand. avkcija)		del.dan Banke Slovenije	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	telefaks, telefon	do nakazila	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Povratne strukturne operacije (stand. avkcija)		del.dan Banke Slovenije	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	telefaks, telefon	do nakazila	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Povratne operacije finega uravnavevanja - povečevanje likvidnosti (hitra avkcija)		del.dan Banke Slovenije	del.dan Banke Slovenije	telefaks, telefon	do nakazila	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Povratne operacije finega uravnavevanja - zmanjševanje likvidnosti (hitra avkcija)		del.dan Banke Slovenije	del.dan Banke Slovenije	telefaks, telefon	do nakazila	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Vezani depoziti (hitra avkcija)		del.dan Banke Slovenije	del.dan Banke Slovenije	telefaks, telefon	do nakazila	na poravnalni račun nasprotne stranke	na dan T	del.dan sistema RTGS ^{plus 1)}	na poravnalni račun Banke Slovenije	14:00
Mejni depozit			del.dan sistema RTGS ^{plus}	SWIFT sporočilo		na poravnalni račun Banke Slovenije	do zaprtja TARGET 30 min. (60 min.) po zaprtju TARGET	del.dan Banke Slovenije	na poravnalni račun nasprotne stranke	ob odprtju TARGET
Mejno posojilo			del.dan sistema RTGS ^{plus}	SWIFT sporočilo	do pošiljanja zahteve	na poravnalni račun nasprotne stranke	do zaprtja TARGET 30 min. (60 min.) po zaprtju TARGET	del.dan sistema RTGS ^{plus}	avtomatska pretvorba glavnice in obresti v posojilo za čez dan	ob odprtju TARGET
Posojilo čez dan			del.dan sistema RTGS ^{plus}	SWIFT sporočilo	do pošiljanja zahteve	na poravnalni račun nasprotne stranke	do zaprtja TARGET	del.dan sistema RTGS ^{plus}	na poravnalni račun Banke Slovenije	do zaprtja TARGET
						na poravnalni račun nasprotne stranke			avtomatska pretvorba v mejno posojilo	po zaprtju TARGET

T - trgovalni dan, dan avkcije

1) dan, ko so operativni vsi nacionalni sistemi BPRČ in PSVP, v prekli enako del.dnevu sistema RTGS^{plus}

2) če dan najave avkcije ni delovni dan Banke Slovenije, slovenske nasprotne stranke ne sodelujejo na avkciji

5 PRIMERNO FINANČNO PREMOŽENJE ZA ZAVAROVANJE TERJATEV EUROSISTEMA

Člen 18.1 Statuta ESCB in ECB dovoljuje, da ECB in nacionalne centralne banke sklepajo posle na finančnih trgih z dokončnimi ali začasnimi nakupi in prodajami finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, in zahteva, da vse kreditne operacije Eurosistema temeljijo na primernih zavarovanjih. Zato vse operacije Eurosistema za povečevanje likvidnosti temeljijo na finančnem premoženju za zavarovanje terjatev, ki ga zagotovijo nasprotni stranke bodisi v obliki prenosa lastništva, zastave, odstopa terjatve v zavarovanje ali spremenljivega zavarovanja (ang. charge) primerne finančnega premoženja.

Operacije povečanja likvidnosti med Banko Slovenije in njenimi nasprotnimi strankami se izvajajo na podlagi vzpostavljenega zavarovanja v korist Banke Slovenije na primernem finančnem premoženju. Uporaba primerne finančnega premoženja poteka v skladu s tem sklepom in Uporabniškim priručnikom za uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev Banke Slovenije, ki je objavljen na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si).

Primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev Eurosistema sestavljata dve vrsti premoženja: tržno in netržno finančno premoženje. Med njima ni razlik glede kakovosti in primernosti za različne vrste operacij denarne politike Eurosistema, razen tega, da se netržno finančno premoženje ne uporablja za dokončne transakcije. Premoženje, ki je primerno za operacije denarne politike Eurosistema, se lahko uporablja tudi za zavarovanje terjatev iz naslova posojila čez dan.

S 1. 1. 2007 stopi v veljavo enotna lista, ki bo nadomestila do tega datuma v Eurosistemu veljavno razdelitev primerne finančnega premoženja na listo 1 in listo 2. Finančno premoženje z liste 2, ki ne izpolnjuje kriterijev primernosti za enotno listo, bo ostalo primerno do 31. 5. 2007. Temu ustrezno bodo do takrat veljali že uporabljeni odbitki pri vrednotenju. Samo za francoske »Fonds communs de creances« velja, da bodo primerni do 30. 12. 2008.

Z namenom, da tržno in netržno finančno premoženje zadostita istim bonitetnim standardom je bil vzpostavljen Bonitetni okvir Eurosistema (*Eurosystem credit assessment framework*, v nadaljevanju: ECAF), podrobneje opisan v poglavju 5.3.

Lista primerne tržnega finančnega premoženja (v nadaljevanju: lista) se objavlja na spletni strani ECB (www.ecb.int). Javno objavljena lista primerne tržnega finančnega premoženja ne vsebuje tržnega finančnega premoženja izdanega s strani nefinančnih družb, ki nimajo bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij (ECAI). Njegova primernost je odvisna od bonitetne ocene sistema oz. vira, ki ga nasprotna stranka izbere v skladu s pravili ECAF. Lista primerne netržnega finančnega premoženja se javno ne objavlja, prav tako se javno ne objavljajo primerni dolžniki oz. garant pri netrznem finančnem premoženju.

Vsaka nasprotna stranka, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji, lahko za zavarovanje terjatev Banke Slovenije uporabi katero koli primerno tržno in netržno finančno premoženje.

5.1 KRITERIJI PRIMERNOSTI FINANČNEGA PREMOŽENJA

5.1.1 Kriteriji primernosti za tržno finančno premoženje

Za tržno finančno premoženje se uporabljajo naslednji kriteriji primernosti:

- **Vrsta finančnega premoženja**

Biti mora dolžniški instrument, ki mora imeti:

- a) fiksni, brezpogojni znesek glavnice; in
- b) kupon, ki ne more povzročiti negativnega denarnega toka. Poleg tega mora biti kupon eden od naslednjih: (i) brezkuponski; (ii) kupon s fiksno obrestno mero; ali (iii) kupon z variabilno obrestno mero, vezano na referenčno obrestno mero. Kupon je lahko vezan na spremembo bonitete samega izdajatelja. Poleg tega so primerne tudi obveznice, vezane na gibanje inflacije. Te značilnosti mora instrument ohranjati do dokončnega poplčila obveznosti. Dolžniški instrumenti morajo zagotavljati imetniku pravico do izplačila donosov, ki ni podrejena pravici imetnikov drugih dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

Zahteva (a) ne velja za s premoženjem zavarovane vrednostne papirje (t. i. kolateralizirane vrednostne papirje), razen za obveznice, ki so jih izdale kreditne institucije v skladu z merili določenimi v členu 22(4) UCITS direktive (Direktiva Sveta z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (UL L 375, 31/12/1985 str. 0003–0018), nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005, UL L 079, 24/03/2005 str. 0009–0017), tj. t. i. »krite bančne obveznice«. Eurosistem ocenjuje primernost kolateraliziranih vrednostnih papirjev, razen kritih bančnih obveznic, po naslednjih merilih. Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in je podlaga zavarovanju vrednostnega papirja:

- (a) mora nosilec s posebnim namenom pri listinjenju zakonito pridobiti od originatorja ali posrednika, in sicer v skladu s predpisi države članice ter na način, ki ga Eurosistem šteje za »pravo prodajo«, izvršljivo proti tretjim osebam; finančno premoženje pa mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve insolventnosti; in
- (b) ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov ali podobnih terjatev, ki bi izhajale iz prenosa kreditnega tveganja s izvedenimi kreditnimi finančnimi instrumenti. Pri strukturirani izdaji tranša ne sme biti podrejena drugim tranšam iste izdaje.

Eurosistem si pridržuje pravico, da od posameznih tretjih oseb (kot so izdajatelj, originator ali organizator) zahteva kakršno koli pojasnilo oziroma pravno potrditev, za katero meni, da je potrebna za oceno primernosti kolateraliziranih vrednostnih papirjev.

- **Bonitetni standard**

Dolžniški instrument mora zadostiti zahtevam glede bonitetne ocene, kot jih določajo pravila ECAF za tržno finančno premoženje (glej poglavje 5.3.1).

- **Kraj izdaje**

Dolžniški instrument mora biti deponiran/registriran (izdan) v Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljevanju: EGP) pri centralni banki ali pri centralnem registru vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: CRVP), ki izpolnjuje minimalne standarde, določene s strani ECB. Poleg tega morajo biti mednarodni dolžniški vrednostni papirji v globalni prinosniški obliki od 1. januarja 2007 dalje izdani v obliki novih svetovnih zadolžnic (New Global Notes, NGN) in morajo biti deponirani pri skupnem varuhu, ki je mednarodni register vrednostnih papirjev ali, kjer je to primerno, CRVP, ki izpolnjuje minimalne standarde, določene s strani ECB. Mednarodni dolžniški vrednostni papirji v globalni prinosniški obliki, ki so bili izdani v obliki klasičnih svetovnih zadolžnic (Classical Global Notes, CGN) pred 1. januarjem 2007, ter zamenljivi vrednostni papirji, ki so bili izdani pod isto ISIN kodo na ta datum ali po njem, ostanejo primerni do dospelosti. V primeru izdaje tržnega dolžniškega instrumenta s strani nefinančnih družb, kot so opredeljene z *European System of Accounts 1995* (ESA 95), ki nima bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij (ECAI), mora biti kraj izdaje euroobmočje.

- **Postopki poravnave**

Dolžniški instrument mora biti prenosljiv v nematerializirani obliki. Biti mora hranjen in poravnan v euroobmočju prek računa odprtega pri Eurosistemu ali pri sistemu poravnave vrednostnih papirjev (SPVP), ki izpolnjuje standarde, določene s strani ECB, tako da obliko in vsebino ter realizacijo ureja zakonodaja države članice euroobmočja. Če centralni register vrednostnih papirjev, kjer je finančno premoženje izdano, in SPVP, kjer je poravnanje, nista ista ustanova, morata biti obe ustanovi med seboj povezani na način, ki ga odobri ECB.

- **Primerni trgi**

Dolžniški instrument mora kotirati na reguliranem trgu, kot ga določa MiFID direktiva (Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov, UL L 145, 30/04/2004 str. 0001–0044), ali pa se z njim trguje na primernem nereguliranem trgu, katerega primernost določa ECB. Lista primernih nereguliranih trgov se javno objavlja na spletni strani ECB (www.ecb.int). Ocena nereguliranih trgov, ki jo pripravlja Eurosistem, temelji na treh načelih – varnosti, transparentnosti in dostopnosti.

- **Vrsta izdajatelja oz. garanta**

Dolžniški instrument je lahko izdan ali garantiran s strani centralne banke, javnega sektorja, privatnega sektorja, mednarodne ali nadnacionalne institucije. Dolžniški instrument, izdan s strani kreditne institucije, razen kritih bančnih obveznic, je lahko primeren le v primeru, če se z njim trguje na organiziranem trgu, kot je določeno v prejšnji alineji.

- **Kraj ustanovitve izdajatelja oz. garanta**

Izdajatelj mora biti ustanovljen v EGP ali v eni od držav G-10 izven EGP (ZDA, Kanada, Japonska in Švica). V slednjem primeru se dolžniški instrument lahko obravnava kot primeren samo, če se Eurosistem prepriča, da bodo njegove pravice, na način, kot ga določa Eurosistem, ustrezno zaščitene tudi v okviru zakonodaje zadevne države G-10 zunaj EGP. V ta namen je treba, preden se finančno premoženje sprejme kot primerno, priskrbeti pravno oceno v obliki in vsebini, ki sta sprejemljivi za Eurosistem. V primeru kolateraliziranega vrednostnega papirja mora biti sedež izdajatelja EGP. Garant mora biti ustanovljen v EGP. Mednarodne in nadnacionalne institucije so primerni izdajatelji oz. garanti ne glede na kraj ustanovitve. V primeru izdaje tržnega dolžniškega instrumenta s strani nefinančne družbe, ki nima bonitetne ocene zunanjih bonitetnih institucij (ECAI), mora biti sedež izdajatelja oz. garanta euroobmočje.

- **Valuta denominacije**

Dolžniški instrument mora biti denominiran v eurih (izraženem kot takem ali v nacionalnih denominacijah eura).

5.1.2 Kriteriji primernosti za netržno finančno premoženje

Za primerno netržno finančno premoženje se štejeta dve obliki premoženja: bančna posojila in netržni hipotekarni dolžniški instrumenti.

5.1.2.1 Bančna posojila

Bančna posojila morajo izpolnjevati naslednje kriterije primernosti:

- **Vrsta finančnega premoženja**

Bančno posojilo mora biti dolžniška obveznost primerne dolžnika do nasprotne stranke Eurosistema. Bančna posojila s postopnim odplačevanjem glavnice (kjer se glavnica in obresti izplačujejo po vnaprej določenem amortizacijskem načrtu) so primerna. Neizkoriščene kreditne linije (npr. neizkoriščen del revolving posojila), prekoračitve stanja na tekočem računu in akreditivi (ki dovoljujejo uporabo kredita, vendar sami po sebi niso posojila) niso primerni. Sindicirana posojila (oziroma delež institucije/člana v sindiciranem posojilu) so primerna oblika bančnih posojil. Pravice iz naslova odplačila glavnice oziroma obresti ne smejo biti podrejene pravicam (morebitnih) imetnikov drugih bančnih posojil ali dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

Bančno posojilo mora imeti: (a) fiksno, brezpogojno znesek glavnice; in (b) obrestno mero, ki ne sme povzročiti negativnega denarnega toka. Poleg tega mora biti obrestna mera ena od naslednjih: (i) kot pri brezakuponskih instrumentih; (ii) fiksna; ali (iii) variabilna, vezana na drugo referenčno obrestno mero. Te značilnosti mora posojilo ohraniti do dokončnega odplačila obveznosti.

- **Vrsta dolžnika oz. garanta**

Primerni dolžniki oz. garanti so nefinančne družbe (opredeljene z *European System of Accounts 1995*-ESA 95), osebe javnega sektorja, mednarodne in nadnacionalne institucije. Vsak dolžnik je individualno in posamično odgovoren za polno plačilo bančnega posojila. Če skupina dolžnikov skupaj jamči za posamezno bančno posojilo, tako posojilo ni primerno.

- **Kraj ustanovitve dolžnika oz. garanta**

Dolžnik oz. garant mora biti ustanovljen v euroobmočju. Ta zahteva se ne nanaša na mednarodne in nadnacionalne institucije.

- **Bonitetni standard**

Dolžniki oz. garanti morajo zadostiti zahtevam glede minimalne bonitetne ocene. Bonitetna ocena dolžnika oz. garanta se določa s pomočjo ECAF na način določen v poglavju 5.3.2).

- **Minimalni znesek**

V trenutku prenosa bančnega posojila s strani nasprotne stranke v zavarovanje v korist Banke Slovenije (tj. v trenutku mobilizacije posojila) neodplačani znesek bančnega posojila ne sme biti manjši od 2 milijonov eurov. Od 1. januarja 2012 dalje bo za vsa bančna posojila v euro območju veljal enotni minimalni neodplačani znesek 500.000 eurov.

Pri čezmejni uporabi bančnega posojila preko korespondenčnega centralnobančnega modela (CCBM), ko nasprotna stranka, ki ni ustanovljena v Republiki Sloveniji, vzpostavi zavarovanje na posojilu, kjer slovensko pravo ureja posojilno pogodbo in ustanovitev dolžnika oz. garanta posojila, velja enotni minimalni neodplačani znesek 500.000 eurov od 1. januarja 2007 dalje z izjemo Centralne banke Luksemburga, za katero bo enotni minimalni neodplačni znesek veljal od 1. 1. 2008 dalje. Do takrat bo ta centralna banka določila svoj minimalni neodplačni znesek kot kriterij primernosti.

- **Upravljanje z bančnimi posojili**

Postopek registracije in vzpostavitve zavarovanja ter uporabe bančnih posojil se, upošteva postopke Eurosistema, vodi v skladu z nacionalno zakonodajo ter predpisi in navodili nacionalnih centralnih bank.

- **Veljavno pravo**

Posojilna pogodba mora biti sklenjena, mobilizacija posojila pa izvršena po pravu države članice euroobmočja. Število nacionalnih prav, ki urejajo nasprotno stranko, posojilodajalca, dolžnika, garanta, posojilno pogodbo in mobilizacijo posojila, ne sme preseči dveh. Za primere, ko je pravo, ki ureja posojilno pogodbo slovensko, Banka Slovenije vodi register bančnih posojil v skladu s Sklepom o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja.

- **Valuta denominacije**

Bančna posojila morajo biti denominirana v eurih (izraženem kot takem ali v nacionalnih denominacijah eura).

Za zagotovitev obstoja veljavnega zavarovanja z bančnimi posojili in njihove realizacije v primeru neizpolnitve obveznosti s strani nasprotne stranke se za bančna posojila zahteva še izpolnjevanje naslednjih pravnih zahtev:

- verifikacija obstoja bančnega posojila;
- obvestitev dolžnika o vpisu pravice Eurosistema na bančnem posojilu (tj. o mobilizaciji bančnega posojila);
- odsotnost določb glede bančne tajnosti in zaupnosti, ki se nanašajo na bančna posojila (zahteva se, da posojilna pogodba vključuje izrecno soglasje dolžnika iz posojilne pogodbe, da se podatki posojilne pogodbe lahko razkrijejo Eurosistemu);
- odsotnost določb, ki omejujejo mobilizacijo bančnega posojila;
- odsotnost določb, ki omejujejo realizacijo bančnega posojila.

Pri verifikaciji obstoja bančnega posojila Banka Slovenije zahteva, da nasprotna stranka najmanj četrtletno poda lastno potrditev (samocertifikacijo) in zavezo v zvezi z obstojem bančnega posojila. Poleg tega Banka Slovenije najmanj enkrat preveri postopke, ki jih nasprotna stranka uporablja za predložitev podatkov o obstoju bančnega posojila in opravi tudi naključne preglede kakovosti in točnosti lastne potrditve. Banka Slovenije obvesti dolžnika iz bančnega posojila o vpisu pravice Eurosistema na bančnem posojilu takoj po vpisu te pravice. Banka Slovenije kontrolira odsotnost določb glede bančne tajnosti in zaupnosti ter glede omejitev mobilizacije in realizacije bančnega posojila ob vpisu bančnega posojila v register pri Banki Slovenije.

5.1.2.2 Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti

Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti (*non-marketable retail mortgage-backed instruments*, v nadaljevanju: RMBD) morajo izpolnjevati naslednje kriterije primernosti:

- **Vrsta premoženja**

Biti mora dolžniški instrument (zadolžnica ali menica), zavarovan s skladom stanovanjskih hipotek, ki ni v celoti listinjen. Omogočeno mora biti zamenjevanje posameznega premoženja v skladu hipotek. Vzpostavljen mora biti mehanizem, ki zagotavlja Eurosistemu, da ima prednost pred ostalimi upniki, razen pred upniki, ki so izvzeti iz razlogov javnega reda (trenutno so takšni instrumenti le irske hipotekarne zadolžnice).

RMBD morajo imeti fiksen, brezpogojni znesek glavnice in obrestno mero, ki ne sme povzročiti negativnega denarnega toka.

- **Bonitetni standard**

RMBD mora zadostiti visokim bonitetnim standardom. Bonitetna ocena izdajatelja oz. garanta se določa s pomočjo ECAF, kot velja za RMBD (glej poglavje 5.3.2.).

- **Vrsta izdajatelja**

Primerni izdajatelji so primerne nasprotne stranke Eurosistema.

- **Kraj ustanovitve izdajatelja**

Izdajatelj mora biti ustanovljen v euroobmočju.

- **Upravljanje z RMBD**

Pri uporabi RMBD za zavarovanje terjatev Eurosistema je potrebno upoštevati veljavne postopke Eurosistema, ki so opredeljeni v veljavnih pravilih zadevnih nacionalnih centralnih bank.

- **Valuta denominacije**

RMBD morajo biti denominirani v eurih (izraženem kot takem ali v nacionalnih denominacijah eura).

5.2 TESNE POVEZAVE

Ne glede na to, da tržno in netržno finančno premoženje sicer izpolnjuje vse kriterije primernosti, ga nasprotna stranka ne sme uporabiti v primeru, če je to premoženje izdano ali garantirano s strani te nasprotne stranke ali s strani katere koli pravne osebe, s katero ima ta tesno povezavo.

Šteje se, da je nasprotna stranka z izdajateljem, dolžnikom oz. garantom v tesni povezavi, če je izpolnjen vsaj eden izmed naslednjih pogojev:

- nasprotna stranka ima v lasti 20% ali več izdajateljevega, dolžnikovega oz. garantovega kapitala;
- eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima nasprotna stranka v lasti večino kapitala, ima(-jo) v lasti 20% ali več izdajateljevega, dolžnikovega oz. garantovega kapitala;
- nasprotna stranka in eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima nasprotna stranka v lasti večino kapitala, ima(-jo) skupaj v lasti 20% ali več izdajateljevega, dolžnikovega oz. garantovega kapitala;
- izdajatelj, dolžnik oz. garant ima v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke;
- eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima izdajatelj, dolžnik oz. garant v lasti večino kapitala, ima(-jo) v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke;
- izdajatelj, dolžnik oz. garant in eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima izdajatelj, dolžnik oz. garant v lasti večino kapitala, ima(-jo) skupaj v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke;
- tretja oseba ima v lasti večino kapitala nasprotne stranke in večino izdajateljevega, dolžnikovega oz. garantovega kapitala, in sicer bodisi neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij, v katerem(-ih) ima ta tretja oseba v lasti večino kapitala.

Zgornje določbe se ne uporabljajo za: (a) tesne povezave med nasprotno stranko in javnimi institucijami držav EGP (vključno s primerom, ko je javna institucija garant izdajatelja oz. dolžnika); (b) krite bančne obveznice, izdane v skladu z merili, določenimi v členu 22(4) UCITS direktive, ali (c) primere, v katerih dolžniške instrumente ščitijo posebna pravna varovala, primerljiva s točko (b).

5.3 BONITETNI OKVIR EUROSISTEMA

Bonitetni okvir Eurosistema vključuje postopke in pravila za ugotavljanje ali finančno premoženje izpolnjuje zahteve Eurosistema glede minimalne bonitetne ocene. Izpolnjevanje zahteve glede minimalne bonitetne ocene je različno za tržno in netržno finančno premoženje, upoštevajoč različno pravno naravo tega premoženja in operativne razloge.

ECAF temelji na štirih različnih virih za ocenjevanje primernega finančnega premoženja. To so:

- zunanje bonitetne institucije (external credit assessment institutions, v nadaljevanju: ECAI),
- interni bonitetni sistemi nacionalnih centralnih bank (national central banks' in-house credit assessment systems, v nadaljevanju: ICAS),
- interni bonitetni sistemi nasprotnih strank (counterparties' internal rating based systems, v nadaljevanju: IRB sistemi) in
- bonitetna orodja zunanjih ponudnikov (third-party providers' rating tools, v nadaljevanju: RT).

Poleg tega se pri presojanju izpolnjevanja minimalne bonitetne ocene upošteva tudi institucionalne kriterije in jamstvo.

Bonitetna ocena »enoini A« je zahtevana minimalna bonitetna ocena Eurosistema (v nadaljevanju: bonitetni prag). »Enoini A« predstavlja dolgoročno bonitetno oceno »A-« agencij Fitch ter S&P's in oceno »A3« agencije Moody's. Bonitetni prag je izražen z ekvivalentom verjetnosti neplačila v obdobju enega leta vnaprej (*probability of default*, v nadaljevanju: PD) v višini 0,10%. Usklajenost bonitetnega praga s PD v višini 0,10% je predmet rednih preverjanj. ECAF povzema definicijo neplačila, kot jo opredeljuje Direktiva EU o kapitalski ustreznosti (*Capital Requirements Directive*, v nadaljevanju: CRD direktiva - obsega Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30. 6. 2006, stran 1) in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano); UL L 177, 30. 6. 2006, stran 201). Eurosistem redno preverja in objavlja, za vsak primerni ECAI, najnižjo bonitetno oceno, ki izpolnjuje bonitetni prag.

Eurosistem si pridržuje pravico odločiti, ali izdaja, izdajatelj, dolžnik ali garant izpolnjujejo zahteve glede visokega bonitetnega standarda na podlagi katere koli informacije, za katero meni, da je relevantna, in na tej osnovi finančno premoženje zavrne oz. obravnava kot neprimerno.

5.3.1 Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov za tržno finančno premoženje

Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov za tržno finančno premoženje temelji na sledečih kriterijih:

- a) *ECAI bonitetna ocena*: Izdaja mora imeti vsaj eno bonitetno oceno primerne ECAI (če je nima, jo mora imeti izdajatelj), ki mora zadostiti bonitetnemu pragu Eurosistema. ECB objavlja na svojih spletnih straneh (www.ecb.int) bonitetni prag za vse primerne ECAI. V primeru bonitetne institucije Moody's, Fitch in S&P's znaša bonitetni prag za dolgoročno bonitetno oceno A3 oz. A-.

Tržni instrumenti, ki so izdani oz. imajo jamstvo nefinančnih družb, ki nimajo ECAI bonitetne ocene, so potencialno primerni. Primernost je odvisna od ocene bonitetnega sistema izbranega s strani nasprotne stranke skladno s pravili ECAF.

V primeru, da je za istega dolžnika oz. garanta na voljo več bonitetnih ocen, ki se med seboj razlikujejo, se uporabi pravilo najboljše ocene (tj. upošteva se najboljšo oceno primernega ECAI).

Krite bančne obveznice avtomatično izpolnjujejo bonitetne standarde ne glede na ECAF pravila, če striktno izpolnjujejo vse pogoje iz člena 22(4) UCITS direktive.

Če ima izdaja neprimerno bonitetno oceno primernega ECAI, je to finančno premoženje neprimerno tudi, če ima izdajatelj oziroma garant primerno bonitetno oceno.

- b) *Jamstvo*: V primeru odsotnosti primerne ECAI bonitetne ocene izdajatelja, se visoki bonitetni standardi lahko izpolnijo na podlagi jamstva danega s strani finančno trdnih garantov. Finančna trdnost garantov je opredeljena z bonitetno oceno ECAI, ki izpolnjuje bonitetni prag Eurosistema. Jamstvo mora zadostiti naslednjim zahtevam:
- Jamstvo se obravnava kot sprejemljivo, če garant brezpogojno in nepreklicno jamči za obveznosti izdajatelja dolžniškega instrumenta do imetnikov glede plačila glavnice, obresti in vseh drugih zneskov, dokler niso v celoti poravnani.
 - Jamstvo se mora plačati na prvi poziv (neodvisno od osnovne dolžniške obveznosti). Jamstvo, ki ga zagotavljajo osebe javnega prava, upravičene do obdavčevanja, mora biti plačljivo bodisi na prvi poziv bodisi mora kako drugače zagotavljati takojšnje in pravočasno plačilo po neizpolnitvi obveznosti. Obveznosti garanta iz jamstva se morajo obravnavati vsaj enako in sorazmerno (*pari passu*) kot ostale nezavarovane obveznosti garanta.
 - Jamstvo mora urejati zakonodaja države članice EU in mora biti pravno veljavno, zavezujoče in izvršljivo proti garantu.
 - Pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva je treba predložiti v takšni obliki in vsebini, ki je sprejemljiva za Eurosistem, preden se premoženje, na katero se jamstvo nanaša, lahko obravnava kot primerno. Če je garant ustanovljen na podlagi zakonodaje, ki ni enaka zakonodaji, ki ureja jamstvo, mora pravna potrditev potrditi tudi, da je jamstvo veljavno in izvršljivo na podlagi zakonodaje, ki ureja ustanovitev garanta. Pravna potrditev se mora predložiti v pregled nacionalni centralni banki, ki je zadolžena za poročanje primernega finančnega premoženja, ki ga krije jamstvo. Pravna potrditev ni potrebna za jamstvo, izdano za dolžniške instrumente, ki že imajo bonitetno oceno, ali za jamstvo, ki ga izda oseba javnega prava, ki je upravičena do obdavčevanja. Ocena izvršljivosti upošteva zakonodajo s področja nesolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone ter načela, ki veljajo za garanta in vplivajo na pravice, ki jih ima upnik do garanta na splošno.

V primeru odsotnosti ECAI bonitetne ocene za izdajo, izdajatelja ali garanta, se visok bonitetni standard lahko izpolni na sledeči način:

- c) *Pri izdajateljih ali garantih javnega sektorja euroobmočja*: V primeru, da je tržno finančno premoženje izdano ali garantirano s strani institucionalnih enot regionalne ravni države, lokalne oblasti ali osebe javnega sektorja (Public Sector Entity, v nadaljevanju: PSE) iz euroobmočja, kot jih opredeljuje CRD direktiva, se uporablja naslednji postopek:
- izdajatelj ali garant se razvrsti v enega izmed treh razredov v skladu s CRD direktivo, kot jih opredeljuje Tabela 3. Pričakuje se, da bo seznam pravnih oseb oz. kriteriji za njihovo razvrstitev v omenjene tri razrede objavljen na spletni strani *Committee of European Banking Supervisors* (CEBS) : http://www.c-ebs.org/SD/Rules_AdditionalInformation.htm.
 - izdajateljem ali garantom iz razredov 1 in 2 se bonitetna ocena pripiše na podlagi ECAI bonitetne ocene centralne države, kjer je izdajatelj ali garant ustanovljen. Bonitetna ocena izdajateljev ali garantov iz razreda 1 in 2 mora ustrezati vsaj bonitetnemu pragu Eurosistema. Za izdajatelje ali garante iz razreda 3 se bonitetne ocene ne določa na podlagi ECAI bonitetne ocene centralne države. Obravnava se jih enako kot privatne dolžnike oz. garante.
- d) *Pri izdajateljih ali garantih nefinančnih družb v euroobmočju*: V primeru, da finančno premoženje nima primerne ECAI bonitetne ocene, se lahko uporabi pravila ECAF, in sicer lahko nasprotne stranke uporabijo svoj IRB, ICAS nacionalne centralne banke ali RT. Tako finančno premoženje se ne vključuje oz. objavlja na javni listi primernega tržnega finančnega premoženja.

Tabela 3: Pripisane bonitetne ocene za regionalne oblasti, lokalne oblasti in osebe javnega sektorja v vlogi izdajateljev, dolžnikov ali garantov brez ECAI bonitetne ocene

	Razvrstitev izdajateljev, dolžnikov ali garantov v skladu s CRD direktivo	Pripisana bonitetna ocena izdajatelju, dolžniku ali garantu
Razred 1	Institucionalne enote regionalne ravni države, lokalne oblasti in osebe javnega sektorja, ki jih pristojni nadzorni organ obravnava na enak način kot centralno državo za namene kapitalskih zahtev	Pripisana bonitetna ocena ECAI, ki velja za centralno državo, kjer je subjekt ustanovljen
Razred 2	Institucionalne enote regionalne ravni države, lokalne oblasti in osebe javnega sektorja, ki jih pristojni nadzorni organ obravnava na enak način kot [kreditne] institucije za namene kapitalskih zahtev	Pripisana bonitetna ocena ECAI ene bonitetne stopnje* nižje, kot velja za centralno državo, kjer je subjekt ustanovljen
Razred 3	Ostale osebe javnega sektorja	Obravnavajo se kot ostali izdajatelji ali dolžniki privatnega sektorja

* Informacija o bonitetnih stopnjah je objavljena na spletnih straneh ECB (www.ecb.int).

5.3.2 Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov za netržno finančno premoženje

5.3.2.1 Bančna posojila

Nasprotna stranka mora izmed razpoložljivih in primernih bonitetnih virov izbrati en glavni bonitetni vir, znotraj njega pa en primerni bonitetni sistem, razen v primeru izbire ECAI bonitetnega vira, kjer lahko uporabi vse primerne ECAI sisteme.

Nasprotna stranka mora izbrani sistem uporabljati vsaj eno leto. V primeru, da želi nasprotna stranka po enem letu zamenjati izbrani bonitetni sistem, mora v zvezi s tem Banki Slovenije posredovati ustrezno obrazloženo zahtevo.

Nasprotna stranka mora izbrati tisti bonitetni vir oz. sistem, s katerim bo po njenih pričakovanjih lahko ocenila največje število dolžnikov ali garantov, ki jih bo nasprotna stranka uporabila za zavarovanje.

Banka Slovenije lahko na podlagi utemeljene in ustrezno obrazložene zahteve nasprotni stranki odobri uporabo več kot enega bonitetnega sistema oz. vira. Kot utemeljen razlog načeloma šteje nezadostna pokritost, ki jo glavni bonitetni sistem ali vir nudi pri ocenjevanju dolžnikov ali garantov, ki bi jih nasprotna stranka želela uporabiti za zavarovanje.

Nasprotna stranka mora sproti obveščati Banko Slovenije o vseh njej znanih dogodkih oziroma okoliščinah, ki vplivajo na bančno posojilo, vključno z zamudami pri plačilu s strani dolžnika bančnega posojila in predčasem (delnem ali celotnem) odplačilu bančnega posojila. Poleg tega mora nasprotna stranka zagotavljati, da uporablja zadnjo razpoložljivo bonitetno oceno glede na izbrani bonitetni vir oz. sistem.

a) **Bonitetna ocena dolžnika oz. garanta:** Presojanje izpolnjevanja zahteve glede minimalne bonitetne ocene dolžnika oz. garanta bančnega posojila je odvisno od tega, ali je dolžnik oz. garant iz javnega sektorja ali nefinančna družba.

– V primeru, da je dolžnik oz. garant iz javnega sektorja, se po vrstnem redu upoštevajo naslednja pravila:

- i) uporabi se bonitetno oceno sistema oz. vira, ki ga je nasprotna stranka izbrala, in preveri, ali izpolnjuje bonitetni prag
- ii) v primeru neobstoja bonitetne ocene pod točko i) se uporabi ECAI bonitetna ocena dolžnika oz. garanta
- iii) v primeru neobstoja bonitetne ocene pod točko i) ali ii) se uporabi isti pristop, kot se uporablja pri tržnem finančnem premoženju, in sicer:
 - izdajatelj oz. garant se razvrsti v enega od treh razredov v skladu z CRD direktivo, kot jih opredeljuje Tabela 3;
 - dolžnikom oz. garantom iz razredov 1 ali 2 se implicitno pripiše bonitetna ocena glede na bonitetno oceno centralne države, kjer ima dolžnik ali garant svoj sedež. Ta bonitetna ocena mora najmanj dosegati bonitetni prag Eurosistema.

V primeru, da bonitetna ocena sistema oz. vira, ki ga je nasprotna stranka izbrala (ali v primeru bonitetne ocene ECAI pri točki (ii) za dolžnika oz. garanta iz javnega sektorja) obstaja, a je pod bonitetnim pragom, je dolžnik oz. garant neprimeren.

- V primeru, da je dolžnik oz. garant nefinančna družba, je primeren, če bonitetna ocena izbranega bonitetnega sistema oz. vira dosega najmanj bonitetni prag. V primeru, da dolžnik oz. garant nima bonitetne ocene na podlagi izbranega bonitetnega sistema oz. vira, je neprimeren.

b) **Jamstvo:** Jamstvo mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- Jamstvo se obravnava kot sprejemljivo, če garant brezpogojno in nepreklicno jamči za obveznosti dolžnika do imetnika glede plačila glavnice, obresti in vseh drugih zneskov iz bančnega posojila, dokler niso v celoti poravnani. Za primerno jamstvo se ne zahteva, da se nanaša na posamezno bančno posojilo, ampak je dovolj, da se nanaša na dolžnika, vendar hkrati pokriva tudi terjatve iz bančnega posojila.
- Jamstvo se mora plačati na prvi poziv (neodvisno od osnovne dolžniške obveznosti). Jamstvo, ki ga zagotavljajo osebe javnega prava, upravičene do obdavčevanja, mora biti plačljivo bodisi na prvi poziv bodisi mora kako drugače zagotavljati takojšnje in pravočasno izplačilo po neizpolnitvi obveznosti. Obveznosti garanta iz jamstva se morajo obravnavati vsaj enako in sorazmerno (*pari passu*) z vsemi drugimi nezavarovanimi obveznostmi garanta.

- Jamstvo mora urejati zakonodaja države članice EU in mora biti pravno veljavno, zavezujoče in izvršljivo proti garantu.
- Pravno potrditev v zvezi s pravno veljavnostjo, zavezujočim učinkom in izvršljivostjo jamstva je treba predložiti v takšni obliki in vsebini, ki je sprejemljiva za Eurosistem, preden se premoženje, na katero se jamstvo nanaša, lahko obravnava kot primerno. Pravna potrditev mora vsebovati tudi potrditev, da jamstvo ni osebne narave, tj. da ni izterljivo samo s strani posojilodajalca. Če je garant ustanovljen na podlagi zakonodaje, ki ni enaka zakonodaji, ki ureja jamstvo, mora pravna potrditev potrditi tudi, da je jamstvo veljavno in izvršljivo na podlagi zakonodaje, ki ureja ustanovitev garanta. Pravna potrditev se mora predložiti v pregled tisti nacionalni centralni banki, kjer velja pravo, ki ureja predmetno posojilno pogodbo. Pravna potrditev ni potrebna za jamstvo, ki ga izda oseba javnega prava, ki je upravičena do obdavčevanja. Ocena izvršljivosti upošteva zakonodajo s področja nesolventnosti ali stečajnega postopka, splošna načela enakosti in druge podobne zakone ter načela, ki veljajo za garanta in vplivajo na pravice, ki jih ima upnik do garanta na splošno.

5.3.2.2 *Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti*

Visoki bonitetni standardi za RMBD morajo zadostiti bonitetnemu pragu Eurosistema. Za te vrste instrumentov je potrebno upoštevati specifičen bonitetni okvir, določen v pravilih zadevnih nacionalnih centralnih bank.

5.3.3 *Kriteriji primernosti za bonitetne sisteme*

ECAF temelji na štirih bonitetnih virih. Vsak vir ima lahko več bonitetnih sistemov. Primerni sistemi bonitetnih virov ECAF, ICAS in RT se javno objavljajo na spletni strani ECB (www.ecb.int).

5.3.3.1 *Zunanje bonitetne institucije*

Zunanje bonitetne institucije (v nadaljevanju: ECAF) so institucije, katerih bonitetne ocene smejo kreditne institucije uporabljati za določitev tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s CRD direktivo. Kriteriji primernosti so naslednji:

- ECAF mora biti formalno potrjen s strani pristojnega nadzornega organa EU za države euroobmočja, v katerih se bo uporabljal skladno s CRD direktivo;
- ECAF mora izpolnjevati operativne kriterije. Primernost njegovih bonitetnih ocen za Eurosistem zavisi od dostopnosti bonitetnih ocen Eurosistemu, dostopnosti informacij za določitev bonitetnega praga ter informacij, pomembnih za spremljanje zanesljivosti bonitetnega sistema.

Eurosistem si pridržuje pravico, da odloči o primernosti ECAF, med drugim tudi na podlagi spremljanja njegove zanesljivosti.

5.3.3.2 *Interni bonitetni sistemi nacionalnih centralnih bank*

Vir interni bonitetni sistem nacionalnih centralnih bank (v nadaljevanju: ICAS) trenutno sestoji iz štirih sistemov, to je internih bonitetnih sistemov centralnih bank Nemčije, Španije, Francije in Avstrije. Vsak ICAS je podvržen spremljanju zanesljivosti s strani Eurosistema, ki tudi potrjuje njegovo primernost.

Nasprotna stranka mora pravočasno obveščati nacionalno centralno banko, ki upravlja ICAS, o vseh njej znanih dogodkih oziroma okoliščinah, ki vplivajo na bančno posojilo, vključno z zamudami pri plačilih, ki se nanašajo na dolžnike, ki jih ta ICAS ocenjuje in so poznani samo nasprotni stranki.

V državah, kjer se vzpostavlja zavarovanje na RMBD, mora nacionalna centralna banka vzpostaviti bonitetni okvir za to vrsto premoženja v skladu s pravili ECAF. Ta okvir je podvržen letnemu spremljanju njegove zanesljivosti.

5.3.3.3 *Interni bonitetni sistemi nasprotnih strank*

Nasprotna stranka, ki želi uporabljati svoj interni bonitetni sistem (v nadaljevanju: IRB sistem) za ocenjevanje bonitete dolžnikov, izdajateljev ali garantov primernih dolžniških instrumentov, mora najprej pridobiti odobritev Banke Slovenije. V tem primeru mora nasprotna stranka na Banko Slovenije nasloviti vlogo za priznanje primernosti IRB sistema, ki vključuje:

- obrazec, ki vsebuje informacijo o sistemu dodeljevanja PD dolžnikom, kot tudi podatke o bonitetnih ocenah IRB sistema s pripadajočimi enoletnimi PD, ki izpolnjujejo kriterij bonitetnega praga;
- kopijo zadnje informacije tretjega stebra, ki jo je nasprotna stranka javno objavila na podlagi zahtev Basla II in CRD direktive;
- naziv in naslov zunanjega revizorja nasprotne stranke;
- kopijo odločitve pristojnega organa EU izven Republike Slovenije za uporabo IRB sistema za namene kapitalske ustreznosti na konsolidirani oz. nekonsolidirani osnovi, skupaj z morebitnimi pogoji uporabe oz. omejitvami njegove uporabe (samo v primeru, da bi nasprotna stranka želela uporabljati IRB sistem, ki ga je potrdil pristojni nadzorni organ EU izven Republike Slovenije).

Vloga mora biti podpisana s strani predsednika oz. za to področje pristojnega člana uprave ali s strani osebe s podobno pristojnostjo oziroma morebitnega pooblaščenca. Dokumentom vloge, sestavljenim v tujem jeziku, morajo biti priloženi tudi uradni prevodi v slovenski jezik.

Navedene zahteve veljajo za vse nasprotne stranke, ki želijo uporabljati svoj IRB sistem, ne glede na njihov status (nadrejena oseba, podrejena družba ali podružnica) in ne glede na to, ali je IRB sistem odobril nadzornik v državi, kjer ima sedež podrejena družba ali podružnica, ali nadzornik v državi, kjer ima sedež nadrejena oseba.

Nasprotna stranka lahko uporabi svoj IRB sistem. Kolikor ima nasprotna stranka status podružnice ali podrejene družbe, lahko uporabi tudi IRB sistem svoje nadrejene osebe, če ga je Eurosistem potrdil kot primerne za namene ECAF.

Nasprotna stranka mora enkrat letno oz. na posebno zahtevo Banke Slovenije posredovati naslednje dokumente (razen, če niso že dosegljivi v Banki Slovenije):

- kopijo zadnje ocenitve IRB sistema nasprotne stranke s strani nadzornika te nasprotne stranke, ki je uradno prevedena v slovenski jezik;
- informacije o katerih koli priporočilih oz. zahtevah za spremembe IRB sistema s strani nadzornika, skupaj z roki za njihovo implementacijo;
- podatke o zadnji letni informaciji tretjega stebra, ki jih mora nasprotna stranka redno objavljati v skladu z zahtevami Basla II in CRD direktive;
- informacijo o njenem zunanjem revizorju.

Zgoraj navedena dokumentacija mora biti podpisana s strani predsednika oz. za to področje pristojnega člana uprave ali s strani osebe s podobno pristojnostjo oziroma morebitnega pooblaščenca.

5.3.3.4 Bonitetna orodja zunanjih ponudnikov

Bonitetna orodja zunanjih ponudnikov (v nadaljevanju: RT orodja) predstavljajo aplikacije za ocenjevanje bonitete dolžnikov, predvsem na podlagi njihovih revidiranih poslovnih izkazov. Ta orodja morajo upravljati njihovi ponudniki.

Nasprotna stranka, ki želi uporabljati RT orodje, ki še ni priznано kot primerno za namene ECAF, mora posredovati Banki Slovenije vlogo za priznanje njegove primernosti. Eurosistem odloči o primernosti predlaganega RT orodja na podlagi preverjanja kriterijev primernosti.

Nasprotna stranka mora obveščati RT ponudnika o vseh njej znanih dogodkih oziroma okoliščinah, ki vplivajo na bančno posojilo, vključno z zamudami pri plačilu s strani dolžnika bančnega posojila.

Ponudnik RT orodja, ki je vključeno v ECAF, se mora z Eurosistemom pogodbeno zavezati, da bo sodeloval pri izvajanju postopkov spremljanja zanesljivosti sistema. Za ta namen mora vzpostaviti in vzdrževati potrebno infrastrukturo za nadzor statičnega nabora v skladu s splošnimi zahtevami ECAF, ki veljajo za spremljanje zanesljivosti sistema. RT ponudnik se mora zavezati, da bo Eurosistemu sporočal rezultate postopkov spremljanja zanesljivosti, takoj ko bodo na razpolago. S tem namenom bo pripravljaj poročila o statičnem naboru. Podatke v zvezi s tem in podatke o neplačilih mora hraniti najmanj pet let.

5.3.4 Spremljanje zanesljivosti bonitetnih sistemov

ECAF spremlja zanesljivost bonitetnih sistemov na podlagi letne naknadne primerjave opazovanih stopenj neplačila primernih dolžnikov v statičnem naboru in bonitetnega praga Eurosistema s pripadajočim referenčnim PD. To zagotavlja primerljivost bonitetnih ocen med različnimi bonitetnimi sistemi oz. viri. Spremljanje zanesljivosti se izvaja po preteku enega leta od dneva vzpostavitve statičnega nabora.

Vsak ponudnik bonitetnega sistema mora letno oblikovati statični nabor primernih dolžnikov, tj. seznam vseh dolžnikov privatnega in javnega sektorja, ki imajo po tem bonitetnem sistemu bonitetno oceno, ki izpolnjuje naslednji pogoj:

$$PD(i,t) \leq 0,10 \% (\text{referenčni } PD(t))$$

Vsi dolžniki, ki izpolnjujejo ta pogoj v začetku proučevanega obdobja t , sestavljajo statični nabor za obdobje t . Na koncu proučevanega obdobja (tj. čez dvanajst mesecev) se izračuna dejanska stopnja neplačila istih dolžnikov.

Ponudnik bonitetnega sistema mora letno posredovati Banki Slovenije število primernih dolžnikov, vključenih v statičnem naboru v času t , in število tistih dolžnikov statičnega nabora (t), pri katerih je prišlo do neplačila (v skladu z definicijo iz CRD direktive) v naslednjih dvanajstih mesecih.

Izračunana stopnja neplačila dolžnikov v statičnem naboru bonitetnega sistema za obdobje enega leta služi kot vhodni podatek za spremljanje zanesljivosti bonitetnega sistema. V primeru odstopanj med izračunanimi stopnjami neplačila dolžnikov v statičnem naboru in bonitetnim pragom tekom enoletnega ali večletnega obdobja se bo Eurosistem posvetoval s ponudnikom bonitetnega sistema z namenom, da ugotovi vzroke za odstopanje. Na podlagi rezultatov analize lahko Eurosistem spremeni bonitetni prag tega sistema.

Eurosistem lahko izključi vsak bonitetni sistem, pri katerem tekom nekaj let ne pride do izboljšanja zanesljivosti njegovih ocen. Eurosistem lahko tudi izključi vsak bonitetni sistem, ki krši pravila ECAF.

5.4 UKREPI ZA OBVLADOVANJE TVEGANJ

Ukrepi za obvladovanje tveganj se uporabljajo pri finančnem premoženju, ki je dano v zavarovanje operacij denarne politike Eurosistema, zato da se zagotovi zaščita Eurosistema pred tveganjem finančne izgube v primeru unovčenja finančnega premoženja zaradi neizpolnitve obveznosti nasprotne stranke. ECB določa ustrezne ukrepe za obvladovanje tveganj za tržno in netržno finančno premoženje.

• Odbitki pri vrednotenju

Eurosistem uporablja »odbitke pri vrednotenju« pri vrednotenju finančnega premoženja za zavarovanje terjatev. To pomeni, da se vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev izračuna kot tržna vrednost finančnega premoženja minus določen odstotek (odbitok).

• Giblivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah)

Eurosistem zahteva, da se vrednost finančnega premoženja, ki se uporablja za zavarovanje terjatev pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, zmanjšana za odbitke pri vrednotenju, ohranja v času. To pomeni, da Banka Slovenije, v

primeru, da redno merjena tržna vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev pade pod določen nivo, zahteva od nasprotne stranke, da zagotovi dodatno finančno premoženje prek poziva h kritju.

5.4.1 Ukrepi za obvladovanje tveganj za tržno finančno premoženje

Sistem obvladovanja tveganj za tržno finančno premoženje zajema naslednje glavne elemente:

- Primerno tržno finančno premoženje se na podlagi klasifikacije izdajatelja in vrste finančnega premoženja razporedi v eno izmed štirih kategorij. Razporeditev primerne finančnega premoženja v štiri likvidnostne kategorije je opisana v nadaljevanju.

Okvir 2: Likvidnostne kategorije za tržno finančno premoženje¹

Kategorija I	Kategorija II	Kategorija III	Kategorija IV
Dolžniški instrumenti enot centralne ravni države	Dolžniški instrumenti enot lokalne in regionalne ravni države	Dolžniški instrumenti v obliki navadnih kritih bančnih obveznic	Kolateralizirani vrednostni papirji ²
Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo centralne banke ³	Dolžniški instrumenti v obliki Jumbo kritih bančnih obveznic ⁴	Dolžniški instrumenti kreditnih institucij	
	Dolžniški instrumenti agencij ⁵	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo podjetja in drugi izdajatelji ⁵	
	Nadnacionalni dolžniški instrumenti		

¹ V splošnem določa likvidnostno kategorijo klasifikacija izdajatelja. Vendar so ne glede na klasifikacijo izdajatelja vsi kolateralizirani vrednostni papirji vključeni v kategorijo IV in vsi dolžniški instrumenti v obliki Jumbo kritih bančnih obveznic vključeni v kategorijo II, v nasprotju z drugimi dolžniškimi instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije, ki so vključeni v kategorijo III.

² Kolateralizirani vrednostni papirji se uvrščajo v likvidnostno kategorijo IV ne glede na klasifikacijo izdajatelja.

³ Dolžniški certifikati, ki jih je izdala ECB in dolžniški instrumenti, ki so jih nacionalne centralne banke izdale pred uvedbo evra v zadevni državi članici, so uvrščeni v likvidnostno kategorijo I.

⁴ Med Jumbo krite bančne obveznice se uvrščajo samo instrumenti z obsegom izdaje vsaj 1 milijardo EUR, za katere vsaj trije vzdrževalci likvidnosti trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije.

⁵ V likvidnostno kategorijo II se uvršča samo tržno finančno premoženje izdajateljev, ki jih je ECB klasificirala kot agencije. Tržno finančno premoženje, ki so ga izdale druge agencije, je vključeno v likvidnostno kategorijo III.

- Za posamezne tržne dolžniške instrumente se uporabljajo »odbitki pri vrednotenju«. Odbitki se uporabljajo tako, da se odšteje določen odstotek od tržne vrednosti finančnega premoženja za zavarovanje terjatev. Višina odbitka za instrumente s fiksnim kuponom in brezkuponske instrumente je odvisna od preostale dospelosti in strukture kuponov dolžniškega instrumenta.

Okvir 3: Stopnja odbitkov pri vrednotenju (v odstotkih), ki se uporablja pri primernem tržnem finančnem premoženju pri instrumentih s fiksnim kuponom in brezkuponskih instrumentih

Preostanek dospelost (leta)	Likvidnostna kategorija							
	Kategorija I		Kategorija II		Kategorija III		Kategorija IV	
	fiksen kupon	Brezkuponsko	fiksen kupon	Brezkuponsko	fiksen kupon	brezkuponsko	fiksen kupon	brezkuponsko
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	2	2
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	3,5	3,5
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	5,5	6
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	6,5	7
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	8	10
>10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	12	18

- Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo za tržne instrumente z obratno spremenljivo obrestno mero, so enaki za vse likvidnostne kategorije.

Okvir 4: Stopnja odbitkov pri vrednotenju (v odstotkih), ki se uporablja pri primernem tržnem finančnem premoženju z obratno spremenljivo obrestno mero

<i>Preostala dospelost (leta)</i>	<i>Kupon z obratno spremenljivo obrestno mero</i>
0-1	2
1-3	7
3-5	10
5-7	12
7-10	17
>10	25

- Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja pri tržnih dolžniških instrumentih z variabilnim kuponom, je enak odbitku, ki se uporablja pri instrumentih s fiksnim kuponom z dospelostjo od nič do enega leta v likvidnostni kategoriji, ki ji instrument pripada. Plačilo kupona se smatra za plačilo po variabilni obrestni meri, če je kupon vezan na referenčno obrestno mero in če obdobje ponovnega določanja kupona ni daljše od enega leta. Kuponska plačila, pri katerih obdobje ponovnega določanja presega eno leto, se smatra za plačila s fiksno obrestno mero, pri čemer je ustrezna dospelost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali dospelosti dolžniškega instrumenta. Za dolžniške instrumente s kuponom, vezanim na spremembo bonitete izdajatelja, ali kuponom, vezanim na inflacijo, veljajo enaki odbitki pri vrednotenju kot za dolžniške instrumente s fiksnim kuponom.
- Ukrepi za obvladovanje tveganj, ki se uporabljajo pri tržnih dolžniških instrumentih z več kot eno vrsto kuponskih plačil, so odvisni samo od preostalih kuponskih plačil v času do dospelosti instrumenta. Odbitek pri vrednotenju, ki se uporabi pri takšnem instrumentu, je enak najvišjemu možnemu odbitku za dolžniške instrumente z enako preostalo dospelostjo, pri čemer se upošteva katera koli vrsta preostalih kuponskih plačil v času do dospelosti instrumenta.
- Pri operacijah zmanjševanja likvidnosti se odbitki pri vrednotenju ne uporabljajo.
- Finančno premoženje se vrednoti dnevno. Banka Slovenije dnevno izračunava zahtevano vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, upoštevajoč spremembe v nedospeltem znesku izpostavljenosti, načela vrednotenja in zahtevane odbitke pri vrednotenju.
- Če po vrednotenju finančno premoženje za zavarovanje terjatev ne ustreza zahtevani višini, izračunani na ta dan, Banka Slovenije pošlje nasprotni stranki poziv h kritju.
- V skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije lahko nasprotni stranke dnevno zamenjajo finančno premoženje za zavarovanje terjatev.
- ECB se lahko kadar koli odloči umakniti posamezni tržni dolžniški instrument z liste.

5.4.2 Ukrepi za obvladovanje tveganj za netržno finančno premoženje

Sistem obvladovanja tveganj za primerna bančna posojila zajema naslednje glavne elemente:

- Za bančna posojila se uporablja posebne odbitke pri vrednotenju. Ti odbitki se razlikujejo glede na preostalo dospelost, vrsto obrestne mere bančnega posojila (fiksna ali variabilna) ter metodologijo vrednotenja nacionalne centralne banke.
- Odbitek za bančna posojila z variabilno obrestno mero je vedno 7%. Šteje se, da gre za posojilo z variabilno obrestno mero, če je plačilo obresti vezano na referenčno obrestno mero in če obdobje ponovnega določanja plačila ni daljše od enega leta. Plačilo obresti, kjer obdobje ponovnega določanja presega eno leto, se smatra za plačilo s fiksno obrestno mero, pri čemer je ustrezna dospelost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali dospelosti bančnega posojila.
- Ukrepi za obvladovanje tveganj, ki se uporabljajo pri bančnih posojilih z več kot eno vrsto plačil obresti, so odvisni samo od preostalih plačil obresti v času do dospelosti posojila. V primeru, da se v času do dospelosti posojila plačuje obresti, ki izhajajo iz več vrst obrestnih mer, se za preostalo vrsto plačil obresti upošteva fiksna obrestna mera.

Okvir 5: Stopnja odbitkov pri vrednotenju (v odstotkih) bančnih posojil s fiksno obrestno mero

<i>Preostala dospelost (leta)</i>	<i>Posojilo s fiksno obrestno mero in vrednotenjem na osnovi teoretične cene, dodeljene s strani nacionalne centralne banke</i>	<i>Posojilo s fiksno obrestno mero in vrednotenjem na osnovi neodplačane vrednosti posojila</i>
0-1	7	9
1-3	9	15
3-5	11	20
5-7	12	24
7-10	13	29
>10	17	41

- Za RMBD se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 20%.

5.5 VREDNOTENJE PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

Za vrednotenje **tržnega finančnega premoženja** Eurosistem določi referenčni trg, s katerega jemlje ceno. Sledi, da je za določitev cene tržnega finančnega premoženja relevanten samo en referenčni trg, četudi se s tržnim finančnim premoženjem trguje oziroma to kotira na več različnih trgih. Če je na referenčnem trgu za isti dolžniški instrument na razpolago več cen, se običajno upošteva najnižja cena (nakupna cena). Banka Slovenije pri vrednotenju tržnega finančnega premoženja upošteva tržno ceno preteklega delovnega dne. V primeru, da cene iz preteklega delovnega dne ni na voljo, se upošteva zadnja tržna cena. Če je v tem primeru zadnja tržna cena starejša od petih delovnih dni oz. je pet delovnih dni enaka, Banka Slovenije uporabi teoretično ceno, dodeljeno s strani nacionalne centralne banke. Izračun tržne in teoretične vrednosti tržnega finančnega premoženja vključuje natečene obresti. Donosi iz dolžniškega instrumenta za tržno finančno premoženje, ki je v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije, se ob dospelosti izplačujejo prek Banke Slovenije. Pravilo ne velja v primerih, ko je izplačilo izvedeno s strani izplačevalca neposredno nasprotni stranki pri čezmejni rabi finančnega premoženja. Postopek izplačila donosov je v takih primerih podvržen nacionalni zakonodaji tuje države in postopkom korespondenčne centralne banke.

Za vrednotenje **netržnega finančnega premoženja** se uporablja teoretična cena, dodeljena s strani nacionalne centralne banke, ali neodplačna vrednost posojila. Nacionalna centralna banka sama izbere ustrezno metodo vrednotenja. Banka Slovenije netržno finančno premoženje vrednoti po neodplačani vrednosti posojila, razen v primerih čezmejne uporabe, kjer je vrednotenje določeno s strani tuje nacionalne centralne banke.

5.6 ČEZMEJNA UPORABA PRIMERNEGA FINANČNEGA PREMOŽENJA

Nasprotni stranke lahko uporabijo tudi primerno tržno in netržno finančno premoženje, izdano v drugi državi euroobmočja. Pri čezmejni uporabi finančnega premoženja se uporablja korespondenčni centralno bančni model (CCBM) oz. povezave med poravnalnimi sistemi vrednostnih papirjev. Vsaka nacionalna centralna banka v euroobmočju ureja uporabo primerne finančnega premoženja v skladu s svojimi pravili za nasprotni stranke.

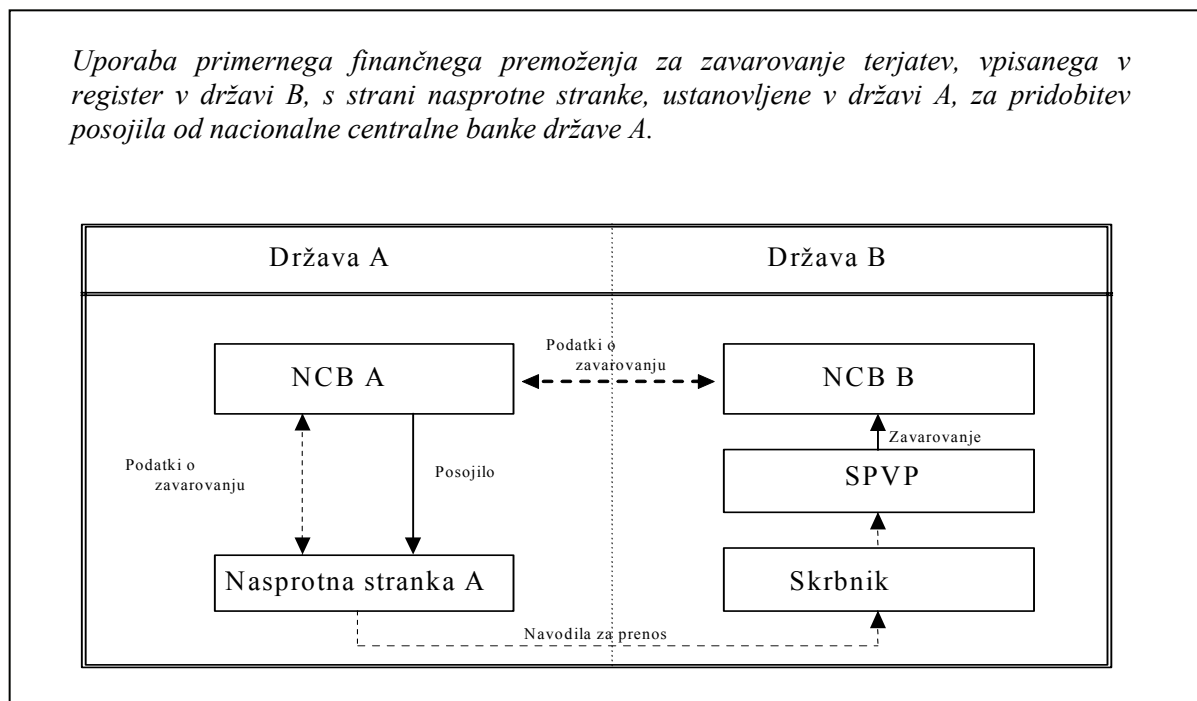
5.6.1 Korespondenčni centralno bančni model (v nadaljevanju: CCBM)

Nasprotni stranke Banke Slovenije lahko za zavarovanje terjatev Eurosistema uporabijo primerno finančno premoženje, ki se nahaja v drugi državi euroobmočja. To lahko storijo prek CCBM mehanizma. V okviru tega mehanizma nacionalne centralne banke delujejo kot skrbniki druga za drugo in za ECB (t. i. korespondenčna centralna banka v nadaljevanju: CCB), in sicer za finančno premoženje, ki so ga prejele v skrbništvo v njihove lokalne SPVP. Posebne rešitve veljajo za netržno finančno premoženje in RMBD.

V primeru, da Banka Slovenije nastopa kot CCB, izvaja vlogo skrbnika za tujo nacionalno centralno banko.

Korespondenčni centralno bančni model je prikazan v nadaljevanju.

Slika 1: Korespondenčni centralnobančni model

Pri čezmejni uporabi tržnega finančnega premoženja se finančno premoženje vodi pri tuji nacionalni centralni banki. Natančen postopek za CCBM je odvisen od tega, ali je primerno tržno finančno premoženje za zavarovanje terjatev označeno za vsako posamezno transakcijo ali se uporablja sklad finančnega premoženja za zavarovanje terjatev.

- Če je v uporabi sistem, ki uporablja označevanje tržnega finančnega premoženja, nasprotna stranka takoj, ko je sprejeta njena protiponudba za posojilo s strani nacionalne centralne banke države članice, v kateri je nasprotna stranka ustanovljena (tj. »domača centralna banka« – HCB), izda nalog (prek svojega lastnega skrbnika, če je potrebno) SPVP v državi, v kateri se nahaja tržno finančno premoženje, da jih prenese na CCB te države za račun domače centralne banke. Ko je HCB obveščena s strani CCB, da je slednja prejela zavarovanje, HCB nakaže denarna sredstva nasprotni stranki. Centralne banke ne nakažejo denarnih sredstev, dokler niso prepričane o tem, da je CCB prejela tržno finančno premoženje nasprotne stranke. Ko je to potrebno zaradi izpolnitve roka za poravnavo, lahko nasprotna stranka vnaprej deponirajo finančno premoženje pri CCB za račun njihove HCB z uporabo postopkov CCBM.
- V sistemu, ki uporablja sklad finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, lahko nasprotna stranka v vsakem trenutku zagotovi CCB finančno tržno premoženje za račun HCB. Ko je HCB s strani CCB obveščena, da je slednja prejela tržno finančno premoženje, bo HCB dodala le-to v sklad finančnega premoženja nasprotne stranke.

Za čezmejno rabo **netržnega finančnega premoženja** veljajo posebni postopki. Ko Banka Slovenije nastopa kot HCB, mora nasprotna stranka upoštevati splošne pogoje uporabe netržnega finančnega premoženja (ang. Terms and Conditions of national central bank, when acting as CCB) tujih nacionalnih centralnih bank, ki se objavijo na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si) oz. ECB (www.ecb.int). Postopki CCBM načeloma veljajo samo za primere, kjer se dolжник nahaja v državi zakonodajce, ki ureja bančna posojila. Kljub temu se lahko posamezne NCB odločijo, da se postopki CCBM uporabijo tudi v primeru, ko se dolжник ne nahaja v državi zakonodajce, ki ureja bančna posojila. Banka Slovenije uporablja CCBM postopke tudi v primeru, ko ima dolжник sedež v Republiki Sloveniji in hkrati pravo posojilne pogodbe ni slovensko, temveč eno izmed prav držav članic evro območja. Pri čezmejni rabi bančnih posojil se lahko uporabi: prenos lastništva, odstop terjatve v zavarovanje ali zastavo v dobro HCB oz. spremenljivo zavarovanje (ang. charge) v dobro CCB, ki deluje kot agent za HCB. Pri čezmejni rabi RMBD se uporablja spremenljivo zavarovanje v dobro CCB, ki deluje kot agent za HCB.

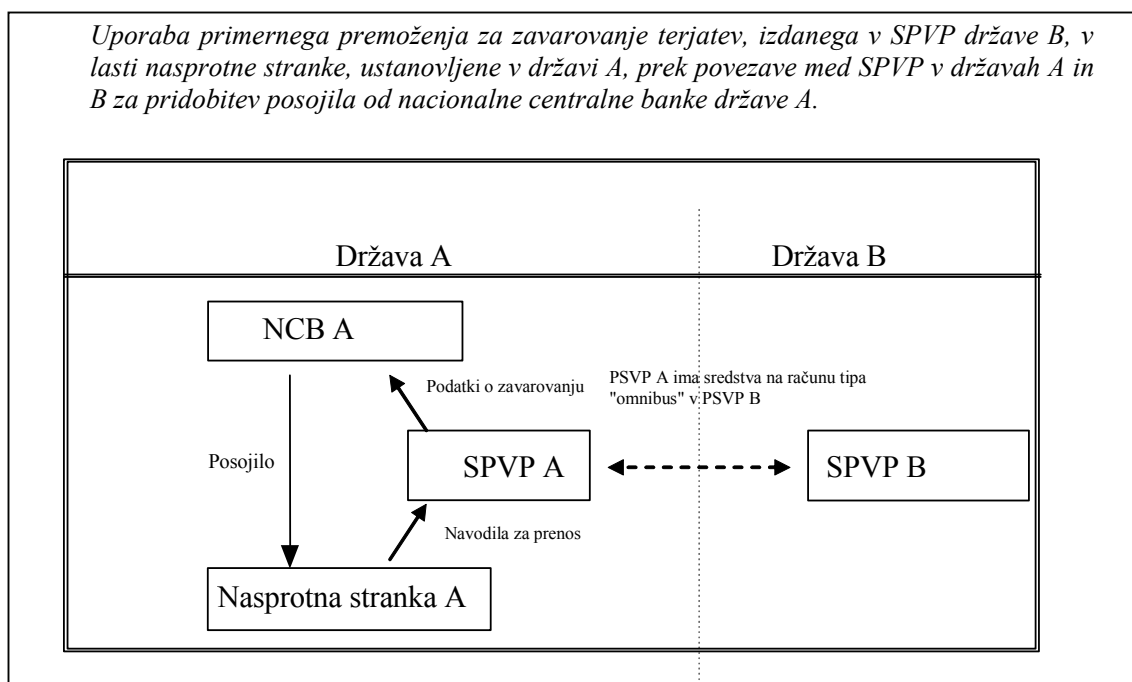
CCBM je na voljo nasprotnim strankam za tržno in netržno finančno premoženje od 9.00 do 16.00 ure po srednjeevropskem času na vsak delovni dan Eurosistema. Nasprotna stranka, ki želi uporabiti CCBM, mora to sporočiti Banki Slovenije pred 16.00 uro. Poleg tega mora nasprotna stranka zagotoviti, da se zavarovanje terjatev za zavarovanje operacij monetarne politike dostavi na račun CCB najkasneje do 16.45 ure po srednjeevropskem času. Sporočila ali dostave, ki ne bodo prispela pravočasno, se bodo upoštevala samo za posojilo, odobreno naslednji delovni dan. Ko nasprotna stranka predvidijo potrebo po uporabi CCBM proti koncu tega dne, morajo, kjer je to možno, izročiti finančno premoženje vnaprej (tj. vnaprej deponirati finančno premoženje). V izrednih okoliščinah ali ko se to zahteva za namene denarne politike, se ECB lahko odloči podaljšati čas za zapiranje CCBM do časa zaprtja sistema TARGET.

5.6.2 Povezave med poravnalnimi sistemi vrednostnih papirjev

Pri čezmejni rabi tržnega finančnega premoženja se lahko uporabljajo primerne povezave med SPVP v EU, in sicer tako neposredne kot posredne preko tretjega SPVP.

Povezava med poravnalnimi sistemi vrednostnih papirjev je prikazana v spodnji sliki.

Slika 2: Povezave med poravnalnimi sistemi vrednostnih papirjev

Povezava med dvema SPVP dovoljuje udeleženci enega SPVP imeti tržno finančno premoženje, izdano v drugem SPVP, ne da bi bila udeleženka tega drugega SPVP. Preden se te povezave lahko uporabijo za prenos zavarovanja za posojilne operacije Eurosistema, se morajo oceniti in odobriti v skladu s standardi za uporabo SPVP v EU. Posodobljen seznam primernih povezav se nahaja na spletni strani ECB (www.ecb.int).

Pri uporabi povezav imajo SPVP odprte račune pri drugem SPVP. Ob uporabi povezav med SPVP imajo nasprotna stranka finančno premoženje na svojih lastnih računih pri svojem domačem SPVP in nimajo potrebe po skrbniku.

6 SKLAD FINANČNEGA PREMOŽENJA

Banka Slovenije za zavarovanje terjatev uporablja sklad finančnega premoženja pri Banki Slovenije (v nadaljevanju: sklad finančnega premoženja). Sklad finančnega premoženja je skupna vrednost finančnega premoženja, ki ga je nasprotna stranka namenila za zavarovanje terjatev iz naslova izvajanja denarne politike in zavarovanja posojila čez dan. To pomeni, da posamezno finančno premoženje ni povezano s točno določenimi kreditnimi operacijami. Nasprotna stranka lahko vključi v sklad finančnega premoženja samo tisto finančno premoženje, ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 5. Poleg tega na finančnem premoženju ne sme biti vpisana kakršna koli pravica tretjega, saj se zahteva, da je Banka Slovenije prvi in pri tej zastavni pravici edini upnik iz finančnega premoženja.

Finančno premoženje, ki ni na listi primernega finančnega premoženja in ga ima nasprotna stranka v skladu finančnega premoženja pri Banki Slovenije, mora ves ta čas izpolnjevati vse kriterije primernosti. Kolikor to premoženje ne izpolnjuje več vseh kriterijev primernosti, mora o tem nasprotna stranka takoj obvestiti Banko Slovenije in začeti postopek za njegovo izločitev iz sklada ter, če je potrebno, to finančno zavarovanje tudi nadomestiti z novim. Nasprotna stranka mora Banki Slovenije dovoliti preverjanje vseh njenih internih postopkov v zvezi z ugotavljanjem primernosti finančnega premoženja, ki ni na listi in ga je nasprotna stranka uvrstila v sklad finančnega premoženja pri Banki Slovenije.

Banka Slovenije dnevno vrednoti sklad finančnega premoženja za posamezno nasprotno stranko. Pri tem mora vrednost sklada finančnega premoženja nasprotna stranka v vsakem trenutku presegati ali imeti vsaj enako vrednost kot vsota terjatev Banke Slovenije do te nasprotna stranke. Če vsota terjatev Banke Slovenije do posamezne nasprotna stranke presega vrednost njenega sklada finančnega premoženja, zmanjšane za uporabljene ukrepe za obvladovanje tveganj, ji Banka Slovenije pošlje poziv, da takoj poveča sklad finančnega premoženja (tj. poziv h kritju).

Pri izračunu vrednosti sklada finančnega premoženja so upoštevani tudi donosi finančnega premoženja (tj. glavnica in obresti, ki jih ob dospelosti izplača izdajatelj, dolжник oziroma garant finančnega premoženja). S tem v zvezi velja naslednje:

- Banka Slovenije je edini upravičenec do donosov iz tržnega finančnega premoženja, na katerem je vzpostavljena maksimalna zastavna pravica v njeno korist.
- Banka Slovenije je upravičenec do donosov iz tržnega finančnega premoženja, ki je vodeno za račun Banke Slovenije pri tuji nacionalni centralni banki. Tuja nacionalna centralna banka bo donose iz tržnega finančnega premoženja nazkazala Banki Slovenije, razen v primerih, kot izhajajo iz poglavja 5.
- Banka Slovenije je edini upravičenec do donosov iz bančnega posojila, vodenega v registru finančnega premoženja pri Banki Slovenije in na katerem je vzpostavljena maksimalna zastavna pravica v njeno korist. Ne glede na to dolжник izplačuje vse donose neposredno posojilodajalcu (tj. nasprotni stranki), razen če Banka Slovenije od dolznika zahteva, da se donosi izplačujejo direktno njej.
- Banka Slovenije je upravičenec do donosov iz čezmejnega netržnega finančnega premoženja skladno z veljavnimi pravili nacionalne centralne banke, ki je v vlogi CCB. Banka Slovenije izplačuje nasprotni stranki donose iz naslova netržnega finančnega premoženja le v primerih, ko te donose prejme od CCB.

Na dan izplačila donosov finančnega premoženja Banka Slovenije primerja vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšano za vrednost donosov, z vsoto terjatev Banke Slovenije, ki se vodi v skladu finančnega premoženja. Če vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost donosov, presega vsoto terjatev Banke Slovenije, Banka Slovenije še isti dan nasprotni stranki izplača donose iz finančnega premoženja, ob pogoju, da predhodno prejme donose od izdajatelja oziroma tuje nacionalne centralne banke. Če je vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost donosov, nižja, kot je vsota terjatev Banke Slovenije, Banka Slovenije izvede poziv h kritju. Banka Slovenije izplača donose iz finančnega premoženja nasprotni stranki šele, ko nasprotna stranka poveča vrednost sklada finančnega premoženja tako, da je vrednost sklada finančnega premoženja, zmanjšana za vrednost donosov, najmanj enaka vsoti terjatev Banke Slovenije do nasprotna stranke. Banka Slovenije donosov finančnega premoženja, ki jih ne izplača nasprotni stranki, ne obrestuje.

Če nasprotna stranka ob dospelosti terjatve Banke Slovenije ne poplača obveznosti, ki so zavarovane s finančnim premoženjem, vključenim v sklad finančnega premoženja, se lahko Banka Slovenije takoj poplača v višini dospelih terjatev. Banka Slovenije se primarno poplača s prodajo finančnega premoženja. Če je prodaja neuspešna, si Banka Slovenije finančno premoženje prilasti, in sicer po neto sedanji vrednosti tega premoženja. Banka Slovenije za poplačilo svojih dospelih terjatev prosto izbere finančno premoženje, ki ga vodi v skladu finančnega premoženja nasprotna stranka.

Če nasprotna stranka ne poveča sklada finančnega premoženja v skladu s pozivom h kritju, se vse nedospele terjatve Banke Slovenije, ki so zavarovane s finančnim premoženjem, vključenim v sklad finančnega premoženja, štejejo za dospele in se lahko poplačajo.

7 OBVEZNE REZERVE

Na podlagi poročanih podatkov, ki jih obvezniki za obvezne rezerve poročajo v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB (Uredba (ES) št. 2423/2001 Evropske centralne banke z dne 22. novembra 2001 o konsolidirani bilanci stanja v sektorju monetarnih finančnih institucij (ECB/2001/13), objavljena v UL L 333 z dne 17. decembra 2001, str. 1, s spremembami), Banka Slovenije izračuna obvezne rezerve za vsakega obveznika ter mu najpozneje pet delovnih dni Banke Slovenije pred

začetkom obdobja izpolnjevanja preko nepodpisanega elektronskega sporočila posreduje podatek o izračunanih obveznih rezervah. Obvezniki posredujejo morebitne popravke postavk v bilanci stanja, ki sodijo v osnovo za obvezne rezerve, najkasneje do predzadnjega delovnega dne Banke Slovenije pred začetkom obdobja izpolnjevanja. Banka Slovenije najpozneje do zadnjega delovnega dneva Banke Slovenije posreduje obveznikom morebitne spremembe obveznih rezerv. Obvezniki potrjujejo izračunane obvezne rezerve najpozneje na zadnji delovni dan Banke Slovenije pred začetkom obdobja izpolnjevanja. Če obveznik ne potrdi pravilnosti podatka o obveznih rezervah do konca tega dne velja, da je znesek obveznih rezerv obveznika za ustrezno obdobje izpolnjevanja potrjen. Ko so obvezne rezerve obveznika potrjene, se za ustrezno obdobje izpolnjevanja ne morejo več popraviti.

Banka Slovenije javno objavi datume za posredovanje podatka o izračunanih obveznih rezervah, datume potrditve in datume dokončnosti podatkov o obveznih rezervah skupaj s koledarjem obdobji izpolnjevanja na svoji spletni strani (www.bsi.si).

8 POSTOPKI OB NEIZPOLNJEVANJU OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

8.1 NEIZPOLNJEVANJE OBVEZNOSTI NASPROTNE STRANKE

8.1.1 Če nasprotna stranka krši:

- avkcijske postopke tako, da pravočasno ne zagotovi ali če ne zagotovi zadostnega zneska primerne finančnega premoženja za zavarovanje zneska, ki ji je dodeljen v operaciji povečevanja likvidnosti, oziroma
- postopke dvostranskih operacij tako, da pravočasno ne zagotovi ali ne zagotovi primerne finančnega premoženja v zadostnem znesku za zavarovanje terjatev, oziroma
- postopke ob koncu dneva in postopke za pridobitev mejnega posojila (v nadaljevanju tega poglavja: postopki ob koncu dneva) tako, da v primeru, ko ima ob koncu dneva negativno stanje na poravnalnem računu in ne izpolnjuje pogojev za dostop do odprte ponudbe mejnega posojila,

plača pogodbeno kazen. Pogodbena kazen se plača za zamudo ali neizpolnitev.

Če nasprotna stranka krši avkcijske ali dvostranske postopke tako, da pravočasno ne prenese ali če ne prenese zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je dodeljen pri operaciji zmanjševanja likvidnosti, plača zamudne obresti.

Zamudne obresti ali pogodbeno kazen se za avkcijske postopke in postopke dvostranskih operacij za vsako kršitev obračunajo tako, da se obrestna mera mejnega posojila poveča za 2,5 odstotne točke in nato množi z osnovo. Osnova se izračuna tako, da se znesek nezagotovljenega zavarovanja ali nepreneseni denarni znesek množi s koeficientom 7/360.

Če nasprotna stranka krši postopke ob koncu dneva, se pogodbeno kazen za prvo kršitev izračuna tako, da se obrestna mera mejnega posojila poveča za 5 odstotnih točk in nato množi z osnovo. Osnova je višina zneska, za katerega nasprotna stranka ni uspela pridobiti mejnega posojila. Za vsako nadaljnjo kršitev v dvanajstmesečnem obdobju se obrestna mera poveča za nadaljnjih 2,5 odstotne točke.

Zamudne obresti iz drugega odstavka te točke se obračunajo le za prvi dan, v katerem je potekel rok za zagotovitev denarnih sredstev.

Zamudne obresti in pogodbeno kazen se zaokroži na najbližji cent.

8.1.2 Nasprotna stranka plača pogodbeno kazen, če krši pravila za zagotovitev primerne finančnega premoženja za zavarovanje terjatev tako, da za zavarovanje terjatev uporablja finančno premoženje, ki je neprimerno ali je postalo neprimerno ali se ne sme uporabljati, ali če ob pozivu h kritju nasprotna stranka pravočasno ne zagotovi ali ne zagotovi zadostnega zneska primerne finančnega premoženja.

Pogodbena kazen se za vsako kršitev obračuna tako, da se obrestna mera mejnega posojila poveča za 2,5 odstotne točke in nato množi z osnovo. Osnova se izračuna tako, da se s koeficientom 1/360 množi znesek finančnega premoženja iz prvega odstavka te točke, ki ga nasprotna stranka:

- prenese v sklad finančnega premoženja pri Banki Slovenije ali
- ne umakne po več kot 20 delovnih dneh Banke Slovenije od dneva, ko je premoženje postalo neprimerno ali ga ni bilo dovoljeno več uporabljati.

Pogodbena kazen se plača za zamudo ali neizpolnitev.

Pogodbena kazen se zaokroži na najbližji cent.

8.1.3 Če nasprotna stranka v dvanajstmesečnem obdobju od prve kršitve stori tretjo enakovrstno kršitev iz točke 8.1.1, nasprotna stranka ne more sodelovati v prihodnjih operacijah odprtega trga enake vrste, ki se izvajajo po enakem postopku. Poleg prepovedi iz prejšnjega stavka nasprotna stranka plača tudi pogodbene kazni in zamudne obresti iz točke 8.1.1.

Prepoved iz prejšnjega odstavka te točke velja 1 mesec, če znesek nezagotovljenega finančnega premoženja ali nepreneseni denarni sredstev znaša od 40 odstotkov celotnega zavarovanja ali celotnega denarnega zneska, ki naj bi se zagotovila ali prenesla ob tretji kršitvi.

Če odstotek iz prejšnjega odstavka znaša od 40 do 80 odstotkov celotnega zavarovanja ali celotnega denarnega zneska, ki naj bi se zagotovila ali prenesla ob tretji kršitvi, prepoved iz prvega odstavka te točke velja 2 meseca. Če ta odstotek znaša od 80 do 100, pa prepoved velja 3 mesece.

Prepoved in sankcije iz prejšnjih odstavkov te točke se uporabljajo tudi za vsako nadaljnjo kršitev v vsakem dvanajstmesnem obdobju.

8.1.4 Če nasprotna stranka v dvanajstmesečnem obdobju od prve kršitve stori tretjo kršitev iz točke 8.1.2, se izvrševanje okvirne pogodbe začasno zadrži glede sodelovanja nasprotne stranke v prihodnjih operacijah na odprtem trgu in plača tudi pogodbene zamudne obresti iz točke 8.1.2.

Prepoved in sankcije iz prejšnjega odstavka te točke se uporabljajo tudi za vsako nadaljnjo kršitev v vsakem dvanajstmesnem obdobju.

8.1.5 V izjemnih primerih, če je to potrebno zaradi resnosti kršitev, in upoštevajoč višino zneskov, pogostnost in trajanje kršitev, se lahko nasprotni stranki poleg prepovedi, zamudnih obresti in kazni iz prejšnjih točk prepove sodelovanje v vseh prihodnjih operacijah denarne politike Eurosistema za obdobje treh mesecev.

8.1.6 Pogodbena stranka ne more več sodelovati v operacijah denarne politike tudi v primeru neizpolnitve svojih obveznosti iz transakcij na podlagi tega sklepa.

8.1.7 ECB lahko v primeru kršitev nasprotne stranke določi prepoved sodelovanja v operacijah iz prejšnjih točk tudi za podružnice nasprotnih strank, na glede na to, ali je kršitev storila ta podružnica. O tem ECB obvesti organe, pristojne za nadzor nasprotne stranke.

8.1.8 Nasprotna stranka odgovarja za kršitve ne glede na svoj krivdo. Le v izjemnih primerih se lahko nasprotna stranka delno ali v celoti oprosti obresti, kazni in prepovedi po tem poglavju.

8.1.9 Banka Slovenije ali ECB obvesti nasprotno stranko o kršitvi, znesku denarne kazni, obrestih ali prepovedi. Banka Slovenija lahko o kršitvah obvesti tudi ECB in druge centralne banke držav članic Eurosistema. O kršitvi lahko druge centralne banke držav članic Eurosistema obvesti tudi ECB.

Nasprotna stranka mora zamudne obresti in pogodbeno kazen plačati v 3 delovnih dneh Banke Slovenije od dneva prejema obvestila.

Obdobje trajanja prepovedi se začne z dnevom odpošiljanja obvestila, kot je naveden v obvestilu.

Če zamudne obresti in pogodbene kazni niso plačane v roku, se Banka Slovenije poplača iz zavarovanja nasprotne stranke.

8.2 NEIZPOLNJEVANJE OBVEZNIH REZERV

8.2.1 Obveznik za obvezne rezerve ne izpolni obveznih rezerv v določenem obdobju izpolnjevanja, če je povprečno stanje ob koncu koledarskega dneva na njegovem računu pri Banki Slovenije v obdobju izpolnjevanja nižje od njegovih obveznih rezerv, ki veljajo za to obdobje izpolnjevanja.

Obveznikom, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz uredb in odločb ECB v zvezi z uporabo obveznih rezerv, ECB naloži sankcije v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (UL L 318 z dne 27. novembra 1998), Uredbo Evropske centralne banke (ES) št. 2157/1999 z dne 23. septembra 1999 o pooblastilih Evropske centralne banke za nalaganje sankcij (ECB/1999/4) (UL L 264 z dne 12. oktobra 1999), Uredbo Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv Evropske centralne banke (UL L 318 z dne 27. novembra 1998), kakor je bila spremenjena, in Uredbo Evropske centralne banke (ES) št. 1745/2003 z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (UL L 250 z dne 2. oktobra 2003). Ustrezne sankcije in postopkovna pravila za njihovo izvajanje so določeni v zgoraj navedenih uredbah.

8.2.2 Če obveznik ne izpolni obveznih rezerv, se mu v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2531/98 naloži plačilo zneska, izračunanega na podlagi obrestne mere, ki je 2,5 odstotne točke nad povprečno obrestno mero mejnega posojila v tem obdobju izpolnjevanja, in zneska neizpolnjevanja obveznih rezerv v celotnem obdobju izpolnjevanja.

Višina kazni se izračuna z uporabo naslednje formule (pri tem se rezultat zaokroži na najbližji cent):

$$P_t = \frac{D_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^n \frac{MPOS_i + 2,5}{n_t \cdot 100}}{360}$$

Pri čemer je:

- P_t = znesek kazni za plačilo zaradi neizpolnjevanja obveznih rezerv v obdobju izpolnjevanja t
- D_t = znesek primanjkljaja obveznih rezerv v obdobju izpolnjevanja t (dnevno povprečje)
- n_t = število koledarskih dni v obdobju izpolnjevanja t
- i = koledarski dan v obdobju izpolnjevanja t
- $MPOS_i$ = obrestna mera mejnega posojila na dan i

8.2.3 V primeru, da obveznik v dvanajstmesečnem obdobju več kot dvakrat ne izpolni obveznih rezerv, gre za ponavljajočo se kršitev. V tem primeru se obvezniku naloži plačilo zneska, izračunanega na podlagi obrestne mere, ki je 5 odstotnih točk nad povprečno obrestno mero mejnega posojila v tem obdobju izpolnjevanja, in zneska neizpolnjevanja obveznih rezerv v celotnem obdobju izpolnjevanja.

8.2.4 Če je izračunani znesek kazni nižji od 100 EUR, se obvezniku sankcija ne izreče in se tudi ne upošteva kot sankcija pri določanju, ali gre za ponavljajočo se kršitev.

8.2.5 Poleg tega se lahko v primeru hude kršitve obveznosti obveznih rezerv prepove obvezniku udeležbo v operacijah odprtega trga.

9 NETRŽNO FINANČNO PREMOŽENJE ZA TUJE NASPROTNE STRANKE

9.1. Ko Banka Slovenije nastopa v vlogi CCB, mora tuja nasprotna stranka upoštevati splošne pogoje uporabe netržnega finančnega premoženja (ang. Terms and Conditions of the Bank of Slovenia, when acting as CCB), ki opredeljujejo pogoje uporabe bančnih posojil, vpisanih v register pri Banki Slovenije.

9.2. Ko tuja nasprotna stranka uporabi netržno finančno premoženje, pri katerem ima upnik ali dolжник sedež v Republiki Sloveniji in hkrati pravo posojilne pogodbe ni slovensko, temveč eno izmed prav držav članic evro območja, Banka Slovenije za tuje nasprotne stranke nastopa kot podporna nacionalna centralna banka (ang. Assisting NCB). V tem primeru mora tuja nasprotna stranka upoštevati splošne pogoje Banke Slovenije glede podporne nacionalne centralne banke (ang. Terms and Conditions of the Bank of Slovenia, when acting as Assisting NCB).

9.3. Splošni pogoji iz točke 9.1 in 9.2. se objavijo na spletni strani Banke Slovenije (www.bsi.si) oz. ECB (www.ecb.int).

10 KONČNE DOLOČBE

10.1. Ta sklep začne veljati 1. 1. 2007.

10.2. Z dnem uveljavitve tega sklepa prenehajo veljati:

- Sklep o depozitu čez noč pri Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 103/02 in 34/04),
- Sklep o dolgoročnem depozitu pri Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 77/04 in 80/04),
- Sklep o obveznem vplačilu dolgoročnega depozita pri Banki Slovenije zaradi znižanja obveznih rezerv (Uradni list RS, št. 9/05),
- Sklep o izdajanju tolarških blagajniških zapisov Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 103/02 in 34/04),
- Sklep o začasnem odkupu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 99/04),
- Sklep o lombardnem posojilu (Uradni list RS, št. 66/06),
- Sklep o posojilu za čez dan (Uradni list RS, št. 66/06),

za posle, sklenjene na njihovi podlagi, pa se uporabljajo do njihove dospelosti.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

Priloga 1: SLOVAR

Avkcija ameriškega tipa: avkcija, pri kateri je dodelitvena obrestna mera (ali cena/swap točke) enaka obrestni meri, ponujeni v vsaki posamezni protiponudbi.

Avkcija nizozemskega tipa: avkcija, v kateri je dodelitvena obrestna mera (ali cena/swap točke), uporabljena za vse sprejete protiponudbe, enaka mejni obrestni meri.

Avkcija s fiksno obrestno mero: avkcijski postopek, v katerem je obrestna mera opredeljena vnaprej s strani centralne banke in udeležene nasprotne stranke licitirajo denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti po fiksni obrestni meri.

Avkcija z variabilno obrestno mero: avkcijski postopek, v katerem nasprotne stranke licitirajo tako denarni znesek posla, ki ga želijo skleniti s centralno banko, kot tudi obrestno mero, po kateri želijo posel skleniti.

Avkcijski postopek: postopek, v katerem centralna banka povečuje ali umika likvidnost s trga na podlagi protiponudb, ki jih predložijo nasprotne stranke, ki pri tem tekmujejo druga z drugo. Najbolj konkurenčne protiponudbe se sprejemajo prednostno, dokler se skupni znesek likvidnosti, ki ga centralna banka nudi ali umika, ne izčrpa.

Brezkuponska obveznica: vrednostni papir, ki v času do dospelosti izplača samo en denarni tok. Za namen tega dokumenta se med brezkuponske obveznice uvrščajo vrednostni papirji, izdani z diskontom, in vrednostni papirji, pri katerih se plača en kupon ob dospelosti. **Strip** je posebna vrsta brezkuponske obveznice.

Bonitetni okvir Eurosistema (ECAF): sklop postopkov, pravil in tehnik, ki zagotavljajo, da so izpolnjene zahteve Eurosistema glede visokih bonitetnih standardov za vse primerno finančno premoženje. Pri oblikovanju visokih bonitetnih standardov Eurosistem razlikuje med tržnim in netržnim finančnim premoženjem. Pri oceni bonitetnega standarda primerne finančne premoženja Eurosistem upošteva informacije o bonitetni oceni iz bonitetnih sistemov, ki pripadajo enemu od štirih virov: **zunanje bonitetne institucije (ECAI)**, **interni bonitetni sistemi** nacionalne centralne banke (**ICAS**), **interni bonitetni sistemi** nasprotnih strank (**IRB**) ali **bonitetna orodja (RT)** zunanjih ponudnikov. Poleg tega Eurosistem pri ocenjevanju bonitetnega standarda upošteva tudi institucionalna merila in posebnosti, ki imetniku instrumenta zagotavljajo podobno zaščito, kot so npr. jamstva. Za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov (»bonitetni prag«) Eurosistem uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni »enojni A«. Eurosistem obravnava verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini 0,10% kot enakovredno bonitetni oceni »enojni A«.

Bonitetna orodja zunanjih ponudnikov (RT orodja): vir bonitetne ocene, opredeljen v bonitetnem okviru Eurosistema (Eurosystem credit assessment framework, **ECAF**), ki obsega aplikacije zunanjih ponudnikov, ki se uporabljajo za ocenjevanje bonitete dolžnikov, pri čemer se poleg drugih informacij uporabljajo tudi revidirani računovodski izkazi. Te aplikacije mora pred uvedbo v ECAF posamično odobriti Eurosistem.

Bonitetni prag: minimalni bonitetni standard, zahtevan za primernost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev Eurosistema.

Bonitetni standard: ocena kreditnega tveganja finančnega premoženja.

Cena povratnega nakupa: v zvezi s transakcijo na podlagi **repo pogodbe**, cena, po kateri se kupec zaveže ponovno prodati finančno premoženje prodajalcu. Cena povratnega nakupa je enaka seštevku **nakupne cene** in razlike v ceni, ki ustreza obrestim za posojeno likvidnost za obdobje do dospelosti posla.

Centralni register vrednostnih papirjev (CRVP): subjekt, ki vodi in upravlja vrednostne papirje ali drugo finančno premoženje, vodi račune za izdajo in omogoča procesiranje transakcij v nematerializirani obliki. Finančno premoženje lahko obstaja bodisi v fizični obliki (vendar imobilizirano v CRVP) bodisi v nematerializirani obliki (tj. samo kot elektronska evidenca).

Čezmejna poravnava: poravnava, ki se izvrši v državi, ki ni država lokacije ene ali obeh strank v poslu.

Dan dospelosti: datum, na katerega se operacija denarne politike zaključi. V primeru **repo pogodbe** ali valutne zamenjave je datum dospelosti enak **datumu povratnega nakupa**.

Dan povratnega nakupa: datum, na katerega je kupec dolžan ponovno prodati finančno premoženje prodajalcu v povezavi s povratno transakcijo.

Dan poravnave: datum, na katerega se transakcija poravna. Do poravnave lahko pride na isti dan, kot se sklene posel (poravnava istega dne), ali en dan ali več dni po tem (datum poravnave je določen kot **datum trgovanja (T)** + zamik v poravnavi).

Datum pričetka: datum, na katerega se poravna prvi del operacije denarne politike. Datum pričetka sovpada z **datumom nakupa** za operacije, ki temeljijo na **repo pogodbah** in **valutnih zamenjavah**.

Dan trgovanja (T, trgovalni dan): datum, na katerega se sklene posel (tj. pogodba o finančni transakciji med dvema nasprotnima strankama). Datum trgovanja lahko sovpada z **datumom poravnave** transakcije (poravnava na isti dan) ali pa je določeno število delovnih dni pred datumom poravnave (datum poravnave je opredeljen kot T + zamik v poravnavi).

Dejansko število dni/360 dni v letu: konvencija o številu dni, ki se uporablja za izračun obresti na posojilo, po kateri se obresti izračunajo glede na dejansko število koledarskih dni, za katere je kredit odobren, in ob predpostavki leta, ki ima 360 dni. Ta konvencija o številu dni se uporablja pri operacijah denarne politike Eurosistema.

Delovni dan Eurosistema: kateri koli dan, na katerega sta ECB in najmanj ena **nacionalna centralna banka** odprti za namen izvajanja operacij denarne politike **Eurosistema**.

Delovni dan Banke Slovenije: delovni dan sistema RTGS^{plus}, razen 2. januarja, 8. februarja, 27. aprila, 2. maja, 25. junija, 15. avgusta, 31. oktobra in 1. novembra, ter občasno tudi katerikoli drug dan, ki je vnaprej javno objavljen kot dan, ko Banka Slovenije posluje.

Delovni dan sistema RTGS^{plus}: vsak dan, razen sobot, nedelj, 1. januarja, Velikega petka, Velikonočnega ponedeljka, 1. maja, 25. decembra in 26. decembra.

Dematerializacija: odstranitev fizičnih potrdil ali dokumentov o lastninski pravici, ki predstavljajo lastništvo nad finančnim premoženjem, tako da finančno premoženje obstaja samo kot računovodska evidenca.

Dnevno vrednotenje po tržnih cenah: glej **giblivo kritje**.

Dogodek neplačila: dogodek, na katerega se nanaša **bonitetni okvir Eurosistema** in je opredeljen v Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ter Direktivi 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (s skupnim imenom "Direktiva o kapitalskih zahtevah" (CRD)). V skladu s temi dokumenti dogodek neplačila nastopi, če "(a) kreditna institucija meni, da obstaja majhna verjetnost, da bo dolжник v celoti poravnal svoje kreditne obveznosti do kreditne institucije, njene nadrejene družbe ali katerekoli njej podrejene družbe, ne da bi kreditna institucija za poplačilo uporabila ukrepe, kot so unovčenje zavarovanja (če obstaja)" in/ali "(b) dolжник več kakor 90 dni zamuja s plačilom katere koli bistvene kreditne obveznosti do kreditne institucije, njene nadrejene družbe ali katerekoli njej podrejene družbe."

Določba o povprečenju: določba, ki **nasprotnim strankam** dovoljuje, da svoje **obvezne rezerve** izpolnjujejo na podlagi povprečnih **rezervnih imetij v obdobju izpolnjevanja obveznih rezerv**. Določba o povprečenju prispeva k stabilizaciji obrestnih mer denarnega trga s tem, da institucije spodbuja k izravnavi učinkov začasnih nihanj likvidnosti. Sistem obveznih rezerv **Eurosistema** predvideva uporabo povprečenja.

Dokončna transakcija: transakcija, s katero se finančno premoženje kupi ali proda (promptno ali terminsko) do njegove dospelosti.

Dokončni prenos: nepreklicni in brezpogojni prenos, ki pomeni razbremenitev obveznosti za izvršitev prenosa.

Domači račun pri Banki Slovenije: denarni račun, ki ga odpre kreditna institucija, neposredna udeleženka sistema RTGS^{plus}, za namen deponiranja sredstev čez noč, izvajanja določenih transakcij preko tega računa v skladu s splošnimi pogoji Banke Slovenije za vodenje domačega računa ter izpolnjevanja obveznih rezerv.

Država članica: pomeni v tem dokumentu državo članico EU, ki je uvedla enotno valuto v skladu s **Pogodbo**.

Države EGP (Evropskega gospodarskega prostora): države članice EU ter Islandija, Liechtenstein in Norveška.

Dvostranska operacija: operacija denarne politike, izvršena na podlagi **dvostranskega postopka**.

Dvostranski postopek: postopek, v katerem centralna banka sklene posel neposredno samo z eno ali nekaj nasprotnimi strankami, brez uporabe avkcijskih postopkov. Dvostranski postopki vključujejo operacije, ki se izvedejo prek borz vrednostnih papirjev ali prek tržnih posrednikov.

Euroobmočje: območje, ki zajema države članice EU, ki so sprejele euro za svojo enotno valuto v skladu s Pogodbo in v katerih se izvaja enotna denarna politika, za katero je odgovoren Svet ECB.

Evropski sistem centralnih bank (ESCB): se nanaša na Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic EU.

Eurosistem: obsega Evropsko centralno banko (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic euroobmočja. Organa odločanja Eurosistema sta Svet in Izvršilni odbor ECB.

Giblivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah): Eurosistem zahteva, da finančno premoženje za zavarovanje terjatev iz povratnih transakcij, s katerimi Eurosistem povečuje likvidnost, skozi čas vzdržuje določeno vrednost. To pomeni, da morajo v primeru, da redno merjena tržna vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev pade pod določeno raven, **nacionalne centralne banke** zahtevati od **nasprotnih strank**, da te zagotovijo dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva (tj. **poziv h kritju**).

Hitra avkcija: avkcijski postopek, ki ga uporablja **Eurosistem** za **operacije finega uravnavanja**, ko je zaželen hiter učinek operacije na likvidnost. Hitre avkcije se izvedejo v časovnem okviru 90 minut in z omejenim krogom **nasprotnih strank**.

Instrument s fiksnim kuponom: finančni instrument, katerega kupon ostane nespremenjen skozi celotno življenjsko dobo instrumenta.

Instrument z obratno spremenljivo obrestno mero: vrednostni papir, pri katerem se obresti, ki se izplačajo imetniku vrednostnega papirja, spreminjajo v obratni smeri glede na spremembe določene referenčne obrestne mere.

Instrument z variabilnim kuponom: finančni instrument, katerega kupon se periodično spremeni glede na referenčni indeks, ki odraža spremembe kratkoročnih ali srednjeročnih tržnih obrestnih mer. Instrumenti z variabilno donosnostjo imajo bodisi **vnapij** bodisi **naknadno določene kupone**.

Interni bonitetni sistem centralne banke (ICAS): bonitetni vir, opredeljen v **bonitetnem okviru Eurosistema** (Eurosystem credit assessment framework, **ECAF**), ki trenutno obsega štiri bonitetne sisteme, ki jih upravljajo Deutsche Bundesbank, Banco de España, Banque de France in Oesterreichische Nationalbank.

Interni bonitetni sistem nasprotne stranke (IRB): vir bonitetne ocene, opredeljen v **bonitetnem okviru Eurosistema** (Eurosystem credit assessment framework, **ECAF**), ki obsega interne sisteme tistih nasprotnih strank, katerih sistem delovanja bonitetnih ocen se lahko uporabljajo za ugotavljanje uteži tveganosti v skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah. Nasprotne stranke morajo za te sisteme pridobiti formalno priznanje in opraviti postopek potrditve s strani nacionalnih nadzornikov.

ISIN koda: mednarodna identifikacijska koda, ki se dodeli vrednostnim papirjem, izdanim na finančnih trgih.

Izdajatelj: subjekt, ki je naveden kot dolžnik na vrednostnem papirju ali drugem finančnem instrumentu.

Izklicna obrestna mera: Najnižja/najvišja (v odvisnosti od vrste transakcije – povečevanje/zmanjševanje likvidnosti) obrestna mera, po kateri lahko **nasprotne stranke** predložijo protiponudbe na avkcijah z variabilno obrestno mero.

Kolateralizirana obveznica: obveznica, nastala v procesu listinjenja (sekuritizacije).

Konec dneva: ura v delovnem dnevu (po zaprtju **sistema TARGET** za poslovanje), ko se za ta dan zaključijo plačila, poslana v obdelavo v sistem TARGET.

Konvencija o štetju dni: konvencija, ki določa število dni, ki se upoštevajo pri izračunu obresti na posojila. **Eurosistem** uporablja za svoje operacije denarne politike konvencijo o štetju dni »**dejansko število dni/360 dni v letu**«.

Korespondenčni centralnobančni model (CCBM): mehanizem, ki ga je vzpostavil **Evropski sistem centralnih bank** z namenom, da se nasprotnim strankam omogoči uporaba finančnega premoženja za zavarovanje terjatev v čezmejnem kontekstu. V CCBM nacionalne centralne banke druga za drugo delujejo kot skrbnice. To pomeni, da vsaka nacionalna centralna banka v okviru upravljanja z vrednostnimi papirji vodi račun vrednostnih papirjev za vsako od ostalih nacionalnih centralnih bank (in za ECB).

Kreditna institucija: v tem dokumentu pomeni institucijo, ki ustreza opredelitvi iz člena 1(1) Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku izvajanja in izvajanju dejavnosti kreditnih institucij, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2000/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000. Sledi, da je kreditna institucija: (i) družba, ki se ukvarja s sprejemanjem vlog ali drugih odplačljivih sredstev od javnosti in z odobritvijo posojil za svoj lastni račun; ali (ii) družba ali katera koli druga pravna oseba, razen tistih pod (i), ki izdaja plačilna sredstva v obliki elektronskega denarja. »Elektronski denar« pomeni denarno vrednost, ki predstavlja terjatev do izdajatelja in ki je: (a) shranjena na elektronskem mediju, (b) izdana na podlagi prejema sredstev v znesku, ki ni nižji od izdane denarne vrednosti, in (c) jo družbe, ki niso izdajatelj, sprejemajo kot plačilno sredstvo.

Kreditni zapis: vrednostni papir, pri katerem je denarni tok odvisen od nastopa dogodka neplačila, spremembe kreditnega razmika ali spremembe bonitetne ocene referenčnega subjekta ali finančnega premoženja.

Krita obveznica: obveznica, pri kateri je imetnik zavarovan s prednostnim dostopom do poplačila na podlagi prodaje določenega finančnega premoženja (npr. hipotekarnih posojil) iz bilance izdajatelja.

Mejna kotacija swap točk: kotacija **swap točk**, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji.

Mejna obrestna mera: obrestna mera, pri kateri se izčrpa skupni znesek za dodelitev na avkciji.

Nacionalna centralna banka (NCB): pomeni v tem dokumentu centralno banko države članice EU, ki je uvedla enotno valuto v skladu s **Pogodbo**.

Najnižja stopnja dodelitve: najnižji odstotek protiponudb po **mejni obrestni meri**, ki se dodelijo na avkciji. Eurosistem lahko sklene, da na svojih avkcijah uporabi najnižjo stopnjo dodelitve.

Najnižji znesek dodelitve: najnižji znesek, dodeljen posamezni nasprotni stranki na avkciji. **Eurosistem** lahko sklene, da na svojih avkcijah vsaki nasprotni stranki dodeli najnižji znesek.

Naknadno določen kupon: kupon pri **instrumentih z variabilno donosnostjo**, ki se določi na podlagi vrednosti referenčnega indeksa na določen datum (ali datume) med obdobjem, v katerem natekajo obresti kupona.

Nakupna cena: cena, po kateri prodajalec kupcu proda ali bo prodal kupljeno finančno premoženje.

Nasprotna stranka: nasprotna stranka v finančni transakciji (npr. kateri koli transakciji s centralno banko).

Nosilec s posebnim namenom: pri listinjenju subjekt, ustanovljen z namenom izdaje vrednostnih papirjev, ki po prenosu lastništva z originatorja postane pravni lastnik premoženja, ki je podlaga listinjenja.

Obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv: obdobje, za katero se izračunava izpolnjevanje obveznih rezerv. ECB objavi koledar obdobji izpolnjevanja obveznih rezerv vsaj tri mesece pred začetkom vsakega leta. Obdobja izpolnjevanja rezerv se začnejo na dan poravnave prve operacije glavnega refinanciranja po seji Sveta ECB, za katero je na dnevnem redu predvidena mesečna ocena naravnosti denarne politike. Navadno se končajo na dan, ki je predhoden podobnemu dnevni poravnave v naslednjem mesecu. V posebnih primerih se lahko objavljeni koledar popravi, kar je med drugim odvisno od sprememb v urniku sej Sveta ECB.

Obvezne rezerve: zahteva, da imajo institucije pri centralni banki obvezne rezerve. Znotraj sistema obveznih rezerv **Euro-sistema** se obvezne rezerve **kreditne institucije** izračunajo z množenjem **stopnje obveznih rezerv** za vsako kategorijo postavk, ki tvorijo **osnovo za (obvezne) rezerve**, z zneskom teh postavk v bilanci stanja institucije. Poleg tega institucije od svojih obveznih rezerv odštevajo **pavšalno olajšavo**.

Obveznik (za obvezne rezerve): vsak subjekt na območju Republike Slovenije, ki je v skladu s členom 19.1 Statuta ESCB in ECB zavezan izpolnjevati **obvezne rezerve** Eurosistema pri Banki Slovenije.

Odbitek: glej **odbitek pri vrednotenju**.

Odbitek pri vrednotenju: ukrep za obvladovanje tveganj, ki se uporablja za finančno premoženje za zavarovanje terjatev iz naslova povratnih transakcij. Centralna banka izračunava vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev tako, da od tržne vrednosti finančnega premoženja odšteje določen odstotek (odbitek pri vrednotenju). **Eurosistem** uporablja odbitke pri vrednotenju, ki upoštevajo značilnosti posameznega finančnega premoženja, na primer njegovo preostalo dospelost.

Odprta ponudba: ponudba centralne banke, ki je na razpolago **nasprotnim strankam** na njihovo lastno pobudo. **Eurosistem** ponuja dve odprti ponudbi čez noč: **odprto ponudbo mejnega posojila** in **odprto ponudbo mejnega depozita**.

Odprta ponudba mejnega depozita: **odprta ponudba Eurosistema**, ki jo **nasprotne stranke** lahko uporabijo za plasi-ranje depozitov čez noč pri nacionalni centralni banki in ki se obrestujejo po vnaprej določeni obrestni meri.

Odprta ponudba mejnega posojila: **odprta ponudba Eurosistema**, ki jo **nasprotne stranke** lahko uporabijo za pridobitev posojila čez noč od nacionalne centralne banke po vnaprej določeni obrestni meri.

Operacija dolgoročnejšega refinanciranja: redna **operacija odprtega trga**, ki jo **Eurosistem** izvaja v obliki **povratne transakcije**. Operacije dolgoročnejšega refinanciranja se izvajajo mesečno v obliki standardnih avkcij in imajo navadno rok dospelosti tri mesece.

Operacija finega uravnavanja: občasna **operacija odprtega trga**, ki jo izvaja **Eurosistem** pretežno z namenom izravnavanja nepričakovanih nihanj likvidnosti na trgu.

Operacija glavnega refinanciranja: redna **operacija odprtega trga**, ki jo **Eurosistem** izvaja v obliki **povratne transakcije**. Operacije glavnega refinanciranja se izvajajo kot tedenske **standardne avkcije** in imajo običajno rok dospelosti en teden.

Operacija odprtega trga: operacija, ki se izvaja na finančnem trgu na pobudo centralne banke. Glede na njihove cilje, rednost in postopke se operacije odprtega trga Eurosistema lahko razdelijo v štiri kategorije: **operacije glavnega refinanciranja**, **operacije dolgoročnejšega refinanciranja**, **operacije finega uravnavanja** in **strukturne operacije**. Z vidika uporabljenih instrumentov so **povratne transakcije** glavni instrument odprtega trga Eurosistema in se lahko uporabijo za vse štiri kategorije operacij. Poleg tega sta za **strukturne operacije** na voljo še izdaja dolžniških certifikatov in **dokončne transakcije**, medtem ko so za izvajanje **operacij finega uravnavanja** na voljo **dokončne transakcije**, **valutne zamenjave** in **zbiranje vezanih vlog**.

Originator: pri listinjenju subjekt, ki je prenesel finančno premoženje, ki je predmet listinjenja na **nosilca s posebnim namenom**.

Osnova za (obvezne) rezerve: seštevke bilančnih postavk, ki predstavljajo osnovo za izračun **obveznih rezerv** kreditne institucije.

Pavšalna olajšava: fiksni znesek, ki ga institucija odšteje pri izračunu svojih obveznih rezerv v okviru sistema obveznih rezerv Eurosistema.

Plačilni mehanizem ECB (EPM): plačilna ureditev, organizirana v okviru ECB in povezana s **sistemom TARGET** za namen opravljanja: (i) plačil med računi, ki se vodijo pri ECB; in (ii) plačil med računi, ki se vodijo pri ECB in pri nacionalnih centralnih bankah prek sistema TARGET.

Pogodba: Pogodba o ustanovitvi Evropske skupnosti.

Poravnalni račun: račun, ki ga ima neposredna udeleženka v **sistemu RTGS^{plus}** pri Deutsche Bundesbank.

Posojilo čez dan: posojilo, odobreno za obdobje, krajše od enega delovnega dneva. Odobrijo ga lahko centralne banke za izravnavo neusklajenosti pri poravnava plačil in je lahko v obliki: (i) zavarovanega okvirnega kredita, ali (ii) posojilne operacije v obliki zavarovanega posojila ali na podlagi **repo pogodbe**.

Povezava med poravnalnimi sistemi vrednostnih papirjev: povezava zajema vse postopke in dogovore, ki obstajajo med dvema **sistemoma poravnave vrednostnih papirjev (SPVP)** za prenos vrednostnih papirjev med zadevnima SPVP s prenosom med računi nematerializiranih vrednostnih papirjev.

Poravnava po sistemu dostave proti plačilu (hkratna denarna poravnava in poravnava vrednostnih papirjev v realnem času, delivery versus payment, DVP): mehanizem, ki zagotavlja, da je **dokončen prenos** finančnega premoženja (vrednostnih papirjev ali drugih finančnih instrumentov) opravljen, ko in samo, če pride do dokončnega prenosa drugega finančnega premoženja (ali premoženj).

Povezovalni mehanizem (interlinking): v okviru **sistema TARGET** zagotavlja povezovalni mehanizem skupne postopke in infrastrukturo, ki dovoljuje prenos plačilnih nalogov od enega domačega **sistema BPRČ** do drugega.

Povratna transakcija: operacija, s katero **nacionalna centralna banka** kupi ali proda finančno premoženje na podlagi **repo pogodbe** ali s sklepanjem zavarovanih posojilnih poslov.

Poziv h kritju: postopek, povezan z uporabo **gibljivega kritja**, ki določa, da centralne banke od **nasprotnih strank** lahko zahtevajo, da zagotovijo dodatno finančno premoženje (ali denarna sredstva), če vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, kot se normalno meri, pade pod določeno raven.

Prag poziva: vnaprej opredeljen znesek posojene likvidnosti, pri katerem se izvede **poziv h kritju**.

Preostala dospelost: preostali čas do datuma dospelosti dolžniškega instrumenta.

Repo pogodba (pogodba o začasnem nakupu): pogodba, po kateri se finančno premoženje proda, istočasno pa prodajalec pridobi pravico in obveznost, da finančno premoženje ponovno kupi po določeni ceni na datum v prihodnosti ali na poziv. Tovrstni posel je podoben zavarovani izposoji, s to razliko, da prodajalec ne obdrži lastništva nad vrednostnim papirjem. **Eurosistem** pri svojih **povratnih transakcijah** uporablja pogodbe o povratnem nakupu s fiksno dospelostjo.

Repo posel: **povratna transakcija** za povečevanje likvidnosti na podlagi **repo pogodbe**.

Sistem RTGS^{plus}: **sistem BPRČ** pri Deutsche Bundesbank.

Sistem BPRČ (bruto poravnava v realnem času): poravnavni sistem, v katerem se obdelava in poravnava izvedeta na osnovi posameznih naročil (brez pobota) v realnem času (nepretrgoma). Gl. tudi **sistem TARGET**.

Sistem bruto poravnave: sistem prenosa, v katerem se poravnava denarja ali prenos vrednostnih papirjev opravi po načelu naloga za nalogom (instruction by instruction).

Sistem poravnave vrednostnih papirjev: sistem, ki dovoljuje imetje in prenos vrednostnih papirjev ali drugega finančnega premoženja, bodisi brez plačila (free of payment, FOP) ali proti plačilu (**dostava proti plačilu**).

Sistem s sklado finančnega premoženja za zavarovanje terjatev: centralnobančni sistem za upravljanje z zavarovanjem, v katerem **nasprotna stranke** odprejo zbirni račun, na katerega deponirajo finančno premoženje, s katerim zavarujejo svoje transakcije s centralno banko. Za razliko od **sistema z označevanjem finančnega premoženja za zavarovanje terjatev** v sistemu s sklado finančnega premoženja za zavarovanje terjatev to ni označeno za posamezno transakcijo.

Sistem nematerializiranih vrednostnih papirjev: evidenčni sistem, ki omogoča prenos vrednostnih papirjev in drugega finančnega premoženja brez fizičnega premikanja papirnih listin ali potrdil (npr. elektronski prenos vrednostnih papirjev). Glej tudi **dematerializacija**.

Sistem označevanja finančnega premoženja za zavarovanje terjatev: sistem za upravljanje zavarovanja centralnih bank, kjer se likvidnost zagotovi ob označitvi premoženja za vsako posamezno transakcijo.

Sistem TARGET (transevropski sistem bruto poravnave v realnem času): sistem bruto poravnave v realnem času za euro. To je decentraliziran sistem, ki ga sestavlja 15 nacionalnih **sistemov BPRČ**, plačilni mehanizem ECB in **povezovalni mehanizem**.

Skrbnik: subjekt, ki v imenu drugih hrani in upravlja vrednostne papirje in drugo finančno premoženje.

Skrbniški račun: račun vrednostnih papirjev, s katerim upravlja centralna banka, kamor lahko **kreditne institucije** položijo vrednostne papirje, ki so primerno zavarovanje za operacije centrale banke.

Spremenljivo zavarovanje: zavarovanje, ki je odvisno od dnevne cene stvari, ki je dano v zavarovanje. Je oblika neposredne zastave premičnih stvari, ki se uporablja na Irskem in v Veliki Britaniji in pri kateri lahko dolжник stvari, dane v zavarovanje, le-te uporablja in z njimi razpolaga vse do morebitne neizpolnitve plačila ali drugega dogodka, ki ima za posledico poplačilo iz vzpostavljenega zavarovanja.

Standardna avkcija: **avkcijski postopek**, ki ga uporablja **Eurosistem** za svoje redne **operacije odprtega trga**. Standardne avkcije se izvedejo v časovnem okviru 24 ur. Vse **nasprotna stranke**, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti, imajo pravico, da predložijo protiponudbe na standardnih avkcijah.

Statični nabor: nabor dolžnikov, ki jim je določen bonitetni sistem na začetku referenčnega obdobja določil bonitetno oceno, ki najmanj dosega **bonitetni prag** Evrosistema. **Strip – ločeno trgovanje s kuponi in glavnico:** **brezkuponska obveznica**, nastala z namenom ločenega trgovanja s terjatvami do določenih denarnih tokov vrednostnega papirja in glavnico istega instrumenta.

Strukturna operacija: operacija odprtega trga, ki jo uporablja **Eurosistem** v glavnem z namenom spremeniti strukturno likvidnostno pozicijo finančnega sektorja nasproti Eurosistemu.

Ročnostni razred: kategorija finančnega premoženja, katerega **preostala dospelost** se giblje znotraj določenih vrednosti, npr. razred z dospelostjo od treh do petih let.

Swap točka: razlika med deviznim tečajem terminske transakcije in deviznim tečajem promptne transakcije pri **valutni zamenjavi**.

Tesne povezave: stanje, ko je nasprotna stranka povezana z izdajateljem/dolžnikom/garantom dolžniških instrumentov zaradi naslednjega dejstva:

- (i) nasprotna stranka ima v lasti 20% ali več izdajateljevega/dolžnikovega/garantovega kapitala ali eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima nasprotna stranka v lasti večino kapitala, ima(-jo) v lasti 20% ali več izdajateljevega/dolžnikovega/garantovega kapitala ali nasprotna stranka in eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima nasprotna stranka v lasti večino kapitala, skupaj ima(-jo) v lasti 20% ali več izdajateljevega/dolžnikovega/garantovega kapitala; ali
- (ii) (ii) izdajatelj/dolžnik/garant ima v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke ali eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima izdajatelj/dolžnik/garant v lasti večino kapitala, ima(-jo) v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke ali izdajatelj in eno ali več podjetij, v katerem(-ih) ima izdajatelj/dolžnik/garant v lasti večino kapitala, skupaj ima(-jo) v lasti 20% ali več kapitala nasprotne stranke; ali
- (iii) (iii) tretja oseba ima v lasti večino kapitala nasprotne stranke in večino izdajateljevega/dolžnikovega/garantovega kapitala, in sicer bodisi neposredno ali posredno prek enega ali več podjetij, v katerem(-ih) ima ta tretja oseba v lasti večino kapitala.

Valutna zamenjava: istočasni promptni nakup/prodaja ter terminska prodaja/nakup ene valute za drugo. **Eurosistem** izvaja operacije denarne politike na odprtem trgu v obliki valutnih zamenjav, v katerih nacionalne centralne banke (ali ECB) promptno kupijo (ali prodajo) euro za tujo valuto in ga istočasno terminsko prodajo (ali kupijo).

Vnaprej določen kupon: kupon pri **instrumentih z variabilno obrestno mero**, določen na podlagi vrednosti referenčnega indeksa na določen datum (ali datume) pred pričetkom obdobja, v katerem natekajo obresti kupona.

Zbiranje vezanih depozitov: instrument denarne politike, ki ga lahko **Eurosistem** uporabi za namene finega uravnavanja, pri katerem Eurosistem za vezane vloge **nasprotnih strank** na računih pri nacionalnih centralnih bankah ponuja nadomestilo v obliki obresti z namenom zagotoviti umik likvidnosti s trga.

Zgornji znesek protiponudbe: meja za najvišji sprejemljiv znesek protiponudbo posamezne **nasprotne stranke** na avkciji. **Eurosistem** lahko predpiše zgornji znesek protiponudb, da se na ta način izogne nesorazmerno velikim protiponudbam posameznih sodelujočih strank.

Zunanja bonitetna institucija (ECAI): vir bonitetne ocene, opredeljen v **bonitetnem okviru Eurosistema**, ki obsega tiste institucije, katerih bonitetne ocene lahko kreditne institucije uporabijo pri ugotavljanju uteži tveganosti za izpostavljenost, v skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah. Te institucije morajo pridobiti formalno priznanje in opraviti postopek potrditve s strani nacionalnih nadzornikov.

Priloga 2a: OBRAZEC ZA PROTIPONUDBE NASPROTNE STRANKE PRI AVKCIJAH*Obrazec ODP 1.1.***PROTIPONUDBE NASPROTNE STRANKE**Nasprotna stranka (mat. št.
in naziv):

Referenčna številka avkcije:

Ime operacije:

Postopek:

Tip instrumenta:

Številka	Znesek (v EUR)	Obrestna mera (v % na 2 dec.)

Skupni ponujeni znesek:

Najvišja ponujena obrestna mera:

Najnižja ponujena obrestna mera:

Datum

Štampiljka in podpisi
odgovornih oseb

Priloga 2b: OBRAZEC ZA PROTIPONUDBE NASPROTNE STRANKE PRI AVKCIJAH ZA VALUTNE ZAMENJAVE*Obrazec ODP 1.2.***PROTIPONUDBE NASPROTNE STRANKE**Nasprotna stranka (mat. št.
in naziv): _____

Referenčna številka avkcije: _____

Ime operacije: OPERACIJA FINEGA URAVNAVANJA

Postopek: HITRA AVKCIJA

Tip instrumenta: VALUTNA ZAMENJAVA

Številka	Znesek (v EUR)	Swap točke (na 6.dec.)

Skupni ponujeni znesek:

Najvišja ponujena swap točka:

Najnižja ponujena swap točka:

Datum_____
Štampiljka in podpisi
odgovornih oseb

Priloga 3: MERILA ZA IZBOR NASPROTNIH STRANK ZA POSEGE NA DEVIZNEM TRGU IN VALUTNE ZAMENJAVE ZA NAMENE DENARNE POLITIKE

Prvi sklop meril sledi načelom varnega poslovanja. Prvo merilo varnega poslovanja je boniteta, ki se ocenjuje s pomočjo kombinacije različnih metod (npr. z uporabo kreditnih ocen, ki jih izdelujejo komercialne agencije in analizo kapitala ter drugih poslovnih kazalcev, izdelano v Eurosistemu). Drugo merilo je, da Eurosistem zahteva od vseh svojih potencialnih nasprotnih strank za posege na deviznem trgu, da so zajete v nadzor, ki ga izvaja priznani nadzornik. Tretje merilo je, da morajo vse nasprotne stranke za posege Eurosistema na deviznem trgu izpolnjevati visoke etične zahteve in uživati velik ugled.

Ko so izpolnjena minimalna merila varnega poslovanja, se uporabi drugi sklop meril, ki sledi želji po učinkovitosti. Prvo merilo učinkovitosti je konkurenčno obnašanje pri določanju cen in sposobnost nasprotne stranke, da posluje v velikem obsegu tudi v nestabilnih tržnih pogojih. Obseg in kvaliteta informacij, ki jih zagotavljajo nasprotne stranke, se uvrščajo med ostala merila učinkovitosti.

Nabor možnih nasprotnih strank za posege na deviznem trgu je zadostno širok in raznolik, da jamči potrebno prožnost pri izvajanju posegov. Nabor omogoča Eurosistemu, da izbira iz nabora različnih kanalov za posege. Zato da je sposoben intervenirati učinkovito na različnih geografskih lokacijah in časovnih conah, lahko Eurosistem uporablja nasprotne stranke v katerem koli mednarodnem finančnem središču. Vendar se v praksi pretežni del nasprotnih strank nahaja v euroobmočju. Krog nasprotnih strank za valutne zamenjave, ki se izvajajo za namene denarne politike, ustreza nasprotnim strankam, ki se nahajajo v euroobmočju in so izbrane za operacije posegov Eurosistema na devizni trg.

Nacionalne centralne banke lahko pri valutnih zamenjavah, ki se izvajajo za namene denarne politike, uporabljajo sisteme, zasnovane na limitih, zaradi obvladovanja izpostavljenosti kreditnemu tveganju do posameznih nasprotnih strank.

5494. Sklep o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja

Na podlagi prvega odstavka 17. člena, prvega odstavka 22.b člena in prvega odstavka 31. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo) in v povezavi z Zakonom o finančnih zavarovanjih (Uradni list RS, št. 47/04 in 68/06) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o vzpostavitvi in vodenju registra
finančnega premoženja**UVODNE DOLOČBE**

1. S tem sklepom se vzpostavlja register finančnega premoženja pri Banki Slovenije za potrebe zavarovanja obveznosti do Eurosistema (v nadaljevanju: register) ter določajo pravila vodenja registra.

Za potrebe tega sklepa imajo spodnji pojmi naslednji pomen:

– Eurosistem: Evropska centralna banka (v nadaljevanju: ECB) in nacionalne centralne banke držav članic EU, ki so uvedle euro;

– Euroobmočje: države članice EU, ki so uvedle euro;

– Nasprotna stranka Eurosistema: kot jo opredeljuje Splošna dokumentacija o instrumentih in postopkih monetarne politike Eurosistema, ki jo sprejme ECB;

– Primerni dolžniki: pravne osebe, kot jih opredeljuje sektorska razčlenitev iz Evropskega sistema računov (ESR 95), in sicer država, regionalne oblasti, lokalne skupnosti in osebe javnega sektorja, nefinančne družbe ter nadnacionalne in mednarodne inštitucije.

FINANČNO PREMOŽENJE

2. V register se vpisujejo podatki o posojilih, ki jih nasprotna stranka Eurosistema odobrijo primernim dolžnikom s sedežem v euroobmočju po slovenskem pravu in ki se lahko uporabljajo za zavarovanje terjatev Eurosistema.

Neizkoriščene kreditne linije (npr. neizkoriščen del revolving posojila), prekoračitve stanja na tekočem računu in akreditivi (ki dovoljujejo uporabo kredita, vendar sami po sebi niso posojila) se ne štejejo za posojila iz prejšnjega odstavka.

POGOJI ZA VPIS POSOJILA V REGISTER

3. V register se vpisuje:

a) posojila z nominalnim zneskom glavnice ob odobritvi v višini najmanj 2.000.000 (dva milijona) eurov v primeru:

– ko je posojilodajalec nasprotna stranka Banke Slovenije ter pravo posojilne pogodbe slovensko ali

– ko posojilodajalec ni nasprotna stranka Banke Slovenije, medtem ko je posojilna pogodba, ne pa tudi ustanovitev dolžnika oziroma garanta, urejena po slovenskem pravu ter

b) posojila z nominalnim zneskom glavnice najmanj v višini 500.000 (petsto tisoč) eurov v primeru:

– ko nasprotna stranka, ki ni ustanovljena v Republiki Sloveniji, vzpostavi zavarovanje na posojilu, kjer slovensko pravo ureja posojilno pogodbo in ustanovitev dolžnika oziroma garanta.

4. Posojilna pogodba mora biti sklenjena, mobilizacija posojila (prenos posojila v zavarovanje) pa izvršena po pravu države članice euroobmočja. Število nacionalnih prav, ki urejajo nasprotno stranko, posojilodajalca, dolžnika, garanta, posojilno pogodbo in mobilizacijo posojila, ne sme preseči dveh.

5. Posojilna pogodba mora vključevati izrecno soglasje dolžnika iz posojilne pogodbe, da se podatki posojilne pogodbe iz tega sklepa lahko razkrijejo Eurosistemu.

6. Posojilna pogodba ne sme vsebovati nobenih omejitev za posojilodajalca (nasprotno stranko) glede razpolaganja s terjatvijo po tej pogodbi (npr. prepoved cesije ali prepoved zastave). Prav tako posojilna pogodba ne sme vsebovati nobenih omejitev glede realizacije bančnega posojila, ki se uporablja za zavarovanje.

7. Pravice iz naslova odplačila glavnice oziroma obresti iz posojilne pogodbe ne smejo biti podrejene pravicam (morebitnih) imetnikov drugih bančnih posojil ali dolžniških instrumentov istega izdajatelja.

8. Nasprotna stranka mora ob zahtevi za vpis posojila v register pri Banki Slovenije posredovati vse originalne izvode posojilne pogodbe, razen dolžnikove, in morebitne anekse k tej pogodbi, v slovenskem jeziku oziroma v overjenem prevodu v slovenski jezik.

VSEBINA IN NAČIN VPISA IN IZBRISA IZ REGISTRA

9. Posojila se vpisujejo v register na zahtevo posojilodajalca (nasprotna stranka).

10. Banka Slovenije vpis posojila v register potrdi z vpisom enolične identifikacijske številke posojila na vseh prejetih originalnih izvodi pogodbe. Po vpisu posojila v register Banka Slovenije vrne originalne izvode posojilne pogodbe in morebitnih aneksov posojilodajalcu.

11. Register je centralizirana baza podatkov, v katero se vpisujejo naslednji podatki o finančnem premoženju:

- neodplačani znesek posojila,
- datum vpisa posojila v register,
- identifikacijska številka posojila (ki je posojilu dodeljena za enolično identifikacijo ob vpisu v register),
- datum vpisa/izbrisa posojila v register,

– datum sklenitve posojilne pogodbe, datum dejanskega nastanka posojila ter datum poplačila zadnjega obroka,

– podatki o imetniku/posojilodajalcu posojila (naziv, oznaka, naslov),

– podatki o nasprotni stranki, za katere obveznosti druga nasprotna stranka vzpostavlja zavarovanje (naziv, oznaka, naslov),

– podatki o dolžniku posojila (naziv, oznaka, naslov) ter

– vzpostavitev zavarovanja v korist Eurosistema iz posojila (oznaka, naziv in naslov cesionarja oziroma zastavne upnika, datum vpisa/izbrisa zastavne pravice ter datum vpisa cesije in datum povratnega prenosa).

12. Vzpostavitev in ukinitve zavarovanja se izvede na podlagi zahtevka posojilodajalca (nasprotna stranka). Posojilodajalec lahko vzpostavi in ukine zavarovanje bodisi za svoje obveznosti ali obveznosti druge nasprotna stranke.

Posojilodajalec (nasprotna stranka) lahko vzpostavi in ukine zavarovanje na posojilu samo v višini celotnega zneska posojila.

13. Pravice Eurosistema iz vzpostavljenega zavarovanja na finančnem premoženju, ki je vpisano v register, nastanejo z vpisom te pravice v register in prenehajo z izbrisom pravice iz registra.

14. Na posojilu v registru se lahko vzpostavi zavarovanje z vpisom maksimalne zastavne pravice brez datuma dospelosti ali z odstopom terjatve v korist Eurosistema.

15. Posojilodajalec ne sme v korist tretjih oseb razpolagati s posojilom, ki je vpisano v register in na katerem je vpisana pravica zavarovanja v korist Eurosistema.

16. Izbris posojila iz registra se izvede na podlagi zahtevka posojilodajalca (nasprotna stranka).

Sprememba posojilodajalca (nasprotna stranka) ali dolžnika ima za posledico avtomatični izbris posojila iz registra. Nasprotna stranka je o nastalih spremembah dolžna obvestiti Banko Slovenije takoj, ko te nastanejo.

Nasprotna stranka, ki želi izbrisano posojilo ponovno vpisati v register, mora ponovno zahtevati vpis.

17. Posojilodajalec posreduje zahtevke po tem sklepu, na obrazcih, ki jih določi Banka Slovenije in jih objavi na svoji spletni strani.

18. Podrobnejše postopke in pravila v zvezi z registrom določa uporabniški priročnik za nasprotna stranke, ki ga Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

JAVNOST PODATKOV

19. Podatki o identifikacijski številki posojila ter o vzpostavitvi zavarovanja v korist Eurosistema na tem premoženju so javni.

Banka Slovenije posreduje podatke o obstoju pravice iz zavarovanja iz registra na podlagi pisnega zahtevka, v katerem prosilec navede identifikacijsko številko posojila.

NADOMESTILA

20. Banka Slovenije lahko s sklepom o tarifi določi nadomestila v zvezi s storitvami vodenja registra ter posredovanjem podatkov iz registra.

KONČNE DOLOČBE

21. Ta sklep začne veljati 1. 1. 2007.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati Sklep o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja (Uradni list RS, št. 66/06 z dne 27. 6. 2006).

22. Od 1. 1. 2007 dalje se lahko za zavarovanje terjatev Eurosistema uporablja samo finančno premoženje po tem

sklepu, medtem ko se za finančno premoženje, ki dospe po 1. 1. 2007, in je že vpisano v register, uporabljajo določbe Sklepa o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega premoženja (Uradni list RS, št. 66/06 z dne 27. 6. 2006).

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

5495. Sklep o tarifi za zaračunavanje nadomestil za storitve Banke Slovenije

Na podlagi prvega odstavka 31. člena in 53. člena Zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 72/06, uradno prečiščeno besedilo) izdaja Svet Banke Slovenije

S K L E P
o tarifi za zaračunavanje nadomestil za storitve Banke Slovenije

1. člen

Banka Slovenije zaračunava storitve, ki jih opravlja s svojim poslovanjem, po tarifi:

Tarifna številka	Vrsta posla	Višina plačila
1	2	3
I. ČEZMEJNA PLAČILA IN PLAČILA IZ TUJINE TER DRUGI DEVIZNI POSLI		
1	Čezmejna plačila za nekomitente	
a)	Čezmejna plačila za pravne osebe, prenesena na druge banke	0,75 promila od vrednosti plačila, najmanj 5,00 EUR, največ 11,70 EUR
b)	Čezmejna plačila za fizične osebe, prenesena na druge banke	1,65 EUR
Po tarifni številki 1 se zaračunavajo tudi vračila plačil, posredovanih v STEP2 preko skupne vstopne točke.		
2.	Plačila iz tujine za nekomitente	
a)	Plačila iz tujine za pravne osebe, prenesena na druge banke	0,75 promila od vrednosti plačila, najmanj 5,00 EUR, največ 208,65 EUR
b)	Plačila iz tujine za fizične osebe, prenesena na druge banke	1,65 EUR
3.	Dokumentarni in čisti inkaso	
a)	– loro in nostro dokumentarni inkaso proti plačilu ali na podlagi meničnega akcepta	1 promile od vrednosti inkasa, najmanj 6,25 EUR, največ 83,45 EUR
	– izročitev dokumentov brez plačila, vrnitev dokumentov, preklic ipd.	1 promile od vrednosti inkasa, najmanj 6,25 SIT, največ 83,45 EUR
	– sprememba	8,35 EUR
b)	pridobitev meničnega akcepta	1 promile od vrednosti akcepta, najmanj 6,25 EUR, največ 83,45 EUR
4.	Dokumentarni akreditivi	
	– odpiranje akreditiva	1 promile od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR, največ 208,65 EUR
	– notifikacija	1 promile od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje, največ 208,65 EUR
	– konfirmacija	2 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje
	– prevzemanje dokumentov	1,5 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR, največ 208,65 EUR

Tarifna številka	Vrsta posla	Višina plačila
1	2	3

	– sprememba akreditivnih pogojev	8,35 EUR
	– odstop akreditiva drugi banki	0,5 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 6,25 EUR, največ 20,85 EUR

Pri terminskih akreditivih se nadomestilo zaračunava do poteka veljavnosti obveznosti plačila.

5.	Reimburs	
	– notifikacija reimbursnega pooblastila	8,35 EUR
	– potrditev reimbursnega pooblastila	2 promila od vrednosti reimbursa, najmanj 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje
	– provizija za evidenco	4,15 EUR
	– provizija za plačilo	4,15 EUR

Banka Slovenije zaračunava storitve po zgoraj navedenih tarifah le za storitve, ki jih opravlja sama. Če storitve za njo opravljajo druge banke, se tarife dodatno obračunavajo po tarifah teh bank.

II. MEDBANČNI PLAČILNI PROMET

6.	Plačila v breme domačega računa pri Banki Slovenije	0,92 EUR
7.	Sredstva obveznih rezerv	
a)	črpanje sredstev	0,62 EUR za enkratno črpanje
b)	prenos sredstev	0,42 EUR za enkratni prenos
8.	Žiro kliring:	
a)	nalog, zajet v kliring	0,02 EUR za nalog
b)	izvršitev poravnave neto pozicij udeleženk	0,88 EUR
c)	aktiviranje poravnalne jamstvene sheme:	
	– črpanje sredstev pozitivnega limita zaradi kritja lastne izgube izpadle udeleženke	417,25 EUR za posamično črpanje
	– povzročitev aktiviranja delitve izgube med ostale udeleženke	834,55 EUR za posamično aktiviranje
9.	Izvršitev prenosa sredstev med dvema domačima računoma v imenu in za račun imetnika domačega računa napodlagi ročnega posega v Banki Slovenije:	
a)	prvi prenos sredstev	62,55 EUR
b)	vsak nadaljnji prenos sredstev v naslednjih 12 mesecih	znesek predhodnega prenosa, povečan za 62,55 EUR
10.	Mastercard International, Activa, Visa, Poravnava bankomatov, Poravnava kartic	
a)	pristopnina za sistem:	
	– Mastercard International	1.877,80 EUR
	– Activa	379,70 EUR
	– Visa	1.301,95 EUR
	– Poravnava bankomatov	354,70 EUR
	– Poravnava kartic	542,45 EUR
b)	izvršitev poravnave neto pozicij udeleženk	1,90 EUR za posamezno poravnavo
11.	Prenos sredstev v breme domačega računa na osnovi izvršitve sklepa o prisilni izterjavi ali sklepa o izvršbi	20,85 EUR za posamezen prenos

III. VODENJE TRANSAKCIJSKIH RAČUNOV

12.	Transakcijski računi	
a)	vodenje transakcijskega računa	8,35 EUR na mesec
b)	odlivni plačilni nalogi	
	– avtomatska obdelava nalogov	
	znesek nakazila je večji od 50.000 EUR in nujni nalogi	1,25 EUR
	znesek nakazila je manjši ali enak 50.000 EUR	0,13 EUR
	– ročna obdelava nalogov	11,70 EUR po nalogu

Tarifna številka	Vrsta posla	Višina plačila
1	2	3
c)	prilivni plačilni nalogi – ročna obdelava nalogov	11,70 EUR po nalogu
V primeru ročne obdelave priliva z opcijo OUR, se stroški priliva, v kolikor jih ni mogoče izterjati od banke pošiljateljice priliva, prenesejo na koristnika priliva		
d)	interne preknjižbe	0,08 EUR po preknjižbi
13.	Reklamacije in posebne storitve	25,00 EUR
14.	Pristopnina k elektronski banki epi@BS	35,05 EUR
15.	Uporabnina elektronske banke epi@BS (letno)	208,65 EUR

V primeru, ko imetnik EZR ni predložil trajnega naloga ali kako drugače pogodbeno zagotovil plačila obveznosti iz naslova provizij in stroškov, zaračuna Banka Slovenije za storitve dvakratnik zgoraj opredeljene tarife.

Banka Slovenije zaračunava storitve po zgoraj navedenih tarifah le za storitve, ki jih opravlja sama. Če storitve za njo opravljajo druge banke, se tarife dodatno obračunavajo po tarifah teh bank.

IV. VODENJE IN UPRAVLJANJE REGISTRA TRANSAKCIJSKIH RAČUNOV

16.	Posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov:	
a)	na podlagi poizvedbe	2,85 EUR na iskano osebo po poizvedbi
b)	na podlagi poizvedbe v predpisani elektronski obliki	1,70 EUR na iskano osebo po poizvedbi
c)	na podlagi pogodbe o elektronskem posredovanju podatkov	1,10 EUR na iskano osebo po poizvedbi

V. TREZORSKE STORITVE

17.	Hramba trezorskih in drugih vrednosti:	
a)	zaprti depoji državnih organov (zapečateni) z označeno vrednostjo	1% vrednosti na leto, najmanj 41,70 EUR, največ 100,15 EUR, plačilo za začeto leto vnaprej
b)	zaprti depoji državnih organov (zapečateni) brez označene vrednosti	pavšalno 41,70 EUR, za vsako začeto leto, plačljivo vnaprej
c)	zaprti depoji državnih organov z rezervnimi ključi (samo bančni ključi)	20,85 EUR, za vsako začeto leto, plačljivo vnaprej
18.	Zamenjava domače gotovine:	
a)	zamenjava poškodovanih bankovcev	brezplačno
b)	zamenjava poškodovanih priložnostnih kovancev iz plemenitih kovin (če teža kovanca ni zmanjšana)	20% nominalne vrednosti
c)	zamenjava poškodovanih tečajnih kovancev	brezplačno
d)	zamenjava bankovcev in kovancev, vzetih iz obtoka (po preteku rednih rokov)	brezplačno
e)	zamenjava obarvanih bankovcev brez predložitve dokumenta organov za notranje zadeve	v višini 0,06 EUR/kos
f)	zamenjava obarvanih bankovcev s predložitvijo dokumenta organov za notranje zadeve	brezplačno
19.	Zamenjava poškodovanih, odkup poškodovanih oziroma neuporabnih taksnih vrednotnic in tobačnih znamk	brezplačno
20.	Prodaja domače valute tujim korespondentom	znesek dejanskih stroškov
21.	Odkup domače valute od tujih korespondentov	znesek dejanskih stroškov
22.	Prodaja za numizmatične namene	znesek dejanskih stroškov
23.	Izvedenski preizkus pristnosti domače in tuje gotovine:	
a)	domača gotovina	brezplačno
b)	tuja gotovina	83,45 EUR/kos

Tarifna številka	Vrsta posla	Višina plačila
1	2	3

VI. DEJAVNOST NADZORA

24. Izdajanje dovoljenj:
- a) dovoljenje za poslovanje pogodbenega menjalca 83,45 EUR
- b) sprememba dovoljenja za poslovanje pogodbenega menjalca 33,35 EUR za vsako spremembo dovoljenja
- Znesek velja v vseh primerih, tudi v primeru zavrnitve dovoljenja in se plača vnaprej.

VII. POSEBNE STORITVE

25. Stroški posamične vezave deviznih sredstev proračuna Republike Slovenije za določen čas v protivrednosti zneska do 50 mio EUR 95,95 EUR
26. Stroški posamične vezave deviznih sredstev proračuna Republike Slovenije za določen čas v protivrednosti zneska nad 50 mio EUR 191,95 EUR

VIII. DRUGE STORITVE

27. Dostava vrednosti
- a) posredovanje dostave po pošti 2 promila od nominalne vrednosti pošiljke, najmanj 0,42 EUR
- b) obvestilo o korespondentu oziroma nalogodajalcu o izvršeni dostavi 1,00 EUR, po obvestilu in morebitni posebni stroški
28. Razno
- a) tiskanje publikacij znesek dejanskih stroškov
- b) izdaja raznih potrdil, soglasij in drugih dovoljenj, ki so izdana v listinski obliki 4,15 EUR, za vsako potrdilo, soglasje, dovoljenje
- c) dvig tuje efektivne 11,70 EUR, za vsak dvig
- d) sprejem tuje efektivne 11,70 EUR, za vsak sprejem

IX. POSLOVANJE S TUJIMI KORESPONDENČNIMI BANKAMI

29. Čezmejna plačila in plačila v/iz tujine in nostro čeki 11,70 EUR
30. Reklamacije in posebne storitve 25,00 EUR
31. Dokumentarni in čisti inkaso
- a) – lora in nostro dokumentarni inkaso proti plačilu ali na podlagi meničnega akcepta 1 promile od vrednosti inkasa, najmanj 6,25 EUR, največ 83,45 EUR
- izročitev dokumentov brez plačila, vrnitev dokumentov, preklic ipd. 1 promile od vrednosti inkasa, najmanj 6,25 EUR, največ 83,45 EUR
- sprememba 8,35 EUR
- b) – pridobitev meničnega akcepta 1 promile od vrednosti akcepta, najmanj 6,25 EUR, največ 83,45 EUR
32. Dokumentarni akreditivi
- odpiranje akreditiva 1 promile od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR, največ 208,65 EUR
- notifikacija 1 promile od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje, največ 208,65 EUR
- konfirmacija 2 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje
- prevzemanje dokumentov 1,5 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 8,35 EUR, največ 208,65 EUR
- sprememba akreditivnih pogojev 8,35 EUR
- odstop akreditiva drugi banki 0,5 promila od vrednosti akreditiva, najmanj 6,25 EUR, največ 20,85 EUR

Pri terminskih akreditivih se nadomestilo zaračunava do poteka veljavnosti obveznosti plačila.

Tarifna številka	Vrsta posla	Višina plačila
1	2	3
33.	Reimburs	
	– notifikacija reimbursnega pooblastila	8,35 EUR
	– potrditev reimbursnega pooblastila	2 promila od vrednosti reimbursa, 8,35 EUR za vsako začeto trimesečje
	– provizija za evidenco	4,15 EUR
	– provizija za plačilo	4,15 EUR

Banka Slovenije zaračunava storitve po zgoraj navedenih tarifah le za storitve, ki jih opravlja sama. Če storitve za njo opravljajo druge banke, se tarife dodatno obračunavajo po tarifah teh bank.

X. POSREDOVANJE PLAČIL PREKO SKUPNE VSTOPNE TOČKE

34.	Nadomestilo za letno udeležbo v skupni vstopni točki (SVT) v Banki Slovenije do sistema STEP2 in nadomestilo za posredovanje plačilnih nalogov preko SVT:	
a)	letna udeležba v SVT	417,25 EUR
b)	posredovanje plačilnih nalogov v SVT v obdobju enega meseca	
	– od 1 do 4000 plačilnih nalogov	0,30 EUR/plačilni nalog
	– od 4001 do 6000 plačilnih nalogov	0,25 EUR/plačilni nalog
	– od 6001 in več plačilnih nalogov	0,20 EUR/plačilni nalog
c)	nadomestilo za aktiviranje zavarovanja	417,25 EUR, za vsako aktiviranje

XI. ZAVAROVANJE TERJATEV

35.	Nadomestila za rabo bančnega posojila za zavarovanje terjatev:	
a)	Nadomestilo za vpis posojila v register	113,00 EUR / vpis enega posojila
b)	Mesečno nadomestilo za vodenje posojila v registru	12,00 EUR / eno posojilo / mesec
Mesečno nadomestilo za vodenje posojila v registru se zaračuna glede na število posojil v registru na zadnji delovni dan v mesecu.		
c)	Nadomestilo za izbris zastavne pravice	25,00 EUR / izbris zastavne pravice na enem posojilu
d)	Izpis javnih podatkov o posojilu	6,30 EUR / izpis za eno posojilo
36.	Nadomestila za rabo vrednostnih papirjev izdanih v Centralno Klirinško depotni družbi za zavarovanje terjatev:	
a)	Nadomestilo za izbris zastavne pravice	Skladno z veljavno tarifo Centralno Klirinško depotne družbe
37.	Čezmejna uporaba finančnega premoženja	
a)	Transakcijska provizija	30,00 EUR
Transakcijska provizija se obračunava za vsako uspešno transakcijo dodajanja čezmejnega finančnega premoženja v sklad finančnega premoženja in se zaračunava mesečno.		
b)	Skrbniška provizija za opravljanje tujega finančnega premoženja	0,0069% vrednosti na leto

Skrbniška provizija se obračunava na dnevni ravni na osnovi nominalne vrednosti čezmejnega finančnega premoženja v skrbništvu in zaračunava mesečno.

2. člen

Dejanski stroški so na podlagi kalkulacije:

- stroški dela po dejanskem času
- poštnina
- teleks in faks
- fotokopiranje
- tiskanje
- drugi izdatki na zahtevo uporabnika

3. člen

Z dnem, ko začne veljati ta sklep, preneha veljati Sklep o tarifi, po kateri se zaračunavajo plačila za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije (Uradni list RS, št. 66/02, 83/02, 94/02, 64/03, 4/04, 99/04, 117/04, 68/05, 96/05, 73/06 in 78/06).

4. člen

Ta sklep začne veljati 1. januarja 2007.

Ljubljana, dne 6. decembra 2006

Predsednik
Sveta Banke Slovenije
Mitja Gaspari l.r.

OBČINE

CERKVENJAK

5496. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Cerkvenjak za leto 2007

Na podlagi 17. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Cerkvenjak (Uradni list RS, št. 93/99) ter 15. člena Statuta Občine Cerkvenjak (Uradni list RS, št. 26/99 in 28/01) je Občinski svet Občine Cerkvenjak na 2. redni seji dne 30. 11. 2006 sprejel

S K L E P

o določitvi vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Cerkvenjak za leto 2007

1. člen

Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Cerkvenjak za leto 2007 znaša 0,41 SIT oziroma 0,0017 EUR (informativni izračun, preračunano po centralnem paritetnem tečaju 239,640 SIT = 1 EUR).

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne z 1. januarjem 2007.

Št. 42306-001/99

Cerkvenjak, dne 30. novembra 2006

Župan
Občine Cerkvenjak
Jože Kraner l.r.

ČRENŠOVCI

5497. Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Črenšovci

Na podlagi prvega odstavka 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in spr.) in 118. člena Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 18/99, 92/99, 27/01 in 69/02) je Občinski svet Občine Črenšovci na redni 2. seji dne 7. 12. 2006 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
STATUTA****Občine Črenšovci**

1. člen

5. člen Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 18/99, 92/99, 27/01 in 69/02) se dopolni z novim četrtem odstavkom, ki se glasi:

»Sedež Krajevne skupnosti Črenšovci je v Črenšovcih, Ulica Prekmurske čete 20. Sedež Krajevne skupnosti Bistrica je na Gornji Bistrici, Gornja Bistrica 116.«

2. člen

V 9. členu se spremeni dvanajsta alineja prve točke tako, da glasi: »določa prekrške in globe za prekrške, s katerimi se kršijo predpisi občine.«

V 9. členu se v prvi alineji 9. točke črta besedilo: »variantni dodatek: o uporabi javnega dobra in o drugih razmerjih v katere stopa občina.«

3. člen

V 10. členu se dvajseta alineja črta.

4. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Delo organov občine je javno.

Organi občine obveščajo javnost o svojem delu in načinu poslovanja ter o uresničevanju pravic strank ter drugih vprašanih, ki zanimajo javnost, preko svojih publikacij, internega kanala CATV, preko svetovnega spleta, na novinarskih konferencah ali na drug primeren način.

Javnost dela se zagotavlja tudi z objavo splošnih aktov občine na svetovnem spletu ter z navzočnostjo predstavnikov medijev in drugih zainteresiranih oseb na javnih sejah organov občine. Občina zagotavlja pogoje, ki omogočajo prisotnost zainteresiranih oseb na javnih sejah organov občine.

Pri dajanju obvestil je potrebno spoštovati predpise, ki določajo tajnost podatkov ali njihovih posameznih delov, kakor tudi predpise o dostopu do informacij javnega značaja. Obvestila morajo biti pripravljena tako, da varujejo ugled strank in drugih udeležencev v postopku.

Za odnose z javnostjo skrbita župan in direktor občinske uprave ali druga pooblaščenca oseba v skladu s pravili, ki jih določi župan.«

5. člen

Za 14. členom se dodata nova 14.a in 14.b člen, ki se glasita:

»14.a člen

Informacije javnega značaja so prosto dostopne pravnim in fizičnim osebam, v skladu z zakonom.

Organi občine zagotavljajo uporabnikom dostop do splošnih informacij o upravnih storitvah in drugih javnih storitvah. Organi občine dajejo splošne informacije o načinu poslovanja organov pri odločanju in izdajanju potrdil, ter pojasnila v zvezi z uresničevanjem pravic, obveznosti in pravnih koristi fizičnih in pravnih oseb.

Organi občine obravnavajo predloge, pripombe, vprašanja, kritike in pohvale strank in so dolžni odgovoriti na vloge strank na način in v rokih kot jih določajo predpisi, ki urejajo upravno poslovanje.

14.b člen

Če zadeva, ki jo vodijo organi občine nima narave informacije javnega značaja, imajo stranke in druge osebe pravico do vpogleda v zadevo, če verjetno izkažejo pravni interes v zadevi.

V tem primeru imajo tudi pravico pregledovati in prepisovati ter na svoje stroške kopirati dokumente zadeve.«

6. člen

16. člen se v celoti spremeni in glasi:

»Občinski svet je najvišji organ odločanja v vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine.

Občinski svet ima naslednje pristojnosti:

- sprejema statut občine,
- sprejema odloke in druge občinske akte,
- sprejema poslovnik za svoje delo,
- sprejema strategijo razvoja občine ter druge razvojne programe občine,
- sprejema prostorske akte občine, v okviru, ki ga določa zakonodaja,
- sprejema občinski proračun ter zaključni račun,
- sprejema letni program prodaje stvarnega in finančnega premoženja občine,
- na predlog župana ustanavlja organe občinske uprave ter določi njihovo pristojnost, organizacijo in delovno področje.

- v sodelovanju z občinskimi sveti drugih občin ustanavlja organe skupne občinske uprave, pri čemer lahko za usklajevanje dokončnih odločitev pooblasti župana,
- nadzoruje delo župana in podžupana ter občinske uprave glede izvrševanja odločitev občinskega sveta,
- potrjuje mandate članov občinskega sveta in ugotavlja predčasno prenehanje mandata občinskega funkcionarja,
- imenuje in razrešuje občinsko volilno komisijo,
- imenuje in razrešuje člane nadzornega odbora,
- imenuje in razrešuje člane odborov in komisij občinskega sveta,
- imenuje in razrešuje predstavnika občine v sosvetu načelnika upravne enote,
- imenuje in razrešuje člane sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu,
- odloča o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s stvarnim premoženjem v lasti občine (premičnim in nepremičnim), kolikor zakon ali ta statut ne določata drugače,
- razpisuje referendum,
- daje pobudo za sklic zbora občanov,
- določa kriterije za nadomestila in nagrade članom občinskega sveta, odborov in komisij, nadzornega odbora in drugih delovnih teles, ki jih imenuje občinski svet,
- odloča o načinu opravljanja gospodarskih in negospodarskih javnih služb,
- ustanavlja gospodarske javne zavode in javne agencije ter javne gospodarske družbe ter izvaja ustanoviteljske pravice, razen, če ustanovitveni akt ne določa, da ustanoviteljske pravice izvršuje župan,
- ustanavlja javne zavode s področja družbenih dejavnosti ter druge javne zavode s področja negospodarstva ter izvaja ustanoviteljske pravice, razen, če ustanovitveni akt ne določa, da ustanoviteljske pravice izvršuje župan,
- podeljuje koncesije, če tako določa zakon,
- določa prispevke in cene na področju gospodarskih javnih služb, komunalne takse ter druge cene in nadomestila za katere je pristojen v skladu z zakonom in veljavnimi podzakonskimi akti,
- določa pogoje za priključitev na komunalne naprave in pogoje koriščenja komunalnih storitev,
- odloča o najemu dolgoročnih posojil in dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je Občina Črenšovci,
- daje soglasja k zadolževanju javnih podjetij in javnih zavodov katerih ustanoviteljica ali soustanoviteljica je Občina Črenšovci,
- predpisuje davke in prispevke v skladu z zakonom,
- sprejema program in letni načrt ter določa organizacijo in način izvajanja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter organizacijo in način izvajanja varstva pred požari,
- odloča o povezovanju občine z drugimi lokalnimi skupnostmi in organizacijami na državni in meddržavni ravni,
- sprejema začasne nujne ukrepe v skladu z zakonom,
- opravlja druge naloge določene z zakonom in tem statutom.«

7. člen

V 25. členu se za prvim stavkom drugega odstavka doda novo besedilo, ki se glasi: »Glas je opredeljen, če se glasi »za« ali »proti«.

8. člen

V 27. členu se spremeni tretji odstavek in na novo glasi: »Stalna delovna telesa štejejo sedem članov.«

9. člen

32.a člen se v celoti spremeni in na novo glasi:

»Občinski svet ima Komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ima štiri člane, ki jih občinski svet imenuje izmed svojih članov.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja opravlja zlasti naslednje naloge:

- občinskemu svetu predlaga kandidate za člane in predsednike delovnih teles občinskega sveta in druge organe, ki jih imenuje občinski svet;
- občinskemu svetu ali županu daje pobude oziroma predloge v zvezi s kadrovskimi vprašanji v občini;
- pripravlja predloge odločitev občinskega sveta v zvezi s plačami ter drugimi prejemki občinskih funkcionarjev ter izvršuje odločitve občinskega sveta, zakone in predpise, ki urejajo plače in druge prejemke občinskih funkcionarjev;
- obravnava druga vprašanja, ki mu jih določi občinski svet.

Predsednika izvolijo člani komisije izmed sebe z večino glasov vseh časov.

Komisija veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov. Odločitev je sprejeta, če je zanjo glasovala večina navzočih članov.«

10. člen

V 33. členu se doda zadnji stavek in glasi: »Člani nadzornega odbora opravljajo svoje naloge nepoklicno.«

11. člen

Črtajo se 5. podpoglavje SVET KRAJEVNIH SKUPNOSTI, 35. in 36. člen.

12. člen

V 38. členu se v četrti alineji doda za besedo »sprejem« beseda »statut«.

Spremeni se peta alineja tako, da se glasi: »Imenuje in razrešuje podžupana izmed članov občinskega sveta.«

Spremeni se besedilo desete alineje in se na novo glasi: »Imenuje in razrešuje direktorja občinske uprave in odloča o sklenitvi oziroma prenehanju delovnega razmerja zaposlenih v občinski upravi, kolikor za to ne pooblasti direktorja občinske uprave oziroma kolikor zakon ne določa drugače.«

13. člen

40.a člen se spremeni in na novo glasi:

»Občina ima enega podžupana. Podžupana imenuje izmed članov občinskega sveta župan, ki ga lahko tudi razreši. Podžupan v primeru predčasnega prenehanja mandata župana opravlja funkcijo župana v času od sprejema sklepa o predčasnem prenehanju mandata in razpisa nadomestnih volitev do izvolitve novega župana.«

14. člen

V 67. členu se črta zadnja alineja.

15. člen

72. člen se spremeni in se na novo glasi:

»Proračun občine sestavljajo splošni del, posebni del in načrt razvojnih programov.

Splošni del sestavljajo bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja.

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov.

Načrt razvojnih programov sestavljajo več letni načrti oziroma plani razvojnih programov neposrednih uporabnikov, ki so opredeljeni z dokumenti dolgoročnega razvojnega načrtovanja s posebnimi zakoni ali drugimi predpisi. Načrti razvojnih programov poleg tega prikazujejo še vire financiranja in strukturo v celotnem času izvedbe posameznega programa.«

16. člen

V 97. členu se zadnji stavek spremeni in glasi:

»Občinski svet razpravlja o predlogu odloka praviloma v dveh fazah, le izjemoma, po odločitvi občinskega sveta in na predlog predlagatelja, se lahko opravita obe fazi v enem postopku, na isti seji.«

17. člen

Spremeni se 103. člen, ki na novo glasi:

»Statut, odloki in drugi splošni akti občine morajo biti objavljeni v uradnem glasilu in pričnejo veljati petnajsti dan po objavi, če ni v njih določeno drugače.

V uradnem glasilu se objavijo tudi posamični pravni akti, za katere tako določa zakon, oziroma za katere tako določi občinski svet.

Interni akti organizacije in delovanja občinske uprave se objavijo na oglasni deski občine in začnejo veljati naslednji dan po objavi, če v njih ni določeno drugače.«

18. člen

Črta se 9. poglavje POVEZOVANJE OBČINE V POKRAJINO IN DRUGO SODELOVANJE in 112., 113., 114., 115. in 116. členi, ki se nadomestijo z naslednjim besedilom:

»9. POVEZOVANJE IN SODELOVANJE Z DRUGIMI
SAMOUPRAVNIMI IN LOKALNIMI SKUPNOSTMI

112. člen

Občina se lahko poveže z drugimi sosednjimi občinami v pokrajino, širšo lokalno skupnost, zvezo ali združenje občin, zaradi skupnega urejanja in opravljanja lokalnih zadev širšega pomena in zaradi uresničevanja skupnih koristi svojega prebivalstva.

Občina lahko v sodelovanju z drugimi občinami združuje sredstva in ustanovi skupne organe, organe skupne občinske uprave, ustanovi in upravlja sklade, javne zavode, javna podjetja in ustanove. Medsebojna razmerja med občinami ustanoviteljicami se uredijo s pogodbo oziroma sporazumom.

113. člen

Ustanovitev, organizacijo, sodelovanje, spremembo ter način prenehanja delovanja pokrajine, širše lokalne skupnosti, zveze ali združenja občin ureja zakon.«

19. člen

V vseh členih se »tajnik občine« spremeni v »direktor občinske uprave«.

20. člen

Spremembe statuta začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. OS-10/2-06

Črenšovci, dne 7. decembra 2006

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnár l.r.

**5498. Spremembe in dopolnitve Poslovnika
Občinskega sveta Občine Črenšovci**

Na podlagi prvega odstavka 64. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in spr.) in 118. člena Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 18/99, 92/99, 27/01 in 69/02) je Občinski svet Občine Črenšovci na redni 2. seji dne 7. 12. 2006 sprejel

**SPREMEMBE IN DOPOLNITVE
POSLOVNIKA**

Občinskega sveta Občine Črenšovci

1. člen

Drugi odstavek 8. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 69/95, 33/99 in 27/01) se spremeni in na novo glasi:

»Na prvi seji izvoli svet izmed svetnikom komisijo za potrditev mandatov, ki pregleda kateri svetniki so po poročilu volilne komisije bili izvoljeni in predlaga verifikacijo mandatov za svetnike in župana.«

2. člen

V 9. členu se besedilo »mandatna vprašanja, volitve in imenovanja« spremeni in glasi »potrditev mandatov«.

3. člen

V 15. členu se besedi »predsednik sveta« nadomestita z besedo »župan«.

4. člen

Zadnji odstavek 72. člena se spremeni in na novo glasi: »Odbori imajo sedem članov.«

5. člen

Spremembe poslovnika začnejo veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. OS-11/2-06

Črenšovci, dne 7. decembra 2006

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnár l.r.

**5499. Sklep o začasnem financiranju proračunskih
potreb v letu 2007**

Na podlagi petega odstavka 57. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93 in dopolnitve), 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 38. člena Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 8/99, 92/99, 27/01, 69/02) je župan Občine Črenšovci 11. 12. 2006 sprejel

S K L E P

**o začasnem financiranju proračunskih potreb
v letu 2007**

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Črenšovci za leto 2007 se financiranje funkcij Občine Črenšovci ter njihovih nalog in drugih s predpisi določenih namenov začasno nadaljuje na podlagi proračuna Občine Črenšovci za leto 2006 in za iste programe kot v letu 2006.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za preteklo leto.

3. člen

V obdobju začasnega financiranja se lahko nadaljuje izvajanje investicij, ki so bile vključene v proračun leta 2006. Obdobje začasnega financiranja po tem sklepu traja največ tri mesece, to je do 31. 3. 2007.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. januarja 2007 dalje.

Št. Ž-223/2006

Črenšovci, dne 11. decembra 2006

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnár l.r.

5500. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Na podlagi 19. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 112/03) in 16. člena Statuta Občine Črenšovci (Uradni list RS, št. 18/99, 92/99, 27/01, 69/02) je Občinski Svet Občine Črenšovci na 2. redni seji dne 7. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča**

1. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča na območju Občine Črenšovci v letu 2007 znaša 0,00023 EUR.

2. Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča na območju Občine Črenšovci v letu 2007 znaša 0,00005 EUR.

Št. OS/19/2-06
Črenšovci, dne 7. decembra 2006

Župan
Občine Črenšovci
Anton Törnar l.r.

IDRIJA**5501. Sklep o začasnem financiranju javne porabe do sprejetja proračuna Občine Idrija za leto 2007**

Na podlagi 32. in 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 23. člena Statuta Občine Idrija (Uradni list RS, št. 1/01, 33/01, 135/04 in 52/06) je župan Občine Idrija dne 7. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju javne porabe do sprejetja proračuna Občine Idrija za leto 2007****1. člen**

Do sprejetja proračuna Občine Idrija za leto 2007, vendar največ do 31. 3. 2007, se financiranje funkcij občine ter njenih nalog in drugih s predpisi določenih namenov (v nadaljnjem besedilu: začasno financiranje) začasno nadaljuje na podlagi proračuna za leto 2006 in za iste programe kot v letu 2006.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo porabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006. V obdobju začasnega financiranja se ne sme povečati število zaposlenih glede na stanje 31. december 2006.

3. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun Občine Idrija za leto 2007.

4. člen

Župan Občine Idrija skrbi za tekoče usklajevanje aktivnosti v zvezi z realizacijo določil 1. in 2. člena tega sklepa za dosego normalnega poslovanja uporabnikov proračunskih sredstev.

5. člen

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS, uporabljati pa se začne 1. 1. 2007.

Št. 410-0011/2006
Idrija, dne 7. decembra 2006

Župan
Občine Idrija
Bojan Sever l.r.

IG**5502. Sklep o vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ig za leto 2007**

Na podlagi 61. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84 in 33/89), 56. člena Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), 218. člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 110/02), 18. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča (Uradni list RS, št. 107/99, popravek – Uradni list RS, št. 85/02, Mostiščar Uradne Objave št. 6/2001, Uradni list RS, št. 123/03) in 7. člena Statuta Občine Ig (Uradni list RS, št. 2/00, 68/01, 3/03, 137/04) je občinski svet na 2. redni seji dne 30. 11. 2006 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ig za leto 2007****1. člen**

Vrednost točke za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za območje Občine Ig za leto 2007 znaša 0,515475 SIT/m².

2. člen

Sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu, uporabljati pa se za odmero nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2007.

Št. 422/072/2006
Ig, dne 30. novembra 2006

Župan
Občine Ig
Janez Cimperman l.r.

KOBARID**5503. Sklep o prehodu mandata na naslednjega kandidata**

Na podlagi 37.b člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05) in 19. člena Statuta Občine Kobarid (Uradni list RS, št. 8/00, 79/00, 53/02, 74/02, 80/03) je Občinski svet Občine Kobarid na 1. konstitutivni seji dne 27. 11. 2006 sprejel

S K L E P**o prehodu mandata na naslednjega kandidata****I.**

Robertu Kavčiču, rojenemu 13. 9. 1959, stanujočemu Trg svobode 11, Kobarid, preneha mandat občinskega svetnika, ker se je po izvolitvi za župana odpovedal funkciji člana Občinskega sveta.

Mandat občinskega svetnika Roberta Kavčiča preide za preostanek mandatne dobe na naslednjo kandidatko Liste za prihodnost Sabino Fon, rojeno 2. 9. 1972, stanujočo Trnovo ob Soči 32, ki je Občinski volilni komisiji podala ustno izjavo, da sprejema funkcijo članice Občinskega sveta Občine Kobarid, za preostanek mandatne dobe.

II.

Sklep stopi v veljavo takoj.

Št. 041-1/06

Kobarid, dne 27. novembra 2006

Župan
Občine Kobarid
Robert Kavčič l.r.

5504. Poročilo Občinske volilne komisije Občine Kobarid o izvoljenih kandidatih v Občinski svet Občine Kobarid na volitvah dne 22. 10. 2006

POROČILO

Občinske volilne komisije Občine Kobarid o izvoljenih kandidatih v Občinski svet Občine Kobarid na volitvah dne 22. 10. 2006

Občinska volilna komisija Občine Kobarid je na seji dne 24. 10. 2006 ugotovila naslednji izid glasovanja za volitve članov Občinskega sveta Občine Kobarid.

I. Posamezne liste kandidatov v Občini Kobarid so dobile naslednje število glasov:

Liste	SLS	SD	ZZP	N.Si	LDS	Neodvisni	DeSUS	SDS	Lista za prihodnost	SKUPAJ
V.E. 1 v.k.185	58	167	127	130	101		43	187	112	925
V.E. 2 v.k. 124,4	43	46	100	159	63		47	93	71	622
V.E.3 v.k.179	131	30	112	146	134	187	27	237	70	1074
SKUPAJ	232	243	339	435	298	187	117	517	253	2621
%	8,85	9,27	12,93	16,60	11,37	7,13	4,46	19,73	9,65	100

v.k. – volilni količnik

II. Komisija je nato v skladu s členom 15 Zakona o lokalnih volitvah (ZLV – UPB2 Uradni list RS, št. 22/06, 70/06 – odl. US) ugotovila število mandatov (direkten mandat), ki so jih posamezne liste dobile na ravni volilne enote. Število mandatov se je ugotovilo z volilnim količnikom, ki se izračuna tako, da se skupno število glasov oddanih za vse liste kandidatov v V.E. deli s številom članov občinskega sveta, ki se volijo v V.E. S tem količnikom se deli število glasov za listo.

Liste	SLS	SD	ZZP	N.Si	LDS	Neodvisni	DeSUS	SDS	Lista za prihodnost
V.E. 1	/	/	/	/	/	/	/	1	/
V.E. 2	/	/	/	1	/	/	/	/	/
V.E.3	/	/	/	/	/	1	/	1	/
SKUPAJ	-	-	-	1	-	1	-	2	-

Kandidati so izvoljeni po vrstnem redu na listi, razen če je najmanj četrtina volivcev, ki so glasovali za posamezno listo kandidatov, oddala preferenčne glasove za posamezne kandidate z liste. V tem primeru so z liste izvoljeni kandidati, ki so dobili največje število preferenčnih glasov po zaporedju največjega števila preferenčnih glasov, kolikor število preferenčnih glasov posameznega kandidata presega 10 odstotkov števila vseh glasov, oddanih za listo. Če po tem pravilu ni izvoljenih toliko kandidatov, kolikor mandatov pripada posamezni listi, se preostali mandati dodelijo kandidatom po vrstnem redu kandidatov na listi.

Direkten mandat so dobili sledeči kandidati:

SDS

1. Marijan Stres

1. V.E. 1. na listi

2. Bruno Grosar

3. V.E. 4. na listi

N.Si

1. Milan Štih

2 V.E. 2. na listi

NEODVISNI KANDIDAT

1. Darko Smrekar

3 V.E.

III. V skladu s členom 16 Zakona o lokalnih volitvah se je preostalih 12 mandatov, ki niso bili razdeljeni v volilnih enotah razdelilo na ravni občine na podlagi seštevka glasov oddanih za istoimenske liste v vseh volilnih enotah.

Za razdelitev teh mandatov se najprej ugotovi, koliko mandatov bi pripadalo istoimskim listam, sorazmerno številu glasov, ki so jih dobile v vseh volilnih enotah. To se ugotovi na podlagi zaporedja najvišjih količnikov, ki se izračunajo tako, da se seštevki glasov, ki so jih dobile istoimenske liste v vseh volilnih enotah, delijo z vsemi števili od ena do skupnega števila mandatov.

Zap. št.	Količnik	Ime liste
1.	517	SDS
2.	435	N.Si
3.	339	ZZP
4.	298	LDS
5.	258,5	SDS
6.	253	Lista za prihodnost
7.	243	SD
8.	232	SLS
9.	217,50	N.Si
10.	172,33	SDS
11.	169,50	ZZP
12.	149	LDS
13.	145	N.Si
14.	129,25	SDS
15.	126,5	Lista za prihodnost
16.	121,5	SD

Tako se je ugotovilo, da pripada v občini posameznim listam naslednje število mandatov:

SLS	SD	ZZP	N.Si	LDS	Neodvisni	DeSUS	SDS	Lista za prihodnost	SKUPAJ
1	1	2	3	2	1	0	4	2	16

Na ravni občine se je dodelilo istoimskim listam toliko mandatov, kolikor je znašala razlika med številom mandatov, ki jim pripadajo po členu 16/2 Zakona o lokalnih volitvah in številom mandatov, ki so jih že dobile v volilnih enotah. Pri delitvi preostalih mandatov se ne upošteva lista volivcev neodvisnega kandidata, ki je bila vložena le v V.E. 3.

Ti mandati so se jim v skladu s členom 17 ZLV dodelili tako, da so jih dobile liste v volilnih enotah, ki so imele največje ostanke v razmerju do volilnih količnikov in glede na to, ali je v volilni enoti še prostor, to je, če še niso razdeljeni vsi mandati kot se voli članov OS v volilni enoti.

Način dodeljevanja mandatov je določen v členu 17 ZLV. Za vsak količnik izračunan po D'Hondtu se ugotovi kateri listi pripada, v kateri V.E. ima lista največji delež ostanka glasov in ali je v V.E. še prostor, tj., da še niso razdeljeni vsi mandati.

Kandidati so izvoljeni po vrstnem redu navedenem na listi, razen če je ta spremenjen zaradi preferenčnih glasov skladno s členom 18 Zakona o lokalnih volitvah.

Razdelitev preferenčnih glasov je razvidna iz priloge tega poročila.

Na ta način so dobile mandate naslednje liste po posameznih volilnih enotah in so bili izvoljeni naslednji kandidati

-----	1. volilna enota	2. volilna enota	3. volilna enota
SLS			Marijan Lazar
SD	Branko Velišček		
ZZP	Pavel Školč	Anton Urbančič	
N.Si		Tomaž Vidrih	Danilo Ivančič
LDS	Metoda Mašera		Marko Miklavič
Neodvisni kandidat			
DeSUS			
SDS	Rado Žagar	Darko Bajt	
Lista za prihodnost	Robert Kavčič	Danica Hrast	

Člani Občinskega sveta Občine Kobarid, izvoljeni na volitvah 22. 10. 2006 so:

1. volilna enota

SLS

1. /

SD

1. Branko Velišček, roj. 7. 1. 1959, Šarfova 13, Kobarid

ZZP

1. Pavel Školč, roj. 25. 6. 1960, Trnovo ob Soči 34, Srpenica

N.Si

1. /

LDS

1. Metoda Mašera, roj. 11. 7. 1956, Gregorčičeva 10, Kobarid

DeSUS

1. /

SDS

1. Marijan Stres, roj. 10. 8. 1950, Mučeniška 9, Kobarid

Lista za prihodnost

1. Robert Kavčič, roj. 13. 9. 1959, Trg svobode 11, Kobarid

2. volilna enota**SLS**

1. /

SD

1. /

ZZP

1. Anton Urbančič, roj. 4. 11. 1959, Kred 9, Kobarid

N.Si

1. Milan Štih, roj. 23. 5. 1967, Staro selo 13, Kobarid

2. Tomaž Vidrih, roj. 7. 2. 1973, Kred 2a, Kobarid

LDS

1. /

DeSUS

1. /

SDS

1. Rado Žagar, 1. 3. 1964, Sedlo 3, Breginj

Lista za prihodnost

1. Danica Hrast, roj. 19. 4. 1951, Podbela 19, Breginj

3. volilna enota**SLS**

1. Marijan Lazar, roj. 19. 10. 1941, Drežnica 19, Kobarid

SD

1. /

ZZP

1. /

N.Si

1. Danilo Ivančič, roj. 5. 8. 1961, Drežniške Ravne 34a, Kobarid

LDS

1. Marko Miklavič, roj. 12. 7. 1972, Idrsko 3, Kobarid

Neodvisni kandidat

1. Darko Smrekar, roj. 21. 8. 1961, Smast 30, Kobarid

DeSUS

1. /

SDS

1. Bruno Grosar, roj. 2. 10. 1963, Perati 11, Kobarid

2. Darko Bajt, roj. 16. 4. 1952, Smast 47a, Kobarid

Lista za prihodnost

1. /

Predsednica OVK
Občine Kobarid
Vesna Štih l.r.

KRŠKO**5505. Odlok o odpravi posledic po neurju iz leta 2005 z zagotovitvijo sredstev v letu 2006 / II.**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo), 49. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02, 56/02 – ZJU in 110/02 – ZDT-B) ter 16. in 79. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo, 5/03 in 57/06) je Občinski svet Občine Krško na seji dne 7. 12. 2006 sprejel

O D L O K**o odpravi posledic po neurju iz leta 2005 z zagotovitvijo sredstev v letu 2006 / II.****1. člen**

S tem odlokom Občina Krško zagotavlja pomoč pri delni odpravi oziroma sanaciji škode, nastale zaradi posledic neurij 21. 8. 2005, ki je povzročilo škodo na območju naslednjih krajevnih skupnosti: Krško, Gora, Senovo, Rožno - Presladol, Brestanica, Senuše, Veliki Trn, Raka, Kostanjevica na Krki, Podbočje in Zdole.

2. člen

Skupni obseg sredstev, s katerimi se zagotavlja odprava posledic škode iz prejšnjega člena, znaša 21.709.336,44 SIT.

Sredstva se zagotovijo iz proračunske rezerve občine. Obveznosti v breme sredstev rezerv se lahko prevzamejo sorazmerno z obračunanimi in izločenimi sredstvi rezerve v proračunski rezervni sklad.

3. člen

Sredstva iz 2. člena tega odloka se na podlagi predloga, ki ga je pripravil Oddelek za gospodarsko infrastrukturo Občine Krško, razporedijo za sanacijo naslednjih objektov iz prvega delnega programa odprave posledic škode zaradi poplav in drugih posledic neurij oziroma naravnih nesreč:

1494 Armeško–Lokve	8.033.960,00 SIT,
1472 Gorenji Leskovec–Stranje	4.909.236,48 SIT,
1513 Ilovec–Stolovnik	7.766.139,96 SIT,
Plaz Prevale–Veternik	1.000.000,00 SIT.

4. člen

O realizaciji odloka se pripravi pisno poročilo, ki ga župan posreduje občinskemu svetu.

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3505-18/2006-O502

Krško, dne 7. decembra 2006

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

5506. Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za obrtno cono Senovo

Na podlagi 31. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in na podlagi 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo) ter 35. člena Statuta Občine Krško (Uradni list RS, št. 98/00 – prečiščeno besedilo in 5/03) župan Občine Krško dne 11. 12. 2006 izdaja

S K L E P**o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načrta za obrtno cono Senovo****I.**

Javno se razgrne predlog zazidalnega načrta za obrtno cono Senovo, ki ga je izdelal Topos d.o.o., Roška cesta 16, Dolenjske Toplice, pod št. ZN -01/05, december 2006.

II.

Dokumentacija bo v času uradnih ur javno razgrnjena v prostorih Občine Krško, CKŽ 14, Krško, na Oddelku za urejanje prostora in varstvo okolja ter v prostorih Krajevne skupnosti Senovo, Titova cesta 98, Senovo. Javna razgrnitev bo trajala najmanj 30 dni od začetka veljavnosti tega sklepa.

III.

V času javne razgrnitve lahko k dokumentu podajo svoje pisne pripombe in predloge vsi zainteresirani organi, organizacije in posamezniki. Pripombe in predloge se lahko poda pisno ali ustno na javni obravnavi, kot zapis v knjigo pripomb in predlogov na mestu javne razgrnitve ali posreduje v pisni obliki Občini Krško, Oddelku za urejanje prostora in varstvo okolja, CKŽ 14, Krško.

IV.

V času javne razgrnitve bo izvedena javna obravnava, v torek, 16. 1. 2007, v avli Doma XIV. divizije na Senovem.

V.

Sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Šifra: 350-05-3/2005 O502

Župan
Občine Krško
Franc Bogovič l.r.

LOŠKI POTOK

5507. Odlok o rebalansu proračuna Občine Loški Potok za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (uradno prečiščeno besedilo, Uradni list RS, št. 100/05), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 15. člena Statuta Občine Loški Potok (Uradni list RS, št. 86/06) je Občinski svet Občine Loški Potok na 2. redni seji dne 8. 12. 2006 sprejel

O D L O K

o rebalansu proračuna Občine Loški Potok za leto 2006

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Loški Potok za leto 2006 (Uradni list RS, št. 118/05) se spremeni 2. člen tako, da glasi:

»Proračun občine Loški potok za leto 2006 je določen v naslednjih zneskih:

A.	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	v SIT
	Skupina/podskupina kontov	Rebalans 2006
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	510.720.000
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	137.232.000
70	DAVČNI PRIHODKI	122.318.000
	700 Davki na dohodek in dobiček	86.153.000
	703 Davki na premoženje	14.566.000
	704 Domači davki na blago in storitve	21.599.000
	706 Drugi davki	0
71	NEDAVČNI PRIHODKI	14.914.000

	710 Udeležba na dobičku in prihodki od premoženja	2.130.000
	711 Takse in pristojbine	334.000
	712 Denarne kazni	0
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	250.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	12.200.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	48.971.000
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	7.000.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolg.sredstev	41.971.000
73	PREJETE DONACIJE	150.000
	730 Prejete donacije iz domačih virov	150.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI	324.367.000
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	324.367.000
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	515.655.655
40	TEKOČI ODHODKI	60.322.687
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	21.073.000
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	3.564.000
	402 Izdatki za blago in storitve	33.097.687
	403 Plačila domačih obresti	1.938.000
	409 Rezerve	650.000
41	TEKOČI TRANSFERI	125.712.300
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	63.973.000
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	6.152.000
	413 Drugi tekoči domači transferi	55.587.300
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	302.182.668
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	302.182.668
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	27.438.000
	431 Investicijski transferi pravnim osebam, ki niso proračunski upor.	23.796.000
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	3.642.000
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.)	-4.935.655
	(PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ)	
B.	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH ELEŽEV (IV-V)	0
C.	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
	500 Domače zadolževanje	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	4.643.000
55	ODPLAČILA DOLGA	4.643.000
	550 Odplačila domačega dolga	4.643.000
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-9.578.655
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-4.643.000
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	4.935.655
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31.12. PRETEKLEGA LETA	9.578.655

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se za proračunsko leto 2006.

Št. 40302-0001/2005

Loški Potok, dne 8. decembra 2006

Župan

Občine Loški Potok

Janez Novak l.r.**5508. Odlok o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Loški Potok**

Na podlagi 21. in 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 6/94, 45/94, 57/94, 14/95, 20/95, 63/95, 73/95, 9/96, 39/96, 44/96, 26/97, 70/97, 10/98, 68/98, 74/98, 12/99, 36/99, 59/99, 70/00, 94/00, 100/00, 28/01, 87/01, 16/02, 51/02, 108/03, 77/04, 72/05, 21/06) in 15. člena Statuta Občine Loški Potok (Uradni list RS, št. 86/06) je Občinski svet Občine Loški Potok na 2. redni seji dne 8. 12. 2006 sprejel

O D L O K**o enkratni denarni pomoči za novorojence v Občini Loški Potok****1. člen**

Ta odlok ureja dodeljevanje enkratne denarne pomoči za novorojence v Občini Loški Potok, določa upravičenca, pogoje, postopek in način dodelitve ter višino enkratne denarne pomoči.

2. člen

Enkratna denarna pomoč za novorojenca (v nadaljevanju: denarna pomoč) je denarna pomoč novorojenemu otroku, s katero se družini oziroma roditeljem zagotovijo dodatna denarna sredstva za pokrivanje stroškov, ki nastanejo z rojstvom otroka.

Sredstva za izplačilo denarne pomoči se zagotovijo v proračunu Občine Loški Potok na postavki: 20001 – Pomoč staršem ob rojstvu otrok.

3. člen

Upravičenec do denarne pomoči je eden od staršev novorojenca pod pogojem, da sta upravičenec in novorojenec državljana Republike Slovenije in imata stalno prebivališče v občini Loški Potok.

V primeru, da starša živita ločeno, uveljavlja pravico do denarne pomoči tisti od staršev, pri katerem novorojenec dejansko živi.

4. člen

Upravičenec uveljavlja pravico do denarne pomoči za novorojenca s pisno vlogo na predpisanem obrazcu, ki ga dobi na Občini Loški Potok. Izpolnjeno vlogo pošlje po pošti ali osebno vloži na upravi Občine Loški Potok najkasneje v roku šestih mesecev od otrokovega rojstva. Po preteku tega roka pravica do denarne pomoči preneha in se vloga zavrne kot prepozno vložena.

5. člen

Vlogi iz prejšnjega člena je potrebno priložiti:

- izpisek iz rojstne matične knjige novorojenca,
- potrdilo o stalnem prebivališču upravičenca,
- fotokopija osebnega računa upravičenca, na katerega se enkratna denarna pomoč nakaže,
- fotokopija davčne številke upravičenca.

6. člen

Postopek ugotavljanja upravičenosti do dodelitve denarne pomoči vodi in o njej odloča z odločbo občinska uprava.

Zoper izdano odločbo se lahko vlagatelj pritoži pri županu Občine Loški Potok.

7. člen

Z odločbo dodeljena denarna pomoč se vlagatelju izplača na osebni račun v roku 30 dni po pravnomočnosti odločbe.

8. člen

Enkratna denarna pomoč po tem odloku ni prenosljiva na drugo pravno ali fizično osebo, niti je ni mogoče nameniti v humanitarne ali druge namene.

9. člen

Višino denarne pomoči določi občinski svet s sklepom praviloma za vsako proračunsko leto posebej.

Če za posamezno proračunsko leto sklep o višini denarne pomoči ni sprejet, velja višina denarne pomoči iz preteklega leta in velja toliko časa, dokler ni sprejeta odločitev o drugačni višini denarne pomoči.

Višina denarne pomoči za otroke, rojene v letu 2007, znaša 200 €.

10. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2007.

Št. 121-0001/2006

Loški Potok, dne 8. decembra 2006

Župan

Občine Loški Potok

Janez Novak l.r.**MAJŠPERK****5509. Sklep o načinu financiranja političnih strank v Občini Majšperk**

Na podlagi 26. člena Zakona o političnih strankah (Uradni list RS, št. 69/05 – uradno prečiščeno besedilo) in 17. člena Statuta Občine Majšperk (Uradni list RS, št. 23/99 in 92/03) je Občinski svet Občine Majšperk na svoji 2. redni seji dne 7. 12. 2006 sprejel

S K L E P**o načinu financiranja političnih strank v Občini Majšperk****1. člen**

Političnim strankam katerih liste so na lokalnih volitvah 22. 10. 2006 dobile najmanj 50% glasov, potrebnih za izvolitev enega člana občinskega sveta, pripadajo sredstva iz proračuna Občine Majšperk v višini 30 tolarjev mesečno za vsak dobljeni glas, dosežen na volitvah za občinski svet.

2. člen

Višina sredstev, namenjenih za financiranje političnih strank, se določi v proračunu za posamezno proračunsko leto. Pri opredelitvi sredstev se izhaja iz izhodišča, da ta ne smejo presežati 0,6% sredstev, ki jih ima občina opredeljene po predpisih, ki urejajo financiranje lokalnih skupnosti in s katerimi lahko zagotovi izvajanje ustavnih in zakonskih nalog za posamezno leto.

3. člen

Sredstva se strankam nakazujejo vsake tri mesece na njihove transakcijske račune.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-2/2006-2

Majšperk, dne 7. decembra 2006

Županja
Občine Majšperk
dr. Darinka Fakin l.r.

MOZIRJE**5510. Sklep o javni razgrnitvi predloga Odloka o lokacijskem načrtu Mozirske trate**

Na podlagi 31. člena in v skladu z 72. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 08/03) ter 30. člena Statuta Občine Mozirje (Uradno glasilo ZSO, št. 03/99, 06/02) je župan Občine Mozirje sprejel

S K L E P**o javni razgrnitvi predloga Odloka o lokacijskem načrtu Mozirske trate**

I.

Predlog lokacijskega načrta Mozirske trate posega, ki je načrtovan v skladu z Odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Mozirje za obdobje od leta 1986 do leta 1998 in srednjeročnega družbenega plana Občine Mozirje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje občine Mozirje (Uradno glasilo ZSO, št. 00/00) ter delno posega v prostor, ki se ureja z že sprejetimi izvedbenimi prostorskimi akti Odlokom o ureditvenem načrtu Savinjski gaj (Uradni list RS, št. 37/24), Odlokom o prostorsko ureditvenih pogojev za dele naselij Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Ljubno, Luče in Gornji Grad (Uradni list RS, št. 66/93, 109/01 in 103/04, ter Uradno glasilo Zgornje Savinjskih občin, št. 3/01) in Odlokom o lokacijskem načrtu avtobusne postaje Mozirje (Uradni list RS, št. 21/91), se javno razgrne. Predlog Odloka o lokacijskem načrtu »Mozirske trate« je izdelalo podjetje INTERDESIGN d.o.o. Ljubljana v septembru 2006 pod št. proj. OLN-MT-1/06.

II.

Predmet predloga lokacijskega načrta je predvidena ureditev namenjena predvsem uresničitvi sprejetega socialnega programa z zagotovitvijo ustrezne zunanje ureditve območja med obstoječo pozidavo in levim bregom Struge ter levim bregom Mozirnice in desnim bregom Trnave skupaj z ustrezno rešitvijo primarnega voda odpadnih vod in razbremenilnika za naselje Mozirje ter določitev pogojev gradnje objektov socialnega programa ter naprav, objektov in vodov gospodarske javne infrastrukture. Na podlagi odločbe št. 354-09-159/2005 Ministrstva za okolje in prostor za načrtovanje lokacijskega načrta Mozirske trate ni potrebna izvedba postopka celostne presoje vplivov na okolje.

III.

Predlog bo javno razgrnjen v sejni sobi Občine Mozirje, Šmihelska cesta 2, Mozirje v času od 1. 1. 2007 do 31. 1. 2007.

IV.

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravna, ki bo potekala v sejni sobi Občine Mozirje v ponedeljek, 17. 1. 2007, z začetkom ob 16. uri.

V.

Z objavo v Savinjskih novicah in na oglasnih deskah Občine Mozirje se dodatno obvesti občane in ostale zainteresirane o času in kraju javne razgrnitve in javne obravnave.

VI.

Pisne pripombe, ki se nanašajo na javno razgrnjen predlog Odloka o lokacijskem načrtu Mozirske trate, lahko občani in vsi zainteresirani podajo z vpisom v knjigo pripomb, pisno posredujejo po pošti na naslov Občina Mozirje, Šmihelska cesta 2, 3330 Mozirje ali na elektronski naslov: obcina@mozirje.si. Rok za pripombe k razgrnjenemu gradivu poteče zadnji dan javne razgrnitve.

VII.

Sklep o javni razgrnitvi začne veljati osmi dan objave v Uradnem listu RS. Objavljen bo tudi na oglasnih deskah občine po posameznih naseljih teden dni pred javno razgrnitvijo in v Savinjskih novicah.

Št. 350-03/05-24

Mozirje, dne 6. decembra 2006

Župan
Občine Mozirje
Ivan Suhoveršnik l.r.

SEVNICA**5511. Sklep o začasnem financiranju proračunskih potreb Občine Sevnica za leto 2007**

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 16. člena Statuta Občine Sevnica (Uradni list RS, št. 78/05 – uradno prečiščeno besedilo) je župan Občine Sevnica dne 24. 10. 2006 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju proračunskih potreb Občine Sevnica za leto 2007**

1. člen

Do sprejetja proračuna Občine Sevnica za leto 2007 se financiranje iz občinskega proračuna začasno nadaljuje na podlagi proračuna za leto 2006.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se praviloma uporabljajo sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2006.

3. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun za leto 2007.

4. člen

Obdobje začasnega financiranja traja od 1. 1. 2007 do sprejetja proračuna za leto 2007, oziroma najkasneje do 31. 3. 2007.

5. člen

Občinski svet Občine Sevnica je bil s sklepom o začasnem financiranju proračunskih potreb Občine Sevnica v letu 2007 seznanjen na seji dne 9. 11. 2006.

6. člen

Sklep o začasnem financiranju se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0048/2006

Sevnica, dne 24. oktobra 2006

Župan
Občine Sevnica
Kristijan Janc l.r.

5512. Poročilo o izidu volitev župana Občine Sevnica**POROČILO****o izidu volitev župana Občine Sevnica**

Občinska volilna komisija Občine Sevnica je na seji, dne 25. oktobra 2006, ugotovila naslednji izid glasovanja za volitve župana Občine Sevnica:

Število oddanih glasov: 9114

Število neveljavnih glasovnic: 97

Število veljavnih glasovnic: 9017

Zap. št.	Kandidat	Št. glasov:	%
1.	MARTIN VIDIC, PODGORICA 29, SEVNICA	63	0,70
2.	KRISTIJAN JANC, PONIKVE PRI STUDENCU 24, STUDENEC	5148	57,09
3.	DANILO MARIN, LOG 5, BOŠTANJ	131	1,45
4.	BREDA DRENEK SOTOŠEK, DROŽANJSKA CESTA 68, SEVNICA	644	7,14

5.	BOJAN LIPOVŠEK, PRVOMAJSKA ULICA 37, SEVNICA	668	7,41
6.	MERI KELEMINA, BLANCA 48, BLANCA	2363	26,21

Št. 041-0002/2006

Sevnica, dne 26. oktobra 2006

Občinska volilna komisija
Občine Sevnica

Petra Pozderec, univ. dipl. prav., l.r.
predsednica občinske volilne komisije

5513. Poročilo o izidu volitev članov Občinskega sveta Občine Sevnica**POROČILO****o izidu volitev članov Občinskega sveta Občine Sevnica**

Občinska volilna komisija Občine Sevnica je na seji, dne 25. oktobra 2006, ugotovila naslednji izid glasovanja za volitve članov Občinskega sveta Občine Sevnica:

I.

Posamezne liste kandidatov so skupno v Občini Sevnica dobile naslednje število glasov:

IME LISTE	ŠTEVILO GLASOV	% GLASOV
SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	2868	33,16%
SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA	2239	25,89%
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	1342	15,52%
SOCIALNI DEMOKRATI	702	8,12%
DeSUS	476	5,50%
NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	466	5,39%
PUM + AS	370	4,28%
NEODVISNI KANDIDAT – AVGUŠTIN DARINKA	62	0,72%
NEODVISNI KANDIDAT – RUPRET ULRIH	63	0,73%
NAPREJ SLOVENIJA	60	0,69%
SKUPAJ	8648	100%

II.

Na podlagi 15. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06 in 70/06 – odl. US, nadaljevanju ZLV) je bilo v vseh volilnih enotah skupaj listam kandidatov direktno podeljeno 13 mandatov.

Po posameznih volilnih enotah pa so listam kandidatov, glede na dobljeno število glasov in izračunan volilni količnik v volilni enoti, pripadli naslednji mandati in bili skladno z 84. členom ZLV izvoljeni naslednji kandidati:

VOLILNA ENOTA	IME IN PRIIMEK	IME LISTE
1	SREČKO OCVRK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	JOŽE IMPERL	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	MERI KELEMINA	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
1	ZORAN CVAR	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
2	JOŠKO KOVAČ	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	BOJAN RUGELJ	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
2	ANDREJ ŠTRICELJ	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
3	KRISTIJAN JANC	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
3	MARJAN KOGOVŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
3	TOMAŽ LISEC	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
4	ANDREJ REPŠE	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	MARJAN JAMŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	IVAN OREŠNIK	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

III.

V skladu s 16. členom ZLV se preostalih 12 mandatov, ki niso bili razdeljeni v volilnih enotah, razdeli na ravni občine na podlagi seštevka glasov, oddanih za istoimenske liste v vseh štirih volilnih enotah.

Izhajajoč iz seštevka glasov, ki so jih dobile istoimenske liste v vseh štirih volilnih enotah, deljenih s številom od 1 do 25 (d'Hondtov sistem), je zaporedje najvišjih 25 količnikov naslednje:

Količnik po d'Hondtu na glasovih list

Število mandatov v občini: 25

Zap. št.	Količnik	Št.	Ime liste
1	2868.00		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	2239.00		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
3	1434.00		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	1342.00		LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
5	1119.50		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
6	956.00		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
7	746.33		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
8	717.00		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
9	702.00		SOCIALNI DEMOKRATI
10	671.00		LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
11	573.60		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
12	559.75		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
13	478.00		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
14	476.00		DeSUS – DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE
15	466.00		NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
16	447.80		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
17	447.33		LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
18	409.71		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
19	373.17		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
20	370.00		POSAVSKA UNIJA MLADIH
21	358.50		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
22	351.00		SOCIALNI DEMOKRATI
23	335.50		LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
24	319.86		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
25	318.67		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
26	286.80		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
27	279.88		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
28	268.40		LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
29	260.73		SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
30	248.78		SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

Istoimenskih listam se pri delitvi mandatov na ravni Občine Sevnica dodeli toliko mandatov, kolikor znaša razlika med številom mandatov, izračunanih po prej navedenem sistemu, in številom mandatov, ki so jih istoimenske liste že dobile v volilnih enotah.

Ti mandati se dodelijo listam v tistih volilnih enotah, ki imajo največje ostanke glasov v razmerju do količnika v volilni enoti. Na ta način so dobile mandate še naslednje liste po posameznih volilnih enotah in bili izvoljeni kandidati na teh listah:

VOLILNA ENOTA	IME IN PRIIMEK	IME LISTE
1	ANDREJ HAFNER	NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
1	MARJAN ZIDARIČ	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
1	JOŽEF ROŠTOHAR	SOCIALNI DEMOKRATI
2	BOŽIDAR GROBOLJŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	ŠTEFAN TERAŽ	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
2	ROK PETANČIČ	PUM + AS
2	BREDA DRENEK SOTOŠEK	SOCIALNI DEMOKRATI
3	JOŽE ŽELEZNIK	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
3	MATEJA KONAJSZLER	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	RUDI BEC	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
4	DUŠAN MOČNIK	DeSUS
4	RUDI DOBNIK	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

IV.

Člani Občinskega sveta Občine Sevnica, izvoljeni na volitvah 22. oktobra 2006, so:

VOLILNA ENOTA	IME IN PRIIMEK	IME LISTE
1	SREČKO OCVRK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	JOŽE IMPERL	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
1	ANDREJ HAFNER	NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA
1	MARJAN ZIDARIČ	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
1	MERI KELEMINA	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
1	ZORAN CVAR	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
1	JOŽEF ROŠTOHAR	SOCIALNI DEMOKRATI
2	JOŠKO KOVAČ	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	BOŽIDAR GROBOLJŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
2	BOJAN RUGELJ	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
2	ŠTEFAN TERAŽ	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
2	ROK PETANČIČ	PUM + AS
2	BREDA DRENEK SOTOŠEK	SOCIALNI DEMOKRATI
2	ANDREJ ŠTRICELJ	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
3	JOŽE ŽELEZNIK	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

3	KRISTIJAN JANC	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
3	MARJAN KOGOVŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
3	MATEJA KONAJSZLER	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
3	TOMAŽ LISEC	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
4	RUDI BEC	LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
4	ANDREJ REPŠE	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	MARJAN JAMŠEK	SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA
4	DUŠAN MOČNIK	DeSUS
4	IVAN OREŠNIK	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA
4	RUDI DOBNIK	SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

Št. 041-0002/2006

Sevnica, dne 26. oktobra 2006

Občinska volilna komisija

Občine Sevnica

Petra Pozdrec, univ. dipl. prav., l.r.
predsednica OVK

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5487. Zakon o bančništvu (ZBan-1) 14417
5488. Zakon o prevozi v cestnem prometu (ZPCP-2) 14472

MINISTRSTVA

5489. Pravilnik o obliki in načinu vodenja evidenc in po-
ročil o prepovedanih drogah 14500
5490. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o sestavi kozmetičnih proizvodov 14512
5491. Minimalna zajamčena donosnost na vplačano čisto
premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja za
mesec november 2006 14512

USTAVNO SODIŠČE

5492. Odločba o razveljavitvi drugega odstavka 162.
člena Zakona o javnih uslužbcih in 86. člena
Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o
javnih uslužbcih 14512

BANKA SLOVENIJE

5493. Sklep o splošnih pravilih izvajanja denarne po-
litike 14514
5494. Sklep o vzpostavitvi in vodenju registra finančnega
premoženja 14561
5495. Sklep o tarifi za zaračunavanje nadomestil za stor-
itve Banke Slovenije 14563

OBČINE

CERKVENJAK

5496. Sklep o določitvi vrednosti točke za odmero nado-
mestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini
Cerkvenjak za leto 2007 14568

ČRENŠOVCI

5497. Spremembe in dopolnitve Statuta Občine Čren-
šovci 14568
5498. Spremembe in dopolnitve Poslovnika Občinskega
sveta Občine Črenšovci 14570
5499. Sklep o začasnem financiranju proračunskih po-
treb v letu 2007 14570

5500. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za
uporabo stavbnega zemljišča 14571

IDRIJA

5501. Sklep o začasnem financiranju javne porabe do
sprejetja proračuna Občine Idrija za leto 2007 14571

IG

5502. Sklep o vrednosti točke za odmero nadomestila za
uporabo stavbnega zemljišča v Občini Ig za leto
2007 14571

KOBARID

5503. Sklep o prehodu mandata na naslednjega kandi-
data 14571
5504. Poročilo Občinske volilne komisije Občine Kobarid
o izvoljenih kandidatih v Občinski svet Občine Ko-
barid na volitvah dne 22. 10. 2006 14572

KRŠKO

5505. Odlok o odpravi posledic po neurju iz leta 2005 z
zagotovitvijo sredstev v letu 2006 / II. 14574
5506. Sklep o javni razgrnitvi predloga zazidalnega načr-
ta za obrtno cono Senovo 14574

LOŠKI POTOK

5507. Odlok o rebalansu proračuna Občine Loški Potok
za leto 2006 14575
5508. Odlok o enkratni denarni pomoči za novorojence v
Občini Loški Potok 14576

MAJŠPERK

5509. Sklep o načinu financiranja političnih strank v Ob-
čini Majšperk 14576

MOZIRJE

5510. Sklep o javni razgrnitvi predloga Odloka o lokacij-
skem načrtu Mozirske trate 14577

SEVNICA

5511. Sklep o začasnem financiranju proračunskih po-
treb Občine Sevnica za leto 2007 14577
5512. Poročilo o izidu volitev župana Občine Sevnica 14578
5513. Poročilo o izidu volitev članov Občinskega sveta
Občine Sevnica 14578

ISSN 1318-0576

9 771318 057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor mag. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT • 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT • 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 • Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767